

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DECYZJE

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2084 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie uczestnictwa Unii w Europejskim Partnerstwie w dziedzinie Metrologii podjętym wspólnie przez kilka państw członkowskich 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2021/2085 z dnia 19 listopada 2021 r. ustanawiające wspólne przedsięwzięcia w ramach programu „Horyzont Europa” oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 219/2007, (UE) nr 557/2014, (UE) nr 558/2014, (UE) nr 559/2014, (UE) nr 560/2014, (UE) nr 561/2014 i (UE) nr 642/2014 17
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/2086 z dnia 5 lipca 2021 r. zmieniające załączniki II i IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 w celu dodania wytrąconych soli fosforanowych i produktów pochodnych jako kategorii materiałów składowych w produktach nawozowych UE ⁽¹⁾ 120
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/2087 z dnia 6 lipca 2021 r. zmieniające załączniki II, III i IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 w celu dodania materiałów utlenianych termicznie i produktów pochodnych jako kategorii materiałów składowych w produktach nawozowych UE ⁽¹⁾ 130
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/2088 z dnia 7 lipca 2021 r. zmieniające załączniki II, III i IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 w celu dodania materiałów uzyskanych w wyniku pirolizy i zgazowania jako kategorii materiałów składowych w produktach nawozowych UE ⁽¹⁾ 140

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/2089 z dnia 21 września 2021 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2019/2122 w odniesieniu do niektórych kategorii towarów stwarzających niskie ryzyko, do towarów stanowiących część bagażu osobistego pasażerów i do zwierząt domowych zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej oraz zmieniające to rozporządzenie delegowane i rozporządzenie delegowane (UE) 2019/2074 w zakresie odesłań do pewnych uchylonych aktów prawnych ⁽¹⁾ 149
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2090 z dnia 25 listopada 2021 r. dotyczące odmowy udzielenia zezwolenia na stosowanie ditlenku tytanu jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt ⁽¹⁾ 160
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2091 z dnia 26 listopada 2021 r. w sprawie zwrotu środków przeniesionych z roku budżetowego 2021, zgodnie z art. 26 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 162
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2092 z dnia 29 listopada 2021 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie dimrówczanu potasu jako dodatku paszowego dla tuczników i warchlaków ⁽¹⁾ 166
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2093 z dnia 29 listopada 2021 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie 5'-guanylanu disodowego jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt ⁽¹⁾ 169
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2094 z dnia 29 listopada 2021 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie dekokwinatu (Deccox i Avi-Deccox 60G) jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych (posiadacz zezwolenia Zoetis Belgium SA) i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1289/2004 ⁽¹⁾ 173
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2095 z dnia 29 listopada 2021 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie roztworu podstawowego L-lizyny, monochlorowodoru L-lizyny i siarczanu L-lizyny jako dodatków paszowych dla wszystkich gatunków zwierząt ⁽¹⁾ 179
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2096 z dnia 29 listopada 2021 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* CBS 143953 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków drobiu, tuczników, prosiąt i wszystkich podrzędnych gatunków świń (posiadacz zezwolenia: przedsiębiorstwo Danisco (UK) Ltd reprezentowane w Unii przez Genencor International B.V.) ⁽¹⁾ 187
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2097 z dnia 29 listopada 2021 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu kwasu benzoesowego, mrówczanu wapnia i kwasu fumarowego jako dodatku paszowego dla indyków rzeźnych i indyków odchowywanych w celach hodowlanych (posiadacz zezwolenia: Novus Europe NV) ⁽¹⁾ 190

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2021/2098 z dnia 25 listopada 2021 r. w sprawie ponownego przedłużenia obowiązywania tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady, wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430, w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii 194

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/2082 z dnia 26 listopada 2021 r. ustanawiającego zasady wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 376/2014 w odniesieniu do wspólnego europejskiego systemu klasyfikacji ryzyka (Dz.U. L 426 z 29.11.2021) 196

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty ustawodawcze)

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/2084

z dnia 24 listopada 2021 r.

w sprawie uczestnictwa Unii w Europejskim Partnerstwie w dziedzinie Metrologii podjętym wspólnie przez kilka państw członkowskich

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 185 i art. 188 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu osiągnięcia jak największego wpływu finansowania unijnego oraz najskuteczniejszego wkładu w realizację celów politycznych Unii rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 ⁽³⁾ ustanowiono program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa”, który zapewnia ramy polityczne i prawne dotyczące partnerstw europejskich, w których uczestniczą partnerzy z sektora prywatnego lub publicznego. Partnerstwa europejskie stanowią kluczowy element podejścia politycznego w ramach programu „Horyzont Europa”. Ustanowiono je w celu realizacji zobowiązań i priorytetów Unii określonych w programie „Horyzont Europa” oraz zapewnienia wyraźnego wpływu na Unię, jej obywateli i środowisko, który to cel można skuteczniej osiągnąć w ramach partnerstwa, za pomocą strategicznej wizji podzielanej i realizowanej przez partnerów, a nie tylko przez samą Unię.
- (2) W szczególności oczekuje się, że partnerstwa europejskie w ramach filaru II „Globalne wyzwania i europejska konkurencyjność przemysłowa” programu „Horyzont Europa” (zwanego dalej „filarem II”) odegrają istotną rolę w osiągnięciu strategicznych celów dotyczących szybszej realizacji oenzetowskich celów zrównoważonego rozwoju, zobowiązań Unii wynikających z porozumienia paryskiego przyjętego na podstawie Ramowej konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu ⁽⁴⁾ (zwanego dalej „porozumieniem paryskim”), a także transformacji w kierunku zielonej i cyfrowej Europy, przy jednoczesnym przyczynianiu się do odbudowy, która będzie odporna ze społecznego, gospodarczego i środowiskowego punktu widzenia. Partnerstwa europejskie mają kluczowe znaczenie dla podejmowania złożonych wyzwań transgranicznych, które wymagają zintegrowanego podejścia. Umożliwiają zajęcie się niedoskonałościami transformacyjnymi, systemowymi i rynkowymi poprzez zebranie szerokiego grona podmiotów ze

⁽¹⁾ Dz.U. C 341 z 24.8.2021, s. 34.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 18 listopada 2021 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4.

wszystkich łańcuchów wartości, obszarów badań naukowych i innowacji oraz ekosystemów przemysłowych w celu wypracowania wspólnej wizji oraz przełożenia jej na konkretne plany działania i skoordynowaną realizację działań. Ponadto umożliwiają skupienie wysiłków i zasobów na wspólnych priorytetach z myślą o rozwiązywaniu złożonych przyszłych wyzwań, z korzyścią dla społeczeństwa.

- (3) Aby zrealizować priorytety i wywrzeć wpływ, partnerstwa europejskie należy tworzyć przy szerokim zaangażowaniu odpowiednich zainteresowanych stron z całej Europy, w tym przemysłu, instytucji szkolnictwa wyższego, organizacji badawczych, podmiotów realizujących misję publiczną na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym lub międzynarodowym oraz organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym fundacji, wspierających badania naukowe i innowacje lub prowadzących działalność w tym zakresie. Partnerstwa europejskie należy również wykorzystywać jako jeden ze środków służących wzmocnieniu współpracy i synergii na poziomie międzynarodowym wśród partnerów z sektora prywatnego i partnerów z sektora publicznego oraz między nimi, w tym poprzez łączenie programów badań naukowych i innowacji oraz transgraniczne inwestycje w badania naukowe i innowacje, co przynosi wzajemne korzyści społeczeństwu i przedsiębiorstwom.
- (4) Należy ustanowić europejskie partnerstwo w dziedzinie metrologii. Partnerstwo takie jest przewidziane jako skuteczniejszy środek realizacji niż zwykle zaproszenia do składania wniosków lub współfinansowane partnerstwo na podstawie programów prac przygotowanych w ramach powiązanych klastrów filaru II.
- (5) Europejskie partnerstwo w dziedzinie metrologii (zwane dalej „partnerstwem w dziedzinie metrologii”) powinno realizować swoje zadania i cele w jasny, prosty i elastyczny sposób, aby zwiększyć swoją atrakcyjność dla przemysłu, małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) i innych zainteresowanych stron.
- (6) Partnerstwo w dziedzinie metrologii powinno promować i nagradzać doskonałość naukową oraz wspierać absorpcję i systematyczne wykorzystywanie wyników badań naukowych i innowacji uzyskanych w Unii, w tym poprzez zapewnienie, by najnowsze osiągnięcia naukowe i wyniki podstawowych badań naukowych były uwzględniane przy realizacji jego działań. Powinno również dążyć do tego, by zapewnić uwzględnianie i wykorzystywanie rezultatów jego działań przez przemysł i innowatorów, a ostatecznie, przez społeczeństwo.
- (7) Aby zagwarantować doskonałość naukową i zgodnie z art. 13 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, partnerstwo w dziedzinie metrologii powinno promować wolność akademicką we wszystkich państwach uczestniczących, w szczególności swobodę prowadzenia badań naukowych, a także promować najwyższe standardy rzetelności naukowej.
- (8) Zgodnie z celami rozporządzenia (UE) 2021/695 każde państwo członkowskie oraz każde państwo trzecie stowarzyszone z programem „Horyzont Europa” powinno być uprawnione do uczestnictwa w partnerstwie w dziedzinie metrologii. W celu zapewnienia komplementarności w ramach Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) oraz z innymi państwami sąsiadującymi inne państwa trzecie powinny mieć możliwość uczestnictwa w partnerstwie w dziedzinie metrologii pod warunkiem zawarcia z Unią odpowiedniej umowy międzynarodowej o współpracy naukowej i technologicznej oraz wyrażenia zgody przez państwa uczestniczące.
- (9) W oparciu o wnioski wyciągnięte z oceny śródkresowej „Horyzont 2020” – programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013⁽³⁾ w programie „Horyzont Europa” wprowadzono bardziej strategiczne, spójne i ukierunkowane na skutki podejście do partnerstw europejskich. Rozporządzenie (UE) 2021/695 przewiduje możliwość bardziej skutecznego wykorzystania zinstytucjonalizowanych partnerstw europejskich, w szczególności poprzez skupienie się na jasnych celach, wynikach i skutkach, które można osiągnąć do 2030 r., oraz poprzez zapewnienie wyraźnego wkładu w powiązane priorytety i polityki Unii. Dla promowania innowacji i badań naukowych w innych obszarach, wywarcia większego wpływu i zapewnienia wykorzystania rezultatów we wszystkich stosownych obszarach, w których rozwój technologiczny jest powiązany z metrologią, takich jak cyfryzacja, sztuczna inteligencja, energia, inteligentna opieka zdrowotna, klimat, autonomiczny ruch drogowy i gospodarka o obiegu zamkniętym, kluczowe znaczenie będą miały: ścisła współpraca, komplementarność i synergia z innymi stosownymi programami i inicjatywami na poziomie unijnym, krajowym i regionalnym, w tym z Europejską Radą ds. Badań Naukowych i Europejską Radą ds. Innowacji oraz w szczególności z innymi partnerstwami europejskimi.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104).

- (10) Decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 555/2014/UE⁽⁶⁾ Unia wniosła wkład finansowy na rzecz Europejskiego programu na rzecz innowacji i badań w dziedzinie metrologii (EMPIR) odpowiadający wkładowi państw uczestniczących w EMPIR, jednak w kwocie nieprzekraczającej 300 000 000 EUR, na czas trwania programu „Horyzont 2020”. Ocena okresowa EMPIR przeprowadzona w lipcu 2017 r. stanowiła podstawę do sugestii utworzenia nowej inicjatywy.
- (11) Wkład finansowy Unii w partnerstwo w dziedzinie metrologii powinien być uzależniony od złożenia przez państwa uczestniczące formalnych zobowiązań do wniesienia wkładu finansowego w realizację partnerstwa w dziedzinie metrologii oraz od wywiązania się przez nie z tych zobowiązań. Wkłady państw uczestniczących powinny obejmować wkład na poczet kosztów administracyjnych dotyczących realizacji partnerstwa w dziedzinie metrologii, z zastrzeżeniem pułapu w wysokości 5 % jego budżetu. Państwa uczestniczące powinny zobowiązać się do zwiększenia, w razie potrzeby, swojego wkładu na rzecz partnerstwa w dziedzinie metrologii poprzez ustanowienie rezerwowej zdolności finansowania, aby zapewnić możliwość finansowania przez te państwa ich podmiotów krajowych, krajowych instytutów metrologicznych i wyznaczonych instytutów uczestniczących w działaniach partnerstwa w dziedzinie metrologii. Wspólna realizacja partnerstwa w dziedzinie metrologii wymaga ustanowienia struktury wykonawczej. Wkładem finansowym Unii należy zarządzać zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami oraz z odpowiednimi przepisami dotyczącymi zarządzania pośredniego określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046⁽⁷⁾.
- (12) Partnerstwo w dziedzinie metrologii, dostosowane do priorytetów politycznych Unii, w tym do Europejskiego Zielonego Ładu, Gospodarki służącej ludziom oraz Europy na miarę ery cyfrowej, należy realizować przez okres dziesięciu lat, od roku 2021 do roku 2031. Partnerstwo w dziedzinie metrologii powinno obejmować nowe działania wykraczające poza inicjatywę EMPIR, a w szczególności rozwój europejskich sieci metrologicznych, które powinny być tworzone w sposób otwarty i przejrzysty celem reagowania na pilne wyzwania społeczne i środowiskowe oraz zaspokajania potrzeb metrologicznych związanych z powstającymi technologiami i innowacjami. Zdolności metrologiczne zapewniane za pośrednictwem tych sieci powinny być równoważne i porównywalne z pozostałymi wiodącymi światowymi systemami metrologicznymi i powinny wykazywać doskonałość na światowym poziomie. Zaproszenia do składania wniosków w ramach partnerstwa w dziedzinie metrologii należy ogłaszać podczas realizacji programu „Horyzont Europa” oraz powinny one być otwarte, przejrzyste i konkurencyjne. Partnerstwo w dziedzinie metrologii powinno promować cyrkulację talentów i rozwój umiejętności, w tym poprzez możliwości zdobywania i zmiany kwalifikacji.
- (13) Działania w ramach partnerstwa w dziedzinie metrologii powinny być realizowane zgodnie z celami i priorytetami w zakresie badań naukowych i innowacji zawartymi w programie „Horyzont Europa” oraz z zasadami i warunkami ogólnymi określonymi w art. 10 rozporządzenia (UE) 2021/695 i załączniku III do tego rozporządzenia, wspierając między innymi absorpcję innowacyjnych rozwiązań w europejskim przemyśle, w szczególności przez MŚP, a ostatecznie, przez społeczeństwo.
- (14) Należy ustanowić pułap wkładu finansowego Unii w partnerstwie w dziedzinie metrologii na czas trwania programu „Horyzont Europa”. W ramach tego pułapu wkład finansowy Unii powinien być maksymalnie równy wkładowi państw uczestniczących, aby uzyskać znaczny efekt dźwigni i zapewnić silniejszą integrację programów państw uczestniczących.
- (15) Partnerstwo w dziedzinie metrologii powinno być finansowane z programów unijnych w ramach wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 określonych w rozporządzeniu Rady (UE, Euratom) 2020/2093⁽⁸⁾. Zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2021/695 partnerstwo w dziedzinie metrologii powinno charakteryzować się jasnym podejściem opartym na cyklu życia. W celu odpowiedniej ochrony interesów finansowych Unii należy ustanowić partnerstwo w dziedzinie metrologii na okres kończący się w dniu 31 grudnia 2031 r., aby umożliwić mu wykonywanie obowiązków związanych z wdrażaniem dotacji do czasu ukończenia ostatnich rozpoczętych działań pośrednich.

⁽⁶⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 555/2014/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie udziału Unii w Europejskim programie na rzecz innowacji i badań w dziedzinie metrologii (EMPIR) podjętym wspólnie przez kilka państw członkowskich (Dz.U. L 169 z 7.6.2014, s. 27).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Dz.U. L 4331 z 22.12.2020, s. 11).

- (16) Zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/695 celem ogólnym programu „Horyzont Europa” jest osiągnięcie naukowego, technologicznego, gospodarczego i społecznego oddziaływania w wyniku inwestycji Unii w badania naukowe i innowacje, aby wzmocnić bazę naukową i technologiczną Unii i przyczynić się do zwiększenia konkurencyjności Unii we wszystkich państwach członkowskich, w tym w jej przemyśle, zrealizować strategiczne priorytety Unii, przyczynić się do realizacji celów i polityk Unii, sprostać globalnym wyzwaniom, w tym osiągać oenzetowskie cele zrównoważonego rozwoju poprzez kierowanie się zasadami Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i zgodnie z porozumieniem paryskim, a także wzmocnić europejską przestrzeń badawczą.
- (17) Państwa uczestniczące osiągnęły porozumienie w sprawie utworzenia struktury wykonawczej na potrzeby poprzednich inicjatyw, mianowicie Europejskiego Programu Badań Metrologicznych (EMRP) i EMPIR. W 2007 r. utworzono EURAMET e.V. (EURAMET), regionalną europejską organizację ds. metrologii i stowarzyszenie nienastawione na zysk, utworzoną na gruncie prawa niemieckiego, która miała pełnić rolę tej jednostki. EURAMET wypełnia także zadania i obowiązki związane z szerszą harmonizacją metrologii na poziomie europejskim i globalnym. Członkami EURAMET mogą być wszystkie krajowe instytuty metrologiczne w Europie, natomiast wyznaczone instytuty europejskie mogą być podmiotami stowarzyszonymi. Członkostwo w EURAMET nie jest uzależnione od istnienia krajowych programów badań metrologicznych. Ponieważ zgodnie ze sprawozdaniem z oceny okresowej EMPIR stwierdzono, że struktura zarządzania EURAMET charakteryzuje się efektywnością i wysoką jakością realizacji EMRP i EMPIR, należy wykorzystać EURAMET również do realizacji partnerstwa w dziedzinie metrologii. EURAMET powinien zatem zarządzać wkładem finansowym Unii.
- (18) Wkłady finansowe na rzecz partnerstwa w dziedzinie metrologii powinny być zarządzane centralnie przez EURAMET zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/695. Powinno to pozostawać bez uszczerbku dla możliwości przekazywania przez uczestniczące państwa bezpośrednich wkładów finansowych wyznaczonym krajowym instytutom metrologicznym na podstawie skoordynowanego podejścia za pośrednictwem komitetu partnerstwa w dziedzinie metrologii.
- (19) Partnerstwo w dziedzinie metrologii powinno dążyć do skutecznego promowania równych szans dla wszystkich, a w szczególności zapewniać, w jak największym stopniu, równowagę płci we właściwych organach partnerstwa w dziedzinie metrologii, a także w panelach oceniających i w innych odpowiednich organach doradczych.
- (20) Zgodnie z art. 49 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2021/695 i odpowiednimi zasadami dotyczącymi grup ekspertów Komisji, Komisja powinna wybierać członków Grupy Sterującej partnerstwa w dziedzinie metrologii, w szczególności z należyтым uwzględnieniem istotnych przypadków ujawniania wszelkich konfliktów interesów.
- (21) Aby osiągnąć cele partnerstwa w dziedzinie metrologii EURAMET powinien zapewniać wsparcie finansowe głównie w formie dotacji przyznawanych uczestnikom działań wybranych na poziomie EURAMET. EURAMET odpowiada za dokonanie wyboru wspomnianych działań w drodze otwartych, przejrzystych i konkurencyjnych zaproszeń do składania wniosków. Partnerstwo w dziedzinie metrologii powinno dokładać wszelkich starań, by zwiększyć widoczność zaproszeń do składania wniosków, publikując je terminowo na portalu „Horyzont Europa” dla uczestników oraz szeroko promując i rozpowszechniając zaproszenia do składania wniosków, z myślą o zwiększeniu uczestnictwa nowych podmiotów. Lista rankingowa powinna być wiążąca na potrzeby wyboru wniosków oraz przydziału finansowania z wkładu finansowego Unii oraz z wkładów finansowych państw uczestniczących na poczet projektów badawczych i powiązanych działań. Zgodnie z art. 28 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/695 i programem prac „Horyzont Europa”, roczny program prac powinien móc zawierać – wśród zasad dotyczących postępowania z wnioskami, które uzyskały taką samą punktację – warunki dotyczące udziału MŚP, płci i różnorodności geograficznej. W przypadku działań finansowanych z wkładów państw uczestniczących na rzecz europejskich sieci metrologicznych, finansowane działania powinny również wchodzić w zakres odpowiedzialności EURAMET.
- (22) Udział w działaniach pośrednich finansowanych w ramach partnerstwa w dziedzinie metrologii podlega przepisom rozporządzenia Rady (UE) 2021/695. Ze względu jednak na szczególne potrzeby operacyjne partnerstwa w dziedzinie metrologii, w szczególności w zakresie tworzenia przyszłych europejskich sieci metrologicznych i zarządzania nimi oraz ułatwiania odpowiedniego udziału finansowego państw uczestniczących, powinna istnieć możliwość ograniczenia roli koordynatora w działaniach pośrednich – od przedłożenia wniosku do zakończenia projektu – do krajowych instytutow metrologicznych i wyznaczonych instytutow państw uczestniczących, w przypadku gdy jest to bezwzględnie konieczne i z uwzględnieniem ewentualnego doradztwa Grupy Sterującej.

- (23) Wkłady państw uczestniczących należy zapewnić za pośrednictwem finansowania instytucjonalnego z ich krajowych instytutów metrologicznych i ich wyznaczonych instytutów. Szeroki zakres działań leżących u podstaw partnerstwa powinien przyczynić się do realizacji celów partnerstwa w dziedzinie metrologii oraz zostać przedstawiony w rocznych programach prac wraz z powiązaniem z kosztami operacyjnymi i wydatkami. Wkłady powinny pokrywać między innymi koszty usług, które bezpośrednio zapewniają kalibracje, i innych usług zgodnych z Międzynarodowym Układem Jednostek Miar. Wkłady państw uczestniczących powinny także obejmować wkład finansowy na poczet kosztów administracyjnych partnerstwa w dziedzinie metrologii.
- (24) Aby zapewnić otwartość, przejrzystość i dostępność partnerstwa w dziedzinie metrologii, zaproszenia do składania wniosków należy również ogłaszać w sposób przyjazny dla użytkownika na jednym portalu dla uczestników oraz za pośrednictwem innych elektronicznych środków upowszechniania programu „Horyzont Europa” zarządzanych przez Komisję. Z myślą o współpracy z zainteresowanymi stronami i społeczeństwem oraz o przyciągnięciu nowych podmiotów spośród szerokiego grona zainteresowanych stron z sektora badań i przemysłu, w tym MŚP, instytucji szkolnictwa wyższego, organizacji badawczych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, partnerstwo w dziedzinie metrologii powinno prowadzić szeroki zakres działań informacyjnych, łącznie z upowszechnianiem i wykorzystywaniem rezultatów, działaniami promocyjnymi i podnoszącymi świadomość oraz promowaniem partnerstwa w dziedzinie metrologii poza Unią.
- (25) Funkcjonowanie modelu finansowania w odniesieniu do zasady dopasowania unijnych i pozaunijnych środków finansowych należy poddać ponownej ocenie w trakcie przeprowadzania oceny śródkresowej partnerstwa w dziedzinie metrologii, aby zapewnić przestrzeganie zasady dopasowania dla wkładów finansowych państw uczestniczących.
- (26) Należy chronić interesy finansowe Unii z zastosowaniem proporcjonalnych środków w całym cyklu wydatkowania, w tym poprzez zapobieganie nieprawidłowościom, ich wykrywanie i analizowanie, odzyskiwanie środków utraconych, niewłaściwie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, poprzez nakładanie kar administracyjnych i finansowych.
- (27) Aby chronić interesy finansowe Unii, Komisja powinna mieć prawo do zakończenia lub zawieszenia wnoszenia wkładu finansowego Unii lub jego proporcjonalnego zmniejszenia, jeżeli partnerstwo w dziedzinie metrologii realizowane jest niewłaściwie, jedynie częściowo lub z opóźnieniem bądź jeżeli państwo uczestniczące nie wnosi swojego wkładu w finansowanie partnerstwa w dziedzinie metrologii, wnosi go jedynie częściowo lub z opóźnieniem. Prawa te należy przewidzieć w umowie o przyznanie wkładu, która ma zostać zawarta między Unią a EURAMET.
- (28) W celu uproszczenia należy zmniejszyć obciążenia administracyjne dla wszystkich, których to dotyczy. Należy unikać podwójnych audytów i nieproporcjonalnej ilości dokumentacji oraz sprawozdań. Przy prowadzeniu audytów należy w stosownych przypadkach uwzględnić szczególne cechy programów krajowych. Audyty odbiorców środków finansowych Unii zapewnianych zgodnie z niniejszą decyzją powinny zapewnić ograniczenie obciążenia administracyjnego zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) 2018/1046.
- (29) Na wniosek Komisji, Parlamentu Europejskiego, Rady lub Trybunału Obrachunkowego, EURAMET oraz państwa uczestniczące powinni przedstawiać Komisji wszelkie informacje, które musi ona uwzględnić w swojej ocenie partnerstwa w dziedzinie metrologii.
- (30) Komisja powinna przeprowadzić ocenę śródkresową nie później niż w 2025 r. dotyczącą przede wszystkim jakości i efektywności partnerstwa w dziedzinie metrologii oraz postępów w osiąganiu wyznaczonych celów, a także przeprowadzić ocenę końcową nie później niż w 2030 r. oraz powinna opublikować i upowszechnić wyniki i wnioski z tych ocen. Zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2021/695 partnerstwo w dziedzinie metrologii powinno charakteryzować się jasnym podejściem opartym na cyklu życia, być zawarte na czas określony i przewidywać warunki stopniowego wycofywania finansowania ze środków programu „Horyzont Europa”. W tym celu w ocenach należy ocenić przydatność i spójność ewentualnego przedłużenia.
- (31) Celem niniejszej decyzji jest uczestnictwo Unii w partnerstwie w dziedzinie metrologii, aby wesprzeć jego cele ogólne. Skala i złożoność wymogów w zakresie metrologii oznacza konieczność inwestycji wykraczających poza podstawowe budżety badawcze krajowych instytutów metrologicznych i wyznaczonych instytutów. Doskonałość wymagana w badaniach dotyczących najnowocześniejszych rozwiązań w zakresie metrologii i w opracowywaniu takich rozwiązań jest rozproszona w różnych państwach, dlatego też nie można jej osiągnąć, działając tylko na poziomie krajowym. Ponieważ cele niniejszej decyzji nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii poprzez zintegrowanie krajowych wysiłków w ramach spójnego podejścia europejskiego, zbliżenie odrębnych krajowych programów badawczych, wspieranie tworzenia wspólnych strategii badań i finansowania na poziomie transgranicznym oraz

osiąganie masy krytycznej wymaganych podmiotów i inwestycji, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

- (32) Aby zapewnić ciągłość udzielania wsparcia w odpowiednim obszarze polityki, niniejsza decyzja powinna wejść w życie w trybie pilnym,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Uczestnictwo w europejskim partnerstwie w dziedzinie metrologii

1. Unia uczestniczy w Europejskim Partnerstwie w dziedzinie Metrologii (zwanym dalej „partnerstwem w dziedzinie metrologii”), zinstytucjonalizowanym partnerstwie europejskim, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2021/695, podjętym wspólnie przez Austrię, Belgię, Bułgarię, Chorwację, Czechy, Danię, Estonię, Finlandię, Francję, Grecję, Hiszpanię, Irlandię, Litwę, Łotwę, Niderlandy, Niemcy, Norwegię, Polskę, Portugalię, Rumunię, Słowację, Słowenię, Szwecję, Węgry i Włochy (zwane dalej „państwami uczestniczącymi”), zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji.

2. Każde państwo członkowskie niewymienione w ust. 1 niniejszego artykułu oraz każde państwo trzecie stowarzyszone z programem „Horyzont Europa” może uczestniczyć w partnerstwie w dziedzinie metrologii, o ile spełnia warunek określony w art. 4 ust. 1 lit. c). Do celów niniejszej decyzji takie państwa członkowskie i państwa trzecie uznaje się za państwo uczestniczące.

3. Każde państwo trzecie niestowarzyszone z programem „Horyzont Europa” może uczestniczyć w partnerstwie w dziedzinie metrologii pod warunkiem, że:

- a) zawrze z Unią umowę międzynarodową o współpracy naukowej i technologicznej określającej warunki jego uczestnictwa w partnerstwie w dziedzinie metrologii;
- b) uzyska zatwierdzenie przez Komitet Partnerstwa w dziedzinie Metrologii, o którym mowa w art. 14 ust. 3 lit. g); oraz
- c) spełnia warunek określony w art. 4 ust. 1 lit. c).

Państwo trzecie, które spełnia warunki określone w akapicie pierwszym, uznaje się za państwo uczestniczące do celów niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Cele partnerstwa w dziedzinie metrologii

1. Partnerstwo w dziedzinie metrologii przyczynia się do wdrożenia rozporządzenia (UE) 2021/695, a w szczególności jego art. 3.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1, partnerstwo w dziedzinie metrologii, poprzez udział i zaangażowanie partnerów w opracowywanie i realizację rocznego programu prac, o którym mowa w art. 7, służy osiągnięciu następujących celów ogólnych:

- a) opracowanie zrównoważonego, doskonałego i skoordynowanego systemu metrologicznego na poziomie europejskim, co pomoże zniwelować lukę inwestycyjną między Europą a jej globalnymi konkurentami;
- b) zapewnienie, aby najnowocześniejsze zdolności w dziedzinie metrologii były szeroko wykorzystywane przez innowatorów w ich ekosystemach i poza nimi;
- c) zwiększenie wpływu metrologii na wyzwania społeczne w związku z realizacją polityk, norm i przepisów, między innymi w obszarze cyfrowym, gospodarczym, przemysłowym i środowiskowym, tak aby były one odpowiednie do założonego celu.

3. Realizując cele ogólne określone w ust. 2, partnerstwo w dziedzinie metrologii służy osiągnięciu następujących celów szczególnych:
- rozwój do 2030 r. nowych zdolności badawczych budowanych w ramach nowych europejskich sieci metrologicznych, które pod względem zdolności kalibracyjnych i pomiarowych odpowiadają co najmniej wiodącemu instytutom metrologicznym poza państwami uczestniczącymi;
 - wspieranie do 2030 r. sprzedaży nowych innowacyjnych produktów i usług poprzez wykorzystywanie i przyjmowanie nowych zdolności w dziedzinie metrologii w kluczowych powstających i prorozwojowych technologiach;
 - przyczynianie się do tworzenia i rozpowszechniania wysokiej jakości nowej wiedzy, kompetencji i umiejętności w całej Unii w kontekście uczenia się przez całe życie w celu osiągnięcia transformacji społecznej, również poprzez zwiększanie zdolności do innowacji;
 - pełne i skuteczne przyczynianie się do 2030 r. do opracowywania i wdrażania konkretnych norm i regulacji, które stanowią podstawę polityk publicznych służących podejmowaniu wyzwań społecznych, gospodarczych i środowiskowych;
 - uwolnienie potencjału metrologii wśród użytkowników końcowych, w tym MŚP i zainteresowanych stron z przemysłu, jako instrumentu, który przyczynia się do osiągnięcia celów Unii w zakresie transformacji cyfrowej i zielonej transformacji.

Artykuł 3

Wkład finansowy Unii w partnerstwo w dziedzinie metrologii

- Wkład finansowy Unii, w tym środki EOG, w partnerstwo w dziedzinie metrologii wynosi maksymalnie 300 mln EUR i ma równoważyć wkłady państw uczestniczących, o których mowa w art. 1 ust. 1. Kwota wkładu finansowego Unii może zostać zwiększona o wkłady państw trzecich stowarzyszonych z programem „Horyzont Europa”, zgodnie z art. 16 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2021/695, pod warunkiem, że łączna kwota, o którą zwiększa się wkład finansowy Unii, jest co najmniej równoważona wkładom państw uczestniczących, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszej decyzji.
- Do celów obliczenia wkładu finansowego Unii nie uwzględnia się wkładów państw uczestniczących na pokrycie kosztów administracyjnych dotyczących realizacji partnerstwa w dziedzinie metrologii przekraczających 5 % sumy łącznych wkładów w partnerstwo w dziedzinie metrologii.
- Wkład finansowy Unii jest wypłacany ze środków w budżecie ogólnym Unii przydzielonych na odnośne części programu szczegółowego służącego realizacji programu „Horyzont Europa” ustanowionego decyzją Rady (UE) 2021/764 ⁽⁹⁾.
- EURAMET e.V. (EURAMET) wykorzystuje wkład finansowy Unii do finansowania działań, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a).
- Wkładu finansowego Unii nie wykorzystuje się na pokrycie kosztów administracyjnych partnerstwa w dziedzinie metrologii.
- Wkłady finansowe w ramach programów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, a także z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności mogą zostać uznane za wkłady państwa członkowskiego będącego państwem uczestniczącym, z zastrzeżeniem zgodności z odpowiednimi przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 ⁽¹⁰⁾ oraz rozporządzeń ustanawiających przepisy szczegółowe mające zastosowanie do każdego z tych funduszy.

⁽⁹⁾ Decyzja Rady (UE) 2021/764 z dnia 10 maja 2021 r. ustanawiająca program szczegółowy służący realizacji programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz uchylająca decyzję 2013/743/UE (Dz.U. L 1671 z 12.5.2021, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wspierania Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159).

Artykuł 4

Warunki wkładu finansowego Unii

1. Wkład finansowy Unii zależy od spełnienia wszystkich następujących warunków:
 - a) wykazanie przez państwa uczestniczące, że partnerstwo w dziedzinie metrologii jest ustanowione zgodnie z niniejszą decyzją;
 - b) wyznaczenie przez państwa uczestniczące – lub krajowe instytuty metrologiczne przez nie wskazane – EURAMET jako struktury odpowiedzialnej za realizację partnerstwa w dziedzinie metrologii oraz za przyjmowanie, przydzielenie i monitorowanie wkładu finansowego Unii;
 - c) zobowiązanie się przez każde państwo uczestniczące do wnoszenia wkładu w finansowanie partnerstwa w dziedzinie metrologii oraz ustanowienia rezerwowej zdolności finansowania w wysokości 50 % kwoty zobowiązania;
 - d) wykazanie przez EURAMET zdolności do realizacji partnerstwa w dziedzinie metrologii, w tym do przyjmowania, przydzielania i monitorowania wkładu finansowego Unii, w ramach zarządzania pośredniego budżetem Unii zgodnie z art. 62 i 154 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046;
 - e) ustanowienie modelu zarządzania partnerstwem w dziedzinie metrologii zgodnie z art. 13–16.
2. W trakcie realizacji partnerstwa w dziedzinie metrologii wkład finansowy Unii zależy także od wszystkich następujących warunków:
 - a) realizacji przez EURAMET działań w ramach partnerstwa w dziedzinie metrologii określonych w art. 6 zgodnie z celami wskazanymi w art. 2;
 - b) utrzymywania efektywnego modelu zarządzania zgodnie z art. 13–16;
 - c) spełniania przez EURAMET wymogów w zakresie sprawozdawczości określonych w art. 155 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046;
 - d) wywiązania się przez państwa uczestniczące ze zobowiązań, o których mowa w ust. 1 lit. c).

Artykuł 5

Wkłady państw uczestniczących na rzecz partnerstwa w dziedzinie metrologii

1. W okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2031 r. państwa uczestniczące, o których mowa w art. 1 ust. 1, wnoszą wkłady finansowe lub rzeczowe w wysokości co najmniej 363 mln EUR lub organizują wnoszenie takich wkładów przez swoje krajowe organy finansujące.

Część wkładów państw uczestniczących ma postać wkładów finansowych. Państwa uczestniczące ustalają między sobą swoje wspólne wkłady i sposób ich przekazania.

2. Wkłady państw uczestniczących obejmują:
 - a) wkłady finansowe lub rzeczowe w realizację działań, o których mowa w art. 6 ust. 1; oraz
 - b) wkłady finansowe lub rzeczowe na pokrycie wszystkich kosztów administracyjnych EURAMET.
3. Wkłady finansowe lub rzeczowe, o których mowa w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, pokrywają koszty realizacji działań, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b), poniesione przez państwa uczestniczące i pomniejszone o wszelki bezpośredni lub pośredni wkład finansowy Unii w te koszty.
4. Wkłady finansowe lub rzeczowe, o których mowa w ust. 2 lit. b), pokrywają koszty poniesione przez państwa uczestniczące w związku z kosztami administracyjnymi EURAMET w celu realizacji partnerstwa w dziedzinie metrologii. Te koszty administracyjne nie przekraczają 5 % łącznego budżetu partnerstwa w dziedzinie metrologii.

5. Do celów wyceny wkładów rzeczowych, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b) niniejszego artykułu, koszty są określane zgodnie ze zharmonizowanym podejściem, w tym z kryteriami i procesami, które mają zostać ustanowione przez Komitet Partnerstwa w dziedzinie Metrologii zgodnie z art. 14. W zakresie, w jakim jest to możliwe, sprawozdawczość dotycząca kosztów jest zgodna z procedurami dotyczącymi sprawozdawczości określonymi w rozporządzeniu (UE) 2021/695, przy jednoczesnym uwzględnieniu zwykłych praktyk księgowych odnośnych państw uczestniczących lub krajowych organów finansujących, mających zastosowanie standardów rachunkowości państwa uczestniczącego, w którym siedzibę mają odnośne krajowe organy finansujące, oraz mających zastosowanie międzynarodowych standardów rachunkowości i międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej. Koszty są poświadczane przez niezależnego audytora wyznaczonego przez odnośne państwa uczestniczące lub krajowe organy finansujące.

6. Wkłady państw uczestniczących, wnosi się po przyjęciu rocznego programu prac.

Jeżeli roczny program prac przyjmuje się w trakcie roku referencyjnego, wkłady, o których mowa w ust. 2 lit. b), ujęte w rocznym programie prac, mogą obejmować wkłady wniesione od dnia 1 stycznia tego roku.

Wkłady, o których mowa w ust. 2 lit. b), wniesione po dniu 1 grudnia 2021 r., mogą być zaliczane do wkładów państw uczestniczących, pod warunkiem że zostały ujęte w pierwszym rocznym programie prac partnerstwa w dziedzinie metrologii.

Artykuł 6

Działania EURAMET

1. Partnerstwo w dziedzinie metrologii wspiera szeroki zakres działań dotyczących badań i innowacji poprzez:
 - a) działania pośrednie w rozumieniu art. 2 pkt 43 rozporządzenia (UE) 2021/695, finansowane przez EURAMET zgodnie z art. 7 niniejszej decyzji głównie w formie dotacji w następstwie transnarodowych, otwartych, przejrzystych i konkurencyjnych zaproszeń do składania wniosków organizowanych przez EURAMET, w tym:
 - (i) działania naukowe i techniczne wspierające podstawową metrologię naukową stanowiącą podstawę wszystkich kolejnych etapów, w tym badań i rozwoju w dziedzinie metrologii stosowanej oraz usług związanych z metrologią;
 - (ii) badania metrologiczne służące zapewnieniu rozwiązań w zakresie wyzwań społecznych, gospodarczych i środowiskowych, z naciskiem na wkłady w zrównoważone technologie i innowacje w sektorach energetycznym, cyfrowym i zdrowia, a także w odniesieniu do środowiska i klimatu oraz służące rozwijaniu projektów w ramach określonych europejskich sieci metrologicznych zajmujących się tymi wyzwaniami;
 - (iii) badania na rzecz rozwoju nowatorskich instrumentów pomiarowych ukierunkowanych na poprawę na przemysłowej i komercyjnej absorpcji na poziomie europejskim technologii metrologicznych w celu pobudzenia innowacyjności w przemyśle;
 - (iv) przednormatywne i konormatywne badania i rozwój w dziedzinie metrologii wspierające wdrażanie polityki i regulacji oraz przyspieszające wprowadzanie na rynek i absorpcję przez społeczeństwo zrównoważonych innowacyjnych produktów i usług;
 - (v) wymianę najlepszych praktyk w zakresie badań metrologicznych prowadzonych na poziomie krajowym;
 - b) działania finansowane przez państwa uczestniczące bez wkładu finansowego Unii obejmujące działania w zakresie budowania zdolności w dziedzinie metrologii prowadzone na różnych poziomach technologicznych, aby osiągnąć w jak najszerszym stopniu zrównoważony i zintegrowany system metrologiczny w państwach uczestniczących, umożliwiający im rozwijanie zdolności naukowych i technicznych w dziedzinie metrologii, a także obejmujące działania niewybrane z zaproszeń do składania wniosków, o których mowa w lit. a) niniejszego artykułu, i nakreślone w rocznych programach prac, a także dowolne z poniższych:
 - (i) działania w ramach programów krajowych państw uczestniczących, takie jak projekty transnarodowe przyczyniające się do realizacji priorytetów określonych w europejskiej sieci metrologicznej i komitetach technicznych EURAMET;
 - (ii) działania na rzecz upowszechniania i wykorzystywania, również w przemyśle i przez MŚP, wyników badań metrologicznych, możliwie jak najszerszej w Europie, w celu zwiększenia widoczności działań EURAMET wśród obywateli w sposób przyjazny dla użytkownika;

- (iii) działania służące podnoszeniu świadomości i promowaniu działań i kampanii edukacyjnych i popularyzatorskich oraz zapewnianiu odpowiednich informacji na stronie internetowej EURAMET i publikowanie stosownej dokumentacji;
- (iv) działania ukierunkowane konkretnie na instytuty metrologiczne, które nie posiadają żadnych zdolności naukowych lub których zdolności naukowe są ograniczone, poprzez udzielanie wsparcia takim podmiotom w korzystaniu z innych unijnych, krajowych lub regionalnych programów w zakresie szkoleń i mobilności, współpracy transgranicznej lub inwestycji w infrastrukturę metrologiczną;
- (v) organizowanie zewnętrznych działań w zakresie upowszechniania i transferu wiedzy w celu promowania partnerstwa w dziedzinie metrologii, możliwie jak najszerzej w Europie i poza nią, w celu maksymalizacji jego oddziaływania.

2. Przed określeniem tematów każdego zaproszenia do składania wniosków, o których mowa w ust. 1 lit. a), EURAMET publicznie zaprasza zainteresowane osoby fizyczne lub organizacje, w tym MŚP, oraz uczestników z ogólnego łańcucha wartości metrologii do przedstawienia w przejrzysty sposób propozycji dotyczących potencjalnych tematów prac badawczych.

Artykuł 7

Roczny program prac

1. Partnerstwo w dziedzinie metrologii jest realizowane na podstawie rocznych programów prac obejmujących działania, które mają zostać podjęte w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku (zwanego dalej „rokiem referencyjnym”).
2. Komitet Partnerstwa w dziedzinie Metrologii, o którym mowa w art. 14, przyjmuje roczne programy prac do dnia 31 marca roku referencyjnego, po uzyskaniu zatwierdzenia przez Komisję. Przyjmując roczne programy prac, zarówno Komitet Partnerstwa w dziedzinie Metrologii, jak i Komisja działają bez zbędnej zwłoki. Komitet Partnerstwa w dziedzinie Metrologii podaje roczny program prac do wiadomości publicznej.
3. Działania, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a) i b), podejmuje się dopiero w roku referencyjnym i dopiero po przyjęciu rocznego programu prac dla tego roku.
4. EURAMET może finansować działania tylko wtedy, gdy wymieniono je w rocznym programie prac. W rocznym programie prac dokonuje się rozróżnienia między działaniami, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), działaniami, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b), oraz kosztami administracyjnymi ponoszonymi przez EURAMET. Roczny program prac zawiera odpowiednie oszacowania wydatków oraz budżet przydzielany na działania finansowane z wkładu finansowego Unii oraz na działania finansowane przez państwa uczestniczące bez tego wkładu. Roczny program prac zawiera również wycenę wkładów rzeczowych państw uczestniczących, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. b).
5. We wszelkich zmienionych rocznych programach prac na rok referencyjny oraz we wszelkich rocznych programach prac na kolejne lata referencyjne uwzględnia się wyniki wcześniejszych zaproszeń do składania wniosków. W programach prac dąży się do rozwiązania problemu niewystarczającego uwzględnienia kwestii naukowych, w szczególności kwestii uprzednio ujętych w ramach działań przewidzianych w art. 6 ust. 1 lit. b), które nie mogły zostać odpowiednio sfinansowane.
6. Zaproszenia do składania wniosków w ramach odpowiednich rocznych programów prac ogłasza się do dnia 31 grudnia 2027 r. W należycie uzasadnionych przypadkach mogą one zostać ogłoszone do dnia 31 grudnia 2028 r.
7. EURAMET monitoruje realizację wszystkich działań ujętych w rocznym programie prac i co roku składa Komisji sprawozdania w tym zakresie, nie powodując zwiększenia obciążeń administracyjnych dla beneficjentów. Sprawozdanie roczne podaje się terminowo do wiadomości publicznej na stronie internetowej EURAMET.
8. We wszelkich informacjach lub publikacjach związanych z działaniami w ramach partnerstwa w dziedzinie metrologii i realizowanych we współpracy z tym partnerstwem – niezależnie, czy są one podejmowane przez EURAMET, państwo uczestniczące lub jego krajowe organy finansujące czy też uczestników działania – umieszcza się oznaczenie lub współoznaczenie wskazujące, że działania te są współfinansowane przez partnerstwo w dziedzinie metrologii w ramach programu „Horyzont Europa”.

Artykuł 8

Zasady uczestnictwa i upowszechniania

1. EURAMET uznaje się za organ finansujący w rozumieniu art. 2 pkt 14 rozporządzenia (UE) 2021/695 oraz zapewnia on wsparcie finansowe na realizację działań pośrednich, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a) niniejszej decyzji, zgodnie z art. 6 ust. 2 tego rozporządzenia.
2. Rozporządzenie (UE) 2021/695, a w szczególności określone w nim zasady dotyczące uczestnictwa, otwartej nauki i upowszechniania, mają zastosowanie do działań, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a) niniejszej decyzji. Ponadto zgodnie z art. 17 ust. 2 tego rozporządzenia, w przypadku gdy jest to bezwzględnie konieczne i po konsultacji z Grupą Sterującą, o której mowa w art. 15 niniejszej decyzji, o ile konsultacji takiej zażąda Komitet Partnerstwa w dziedzinie Metrologii, roczny program prac może przewidywać ograniczenie roli koordynatora w działaniach pośrednich – od przedłożenia propozycji do ukończenia projektu – do krajowych instytutów metrologicznych i wyznaczonych instytutów państw uczestniczących po to, by zapewnić realizację celów i wkładów docelowych państw uczestniczących.
3. EURAMET zapewnia właściwe współdziałanie z krajowymi instytutami metrologicznymi i wyznaczonymi instytutami w ramach działań pośrednich, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), zgodnie z ich wyznaczeniem dokonany przez właściwy organ krajowy. EURAMET zachęca również inne podmioty, w tym MSP, do udziału we wszystkich zaproszeniach do składania wniosków i wspiera ich udział.

Artykuł 9

Umowy między Unią a EURAMET

Zgodnie z art. 62 ust. 3 i art. 154 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 realizację wkładu finansowego Unii powierza się EURAMET, o ile zapewniony jest równoważny poziom ochrony interesów finansowych Unii.

Artykuł 10

Zakończenie lub zawieszenie wnoszenia wkładu finansowego Unii lub zmniejszenie tego wkładu

1. Jeżeli partnerstwo w dziedzinie metrologii nie spełni warunków, na jakich powierzono mu wkład finansowy Unii, Komisja może zakończyć lub zawiesić wnoszenie wkładu finansowego Unii lub proporcjonalnie zmniejszyć ten wkład.
2. Jeżeli państwo uczestniczące nie wnosi wkładu w finansowanie partnerstwa w dziedzinie metrologii, wnosi jedynie częściowy wkład lub nie przestrzega ram czasowych w odniesieniu do wkładów, o których mowa w art. 5, Komisja może zakończyć lub zawiesić wnoszenie wkładu finansowego Unii lub proporcjonalnie zmniejszyć ten wkład. Decyzja Komisji nie uniemożliwia zwrotu kosztów kwalifikowalnych już poniesionych przez państwo uczestniczące przed poinformowaniem partnerstwa w dziedzinie metrologii o decyzji o zakończeniu lub zawieszeniu wnoszenia wkładu finansowego Unii lub o proporcjonalnym zmniejszeniu tego wkładu.

Artykuł 11

Audyty ex post

1. Audyty ex post dotyczące wydatków na działania pośrednie, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a) niniejszej decyzji, są przeprowadzane przez EURAMET zgodnie z art. 53 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/695.
2. Komisja może samodzielnie przeprowadzać audyty, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. W takich przypadkach Komisja przeprowadza takie audyty zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami, w szczególności z art. 53 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/695 i art. 127 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.

Artykuł 12

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Komisja podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia, by – w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszej decyzji – interesy finansowe Unii były chronione poprzez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, poprzez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także, w stosownych przypadkach, poprzez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje.
2. Realizując partnerstwo w dziedzinie metrologii, państwa uczestniczące przyjmują środki ustawodawcze, wykonawcze, administracyjne i inne środki niezbędne do ochrony interesów finansowych Unii, w szczególności, aby zapewnić pełne odzyskanie kwot należnych Unii zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) 2018/1046.
3. EURAMET udziela pracownikom Komisji i innym osobom upoważnionym przez Komisję, a także Trybunałowi Obrachunkowemu dostępu do swoich terenów i obiektów oraz do wszelkich informacji, włącznie z informacjami w formacie elektronicznym, niezbędnych do przeprowadzenia audytów.
4. Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ oraz w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽²⁾, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub inne nielegalne działania naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową, decyzją lub zamówieniem finansowanymi na podstawie niniejszej decyzji.
5. Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić postępowania przygotowawcze zgodnie z przepisami i procedurami ustanowionymi w rozporządzeniu Rady (UE) 2017/1939 ⁽³⁾, w celu wyjaśniania spraw dotyczących przestępstw naruszających interesy finansowe Unii zgodnie z art. 4 tego rozporządzenia.
6. Bez uszczerbku dla ust. 3, 4 i 5, w umowach, decyzjach i zamówieniach wynikających z wykonania niniejszej decyzji zamieszcza się postanowienia wyraźnie upoważniające Komisję, EURAMET, Trybunał Obrachunkowy, EPPO i OLAF do prowadzenia takich audytów, kontroli na miejscu, postępowań przygotowawczych i dochodzeń zgodnie z ich odpowiednimi uprawnieniami.

Artykuł 13

Zarządzanie partnerstwem w dziedzinie metrologii

1. Organy zarządzające partnerstwem w dziedzinie metrologii obejmują co najmniej:
 - a) Komitet Partnerstwa w dziedzinie Metrologii;
 - b) Grupę Sterującą;
 - c) sekretariat EURAMET.
2. Organy, o których mowa w ust. 1, podejmują stosowne środki w celu osiągnięcia zrównoważonego składu pod względem umiejętności, doświadczenia, wiedzy, różnorodności geograficznej i płci.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

*Artykuł 14***Komitet Partnerstwa w dziedzinie Metrologii**

1. Komitet Partnerstwa w dziedzinie Metrologii zarządza partnerstwem w dziedzinie metrologii w sposób przejrzysty, przy jednoczesnym zapewnieniu, aby tak realizowane partnerstwo osiągało swoje cele.
2. W skład Komitetu Partnerstwa w dziedzinie Metrologii wchodzi po jednym przedstawicielu i po jednym zastępcy przedstawiciela z każdego państwa uczestniczącego. Wagi głosów oblicza się na podstawie zobowiązań każdego państwa uczestniczącego zgodnie z pierwiastkiem kwadratowym kwoty zobowiązania.
3. W szczególności Komitet Partnerstwa w dziedzinie Metrologii:
 - a) podejmuje decyzje w sprawie strategicznego programu badań naukowych i innowacji oraz podaje je do wiadomości publicznej;
 - b) podejmuje decyzje w sprawie planowania zaproszeń do składania wniosków oraz procedury przeglądu oceny przewidzianej w art. 30 rozporządzenia (UE) 2021/695;
 - c) przyjmuje roczny program prac po uzyskaniu zatwierdzenia przez Komisję i po konsultacji z Grupą Sterującą, o której mowa w art. 15, oraz podaje ten program do wiadomości publicznej;
 - d) podejmuje decyzje w sprawie wyboru wniosków, które mają być finansowane, zgodnie z listami rankingowymi ustanowionymi po dokonaniu oceny wniosków w następstwie zaproszeń do składania wniosków, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a) niniejszej decyzji;
 - e) przyjmuje środki służące przyciągnięciu nowych podmiotów;
 - f) monitoruje postępy w działaniach EURAMET, o których to działaniach mowa w art. 6;
 - g) zatwierdza udział w partnerstwie w dziedzinie metrologii dowolnego państwa trzeciego niestowarzyszonego z programem „Horyzont Europa”, pod warunkiem że to państwo trzecie spełnia warunki, o których mowa w art. 1 ust. 3 lit. a) i c);
 - h) do dnia 31 grudnia 2021 r. ustanawia zharmonizowane podejście obejmujące kryteria i procesy do celów wyceny wkładów rzeczowych, o których mowa w art. 5 ust. 2.

Do celów podejmowania decyzji zgodnie z akapitem pierwszym lit. d) niniejszego ustępu roczny program prac może obejmować zasady postępowania z wnioskami, które uzyskały taką samą punktację, zgodnie z art. 28 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/695 i programem prac programu „Horyzont Europa”.

4. Na posiedzeniach Komitetu Partnerstwa w dziedzinie Metrologii Komisja ma status obserwatora. Przyjęcie rocznego programu prac przez Komitet Partnerstwa w dziedzinie Metrologii wymaga jednak wcześniejszego zatwierdzenia przez Komisję. Komitet Partnerstwa w dziedzinie Metrologii zaprasza Komisję do uczestnictwa w swoich posiedzeniach i przekazuje jej wszystkie stosowne dokumenty. Komisja może brać udział w dyskusjach Komitetu Partnerstwa w dziedzinie Metrologii. Porządek obrad, wykaz uczestników i decyzje podjęte w trakcie posiedzeń Komitetu Partnerstwa w dziedzinie Metrologii podaje się terminowo do wiadomości publicznej na stronie internetowej EURAMET.

5. Komitet Partnerstwa w dziedzinie Metrologii wybiera swojego przewodniczącego i zastępcę przewodniczącego zgodnie z wagami głosów określonymi w ust. 2. Przewodniczący Komitetu Partnerstwa w dziedzinie Metrologii reprezentuje EURAMET w sprawach związanych z partnerstwem w dziedzinie metrologii.

*Artykuł 15***Grupa Sterująca**

1. Komisja ustanawia Grupę Sterującą. Komisja dąży do zapewnienia zrównoważonej pod względem geograficznym i pod względem płci reprezentacji pośród członków Grupy Sterującej, a także równowagi pod względem niezbędnych kompetencji i wiedzy fachowej. Grupa Sterująca jest organem doradczym partnerstwa w dziedzinie metrologii i doradza partnerstwu w sprawie pojawiających się priorytetów w zakresie badań metrologicznych na poziomie europejskim oraz sposobów zwiększenia wpływu jego badań na europejski przemysł, gospodarkę i społeczeństwo. W szczególności:

- a) identyfikuje powstające technologie, innowacje, rynki oraz przemysłowe zastosowania, w przypadku których w przyszłości badania i innowacje metrologiczne mogłyby stać się istotne;
 - b) wskazuje obszary badawcze przyczyniające się do sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego i do realizacji unijnego celu w postaci osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r., w tym w odniesieniu do odpowiednich regulacji i norm;
 - c) doradza partnerstwu w dziedzinie metrologii w sprawie priorytetów jego przyszłych programów prac.
2. Grupa Sterująca składa się z 15 członków:
- a) czterech przedstawicieli europejskich podmiotów ustanawiających normy i organów regulacyjnych, wyznaczonych przez EURAMET;
 - b) czterech przedstawicieli różnych partnerstw europejskich ustanowionych na mocy rozporządzenia (UE) 2021/695, których Komisja wyznacza w sposób otwarty i przejrzysty, zapewniając różnorodność wiedzy fachowej i doświadczenia;
 - c) czterech przedstawicieli europejskiego środowiska naukowego mianowanych przez Komisję w wyniku otwartego i przejrzystego procesu opartego na zaproszeniu do wyrażenia zainteresowania, dążącego do zrównoważonej pod względem geograficznym i pod względem płci reprezentacji, obejmującego niezbędne kompetencje i wiedzę fachową w odniesieniu do stosownych dziedzin technicznych i mającego na celu sformułowanie niezależnych, opartych na wiedzy naukowej zaleceń;
 - d) przewodniczącego EURAMET;
 - e) jednego przedstawiciela wyznaczonego przez Komisję; oraz
 - f) jednego przedstawiciela z ministerstwa krajowego, który nie jest pracownikiem krajowego instytutu metrologicznego reprezentowanego w ramach EURAMET i który jest mianowany przez Komitet Partnerstwa w dziedzinie Metrologii.
3. Grupa Sterująca zapewnia niezależne doradztwo w zakresie priorytetów naukowych i innych istotnych kwestii, które należy uwzględnić w rocznym programie prac partnerstwa w dziedzinie metrologii, a także w zakresie konkretnych kwestii wymaganych przez Komitet Partnerstwa w dziedzinie Metrologii, oraz monitoruje osiągnięcia naukowe w pokrewnych sektorach.
4. Co najmniej 50 % członków, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b) niniejszego artykułu, podlega rotacji najpóźniej po dokonaniu oceny śródkresowej, o której mowa w art. 18 ust. 1.
5. Grupie Sterującej przewodniczą wspólnie przedstawiciele, o których mowa w ust. 2 lit. e).
6. Wszystkie zalecenia wydane przez Grupę Sterującą są podawane do wiadomości publicznej.

Artykuł 16

Sekretariat EURAMET

1. Sekretariat EURAMET zapewniający ogólne wsparcie administracyjne na rzecz EURAMET prowadzi odrębną księgowość i rachunki bankowe partnerstwa w dziedzinie metrologii.
2. W ramach Sekretariatu EURAMET zostanie ustanowiony dział ds. wspierania zarządzania odpowiedzialny za realizację partnerstwa w dziedzinie metrologii i bieżące zarządzanie nim.
3. Sekretariat oferuje państwom uczestniczącym wsparcie w zakresie stosowania kryteriów i procesów zharmonizowanego podejścia, o którym mowa w art. 5 ust. 5.

Artykuł 17

Przekazywanie informacji

1. Na wniosek Komisji EURAMET przekazuje jej wszelkie informacje niezbędne do przygotowania ocen, o których mowa w art. 18.

2. Państwa uczestniczące przekazują Komisji, za pośrednictwem EURAMET, wszelkie informacje wymagane przez Parlament Europejski, Radę lub Trybunał Obrachunkowy w odniesieniu do zarządzania finansami partnerstwa w dziedzinie metrologii.
3. Komisja uwzględnia informacje, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w ocenach, o których mowa w art. 18.

Artykuł 18

Oceny

1. Komisja przeprowadza ocenę śródkresową i ocenę końcową partnerstwa w dziedzinie metrologii w ramach ocen programu „Horyzont Europa”, zgodnie z art. 52 rozporządzenia (UE) 2021/695, z pomocą niezależnych ekspertów zewnętrznych wybranych w oparciu o otwartą i przejrzystą procedurę.
2. W ocenach śródkresowej i końcowej bada się sposób, w jaki partnerstwo w dziedzinie metrologii wypełnia swoją misję i swoje cele, uwzględnia się wszystkie jego działania oraz ocenia jego europejską wartość dodaną, skuteczność, efektywność, w tym otwartość i przejrzystość, przydatność prowadzonych działań, w tym w przemyśle i przez MŚP, oraz ich spójność i komplementarność z odpowiednimi politykami regionalnymi, krajowymi i unijnymi, w tym synergie z innymi częściami programu „Horyzont Europa”, takimi jak inne partnerstwa, misje, klastry i programy tematyczne lub szczegółowe. W ocenach uwzględnia się opinie zainteresowanych stron, zarówno na poziomie europejskim, jak i krajowym, oraz, w stosownych przypadkach, uwzględnia się również ocenę długoterminowych skutków naukowych, społecznych, gospodarczych, środowiskowych i technologicznych poprzednich inicjatyw, a także ocenę uczestnictwa partnerów zewnętrznych. W razie potrzeby obejmują one ocenę najskuteczniejszego trybu interwencji politycznej w odniesieniu do wszelkich przyszłych działań, a także przydatność i spójność ewentualnego odnowienia partnerstwa w dziedzinie metrologii, biorąc pod uwagę ogólne priorytety polityczne oraz sytuację w zakresie wspierania badań naukowych i innowacji, w tym umiejscowienie na tle innych inicjatyw wspieranych w ramach programu „Horyzont Europa”. Przy przeprowadzaniu tych ocen Komisja w pełni uwzględnia wpływ administracyjny na partnerstwo w dziedzinie metrologii i dokłada wszelkich starań, by zmniejszyć obciążenia administracyjne oraz zapewnić, by proces oceny był nieskomplikowany i w pełni przejrzysty.
3. Komisja publikuje i rozpowszechnia wyniki i wnioski z ocen przeprowadzonych na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 19

Dostęp do wyników i informacji na temat wniosków

1. EURAMET zapewnia Komisji dostęp do wszystkich informacji związanych z finansowanymi przez nią działaniami pośrednimi. Informacje te obejmują wyniki beneficjentów uczestniczących w działaniach pośrednich partnerstwa w dziedzinie metrologii lub wszelkie inne informacje uznane za niezbędne do celów kształtowania, realizacji, monitorowania i oceny polityk lub programów unijnych. Takie prawa dostępu są ograniczone do zastosowania niekomercyjnego i niekonkurencyjnego i muszą być zgodne z mającymi zastosowanie zasadami poufności.
2. EURAMET wprowadza informacje na temat finansowanych wniosków partnerstwa w dziedzinie metrologii w bazie danych ustanowionej na podstawie art. 50 rozporządzenia (UE) 2021/695.
3. EURAMET przekazuje Komisji informacje zawarte w złożonych wnioskach na potrzeby kształtowania, realizacji, monitorowania i oceny polityk lub programów unijnych.

Artykuł 20

Poufność

Bez uszczerbku dla art. 17, EURAMET zapewnia ochronę informacji poufnych, których ujawnienie poza instytucjami organami, lub jednostkami organizacyjnymi Unii mogłoby zaszkodzić interesom członków EURAMET lub uczestników działań w ramach partnerstwa w dziedzinie metrologii. Takie informacje poufne obejmują między innymi dane osobowe, informacje handlowe oraz szczególnie chronione informacje jawne i niejawne.

*Artykuł 21***Konflikt interesów**

1. EURAMET, jego organy i pracownicy oraz organy partnerstwa w dziedzinie metrologii podejmują stosowne środki w celu zapobiegania wszelkim konfliktom interesów w ramach realizacji swoich działań i zapewniają, by osoba stojąca w obliczu takiego konfliktu interesów nie podejmowała decyzji, nie doradzała ani nie pomagała w konkretnej sprawie, której dotyczy konflikt interesów.
2. EURAMET przyjmuje zasady dotyczące zapobiegania konfliktom interesów, unikania ich oraz zarządzania nimi w odniesieniu do pracowników EURAMET, członków i innych osób zasiadających w Komitecie Partnerstwa w dziedzinie Metrologii oraz w pozostałych organach lub grupach EURAMET i partnerstwa w dziedzinie metrologii zgodnie z art. 61 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.
3. EURAMET ustanawia kodeks postępowania dla członków Komitetu Partnerstwa w dziedzinie Metrologii, rozważając publikację oświadczeń dotyczących działalności zawodowej, interesów finansowych i konfliktu interesów zgodnie z przepisami o ochronie danych.

*Artykuł 22***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 23***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 24 listopada 2021 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
D.M. SASSOLI

W imieniu Rady
Przewodniczący
A. LOGAR

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2021/2085

z dnia 19 listopada 2021 r.

ustanawiające wspólne przedsięwzięcia w ramach programu „Horyzont Europa” oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 219/2007, (UE) nr 557/2014, (UE) nr 558/2014, (UE) nr 559/2014, (UE) nr 560/2014, (UE) nr 561/2014 i (UE) nr 642/2014

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 187 i art. 188 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu osiągnięcia możliwie największego oddziaływania finansowania unijnego oraz najskuteczniejszego wkładu w realizację celów polityki Unii, w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 ⁽³⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie programu »Horyzont Europa«”) ustanowiono politykę i ramy prawne dotyczące partnerstw europejskich z partnerami z sektora prywatnego lub publicznego. Partnerstwa europejskie są kluczowym elementem podejścia politycznego w ramach programu „Horyzont Europa” - programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji („Horyzont Europa”). Partnerstwa te ustanowiono na potrzeby realizacji priorytetów Unii określonych w programie „Horyzont Europa” i zapewnienia wyraźnego oddziaływania na Unię i jej obywateli, co można osiągnąć skuteczniej w partnerstwie dzięki strategicznej wizji podzielanej i realizowanej przez partnerów, a nie przez samą Unię.
- (2) W szczególności partnerstwa europejskie w ramach filaru programu „Horyzont Europa” – „Globalne wyzwania i europejska konkurencyjność przemysłowa” odgrywają ważną rolę w realizacji celów strategicznych, takich jak przyspieszenie transformacji w kierunku realizacji celów zrównoważonego rozwoju oraz ekologicznej i cyfrowej Europy, a także powinny przyczynić się do odbudowy po bezprecedensowym kryzysie spowodowanym pandemią COVID-19. Partnerstwa europejskie stawiają czoła złożonym wyzwaniom transgranicznym wymagającym zintegrowanego podejścia. Umożliwiają one wyeliminowanie niedoskonałości w zakresie transformacji, niedociągnięć systemowych i niedoskonałości rynku, które zostały określone w ocenach skutków dołączonych do niniejszego rozporządzenia, dzięki zgromadzeniu szerokiego wachlarza podmiotów w łańcuchach wartości i ekosystemach w celu opracowania wspólnej wizji i przełożenia jej na konkretne plany działania i skoordynowaną realizację działalności. Ponadto umożliwiają one skoncentrowanie wysiłków i zasobów na wspólnych priorytetach w celu sprostania złożonym wyzwaniom.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 21 października 2021 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 341 z 24.8.2021, s. 29.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 1).

- (3) Aby zrealizować priorytety i wykazać oddziaływanie, partnerstwa europejskie należy rozwijać poprzez szerokie zaangażowanie odpowiednich zainteresowanych stron z całej Europy, w tym przemysłu, organizacji badawczych, podmiotów realizujących misję publiczną na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym lub międzynarodowym, oraz organizacji społeczeństwa obywatelskiego, takich jak fundacje wspierające lub prowadzące działalność w zakresie badań naukowych i innowacji. Powinny one również stanowić jeden ze środków służących wzmocnieniu współpracy między partnerami z sektora prywatnego lub publicznego na poziomie międzynarodowym, w tym dzięki włączaniu programów w zakresie badań naukowych i innowacji oraz inwestycji transgranicznych w badania naukowe i inwestycje, przynoszące wzajemne korzyści obywatelom i przedsiębiorstwom, zapewniając jednocześnie Unii ochronę jej interesów w strategicznych obszarach.
- (4) Ocena śródkresowa programu „Horyzont 2020” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 ⁽⁴⁾ wykazała, że z czasem wprowadzono szeroki repertuar instrumentów i inicjatyw partnerstwa, przy czym w ramach programu „Horyzont 2020” funkcjonowało siedem form realizacji i blisko 120 inicjatyw partnerstwa. Niezależnie od złożoności spowodowanej mnogością instrumentów i inicjatyw oceniono, że ich zdolność do wniesienia wkładu w powiązane strategie polityczne na poziomie unijnym i krajowym jako całość jest niewystarczająca, mimo że mają one pozytywne oddziaływanie w zakresie postępów w realizacji ich celów, na przykład dzięki ustalaniu długoterminowych programów, organizacji współpracy w zakresie badań naukowych i innowacji między podmiotami, które w innych okolicznościach byłyby rozproszone, oraz pozyskiwaniu dodatkowych inwestycji. W ramach oceny skutków programu „Horyzont Europa” wskazano zatem potrzebę rozwiązania kwestii unijnego finansowania badań naukowych i innowacji oraz jego racjonalizacji, szczególnie w odniesieniu do partnerstw, a także potrzebę zmiany orientacji partnerstw na większe oddziaływanie na priorytety Unii i ich realizację.
- (5) Aby rozwiązać takie kwestie i osiągnąć wyższy poziom ambicji w zakresie inwestycji europejskich, w ramach programu „Horyzont Europa” należy zaproponować znaczne uproszczenie i reformę polityki Komisji dotyczącej partnerstw w dziedzinie badań naukowych i innowacji. Aby odzwierciedlić systemowy charakter programu „Horyzont Europa” ukierunkowany na przyczynianie się do ogólnounijnych „transformacji” w kierunku realizacji celów dotyczących zrównoważonego rozwoju, należy skuteczniej wykorzystywać te partnerstwa, stosując bardziej strategiczne, spójniejsze i ukierunkowane w większym stopniu na oddziaływanie podejście.
- (6) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 ⁽⁵⁾ ustanawia ogólne ramy służące ustaleniu, czy dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako zrównoważona środowiskowo na potrzeby określenia zrównoważonych inwestycji. Stanowi ono wspólny punkt odniesienia, z którego inwestorzy, banki, przemysł i naukowcy mogą korzystać przy inwestowaniu w projekty i działalność gospodarczą mające znaczące pozytywne oddziaływanie na klimat i środowisko oraz niewyrządzające im poważnej szkody. Rozporządzenie to stanowi punkt odniesienia dla zielonych inwestycji w Unii.
- (7) W stosownych przypadkach partnerstwa europejskie powinny uwzględniać techniczne kryteria kwalifikacji, o których mowa w art. 3, oraz zasadę „nie czyni poważnych szkód”, określoną w art. 17 rozporządzenia (UE) 2020/852 jako instrument służący poprawie gotowości projektów i zwiększeniu dostępu do zielonego finansowania, które będzie miało kluczowe znaczenie dla absorpcji rynkowej i szerszego wdrażania zapewnianych przez nie innowacyjnych technologii i rozwiązań. Dowody naukowe stanowią podstawę wspomnianych technicznych kryteriów kwalifikacji. Badania naukowe i innowacje realizowane przez partnerstwa europejskie powinny odgrywać ważną rolę, pomagając podmiotom gospodarczym w osiągnięciu standardów i progów określonych w tym rozporządzeniu lub wykroczeniu poza nie oraz w zapewnianiu aktualizacji tych technicznych kryteriów kwalifikacji oraz ich zgodności z celami określonymi w komunikacie Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu.
- (8) Na podstawie rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” powinna istnieć możliwość ustanowienia partnerstw europejskich w trzech różnych formach, a mianowicie partnerstwa „współfinansowanego”, „współprogramowanego” i „zinstytucjonalizowanego”. Ustanowienie zinstytucjonalizowanych partnerstw europejskich będących wspólnymi przedsięwzięciami sektora prywatnego i publicznego powinno wiązać się z nowymi przepisami Unii oraz ustanowieniem specjalnych struktur wykonawczych zgodnie z art. 187 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

- (9) W rozporządzeniu w sprawie programu „Horyzont Europa” określono osiem obszarów priorytetowych, w przypadku których można zaproponować zinstytucjonalizowane partnerstwa europejskie ustanowione na mocy art. 185 lub 187 TFUE. We wszystkich tych obszarach priorytetowych przedstawiono szereg inicjatyw na rzecz takich zinstytucjonalizowanych partnerstw europejskich, a dziewięć z nich jest objętych zakresem niniejszego rozporządzenia.
- (10) Działalność w zakresie badań naukowych i innowacji podejmowana przez wspólne przedsięwzięcia powinna być finansowana z programu „Horyzont Europa” zgodnie z art. 12 i 13 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”. Aby osiągnąć maksymalne oddziaływanie, wspólne przedsięwzięcia powinny wypracować ściśle synergie z innymi inicjatywami programu „Horyzont Europa” i unijnymi programami i instrumentami finansowania, w szczególności z tymi, które wspierają wdrażanie innowacyjnych rozwiązań, edukację i rozwój regionalny, aby zwiększyć spójność gospodarczą i społeczną oraz ograniczyć zakłócenia równowagi.
- (11) Nowe podejście polityczne do partnerstw europejskich, a w szczególności do zinstytucjonalizowanych partnerstw europejskich, wymaga nowatorskiego sposobu ustanawiania ram prawnych, na podstawie których partnerstwa te będą funkcjonowały. Chociaż tworzenie wspólnych przedsięwzięć na podstawie art. 187 TFUE do celów programu „Horyzont 2020” okazało się skuteczne pod względem realizacji, konieczne jest jego przyspieszenie. W związku z tym celem niniejszego rozporządzenia jest zwiększenie spójności, skuteczności, otwartości, efektywności realizacji oraz ukierunkowania jej na oddziaływanie poprzez przełożenie rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” i doświadczeń zdobytych podczas realizacji programu „Horyzont 2020” na wspólne przepisy dotyczące wszystkich wspólnych przedsięwzięć w zharmonizowany sposób. Niniejsze rozporządzenie ma na celu ułatwienie nawiązywania współpracy i tworzenia synergii między partnerstwami europejskimi, a tym samym pełne wykorzystanie ich wzajemnych powiązań na poziomie organizacyjnym. Wspólne przedsięwzięcia powinny szukać możliwości włączenia przedstawicieli innych partnerstw europejskich do dyskusji podczas opracowywania swoich programów prac, określać obszary, w których uzupełniająca lub wspólna działalność mogłyby przyczynić się do skutecznego i efektywniejszego sprostania wyzwaniom, unikać nakładania się działań, dostosować terminy swojej działalności oraz zapewnić dostęp do rezultatów i innych odpowiednich środków wymiany wiedzy.
- (12) W następstwie określenia synergii między wspólnymi przedsięwzięciami powinny one dążyć do określenia udziału w budżecie, który należy wykorzystać na uzupełniającą lub wspólną działalność prowadzoną przez wspólne przedsięwzięcia. Ponadto celem niniejszego rozporządzenia jest większa skuteczność i harmonizacja przepisów dzięki zintensyfikowanej współpracy operacyjnej i wykorzystaniu korzyści skali, w tym ustanowienie ustaleń dotyczących zaplecza administracyjnego, które powinny zapewnić wspólnym przedsięwzięciom funkcje wsparcia horyzontalnego. Te ustalenia dotyczące zaplecza administracyjnego powinny ułatwić osiągnięcie lepszego oddziaływania i harmonizacji w kwestiach wspólnych, przy jednoczesnym zachowaniu określonego stopnia elastyczności w celu zaspokojenia szczególnych potrzeb każdego wspólnego przedsięwzięcia. Strukturę należy ustanowić w oparciu o umowy o gwarantowanym poziomie usług zawierane przez wspólne przedsięwzięcia. Ustalenia dotyczące zaplecza administracyjnego powinny obejmować funkcje koordynacyjne i funkcje wsparcia administracyjnego w obszarach, w których ich kontrola okazała się skuteczna i opłacalna, oraz powinny uwzględniać w możliwie największym stopniu zgodność z wymogiem dotyczącym odpowiedzialności ponoszonej przez każdego urzędnika zatwierdzającego oraz harmonizację przepisów, w tym praw własności intelektualnej. Strukturę prawną należy opracować w taki sposób, aby jak najlepiej służyła wspólnym potrzebom wspólnych przedsięwzięć w celu zapewnienia ich ścisłej współpracy i zbadania wszystkich możliwych synergii między partnerstwami europejskimi, a w konsekwencji między poszczególnymi częściami programu „Horyzont Europa”, a także między pozostałymi programami zarządzanymi przez wspólne przedsięwzięcia.
- (13) Oceny skutków dotyczące każdego wspólnego przedsięwzięcia towarzysząc wnioskowi w sprawie niniejszego rozporządzenia dostarczyły dowodów uzasadniających realizację partnerstw europejskich zgodnie z rozporządzeniem w sprawie programu „Horyzont Europa” jedynie w przypadku, gdy inne części programu „Horyzont Europa”, w tym inne formy partnerstwa europejskiego, nie doprowadziłyby do osiągnięcia celów lub nie umożliwiłyby uzyskania niezbędnego oczekiwanego oddziaływania, przy czym taka realizacja jest uzasadniona ze względu na perspektywę długoterminową i wysoki stopień integracji.
- (14) W ramach programu „Horyzont Europa” wprowadzono bardziej strategiczne, spójniejsze i ukierunkowane w większym stopniu na oddziaływanie podejście do partnerstw europejskich, opierając się na wnioskach wyciągniętych z oceny śródkresowej programu „Horyzont 2020”. Zgodnie z nowymi ambicjami niniejsze rozporządzenie ma na celu efektywniejsze wykorzystanie zinstytucjonalizowanych partnerstw europejskich, w szczególności przez skupienie się na wyraźnych celach, wynikach i oddziaływaniu, które można osiągnąć do 2030 r., oraz przez zapewnienie wyraźnego wkładu w realizację powiązanych unijnych priorytetów polityki i strategii politycznych. Ścisła współpraca i synergia z innymi odpowiednimi inicjatywami na poziomie unijnym, krajowym i regionalnym, w szczególności z innymi partnerstwami europejskimi, mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia większego oddziaływania naukowego, społeczno-ekonomicznego i środowiskowego i zapewnienia absorpcji rezultatów. Wspólne przedsięwzięcia mogą stosować w tym celu przepisy programu „Horyzont Europa” pozwalające na różne rodzaje synergii, takie jak finansowanie alternatywne, skumulowane lub łączone lub przesunięcie zasobów. Aby ułatwić przyspieszenie rynkowej absorpcji innowacyjnych rozwiązań, przy ocenie ogólnego oddziaływania należy uwzględnić inwestycje o szerszym zakresie, wykraczające poza wkład partnerów i wynikające ze wspólnych przedsięwzięć, które przyczyniają się do osiągnięcia ich celów.

- (15) Aby zapewnić spójne podejście i uwzględnić naukowe, technologiczne, gospodarcze, społeczne i środowiskowe oddziaływanie partnerstw europejskich w odniesieniu do celów programu „Horyzont Europa” i priorytetów Unii, w niniejszym rozporządzeniu należy określić wspólne cele ogólne i szczegółowe, które powinny być realizowane przez wszystkie wspólne przedsięwzięcia. Wszystkie wspólne przedsięwzięcia przyczyniają się razem do osiągnięcia tych celów, realizując swoje indywidualne cele. Ponadto wspólne części niniejszego rozporządzenia określają wspólne cele operacyjne wynikające z celów ustalonych dla programu szczegółowego służącego realizacji programu „Horyzont Europa”, ustanowionego decyzją Rady (UE) 2021/764 ⁽⁹⁾ (zwanego dalej „programem szczegółowym służącym realizacji programu »Horyzont Europa«”). Wszystkie wspólne przedsięwzięcia powinny realizować swoje zadania, by wypełnić zasady i kryteria określone dla partnerstw europejskich w rozporządzeniu w sprawie programu „Horyzont Europa” (art. 10 i załącznik III) i w porównaniu z zaproszeniami na podstawie głównego programu prac programu „Horyzont Europa” przynosić europejską wartość dodaną. Cele i zadania wspólnych przedsięwzięć są uzupełniane dodatkowymi celami i zadaniami ustalonymi konkretnie dla każdego ze wspólnych przedsięwzięć. Przy jednoczesnym umożliwieniu uwzględnienia specyfiki i kontekstów politycznych poszczególnych wspólnych przedsięwzięć dostosowanie ich logiki interwencji do programu „Horyzont Europa” powinno wspierać skoordynowaną ocenę postępów wspólnych przedsięwzięć jako części działalności w zakresie monitorowania i oceny programu „Horyzont Europa”.
- (16) Niniejsze rozporządzenie opiera się na zasadach i kryteriach określonych w rozporządzeniu w sprawie programu „Horyzont Europa”, w tym na otwartości i przejrzystości, silnym efekcie mnożnikowym i długoterminowych zobowiązaniach wszystkich zainteresowanych stron. Jednym z celów niniejszego rozporządzenia jest zapewnienie otwartości wspólnych przedsięwzięć i ich działań dla szerokiego zakresu podmiotów, w tym nowych podmiotów, które będą monitorowane również w ramach procesu koordynacji strategicznej dla partnerstw europejskich przewidzianego w art. 6 ust. 5 programu szczegółowego służącego realizacji programu „Horyzont Europa”. Takie partnerstwa powinny być otwarte dla każdego podmiotu, który chce i może pracować na rzecz osiągnięcia wspólnego celu, powinny promować szeroki i aktywny udział zainteresowanych stron w ich działalności, członkostwie i zarządzaniu, a także powinny zapewniać, aby rezultaty były korzystne dla wszystkich Europejczyków, w szczególności poprzez rozpowszechnianie rezultatów i działalność przedwdrożeniową na szeroką skalę w całej Unii. W odniesieniu do członków prywatnych oraz podmiotów wchodzących w ich skład lub z nimi stowarzyszonych mających siedzibę w państwach trzecich należy zabezpieczyć interesy Unii i danego wspólnego przedsięwzięcia z punktu widzenia bezpieczeństwa lub porządku publicznego. W tym celu Komisja powinna mieć możliwość zwrócenia się do członków prywatnych, by podjęli odpowiednie środki. Środki takie mogą obejmować odpowiednie postępowanie z informacjami poufnymi lub nałożenie na niektóre podmioty ograniczeń w określonej działalności operacyjnej danego członka prywatnego.
- (17) Aby zapewnić spójne stosowanie art. 22 ust. 5 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”, wspólne przedsięwzięcia powinny zapewniać spójność z podejściem dotyczącym stosowania tego artykułu przyjętym w odniesieniu do działań finansowanych na podstawie programu „Horyzont Europa”, a także z unijnymi przepisami i wytycznymi dotyczącymi jego stosowania w podobnych dziedzinach w programie prac danego wspólnego przedsięwzięcia.
- (18) W przypadku gdy Komisja lub państwa członkowskie rozważają ograniczenie udziału w określonych działaniach zgodnie z art. 22 ust. 5 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”, Komisja i państwa członkowskie w grupie przedstawicieli państw powinny dążyć do wypracowania przed przyjęciem programu prac uzgodnionego stanowiska w odniesieniu do poszczególnych przypadków. W przypadku wspólnych przedsięwzięć z Radą Władz Publicznych stosowanie tego artykułu powinno przed przyjęciem programu prac zostać zatwierdzone przez Radę Władz Publicznych w następstwie wniosku złożonego przez Komisję. Ponadto, na zaproszenie przewodniczącego dyrektora wykonawczy powinien regularnie informować odpowiedni skład komitetu programowego programu „Horyzont Europa” w kontekście spoczywającej na Komisji odpowiedzialności za informowanie komitetu programowego zgodnie z art. 14 ust. 7 i załącznikiem III do programu szczegółowego służącego realizacji programu „Horyzont Europa”, a w szczególności przed przyjęciem programu prac danego wspólnego przedsięwzięcia, w związku ze stosowaniem art. 22 ust. 5 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”.
- (19) Załącznik III do rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” zawiera wymóg, zgodnie z którym wkłady finansowe lub rzeczowe wnoszone przez członków innych niż Unia powinny wynosić co najmniej 50 % i mogą sięgać do 75 % łącznych zobowiązań budżetowych wspólnego przedsięwzięcia. Analogicznie wkład Unii, w tym wszelkie dodatkowe środki z państw stowarzyszonych, nie powinien przekraczać 50 % łącznych zobowiązań budżetowych każdego wspólnego przedsięwzięcia. W związku z tym w niniejszym rozporządzeniu należy określić wymagany wkład członków innych niż Unia na takim samym poziomie co wkład Unii lub wyższym od niego. Unia powinna mieć możliwość zmniejszenia swojego wkładu, jeżeli członkowie inni niż Unia nie wypełnią swoich zobowiązań.

⁽⁹⁾ Decyzja Rady (UE) 2021/764 z dnia 10 maja 2021 r. ustanawiająca program szczegółowy służący realizacji programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz uchylająca decyzję 2013/743/UE (Dz.U. L 1671 z 12.5.2021, s. 1).

- (20) Zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” w ramach podejścia opartego na koordynacji we wspólnych przedsięwzięciach należy realizować centralne zarządzanie wszystkimi wkładami finansowymi. W związku z tym każde państwo uczestniczące powinno zawrzeć ze wspólnym przedsięwzięciem jedną lub więcej umów administracyjnych określających mechanizm koordynacji w zakresie wpłacania wkładów na rzecz wnioskodawców mających siedzibę w tym państwie uczestniczącym oraz składania sprawozdań na temat tych wkładów. W celu zapewnienia spójności z krajowymi priorytetami strategicznymi należy państwom uczestniczącym zapewnić prawo weta w odniesieniu do wykorzystania ich krajowych wkładów finansowych na rzecz wnioskodawców mających siedzibę w tych państwach uczestniczących. Aby zminimalizować obciążenie administracyjne dla beneficjentów, dokonać uproszczenia i zapewnić skuteczniejszą realizację, każde państwo uczestniczące powinno dążyć do zsynchronizowania jego harmonogramu płatności, sprawozdawczości i audytów z harmonogramem płatności, sprawozdawczością i audytami wspólnych przedsięwzięć oraz do zharmonizowania kwalifikowalności jego kosztów z rozporządzeniem w sprawie programu „Horyzont Europa”. Beneficjenci mający siedzibę w państwach uczestniczących, które powierzyły działania płatnicze wspólnemu przedsięwzięciu, powinni podpisać jedną umowę o udzielenie dotacji ze wspólnym przedsięwzięciem zgodnie z rozporządzeniem w sprawie programu „Horyzont Europa”.
- (21) Zgodnie z ambicjami określonymi w rozporządzeniu w sprawie programu „Horyzont Europa” jednym z warunków wstępnych ustanowienia zinstytucjonalizowanych partnerstw europejskich jest zapewnienie wkładów partnerów przez cały okres trwania danych wspólnych przedsięwzięć. W tym kontekście prywatni partnerzy powinni wnieść znaczną część swojego wkładu w formie wkładu rzeczowego w koszty operacyjne wspólnego przedsięwzięcia. Wspólne przedsięwzięcia powinny mieć możliwość zidentyfikowania środków ułatwiających wnoszenie tych wkładów w ramach swoich programów prac, w szczególności poprzez obniżenie stóp finansowania. Środki te powinny opierać się na szczególnych potrzebach wspólnego przedsięwzięcia i działalności leżącej u jego podstaw. W należycie uzasadnionych przypadkach powinna istnieć możliwość wprowadzenia dodatkowych warunków wymagających udziału członka wspólnego przedsięwzięcia lub podmiotów wchodzących w jego skład lub z nim stowarzyszonych, ukierunkowanych na działalność, która pozwoli odegrać kluczową rolę partnerom przemysłowym wspólnego przedsięwzięcia, taką jak demonstracje na dużą skalę i projekty przewodnie zbliżone do realiów rynkowych, i wnieść większy wkład dzięki niższym stopom finansowania. Dyrektor wykonawczy powinien monitorować poziom uczestnictwa członków, aby upoważnić radę zarządzającą do podejmowania odpowiednich działań, zapewniając równowagę między zaangażowaniem partnerów a otwartością. W należycie uzasadnionych przypadkach nakłady inwestycyjne, na przykład na demonstracje na dużą skalę lub projekty przewodnie, można uznać za koszt kwalifikowalny zgodnie z obowiązującymi ramami prawnymi.
- (22) Powinno być możliwe, by zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” wkłady z programów współfinansowanych przez Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1058 ⁽⁷⁾ (EFRR), Europejski Fundusz Społeczny Plus ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1057 ⁽⁸⁾ (EFS+), Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1139 ⁽⁹⁾ (EFMRA) i Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 ⁽¹⁰⁾ (EFRROW) mogły zostać uznane za wkład we wspólne przedsięwzięcia wniesione przez państwa uczestniczące będące państwami członkowskimi, o ile zapewniona zostanie zgodność z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 ⁽¹¹⁾ oraz rozporządzeniami dotyczącymi poszczególnych funduszy. Ponadto powinno być możliwe, by wkłady z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększa-

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1058 z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 60).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1057 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+) oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1296/2013 (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 21).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1139 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1004 (Dz.U. L 247 z 13.7.2021, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wspierania Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159).

nia Odporności ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241⁽¹²⁾ (zwanego dalej „Instrumentem”) mogły zostać uznane za wkład we wspólne przedsięwzięcia wniesiony przez państwa uczestniczące będące państwami członkowskimi, o ile zapewniona zostanie zgodność z przepisami Instrumentu oraz zobowiązaniami podjętymi w krajowych planach odbudowy i zwiększania odporności.

- (23) Zgodnie z zasadą sprawiedliwego podziału wkładów między członków wspólnych przedsięwzięć, wkłady finansowe z tytułu kosztów administracyjnych wspólnych przedsięwzięć należy podzielić równo między Unię a członków innych niż Unia. Odstępstwa od tej zasady należy rozważać jedynie w wyjątkowych i należyście uzasadnionych przypadkach, takich jak te, w których wielkość lub struktura członkowska członka wspólnego przedsięwzięcia innego niż Unia powodowałaby, że wkłady w przeliczeniu na podmiot wchodzący w jego skład lub z nim stowarzyszony, w szczególności małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), byłyby tak wysokie, że poważnie zagrażałyby motywacji, by stać się lub pozostać podmiotem wchodzącym w skład struktury członka wspólnego przedsięwzięcia lub podmiotem z nim stowarzyszonym. W takich przypadkach minimalny udział procentowy rocznego wkładu finansowego z tytułu kosztów administracyjnych wspólnego przedsięwzięcia ze strony członków innych niż Unia powinien wynosić 20 % całkowitych rocznych kosztów administracyjnych, a wkłady MŚP powinny być znacznie niższe niż wkłady większych podmiotów wchodzących w skład wspólnych przedsięwzięć lub podmiotów z nimi stowarzyszonych. Po osiągnięciu masy krytycznej członków, która pozwala na wniesienie wkładu przekraczającego 20 % całkowitych rocznych kosztów administracyjnych, należy utrzymać lub zwiększyć roczne wkłady przypadające na podmiot wchodzący w skład wspólnego przedsięwzięcia lub z nim stowarzyszony w celu stopniowego zwiększania udziału członków innych niż Unia w ogólnym wkładzie z tytułu rocznych kosztów administracyjnych wspólnego przedsięwzięcia. Członkowie wspólnego przedsięwzięcia inni niż Unia powinni dążyć do zwiększenia liczby podmiotów wchodzących w ich skład lub z nimi stowarzyszonych, aby zwiększyć ich wkład do 50 % kosztów administracyjnych wspólnego przedsięwzięcia w całym okresie jego trwania.
- (24) Rozporządzenie w sprawie programu „Horyzont Europa” zawiera wymóg, zgodnie z którym partnerzy muszą wykazać swoje długoterminowe zaangażowanie, w tym poprzez minimalny udział w inwestycjach publicznych lub prywatnych. W związku z tym konieczne jest, aby Unia określiła w niniejszym rozporządzeniu członków założycieli mających siedzibę w państwach członkowskich, państwa stowarzyszone z programem „Horyzont Europa” lub organizacje międzynarodowe. W razie potrzeby powinna jednak istnieć możliwość rozszerzenia zakresu bazy członkowskiej wspólnych przedsięwzięć po ich ustanowieniu o członków stowarzyszonych wybranych w drodze otwartych i przejrzystych procedur, z uwzględnieniem w szczególności nowych osiągnięć technologicznych lub stowarzyszenia dodatkowych państw w ramach programu „Horyzont Europa”.
- (25) Podmiotom prawnym zainteresowanym wspieraniem realizacji celów wspólnych przedsięwzięć w ich określonych obszarach badań naukowych należy również zaoferować możliwość stania się wnoszącymi wkład partnerami w ramach tych wspólnych przedsięwzięć, bez konieczności stawiania się ich członkami.
- (26) Zgodnie z art. 16 ust. 5 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” przy przydzielaniu wkładów finansowych państw trzecich stowarzyszonych z programem „Horyzont Europa” należy uwzględniać poziom uczestnictwa podmiotów prawnych z tych państw stowarzyszonych. Podobnie, wkład Unii we wspólne przedsięwzięcia może zostać zwiększony o wkłady państw trzecich stowarzyszonych z programem „Horyzont Europa” przy uwzględnieniu poziomu udziału takich podmiotów prawnych i pod warunkiem że całkowita kwota, o którą zwiększa się wkład Unii, odpowiada co najmniej wkładowi członków innych niż Unia lub podmiotów wchodzących w skład danego przedsięwzięcia lub z nim stowarzyszonych.
- (27) Ustanowienie wspólnego przedsięwzięcia zapewnia partnerstwo publiczno-prywatne przynoszące wzajemne korzyści dla zaangażowanych członków, w tym dzięki promowaniu pewności w odniesieniu do głównych przydziałów środków budżetowych dla odpowiednich gałęzi przemysłu w okresie siedmiu lat. Stając się członkiem założycielem lub członkiem stowarzyszonym, lub jednym z podmiotów wchodzących w ich skład lub z nimi stowarzyszonych, umożliwia członkom zdobycie wpływu – bezpośrednio albo za pośrednictwem przedstawicieli branży – w radzie zarządzającej wspólnego przedsięwzięcia. Rada zarządzająca jest organem decyzyjnym wspólnego przedsięwzięcia, który decyduje o długoterminowym strategicznym ukierunkowaniu partnerstwa, a także o jego rocznych priorytetach. Unia, w stosownych przypadkach państwa uczestniczące, członkowie założyciele i członkowie stowarzyszeni powinni zatem mieć możliwość uczestniczenia w ustalaniu programu działań i priorytetów wspólnego przedsięwzięcia poprzez przyjęcie i ewentualną zmianę Strategicznego programu badań i innowacji, a także poprzez przyjęcie rocznego programu prac, w tym treści zaproszeń do składania wniosków, stopy finansowania obowiązującej w odniesieniu do poszczególnych działań będących przedmiotem zaproszeń do składania wniosków, a także powiązanych przepisów regulujących kwestie związane z procedurami składania ofert, ich oceny, wyboru, udzielania zamówienia oraz dokonywania przeglądu.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17).

- (28) Właściwe jest, aby członkowie inni niż Unia zobowiązali się do wykonania niniejszego rozporządzenia, składając oświadczenie o podjęciu zobowiązania lub wspólne oświadczenie o podjęciu zobowiązania, w których będzie w stosownych przypadkach zawarta całkowita kwota ich wkładu, bez określania warunków dotyczących ich przystąpienia. Takie oświadczenia powinny być skuteczne prawnie przez cały okres trwania wspólnego przedsięwzięcia i ściśle monitorowane przez wspólne przedsięwzięcie i Komisję. Wspólne przedsięwzięcia powinny stworzyć otoczenie prawne i organizacyjne, które umożliwi członkom wywiązanie się z podjętych zobowiązań, przy jednoczesnym zapewnieniu atrakcyjności dla wszystkich zainteresowanych stron, ciągłej otwartości wspólnych przedsięwzięć i przejrzystości podczas ich realizacji, w szczególności w zakresie ustalania priorytetów i udziału w zaproszeniach do składania wniosków.
- (29) Dalsze upraszczanie stanowi podstawę programu „Horyzont Europa”. W tym kontekście należy wprowadzić uproszczony mechanizm sprawozdawczości dla partnerów, którzy nie będą już zobowiązani do zgłaszania kosztów niekwalifikowalnych. Wkłady rzeczowe na rzecz działalności operacyjnej należy rozliczać wyłącznie na podstawie kosztów kwalifikowalnych i powinny one być przedmiotem sprawozdawczości i audytów zgodnie z mechanizmem mającym zastosowanie do danej umowy o udzielenie dotacji. Takie rozliczanie na podstawie wyłącznie kosztów kwalifikowalnych pozwala na automatyczne obliczanie wkładów rzeczowych na rzecz działalności operacyjnej za pomocą narzędzi informatycznych programu „Horyzont Europa”, przyczynia się do zmniejszenia obciążenia administracyjnego dla partnerów oraz zwiększa skuteczność mechanizmów sprawozdawczości w zakresie wkładów. Wspólne przedsięwzięcia powinny ściśle monitorować wnoszenie wkładów rzeczowych na rzecz działalności operacyjnej, a dyrektor wykonawczy powinien sporządzać i publikować regularne sprawozdania, aby ustalić, czy postępy w osiąganiu celów dotyczących wkładów rzeczowych są wystarczająco zadowalające. Rada zarządzająca powinna oceniać zarówno wysiłki poczynione przez członków wnoszących wkład na rzecz działalności operacyjnej i rezultaty przez nich osiągnięte, jak i inne czynniki, takie jak poziom uczestnictwa MŚP i atrakcyjność wspólnych przedsięwzięć dla nowych podmiotów. W razie konieczności powinna ona podjąć działania zaradcze lub naprawcze, uwzględniając zasadę otwartości i przejrzystości.
- (30) Wspólne przedsięwzięcia powinny stwarzać członkom innym niż Unia systematyczną możliwość i zachętę do łączenia swojej działalności w zakresie badań naukowych i innowacji z działalnością wspólnego przedsięwzięcia. Wspólne przedsięwzięcie nie powinno udzielać wsparcia finansowego na rzecz działalności dodatkowej. Mogą one jednak zostać rozliczone jako wkład rzeczowy członka na rzecz działalności dodatkowej, jeżeli przyczyniają się do realizacji celów wspólnego przedsięwzięcia i są bezpośrednio powiązane z jego działalnością, w tym – w przypadku gdy zostało to przewidziane w rocznym planie działalności dodatkowej – niekwalifikowalnych kosztów działań pośrednich finansowanych przez dane wspólne przedsięwzięcie. Związek ten można ustalić poprzez absorpcję rezultatów działań pośrednich finansowanych przez wspólne przedsięwzięcie lub poprzedzające je inicjatywy lub poprzez wykazanie znaczącej unijnej wartości dodanej. Odnośne koszty powinny być poświadczone przez niezależny podmiot audytowy wyznaczony przez dany podmiot, z zastrzeżeniem umożliwienia wspólnemu przedsięwzięciu weryfikacji metody wyceny w przypadku niepewności. W niniejszym rozporządzeniu należy określić bardziej szczegółowe przepisy dotyczące zakresu działalności dodatkowej dla każdego wspólnego przedsięwzięcia w stopniu, w jakim jest to niezbędne do osiągnięcia pożądanej kierunkowości i oddziaływania. Ponadto rady zarządzające wspólnych przedsięwzięć powinny zdecydować, czy do wyceny tych wkładów konieczne jest zastosowanie metod upraszczających, takich jak płatności ryczałtowe lub koszty jednostkowe, w celu uproszczenia, osiągnięcia opłacalności i odpowiedniego poziomu ochrony poufnych danych handlowych.
- (31) Zarządzanie wspólnymi przedsięwzięciami powinno zapewniać dostosowanie ich procesów decyzyjnych do szybko zmieniającego się otoczenia społeczno-gospodarczego i technologicznego oraz do wyzwań globalnych. Wspólne przedsięwzięcia powinny korzystać z wiedzy fachowej, porad i wsparcia ze strony wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron, aby skutecznie realizować swoje zadania i zapewnić synergii na poziomie unijnym i krajowym. W związku z tym wspólne przedsięwzięcia należy upoważnić do ustanawiania organów doradczych w celu zapewnienia im specjalistycznego doradztwa i wykonywania wszelkich innych zadań o charakterze doradczym, które są niezbędne do osiągnięcia celów wspólnych przedsięwzięć. Ustanawiając organy doradcze, wspólne przedsięwzięcia powinny zapewnić zrównoważoną reprezentację ekspertów, zarówno jeżeli chodzi o zakres działalności wspólnego przedsięwzięcia, jak i pod względem równowagi płci. Doradztwo zapewniane przez te organy powinny uwzględniać perspektywę naukową, a także perspektywy organów krajowych i regionalnych oraz innych zainteresowanych stron wspólnych przedsięwzięć.
- (32) Wspólne przedsięwzięcia powinny zapewnić, aby państwa członkowskie były dostatecznie informowane o działalności wspólnych przedsięwzięć, mogły w odpowiednim terminie dostarczać informacje na temat działalności podejmowanej w państwach członkowskich oraz miały możliwość wnoszenia uczestniczenia w procesach przygotowawczych i decyzyjnych. Taki dialog z państwami członkowskimi jest szczególnie ważny w kontekście synergii i potrzeby zapewnienia dostosowania wysiłków i działalności na poziomie krajowym, regionalnym, unijnym i europejskim w celu osiągnięcia większego oddziaływania. Wspólne przedsięwzięcia bez bezpośredniego lub pośredniego zaangażowania państw członkowskich w charakterze członków lub podmiotów wchodzących w skład takiego przedsięwzięcia powinny ustanowić grupę przedstawicieli państw w celu dostosowania działalności wspólnych przedsięwzięć do polityki i działań podejmowanych na poziomie krajowym i regionalnym.

- (33) Wspólne przedsięwzięcia powinny mieć możliwość powołania organu doradczego pełniącego funkcję doradztwa naukowego. Organ ten lub jego członkowie powinni być w stanie zapewnić niezależne doradztwo naukowe i wsparcie odpowiedniemu wspólnemu przedsięwzięciu. Doradztwo naukowe powinno dotyczyć w szczególności rocznych programów prac oraz działalności dodatkowej, a także – w razie potrzeby – wszelkich innych aspektów zadań wspólnych przedsięwzięć.
- (34) W celu zapewnienia, aby wspólne przedsięwzięcia były świadome stanowisk i poglądów zainteresowanych stron z całego łańcucha wartości w swoich odpowiednich dziedzinach, wspólne przedsięwzięcia powinny mieć możliwość powoływania odpowiednich doradczych grup zainteresowanych stron, z którymi mogłyby się konsultować w sprawach horyzontalnych lub konkretnych kwestiach, zgodnie z potrzebami każdego wspólnego przedsięwzięcia. Takie grupy powinny być otwarte dla zainteresowanych stron z sektora publicznego i prywatnego, w tym dla zorganizowanych grup interesu, a także dla międzynarodowych grup interesu z państw członkowskich, państw stowarzyszonych lub innych państw, prowadzących aktywną działalność w obszarze wchodzącym w zakres wspólnego przedsięwzięcia.
- (35) Wspólne przedsięwzięcia powinny działać w otwarty i przejrzysty sposób pozwalający na regularne i terminowe udostępnianie wszelkich istotnych informacji odpowiednim organom, jak również promowanie wśród społeczeństwa swojej działalności, w tym działalności informacyjnej i w zakresie upowszechniania wiedzy. Obejmuje to terminowe informowanie – z uwzględnieniem zasad poufności, w podziale na państwa – na temat składania wniosków i udziału w działaniach pośrednich finansowanych przez dane wspólne przedsięwzięcie, oceny rezultatów każdego zaproszenia do składania wniosków i realizacji projektów, synergii z innymi odpowiednimi programami unijnymi i innymi partnerstwami europejskimi, dodatkowej działalności, deklarowanych i faktycznie przekazanych wkładów finansowych i rzeczowych, wykonania budżetu wspólnego przedsięwzięcia oraz powiązań między celami danego wspólnego przedsięwzięcia i wkładami rzeczowymi na rzecz działalności dodatkowej.
- (36) Wspólne przedsięwzięcia należy realizować z wykorzystaniem struktur i zasad, które zwiększają skuteczność i zapewniają uproszczenie. W tym celu wspólne przedsięwzięcia powinny przyjąć przepisy finansowe dostosowane do swoich potrzeb zgodnie z art. 71 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹³⁾.
- (37) Realizacja wspólnych przedsięwzięć powinna opierać się na kryteriach określonych w rozporządzeniu w sprawie programu „Horyzont Europa” dla zinstytucjonalizowanych partnerstw europejskich. Powinna ona być wspierana przez wykorzystanie środków elektronicznych zarządzanych przez Komisję. Informacje związane z działaniami pośrednimi finansowanymi przez wspólne przedsięwzięcia, w tym z ich rezultatami, mają zasadnicze znaczenie dla celów kształtowania, realizacji, monitorowania i oceny polityk lub programów unijnych. W związku z tym wspólne przedsięwzięcia powinny zapewnić instytucjom, organom lub jednostkom organizacyjnym Unii dostęp do wszelkich informacji dotyczących finansowanych przez nie działań pośrednich, w tym do wkładów i rezultatów beneficjentów uczestniczących w działaniach pośrednich. Takie prawa dostępu powinny być ograniczone do zastosowania niekomercyjnego i niekonkurencyjnego i powinny być zgodne z obowiązującymi zasadami poufności. Pracownikom instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii należy udzielić dostępu do tych informacji, z zastrzeżeniem odpowiednich norm bezpieczeństwa informatycznego i bezpieczeństwa informacji oraz zgodnie z zasadami konieczności i proporcjonalności.
- (38) Uczestnictwo w działaniach pośrednich finansowanych przez wspólne przedsięwzięcia w ramach programu „Horyzont Europa” powinno być zgodne z przepisami określonymi w rozporządzeniu w sprawie programu „Horyzont Europa”. Wspólne przedsięwzięcia powinny zapewniać spójne stosowanie tych przepisów w oparciu o odpowiednie środki przyjęte przez Komisję. Wspólne przedsięwzięcia powinny korzystać z korporacyjnego wzoru umowy o udzielenie dotacji opracowanego przez Komisję. W odniesieniu do okresu zgłaszania sprzeciwu wobec przeniesienia prawa własności rezultatów, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”, należy uwzględnić czas trwania cykli innowacji w obszarach objętych zakresem odpowiednich wspólnych przedsięwzięć.
- (39) Jednym z głównych celów wspólnych przedsięwzięć jest zwiększenie potencjału gospodarczego Unii, a w szczególności jej wiodącej roli naukowej i technologicznej. Ponadto odbudowa po pandemii COVID-19 wskazuje na potrzebę inwestowania w kluczowe technologie, takie jak sieć 5G, sztuczna inteligencja (AI), chmura, cyberbezpieczeństwo i zielone technologie, oraz waloryzacji tych technologii w Unii. Wspólne przedsięwzięcia powinny przyczynić się do wspierania otwartej nauki zgodnie z art. 14 i 39 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”. Rezultaty osiągnięte przez wszystkich uczestników będą odgrywać istotną rolę w tym względzie, a wszyscy uczestnicy będą korzystać z finansowania unijnego dzięki результатам uzyskanym w ramach projektu i prawom

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

dostępu do nich – nawet ci uczestnicy, którzy nie otrzymali finansowania unijnego. W związku z tym, aby chronić interesy Unii, prawo wspólnych przedsięwzięć do wniesienia sprzeciwu wobec przeniesienia prawa własności rezultatów lub wobec udzielenia wyłącznej licencji w odniesieniu do rezultatów powinno mieć zastosowanie również do uczestników, którzy nie otrzymali finansowania unijnego. Korzystając z tego prawa do wniesienia sprzeciwu, a także zgodnie z zasadą proporcjonalności, wspólne przedsięwzięcie powinno zachować sprawiedliwą równowagę między interesami Unii a ochroną praw podstawowych w odniesieniu do rezultatów uczestników, którzy nie otrzymali finansowania unijnego, biorąc pod uwagę, że uczestnicy ci nie otrzymali żadnego finansowania unijnego na rzecz działań, dzięki którym zostały osiągnięte rezultaty.

- (40) Wkładem finansowym Unii należy zarządzać zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami oraz zgodnie z zasadami zarządzania pośredniego, określonymi w rozporządzeniu (UE, Euratom) 2018/1046.
- (41) W celu uproszczenia należy zmniejszyć obciążenia administracyjne dla wszystkich stron. Należy unikać podwójnych audytów i nieproporcjonalnej ilości dokumentacji oraz sprawozdań. Audyty odbiorców środków finansowych Unii przekazywanych na mocy niniejszego rozporządzenia należy przeprowadzać zgodnie z rozporządzeniem w sprawie programu „Horyzont Europa” i innymi odpowiednimi unijnymi programami finansowania.
- (42) Interesy finansowe Unii i pozostałych członków wspólnych przedsięwzięć należy chronić przez zastosowanie proporcjonalnych środków w całym cyklu wydatkowania, w tym prewencji i wykrywania nieprawidłowości oraz prowadzenia postępowań w ich sprawie, odzyskiwania środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar administracyjnych i finansowych zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) 2018/1046. Z uwagi na szczególnie charakter działań realizowanych przez niektóre wspólne przedsięwzięcia, wymagający ich rozłożenia na kilka lat, powinno być możliwe rozłożenie wieloletnich zobowiązań budżetowych zaciągniętych przez Komisję i odpowiednie wspólne przedsięwzięcie na roczne raty. W tym względzie zobowiązania budżetowe Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa, Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego oraz Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 mogą zostać podzielone na roczne transze. Do dnia 31 grudnia 2024 r. skumulowana kwota tych zobowiązań budżetowych nie powinna przekroczyć 50 % odpowiedniego maksymalnego wkładu Unii. Od dnia 1 stycznia 2025 r. co najmniej 20 % łącznego budżetu z pozostałych lat nie może obejmować zobowiązań spłacanych w ratach rocznych.
- (43) Ze względu na ich specyficzny charakter oraz obecny status, wspólne przedsięwzięcia w dalszym ciągu powinny podlegać odrębnej procedurze udzielania absolutorium. Audyt sprawozdań finansowych oraz zgodności z prawem i prawidłowości transakcji stanowiących ich podstawę powinna być przeprowadzana przez Trybunał Obrachunkowy.
- (44) Zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. c) rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” wspólne przedsięwzięcia powinny charakteryzować się jasnym podejściem opartym na cyklu życia. W celu odpowiedniej ochrony interesów finansowych Unii należy ustanowić wspólne przedsięwzięcia na okres kończący się w dniu 31 grudnia 2031 r., aby umożliwić im wykonywanie obowiązków związanych z wykorzystaniem dotacji do czasu zakończenia ostatnich rozpoczętych działań pośrednich. Wspólne przedsięwzięcia powinny być finansowane z programów unijnych w ramach wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 (zwanym dalej „WRF na lata 2021–2027”). Wspólne przedsięwzięcia powinny mieć możliwość ogłaszania zaproszeń do składania wniosków do dnia 31 grudnia 2028 r., w należycie uzasadnionych przypadkach związanych z dostępnością pozostałego budżetu wynikającego z WRF na lata 2021–2027.
- (45) W kontekście priorytetu Komisji Europejskiej Zielony Ład, popartego komunikatami Komisji z dnia 11 października 2018 r. pt. „Zrównoważona unijna biogospodarka: wzmocnienie powiązań między gospodarką, społeczeństwem i środowiskiem”, z dnia 28 listopada 2018 r. pt. „Czysta planeta dla wszystkich: europejska długoterminowa wizja strategiczna dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki”, z dnia 11 marca 2020 r. pt. „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy”; z dnia 20 maja 2020 r. pt. „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030: Przywracanie przyrody do naszego życia”, z dnia 20 maja 2020 r. pt. „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” oraz z dnia 17 października 2020 r. pt. „Strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności na rzecz nietoksycznego środowiska”, europejski sektor biotechnologiczny, w tym MŚP, regiony i producenci surowców, powinien stać się neutralny dla klimatu, w więk-

szym stopniu ukierunkowany na gospodarkę o obiegu zamkniętym oraz bardziej zrównoważony, pozostając jednocześnie konkurencyjnym w skali globalnej. Silny, zasobooszczędny i konkurencyjny ekosystem innowacji biotechnologicznych może zmniejszyć zależności od nieodnawialnych surowców kopalnych i surowców mineralnych oraz przyspieszyć proces ich zastępowania. Można w nim opracowywać odnawialne bioprodukty, materiały, procesy i składniki odżywcze oparte na odpadach i biomasie dzięki innowacjom ukierunkowanym na zrównoważony rozwój i obieg zamknięty. Taki ekosystem może również generować wartość z lokalnych surowców, w tym odpadów, pozostałości i strumieni ubocznych, aby tworzyć miejsca pracy oraz zapewniać wzrost gospodarczy i rozwój w całej Unii, nie tylko na obszarach miejskich, lecz także na obszarach wiejskich i przybrzeżnych, na których produkowana jest biomasa i które często są regionami peryferyjnymi rzadko odnoszącymi korzyści z rozwoju przemysłowego.

- (46) Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Bioprzemysłu ustanowione w ramach programu „Horyzont 2020” było skoncentrowane na zrównoważonym wykorzystaniu zasobów, zwłaszcza w sektorach zasobochłonnych i wywierających duży wpływ na środowisko, takich jak rolnictwo, sektor włókienniczy i budownictwo, a w szczególności było ukierunkowane na podmioty, producentów, zakłady i fabryki na poziomie lokalnym. W jego ocenie śródkresowej opublikowanej w październiku 2017 r. znajdował się obszerny zestaw 34 zaleceń, które odzwierciedlono w projekcie Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym ustanowionego niniejszym rozporządzeniem. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym nie jest bezpośrednią kontynuacją Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Bioprzemysłu, a raczej programem opartym na osiągnięciach poprzedzającej je inicjatywy i pozbawionym jej niedociągnięć. Zgodnie z tymi zaleceniami Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym powinno obejmować szersze grono zainteresowanych stron, w tym sektor pierwotny (a mianowicie rolnictwo, akwakulturę, rybołówstwo i leśnictwo), jak również dostawców odpadów, pozostałości i strumieni ubocznych, władze regionalne i inwestorów, aby zapobiec niedoskonałościom rynku i niezrównoważonym procesom biotechnologicznym. Aby osiągnąć cele tego wspólnego przedsięwzięcia, należy za jego pośrednictwem finansować wyłącznie projekty zgodne z zasadami obiegu zamkniętego, zrównoważoności i ograniczeń planety.
- (47) W ramach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym należy powołać grupy ds. wdrażania, które powinny pełnić funkcję organów doradczych i aktywnie uczestniczyć w dyskusjach strategicznych służących określeniu programu partnerstwa. Włączenie tych organów doradczych do struktury zarządzania ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia szerszego uczestnictwa i większych inwestycji prywatnych w biosektorze o obiegu zamkniętym. Grupy ds. wdrażania powinny w szczególności zapewniać wsparcie na strategicznych posiedzeniach Rady Zarządzającej, podczas których liderzy branżowi i przedstawiciele zainteresowanych stron wraz z przedstawicielami wysokiego szczebla Komisji spotykają się ze stałą Radą Zarządzającą w celu omówienia i wyznaczenia strategicznego kierunku partnerstwa.
- (48) Głównym celem Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa powinno być wnoszenie wkładu w działania służące zmniejszeniu śladu ekologicznego lotnictwa poprzez przyspieszenie procesu opracowywania neutralnych dla klimatu technologii lotniczych w celu ich możliwie jak najszybszego wdrożenia, co w znaczącym stopniu przyczyniłoby się do realizacji ambitnych celów w zakresie łagodzenia wpływu na środowisko wyznaczonych w Europejskim Zielonym Ładzie i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119⁽¹⁴⁾ (zwanym dalej „Europejskim prawie o klimacie”), to jest ograniczenia emisji o 55 % do 2030 r. w porównaniu z poziomami z 1990 r., oraz osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. zgodnie z porozumieniem paryskim, przyjętym na podstawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu⁽¹⁵⁾. Cel ten można osiągnąć jedynie poprzez przyspieszenie i optymalizację procesów związanych z badaniami naukowymi i innowacjami w lotnictwie oraz poprawę globalnej konkurencyjności unijnego przemysłu lotniczego. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Ekologicznego Lotnictwa powinno również zapewniać, aby bardziej ekologiczne lotnictwo było nadal bezpieczne, pewne i wydajne w odniesieniu do transportu lotniczego pasażerów i towarów.
- (49) Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Ekologicznego Lotnictwa jest oparte na doświadczeniach zdobytych w ramach Wspólnego Przedsiębiorstwa „Czyste niebo” i Wspólnego Przedsięwzięcia „Czyste niebo 2”. Nowe partnerstwo europejskie powinno być bardziej ambitne poprzez ukierunkowanie go na opracowywanie przełomowych instalacji demonstracyjnych. Zgodnie z ustaleniami oceny śródkresowej Wspólnego Przedsięwzięcia „Czyste niebo 2” nowa inicjatywa powinna zapewniać, aby każda instalacja demonstracyjna była na krytycznym stopniu rozwoju z punktu widzenia kolejnych programów dotyczących statków powietrzny, tak by opracowane technologie rzeczywiście służyły kluczowemu priorytetowi polegającemu na możliwie jak najszybszym wdrożeniu. W związku z tym nowe wspólne przedsięwzięcie powinno być skoncentrowane na zwiększeniu widoczności jej indywidualnych celów dotyczących wykorzystywania oraz na wzmocnieniu zdolności wspólnego przedsięwzięcia w zakresie monitorowania, zarządzania i sprawozdawczości, aby odzwierciedlić złożoność działań w dziedzinie badań naukowych i innowacji, które są niezbędne do osiągnięcia celów partnerstwa europejskiego.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4.

- (50) Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Ekologicznego Lotnictwa powinno opierać się na mocnej wiodącej pozycji europejskiego przemysłu lotniczego oraz na zróżnicowanej bazie członkowskiej, gromadzącej szerokie spektrum zainteresowanych stron i pomysłów z całej Europy. W celu określenia najbardziej obiecujących podejść i podmiotów zdolnych do ich realizacji Komisja ogłosiła zaproszenie do zgłaszania pomysłów i potencjalnych członków. Rada Zarządzająca powinna mieć możliwość wyboru członków stowarzyszonych na podstawie wyników tego zaproszenia i przyszłych zaproszeń, aby zapewnić szybkie rozszerzenie grupy członków.
- (51) Aby zmaksymalizować i przyspieszyć oddziaływanie działalności w zakresie badań naukowych i innowacji podejmowanej w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa oraz Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 na skuteczną redukcję emisji z lotnictwa i transformację cyfrową przemysłu lotniczego, te wspólne przedsięwzięcia powinny dążyć do ścisłej współpracy z Agencją Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) w ramach prac partnerstwa europejskiego, zapewniając na wczesnym etapie wymianę wiedzy na temat opracowanych nowych technologii. Współpraca ta będzie miała kluczowe znaczenie dla przyspieszenia absorpcji rynkowej dzięki ułatwieniu procesu certyfikacji powstających produktów i usług zgodnie z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 ⁽¹⁶⁾.
- (52) Aby zmaksymalizować synergię między programami na poziomie unijnym, krajowym i regionalnym, członkowie grupy przedstawiceli państw w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa powinni zbadać możliwości zapewnienia wsparcia finansowego na poziomie krajowym na rzecz znakomitych wniosków, których nie wybrano do finansowania przez to wspólne przedsięwzięcie z powodu nadmiaru zgłoszeń.
- (53) Europa stoi przed wyzwaniem, jakim jest konieczność odgrywania pierwszoplanowej roli w przyspieszaniu ekologicznej transformacji statków powietrznych nowej generacji oraz internalizacji społecznych kosztów emisji gazów cieplarnianych w modelu biznesowym transportu lotniczego, a jednocześnie dalszego zapewniania równych warunków działania w odniesieniu do produktów europejskich na rynku światowym. W związku z tym Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Ekologicznego Lotnictwa powinno wspierać przedstawiceli europejskich w międzynarodowych działaniach normalizacyjnych i prawodawczych.
- (54) Zainteresowanie wodorem znacznie wzrosło w ciągu ostatnich pięciu lat – wszystkie państwa członkowskie podpisały i ratyfikowały Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (zwaną dalej „porozumieniem paryskim”) na 21. Konferencji Stron (COP 21). Europejski Zielony Ład ma na celu przekształcenie Unii w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo żyjące w nowoczesnej, zasobooszczędnej i konkurencyjnej gospodarce, która najpóźniej do 2050 r. osiągnie zerowy poziom emisji gazów cieplarnianych netto. Do obszarów priorytetowych należą czysty wodór, ogniwa paliwowe, inne paliwa alternatywne oraz magazynowanie energii. Wodór zajmuje ważne miejsce w komunikatach Komisji z dnia 8 lipca 2020 r. pt. „Strategia w zakresie wodoru na rzecz Europy neutralnej dla klimatu” oraz „Impuls dla gospodarki neutralnej dla klimatu: strategia UE dotycząca integracji systemu energetycznego”, a także w kontekście powstania Europejskiego Sojuszu na rzecz Czystego Wodoru, który skupia wszystkie zainteresowane strony w celu określenia potrzeb technologicznych, możliwości inwestycyjnych i barier regulacyjnych, aby zbudować w Unii ekosystem czystego wodoru przyczyniający się do zmniejszenia obecnego uzależnienia od paliw kopalnych oraz emisje gazów cieplarnianych w odpowiednich sektorach. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czystego Wodoru może umożliwić absorpcję rezultatów badań naukowych i innowacji dzięki ramom inwestycyjnym, takim jak europejski sojusz na rzecz czystego wodoru i ważne projekty stanowiące przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania (IPCEI) dotyczące wodoru.
- (55) Specjalna działalność w zakresie badań naukowych i innowacji związana z zastosowaniami wodoru wspierana jest od 2008 r., głównie poprzez Wspólne Przedsięwzięcia na rzecz Technologii Ogniw Paliwowych i Technologii Wodnorodowych, a mianowicie Wspólne Przedsiębiorstwo FCH i Wspólne Przedsięwzięcie FCH 2 w ramach siódmego programu ramowego Euratomu ustanowionego decyzją nr 1982/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁷⁾ i programu „Horyzont 2020”, jak również poprzez tradycyjne projekty oparte na współpracy, obejmujące wszystkie etapy/obszary łańcucha wartości w zakresie wodoru. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czystego Wodoru powinno

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Decyzja nr 1982/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. dotycząca siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) (Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1).

wzmocnić i zintegrować potencjał naukowy Unii w celu przyspieszenia rozwoju i udoskonalania zaawansowanych zastosowań czystego wodoru gotowych do wprowadzenia na rynek w sektorach zastosowań końcowych, to jest w energetyce, transporcie, budownictwie i przemyśle. Będzie to możliwe wyłącznie w połączeniu ze zwiększeniem konkurencyjności unijnego łańcucha wartości w zakresie czystego wodoru, a w szczególności MŚP.

- (56) Aby osiągnąć cele naukowe Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czystego Wodoru, wszystkie sektory związane z gospodarką wodorową powinny mieć możliwość zaangażowania się w przygotowanie i realizację jego Strategicznego programu badań i innowacji. Działania podejmowane przez Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czystego Wodoru powinny uwzględniać przełomowe trajektorie technologiczne, będące alternatywą dla technologii głównego nurtu. Należy zaangażować sektor publiczny, zwłaszcza władze regionalne i krajowe – z których te ostatnie są odpowiedzialne za opracowywanie polityki klimatycznej i środków związanych z mechanizmami rynkowymi – aby zniwelować luki między rozwojem technologii gotowych do wprowadzenia na rynek a ich absorpcją na dużą skalę.
- (57) Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czystego Wodoru uwzględni społeczność badawczą jako członka stowarzyszenia Hydrogen Europe Research, a co za tym idzie, nie ma potrzeby ustanawiania organu zapewniającego doradztwo naukowe.
- (58) Ponieważ wodór może być wykorzystywany jako paliwo lub nośnik energii i służyć do magazynowania energii, niezwykle ważne jest, aby partnerstwo na rzecz czystego wodoru nawiązało ustrukturyzowaną współpracę z wieloma innymi partnerstwami europejskimi, w szczególności z partnerstwami na rzecz sektorów zastosowań końcowych. Europejskie partnerstwo na rzecz czystego wodoru powinno współdziałać w szczególności z europejskimi partnerstwami na rzecz bezemisyjnego transportu drogowego, bezemisyjnego transportu wodnego, europejskiego transportu kolejowego, ekologicznego lotnictwa, procesów korzystnych dla planety oraz czystej stali. W tym celu należy utworzyć strukturę podlegającą Radzie Zarządzającej, aby zapewnić współpracę i synergię między tymi partnerstwami w obszarze technologii wodorowych. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czystego Wodoru byłoby jedynym partnerstwem skupiającym się na technologiach produkcji wodoru. Współpraca z partnerstwami na rzecz sektorów zastosowań końcowych powinna w szczególności koncentrować się na demonstracji technologii i na wspólnym określaniu specyfikacji.
- (59) Kolej przyczynia się do tworzenia jednolitego europejskiego obszaru transportu i stanowi podstawowy element długofalowej polityki Unii w dziedzinie strategii zrównoważonego rozwoju. Pod względem rozmiaru gospodarczego bezpośrednia wartość dodana brutto europejskiego sektora kolejowego wynosi 69 mld EUR, a wartość pośrednia – 80 mld EUR. W sektorze tym bezpośrednio zatrudnionych było 1,3 mln osób, a pośrednio – ponad milion.
- (60) W komunikacie Komisji z dnia 10 marca 2020 r. pt. „Nowa strategia przemysłowa dla Europy” podkreślono, że sektory zrównoważonej i inteligentnej mobilności, takie jak przemysł kolejowy, mają zarówno potencjał, jak i odpowiedzialność, aby uczestniczyć w transformacji ekologicznej i cyfrowej, wspierać konkurencyjność przemysłową Europy i podnosić jakość sieci połączeń. Dlatego też transport drogowy, kolejowy, lotniczy i wodny powinny razem przyczynić się do ograniczenia emisji w sektorze transportu o 90 % do 2050 r. W pierwszej kolejności należy znacznie zwiększyć rolę kolei i śródlądowych dróg wodnych w śródlądowym transporcie towarów, którego 75 % stanowi dziś transport drogowy.
- (61) Wspólne Przedsięwzięcie Shift2Rail powstało w 2014 r. w celu zarządzania działalnością w zakresie badań naukowych, rozwoju i walidacji w ramach inicjatywy poprzedzającej Shift2Rail poprzez połączenie środków z sektora publicznego i prywatnego udostępnionych przez członków przedsięwzięcia oraz poprzez wykorzystanie wewnętrznych i zewnętrznych zasobów technicznych. Ustanowiło ono nowe – zgodne z regułami konkurencji – formy współpracy między zainteresowanymi stronami z całego kolejowego łańcucha wartości oraz spoza tradycyjnego sektora kolejowego oraz wniosło wkład, jakim jest doświadczenie i wiedza fachowa Agencji Kolejowej Unii Europejskiej w kwestiach dotyczących interoperacyjności i bezpieczeństwa.
- (62) Celem Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego powinno być stworzenie zintegrowanej europejskiej sieci kolejowej o wysokiej przepustowości poprzez usunięcie barier dla interoperacyjności i zapewnienie rozwiązań na rzecz pełnej integracji obejmujących zarządzanie ruchem, pojazdy, infrastrukturę i usługi, z myślą o zapewnieniu szybszej absorpcji i wdrażania projektów i innowacji. Powinno ono wykorzystać ogromny potencjał transformacji cyfrowej i automatyzacji w celu obniżenia kosztów kolei, zwiększenia jej zdolności oraz poprawy jej elastyczności i niezawodności, a także powinno bazować na solidnej referencyjnej architekturze funkcjonalnej systemu wspólnej dla całego sektora, w koordynacji z Agencją Kolejową Unii Europejskiej.

- (63) W planie centralnym Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego należy określić priorytetową działalność w zakresie badań naukowych i innowacji oraz ogólną architekturę systemu i zharmonizowane podejście operacyjne, w tym szeroko zakrojoną działalność demonstracyjną i obszary przewodnie, konieczne do przyspieszenia absorpcji zintegrowanych, interoperacyjnych i znormalizowanych innowacji technologicznych stanowiących niezbędne wsparcie dla jednolitego europejskiego obszaru kolejowego.
- (64) Kolej jest złożonym systemem, charakteryzującym się bardzo ścisłymi interakcjami między zarządcami infrastruktury, przedsiębiorstwami kolejowymi (przewoźnikami kolejowymi) i ich wyposażeniem (infrastrukturą i taborami). Nie jest możliwe wprowadzanie innowacji bez wspólnych specyfikacji i strategii w całym systemie kolejowym. Filar Systemowy Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego, który będzie gromadził wkład od odpowiednich zainteresowanych stron, zarówno skupionych we wspólnym przedsięwzięciu, jak i spoza niego, powinien zatem umożliwić sektorowi uzgodnienie jednolitej koncepcji operacyjnej i architektury systemu, w tym zdefiniowanie usług, bloków funkcjonalnych i interfejsów leżących u podstaw operacji przeprowadzanych w ramach systemu kolejowego. Powinien on stanowić ogólne ramy zapewniające, aby badania naukowe były ukierunkowane na powszechnie przyjęte, wspólne wymogi konsumenckie i potrzeby operacyjne. Produkt filaru systemowego powinien wspierać interoperacyjność całej sieci kolejowej, w tym sieci bazowej i kompleksowej TEN-T, w tym główne i regionalne linie kolejowe nieobjęte TEN-T. Model zarządzania i proces decyzyjny Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego powinny odzwierciedlać pierwszoplanową rolę Komisji w ujednoceniu i integracji europejskiego systemu kolejowego, w szczególności w szybkim i skutecznym wdrażaniu jednolitej koncepcji operacyjnej i architektury systemu, a jednocześnie należy powierzyć partnerom prywatnym role związane z doradztwem i wsparciem technicznym.
- (65) W celu zapewnienia, aby rezultaty badań o niskim poziomie gotowości technologicznej (TRL) były skutecznie wykorzystywane na wyższych poziomach TRL, w szczególności przez Wspólne Europejskie Przedsięwzięcie Kolejowe, biuro programowe tego przedsięwzięcia powinno realizować taką działalność.
- (66) Aby zapewnić szybkie przenoszenie członkostwa i rozszerzenie grupy członków, w razie potrzeby Rada Zarządzająca Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego powinna mieć możliwość wyboru członków stowarzyszonych na podstawie wyników zaproszenia do wyrażenia zainteresowania ogłoszonego przez Komisję.
- (67) W kontekście priorytetów Komisji związanych z celami zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, w szczególności trzecim celem zrównoważonego rozwoju, oraz komunikatu Komisji z dnia 9 marca 2020 r. pt. „W kierunku kompleksowej strategii współpracy z Afryką” Unia jest zobowiązana przyczynić się do zapewnienia wszystkim ludziom zdrowego życia oraz promowania dobrobytu, do budowania jeszcze silniejszego partnerstwa między Afryką a Europą oraz do wspierania w Afryce rozwoju potencjału w dziedzinie badań naukowych i innowacji. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia powinno w obszarze innych tzw. technologii medycznych zająć się kwestią braku odpowiedniej diagnostyki, leczenia i szczepionek w celu zwalczania chorób zakaźnych, takich jak HIV, malaria i gruźlica, a także innych chorób zakaźnych powiązanych z ubóstwem i zaniedbanymi, które powszechnie występują w Afryce, zwłaszcza w Afryce Subsaharyjskiej. Pandemia COVID-19 dowiodła, że rozbudowana sieć połączeń handlowych i turystycznych między różnymi regionami świata może sprzyjać szybkiemu rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych po całym świecie. Rozwój technologii medycznych ma zatem zasadnicze znaczenie dla ograniczenia rozprzestrzeniania się chorób zakaźnych, jak również dla zwalczania ich, gdy się rozprzestrzeniają, w celu ochrony zdrowia ludzi w państwach dotkniętych tymi chorobami i w Unii. Aby osiągnąć wiodącą pozycję w zakresie zdrowia na świecie silniejszą niż poprzedzająca inicjatywa EDCTP2, należy rozszerzyć zakres partnerstwa na reakcję na pojawiające się zagrożenia związane z chorobami zakaźnymi, nasilające się problemy związane z opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe oraz współistniejące choroby niezakaźne.
- (68) Zwalczanie chorób zakaźnych występujących w Afryce Subsaharyjskiej za pomocą nowoczesnych narzędzi technologicznych wymaga zaangażowania dużej liczby podmiotów i zobowiązań długoterminowych. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia powinno przyczynić się do produktywnego i trwałego tworzenia sieci kontaktów i współpracy Północ-Południe oraz Południe-Południe, budując relacje z wieloma organizacjami sektora prywatnego i publicznego w celu wzmocnienia współpracy projektowej i instytucjonalnej. Program powinien również przyczynić się do nawiązania nowej współpracy Północ-Południe i Południe-Południe na potrzeby prowadzenia badań obejmujących wiele państw i wiele ośrodków w Afryce Subsaharyjskiej. Ponadto regularna konferencja międzynarodowa, forum Partnerstwa pomiędzy Europą a krajami rozwijającymi się w zakresie badań klinicznych (EDCTP), powinna stanowić platformę dla naukowców i odpowiednich sieci z Europy, Afryki i innych regionów umożliwiającą wymianę wyników i pomysłów oraz tworzenie powiązań opartych na współpracy.

- (69) Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia powinno bazować na doświadczeniach zdobytych w trakcie realizacji programów EDCTP i EDCTP2, uzyskując rezultaty dzięki wykorzystywaniu inwestycji Unii, państw członkowskich, państw stowarzyszonych i państw afrykańskich, których to rezultatów państwa nie mogłyby osiągnąć indywidualnie ani nie dałoby się ich uzyskać w ramach samego unijnego programu ramowego w zakresie badań naukowych. Stowarzyszenie EDCTP, reprezentujące państwa uczestniczące w programie, powinno wносить w program EDCTP3 i na rzecz jego realizacji wkład w postaci działalności dodatkowej; może także wносить wkład finansowy. Powinno ono zapewnić znaczące uczestnictwo państw Afryki Subsaharyjskiej w procesie decyzyjnym i ich zaangażowanie w ten proces, co ma zasadnicze znaczenie dla rozwiązania problemu obciążenia chorobami występującego w tych państwach. Wspólne przedsięwzięcie powinno obejmować inne podmioty finansujące badania międzynarodowe, takie jak organizacje dobroczynne, przemysł farmaceutyczny i inne państwa trzecie, które powinny uczestniczyć w partnerstwie jako wnoszący wkład partnerzy na zasadzie *ad hoc*. Ponadto aby zwiększyć oddziaływanie programu, Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia powinno mieć – w przypadku konkretnych zaproszeń – możliwość wskazania podmiotów prawnych, które mogłyby uczestniczyć w działaniach pośrednich. Powinno istnieć możliwość przewidzenia w programie prac, że takie podmioty prawne nie będą kwalifikowały się do finansowania w ramach wspólnego przedsięwzięcia.
- (70) Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia obejmuje państwa członkowskie i państwa stowarzyszone będące członkami Stowarzyszenia EDCTP, w związku z czym nie należy tworzyć grupy przedstawicieli państw.
- (71) Niezwykle ważne jest, aby działalność badawcza finansowana w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia lub w inny sposób uwzględniona w jego programie prac była w pełni zgodna z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej oraz europejską konwencją praw człowieka i jej protokołami uzupełniającymi, zasadami etycznymi zawartymi w deklaracji helsińskiej Światowego Stowarzyszenia Lekarzy z 2008 r., standardami dobrej praktyki klinicznej przyjętymi przez Międzynarodową konferencję ds. harmonizacji wymagań technicznych dla rejestracji produktów leczniczych stosowanych u ludzi, odpowiednimi przepisami Unii i lokalnymi wymogami etycznymi w krajach, w których działalność badawcza ma być prowadzona. Ponadto Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia powinno obejmować wymóg, aby innowacje i interwencje opracowane na podstawie rezultatów działań pośrednich wspartych w ramach programu były przystępne cenowo i dostępne dla słabszych grup społecznych.
- (72) Aby Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia odniosło sukces i zachęcało do uczestnictwa w partnerstwie, finansowanie w ramach wspólnego przedsięwzięcia powinno być – zgodnie z rozporządzeniem w sprawie programu „Horyzont Europa” – ograniczone do podmiotów prawnych mających siedzibę w państwach członkowskich lub państwach stowarzyszonych lub mających siedzibę w państwach wchodzących w skład stowarzyszenia EDCTP. Podmioty mające siedzibę w państwach Afryki Subsaharyjskiej i w innych państwach trzecich powinny nadal mieć możliwość uczestniczenia w zaproszeniach bez otrzymywania finansowania. Ponadto podmioty mające siedzibę w państwach innych niż członkowie stowarzyszenia EDCTP3 powinny również mieć możliwość kwalifikowania się do finansowania w ramach określonych tematów zaproszeń lub w przypadku zaproszenia dotyczącego stanu zagrożenia zdrowia publicznego, jeżeli przewidziano to w programie prac. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia powinno wprowadzać wszelkie stosowne środki, w tym umowne, aby chronić interesy finansowe Unii. Należy dążyć do zawarcia umów naukowo-technicznych z państwami trzecimi. Przed ich zawarciem, jeżeli podmioty mające siedzibę w państwie trzecim nieposiadającym takiej umowy uczestniczą z finansowaniem w działaniu pośrednim, Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia powinno zastosować środki alternatywne w celu zabezpieczenia interesów Unii, a mianowicie koordynator finansowy działania powinien mieć siedzibę w państwie członkowskim lub państwie stowarzyszonym, a kwota płatności zaliczkowej oraz postanowienia umowy o udzielenie dotacji dotyczące odpowiedzialności powinny być dostosowane w celu należytego uwzględnienia ryzyka finansowego.
- (73) W kontekście priorytetów Komisji „Gospodarka służąca ludziom” oraz „Europa na miarę ery cyfrowej” przemysł europejski, w tym MŚP, powinien stać się bardziej ekologiczny, w większym stopniu ukierunkowany na gospodarkę o obiegu zamkniętym i bardziej cyfrowy, pozostając jednocześnie konkurencyjnym w skali globalnej. Komisja podkreśliła rolę wyrobów medycznych i technologii cyfrowych w stawianiu czoła pojawiającym się wyzwaniom oraz korzystania z usług w dziedzinie e-zdrowia w celu zapewnienia wysokiej jakości opieki zdrowotnej, a także wezwała do zapewnienia dostaw przystępnych cenowo leków w celu zaspokojenia potrzeb Unii, a jednocześnie wspierania innowacyjnego europejskiego przemysłu farmaceutycznego, który należy do światowej czołówki. Celem Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia jest przyczynienie się do wzmocnienia konkurencyjności unijnego sektora opieki zdrowotnej, będącego podstawą unijnej gospodarki opartej na wiedzy, aby zwiększyć aktywność gospodarczą w zakresie rozwoju technologii medycznych, w szczególności zintegrowanych rozwiązań w zakresie zdrowia, a tym samym ma ono stanowić narzędzie zwiększające wiodącą rolę technologiczną i wspierające transformację cyfrową naszych społeczeństw. Takie priorytety polityczne można osiągnąć poprzez gromadzenie kluczowych podmiotów, a mianowicie środowiska akademickiego, przedsiębiorstw różnej wielkości i użytkowników końcowych innowacji w zakresie zdrowia w ramach partnerstwa

publiczno-prywatnego na rzecz badań naukowych i innowacji w dziedzinie zdrowia. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia powinno pomóc w osiągnięciu celów europejskiego planu walki z rakiem oraz „Europejskiego planu działania »Jedno zdrowie« na rzecz zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe”. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia powinno być zgodne z komunikatami Komisji z dnia 10 marca 2020 r. pt. „Nowa strategia przemysłowa dla Europy”, z dnia 10 marca 2020 r. pt. „Strategia MSP na rzecz zrównoważonej i cyfrowej Europy” i z dnia 25 listopada 2020 r. pt. „Strategia farmaceutyczna dla Europy”.

- (74) Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia jest oparte na doświadczeniach zdobytych w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Drugiej Inicjatywy w zakresie Leków Innowacyjnych (Wspólne Przedsięwzięcie IMI 2), w tym prac przeprowadzonych w ramach tej poprzedzającej inicjatywy w celu zwalczania pandemii COVID-19. Zgodnie z zaleceniami zawartymi w ocenie śródkresowej Wspólnego Przedsięwzięcia IMI 2 następna inicjatywa powinna służyć umożliwieniu aktywnego zaangażowania innych sektorów przemysłu wraz z przemysłem farmaceutycznym w celu wykorzystania ich wiedzy fachowej przy opracowywaniu nowych interwencji medycznych. Te sektory przemysłu muszą zatem obejmować sektory biologicznych produktów leczniczych, biotechnologii i technologii medycznej, w tym przedsiębiorstwa działające w obszarze technologii cyfrowych. Zakres wspólnego przedsięwzięcia powinien obejmować profilaktykę, diagnostykę, leczenie i zarządzanie chorobą oraz musi być ustalony z należyтым uwzględnieniem znacznego obciążenia pacjentów lub społeczeństwa wynikającego z ciężkości choroby lub liczby osób nią dotkniętych, jak również znacznych skutków ekonomicznych choroby dla pacjentów i systemów opieki zdrowotnej. Finansowane działania muszą odpowiadać potrzebom Unii w zakresie zdrowia publicznego, wspierając rozwój przyszłych innowacji w dziedzinie zdrowia, które będą bezpieczne, ukierunkowane na ludzi, skuteczne, opłacalne i przystępne cenowo dla pacjentów i systemów opieki zdrowotnej.
- (75) Aby zapewnić najlepsze możliwości generowania nowych pomysłów naukowych oraz udanej działalności w zakresie badań naukowych i innowacji, kluczowymi podmiotami Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia powinni być naukowcy z różnego rodzaju podmiotów publicznych i prywatnych. Jednocześnie użytkownicy końcowi, tacy jak obywatele Unii, pracownicy opieki zdrowotnej i świadczeniodawcy, powinni dostarczyć informacji na potrzeby strategicznego projektowania wspólnego przedsięwzięcia i jego działalności, zapewniając, aby odpowiadało ono ich potrzebom. Ponadto ogólnounijne i krajowe organy regulacyjne, organy ds. oceny technologii medycznych i płatnicy w systemie opieki zdrowotnej również powinni na wczesnym etapie dostarczyć informacji na potrzeby działalności partnerstwa – przy zapewnieniu braku konfliktu interesów – aby zwiększyć prawdopodobieństwo, że rezultaty finansowanych działań będą spełniać wymogi niezbędne do ich absorpcji, a tym samym osiągnięcia oczekiwanego oddziaływania. Wszystkie takie informacje powinny pomóc w lepszym ukierunkowaniu wysiłków badawczych na obszary, w których potrzeby nie są zaspokojone.
- (76) Obecne wyzwania i zagrożenia w dziedzinie zdrowia mają charakter globalny. W związku z tym Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia powinno być otwarte na uczestnictwo międzynarodowych podmiotów akademickich, przemysłowych i regulacyjnych, aby można było w jego ramach korzystać z szerszego dostępu do danych i wiedzy fachowej, reagować na pojawiające się zagrożenia zdrowia oraz osiągnąć konieczne oddziaływanie społeczne, w szczególności lepsze wyniki zdrowotne dla obywateli Unii. Jednocześnie większość działalności partnerstwa powinna być prowadzona w państwach członkowskich i w państwach stowarzyszonych z programem „Horyzont Europa”.
- (77) Cele partnerstwa powinny skupiać się na obszarze przedkonkurencyjnym, tworząc w ten sposób bezpieczną przestrzeń dla efektywnej współpracy między przedsiębiorstwami zajmującymi się różnymi technologiami medycznymi. Aby odzwierciedlić integracyjny charakter Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia, pomóc w przełamaniu schematycznego myślenia w sektorach opieki zdrowotnej i wzmocnić współpracę między przemysłem a środowiskiem akademickim, większość projektów finansowanych w ramach tego wspólnego przedsięwzięcia powinna mieć charakter międzysektorowy.
- (78) Termin „kluczowe technologie cyfrowe” oznacza podzespoły i układy elektroniczne, na których opierają się wszystkie główne sektory gospodarki. Komisja podkreśliła potrzebę doskonalenia takich technologii w Europie, w szczególności w kontekście realizacji priorytetów polityki europejskiej, takich jak wiodąca rola w dziedzinie cyfrowej. Znaczenie tego obszaru i wyzwania, przed którymi stoją zainteresowane strony w Unii, wymagają szybkich posunięć, tak aby w europejskich łańcuchach innowacji i wartości nie było słabych ogniw. Należy zatem na poziomie Unii ustanowić mechanizm, aby połączyć i skoncentrować wsparcie na rzecz badań naukowych i innowacji w zakresie podzespołów i układów elektronicznych udzielane przez państwa członkowskie, Unię i sektor prywatny.

- (79) Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych powinno zajmować się precyzyjnie zdefiniowanymi zagadnieniami, które umożliwiłyby szeroko rozumianym gałęziom przemysłu europejskiego projektowanie, wytwarzanie i stosowanie najbardziej innowacyjnych technologii podzespołów i układów elektronicznych. Zorganizowane i skoordynowane wsparcie finansowe na poziomie europejskim jest niezbędne, aby pomóc zespołom badawczym i gałęziom przemysłu europejskiego w utrzymaniu ich obecnych mocnych stron i pozostaniu w czołówce w kontekście silnej konkurencji na rynku międzynarodowym oraz aby zniwelować lukę pod względem technologii, które mają zasadnicze znaczenie dla transformacji cyfrowej w Europie, odzwierciedlającej podstawowe wartości Unii, w tym prywatność, zaufanie, bezpieczeństwo i ochronę. Współpraca między zainteresowanymi stronami ekosystemu, reprezentującymi wszystkie segmenty łańcuchów wartości, jest niezbędna dla rozwoju nowych technologii i szybkiej absorpcji rynkowej innowacji. Zasadnicze znaczenie mają również otwartość i elastyczność pod względem integracji odpowiednich zainteresowanych stron, w szczególności MŚP, w powstających lub pokrewnych obszarach technologii bądź w obu tych rodzajach obszarów.
- (80) Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych powinno łączyć środki finansowe i techniczne, które są niezbędne do zapanowania nad rosnącym tempem innowacji w tej dziedzinie, generowania istotnych efektów zewnętrznych dla społeczeństwa oraz podziału ryzyka poprzez ukierunkowanie strategii i inwestycji na wspólny interes europejski. W związku z tym członkami Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych powinny być Unia, państwa członkowskie oraz państwa stowarzyszone z programem „Horyzont Europa” na zasadzie dobrowolności, a także stowarzyszenia jako członkowie prywatni reprezentujący podmioty wchodzące w ich skład. Udział państw członkowskich ułatwi ponadto spójne dostosowanie z programami i strategiami krajowymi, redukując nakładanie się i fragmentację wysiłków przy jednoczesnym zapewnieniu synergii między wszystkimi zainteresowanymi stronami i działalnością.
- (81) Przy realizacji wkładów państw uczestniczących na rzecz ich krajowych uczestników działań pośrednich Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych powinno uwzględnić fakt, że państwa uczestniczące muszą przestrzegać rygorystycznych krajowych przepisów budżetowych. W tym względzie państwa uczestniczące powinny przed przyjęciem każdego rocznego programu prac podać orientacyjne zobowiązania finansowe i powinny zawrzeć ze wspólnym przedsięwzięciem wiążące prawnie umowy, w których państwo uczestniczące zobowiązuje się do respektowania uzgodnień dotyczących płatności ich wkładu na działania pośrednie przez cały czas trwania danego wspólnego przedsięwzięcia. Umowy takie należy zawierać w kontekście corocznej procedury budżetowej i programowania wspólnego przedsięwzięcia. Rada Zarządzająca powinna przyjąć roczny program prac z należytyym uwzględnieniem przedmiotowych orientacyjnych zobowiązań. Wnioski powinny być wybierane przez Radę Władz Publicznych. Dopiero po podjęciu takich kroków i zgodnie z przepisami finansowymi wspólnego przedsięwzięcia urzędnik zatwierdzający powinien podjąć zobowiązania budżetowe i prawne dotyczące tych działań pośrednich.
- (82) Konieczne jest odstępstwo – będące kontynuacją praktyki ustanowionej we Wspólnym Przedsięwzięciu ECSEL – od art. 34 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” w celu umożliwienia stosowania różnych stóp finansowania, które zależą od rodzaju uczestnika, w szczególności MŚP i osób prawnych typu non-profit, oraz rodzaju działania, w sposób nieodróżnicowany wobec beneficjentów ze wszystkich państw uczestniczących. Powinno to zapewnić właściwą równowagę uczestnictwa zainteresowanych stron w działaniach finansowanych przez Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych i sprzyjać podniesieniu poziomu zaangażowania MŚP zgodnie z zaleceniami zawartymi w ocenie śródrokresowej Wspólnego Przedsięwzięcia ECSEL.
- (83) Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych obejmuje państwa członkowskie i państwa stowarzyszone będące członkami Rady Władz Publicznych, w związku z czym nie należy tworzyć grupy przedstawicieli państw.
- (84) Unijne ramy prawne jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁸⁾ mają na celu zreformowanie europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym poprzez działania instytucjonalne, operacyjne, technologiczne i regulacyjne, aby poprawić jego działanie pod względem przepustowości, bezpieczeństwa, efektywności i wpływu na środowisko.

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 1).

- (85) Projekt badawczo-rozwojowy z zakresu zarządzania ruchem lotniczym w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (zwany dalej „projektem SESAR”) ustanowiony rozporządzeniem Rady (WE) nr 219/2007⁽¹⁹⁾ ma na celu modernizację zarządzania ruchem lotniczym oraz połączenie innowacji technologicznych i operacyjnych wspierających jednolitą europejską przestrzeń powietrzną. Jego celem jest zapewnienie rozwiązań technologicznych na potrzeby wysoce sprawnego zarządzania ruchem lotniczym do 2035 r., aby umożliwić nieprzeciążone, jeszcze bezpieczniejsze i bardziej przyjazne dla środowiska i klimatu funkcjonowanie sektora transportu lotniczego, zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem i Europejskim prawem o klimacie. Projekt SESAR obejmuje trzy powiązane ze sobą, ciągłe i ewoluujące procesy współpracy, w ramach których definiuje się, opracowuje i wdraża innowacyjne systemy technologiczne i procedury operacyjne stanowiące podstawę cyfrowej europejskiej przestrzeni powietrznej określonej w centralnym planie zarządzania europejskim ruchem lotniczym, o którym mowa w decyzji Rady 2009/320/WE⁽²⁰⁾.
- (86) Centralny plan zarządzania europejskim ruchem lotniczym jest narzędziem planowania służącym modernizacji zarządzania ruchem lotniczym w całej Europie, łączącym działalność w zakresie badań naukowych i innowacji dotyczących zarządzania ruchem lotniczym ze scenariuszami działalności wdrożeniowej, aby osiągnąć cele w zakresie skuteczności jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej.
- (87) Wspólne Przedsięwzięcie SESAR zostało ustanowione w celu zarządzania fazami opracowywania i wdrażania projektu SESAR poprzez połączenie finansowania z sektora publicznego i prywatnego udostępnionego przez członków tego przedsięwzięcia oraz poprzez wykorzystanie wewnętrznych i zewnętrznych zasobów technicznych, jak również w celu realizowania centralnego planu zarządzania europejskim ruchem lotniczym i aktualizowania go w razie potrzeby. Stanowiło ono nową i skuteczną formę współpracy między zainteresowanymi stronami w sektorze, w którym postęp jest możliwy jedynie wtedy, gdy wszystkie zainteresowane strony wdrażają nowe rozwiązania w sposób zsynchronizowany. Biorąc pod uwagę udane utworzenie marki SESAR, nowe Wspólne Przedsięwzięcie w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 nadal powinno z niej korzystać.
- (88) Wspólne Przedsięwzięcie w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 powinno korzystać z doświadczeń Wspólnego Przedsięwzięcia SESAR i kontynuować rolę koordynatora badań dotyczących zarządzania ruchem lotniczym w Unii. Głównym celem Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 powinno być wzmocnienie i dalsza integracja zdolności w zakresie badań naukowych i innowacji w Europie, co przyczyni się do przyspieszenia transformacji cyfrowej tego sektora oraz uczynienia go bardziej odpornym i skalowalnym w stosunku do wahań ruchu. Dzięki innowacjom powinno ono wzmocnić konkurencyjność załogowego i bezzałogowego transportu lotniczego oraz usług zarządzania ruchem lotniczym, aby wspierać odbudowę gospodarczą i wzrost gospodarczy. Powinno ono opracowywać innowacyjne rozwiązania i przyspieszać ich absorpcję rynkową w celu ustanowienia jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej jako najbardziej efektywnej i przyjaznej dla środowiska przestrzeni powietrznej na świecie.
- (89) Wspólne Przedsięwzięcie w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 powinno móc opracowywać i walidować wkład techniczny wspomagający Komisję w działaniach regulacyjnych w zakresie zarządzania ruchem lotniczym, na przykład poprzez przygotowywanie całej dokumentacji technicznej na potrzeby wspólnych projektów ustanowionych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wdrożenia jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej, prowadzenie badań technicznych lub wspieranie działalności normalizacyjnej. Powinno ono również zapewniać zarządzanie centralnym planem zarządzania europejskim ruchem lotniczym zatwierdzonym decyzją 2009/320/WE, w tym jego monitorowaniem i aktualizowaniem oraz związaną z nim sprawozdawczością. Ponadto Komisja powinna dysponować liczbą głosów proporcjonalną do wkładu Unii do budżetu, wynoszącą co najmniej 25 % głosów. Taka struktura służy zapewnieniu, aby Komisja zachowała dużą zdolność kierowania – z punktu widzenia polityki – pracami prowadzonymi przez wspólne przedsięwzięcie w związku z tymi zadaniami poprzez wzmocnione mechanizmy nadzoru ustanowione w odniesieniu do takich organów.
- (90) Wspólne Przedsięwzięcie w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 powinno być otwarte na uczestnictwo – w różnych formach – jak najszerszego grona i reprezentacji zainteresowanych stron ze wszystkich państw członkowskich i państw stowarzyszonych z programem „Horyzont Europa”, w tym MŚP. Uczestnictwo powinno w szczególności zapewniać odpowiednią równowagę między wytwórcami sprzętu dla lotnictwa załogowego i bezzałogowego, użytkownikami przestrzeni powietrznej, instytucjami zapewniającymi służby żeglugi powietrznej, portami lotniczymi, wojskiem i stowarzyszeniami pracownikami, a także oferować możliwości MŚP, środowiskom akademickim i organizacjom badawczym. W celu określenia najbardziej obiecujących podejść i podmiotów zdolnych do ich realizacji Komisja ogłosiła zaproszenie do wyrażenia zainteresowania przez potencjalnych członków. Rada Zarządzająca powinna mieć możliwość wyboru członków stowarzyszonych na podstawie wyników tego zaproszenia, aby zapewnić szybkie rozszerzenie grupy członków.

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 219/2007 z dnia 27 lutego 2007 r. w sprawie utworzenia wspólnego przedsięwzięcia w celu opracowania europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR) (Dz.U. L 64 z 2.3.2007, s. 1).

⁽²⁰⁾ Decyzja Rady 2009/320/WE z dnia 30 marca 2009 r. zatwierdzająca centralny plan zarządzania europejskim ruchem lotniczym projektu badawczego ATM (SESAR) w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (Dz.U. L 95 z 9.4.2009, s. 41).

- (91) Opłaty trasowe są w całości ponoszone przez użytkowników przestrzeni powietrznej, którzy pośrednio wnoszą wkład w wysiłki na rzecz badań naukowych i rozwoju finansowane przez główne zainteresowane strony z sektora zarządzania ruchem lotniczym, takie jak instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej lub przemysł wytwórczy budujący i wyposażający statki powietrzne wykorzystywane przez użytkowników przestrzeni powietrznej. Z tego względu użytkownicy ci powinni być właściwie reprezentowani w Radzie Zarządzającej Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3.
- (92) W celu zapewnienia, aby rezultaty badań poszukiwawczych (o niskim poziomie gotowości technologicznej) z zakresu zarządzania ruchem lotniczym były skutecznie wykorzystywane na wyższych poziomach gotowości technologicznej, w szczególności przez Wspólne Przedsięwzięcie w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3, biuro programowe wspólnego przedsięwzięcia powinno zarządzać taką działalnością.
- (93) Agencja Eurocontrol dysponuje odpowiednią infrastrukturą oraz niezbędnymi służbami wsparcia administracyjnego, informatycznego, komunikacyjnego i logistycznego. Wspólne Przedsięwzięcie w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 powinno korzystać z tej infrastruktury i usług Eurocontrol. W tym kontekście istnieje niewiele potencjalnych synergii, które można uzyskać poprzez połączenie zasobów administracyjnych z innymi wspólnymi przedsięwzięciami za pośrednictwem wspólnego zaplecza administracyjnego. Z tego względu Wspólne Przedsięwzięcie w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 powinno zrezygnować z ustaleń dotyczących zaplecza administracyjnego ustanowionych niniejszym rozporządzeniem.
- (94) Aby utworzyć szeroką bazę zainteresowanych stron służącą zapewnieniu osiągnięcia celów partnerstwa na rzecz inteligentnych sieci i usług, na bazie poprzedniego stowarzyszenia zostało ustanowione Stowarzyszenie Branżowe na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług 6G (Stowarzyszenie Branżowe 6G). Chociaż oczekuje się, że nowe stowarzyszenie branżowe w pierwszych latach po jego ustanowieniu będzie obejmowało jedynie ograniczoną liczbę podmiotów wchodzących w jego skład i z nim stowarzyszonych, jego celem jest przyciągnięcie nowych członków ze środowisk zainteresowanych stron działających w łańcuchu wartości inteligentnych sieci i usług. Biorąc pod uwagę przewidywane niewielkie rozmiary i oddziaływanie stowarzyszenia na wchodzące w jego skład podmioty będące MŚP, udział stowarzyszenia w kosztach administracyjnych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług w całym okresie jego trwania, w szczególności w pierwszych latach po jego ustanowieniu, na poziomie 50 % tych kosztów nie jest udziałem zrównoważonym. Ponadto kryzys spowodowany pandemią COVID-19 i jego wpływ na gospodarkę przyniósł wyzwania dla europejskich podmiotów gospodarczych, w tym w sektorze technologii informacyjno-komunikacyjnych. W związku z tym należy zapewnić, aby partnerzy prywatni wspólnego przedsięwzięcia byli w stanie wypełniać swoje zobowiązania oraz aby warunki pozostały atrakcyjne i zachęcały nowych partnerów do przystąpienia do stowarzyszenia. Minimalny udział procentowy rocznego wkładu finansowego z tytułu kosztów administracyjnych ze strony członków innych niż Unia powinien zatem wynosić 20 % całkowitych rocznych kosztów administracyjnych. W szczególności powinna istnieć możliwość, by podmioty wchodzące w skład, będące MŚP, wносиły mniejszy wkład niż większe przedsiębiorstwa. Członkowie wspólnego przedsięwzięcia inni niż Unia powinni dążyć do zwiększenia liczby podmiotów wchodzących w ich skład lub z nimi stowarzyszonych, aby zwiększyć wkład do 50 % kosztów administracyjnych wspólnego przedsięwzięcia w całym okresie jego trwania.
- (95) Z uwagi na priorytety Komisji na lata 2019–2024 „Europa na miarę ery cyfrowej” i „Gospodarka służąca ludziom” oraz cele polityki określone w kontekście komunikatu Komisji pt. „Kształtowanie cyfrowej przyszłości Europy” Europa musi rozbudować krytyczną infrastrukturę cyfrową opartą na sieciach 5G i rozwinąć zdolności technologiczne z myślą o wprowadzeniu sieci 6G do 2030 r. W tym kontekście Komisja podkreśliła strategiczne znaczenie partnerstwa europejskiego na rzecz inteligentnych sieci i usług dla zapewnienia konsumentom i przedsiębiorstwom bezpiecznych usług łączności. Priorytety te można zrealizować poprzez zgromadzenie kluczowych podmiotów, a mianowicie przemysłu, środowiska akademickiego i organów publicznych, w ramach partnerstwa europejskiego opartego na osiągnięciach inicjatywy poprzedzającej partnerstwo publiczno-prywatne 5G, w ramach którego z powodzeniem opracowano technologię i standardy 5G.
- (96) Celem Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług jest rozwiązanie kwestii politycznych w obszarze infrastruktury cyfrowej, wspieranie wprowadzania infrastruktury 5G w ramach instrumentu „Łącząc Europę” 2 (CEF2) – technologie cyfrowe ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1153 ⁽²¹⁾ oraz rozszerzenie zakresu technologicznego badań naukowych i innowacji w odniesieniu do sieci 6G. Powinno ono, przy ścisłym zaangażowaniu państw członkowskich, wzmocnić reakcję na potrzeby polityczne i społeczne Unii w zakresie efektywności energetycznej sieci, cyberbezpieczeństwa, wiodącej roli technologicznej,

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1153 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę” i uchylające rozporządzenia (UE) nr 1316/2013 i (UE) nr 283/2014 (Dz.U. L 249 z 14.7.2021, s. 38).

prywatności i etyki oraz rozszerzyć zakres badań naukowych i innowacji z sieci na świadczenie usług w chmurze, jak również na podzespoły i urządzenia umożliwiające świadczenie usług obywatelom i wielu różnym sektorom gospodarki, takim jak opieka zdrowotna, transport, przemysł wytwórczy i media.

- (97) Cele polityki publicznej związane z inteligentnymi sieciami i usługami nie mogą być realizowane wyłącznie przez przemysł i Komisję. Zajęcie się nimi z całościowej i skoordynowanej perspektywy wymaga w szczególności strategicznego zaangażowania państw członkowskich jako części struktury zarządzania. Rada zarządzająca powinna zatem w jak największym stopniu uwzględniać opinie grupy przedstawicieli państw, w szczególności wytyczne strategiczne dotyczące programów prac i decyzji w sprawie finansowania.
- (98) Zaawansowana infrastruktura 5G będzie stanowić podstawę dla rozwoju ekosystemów na potrzeby transformacji ekologicznej i cyfrowej, a w kolejnym etapie – stanowiska Europy w odniesieniu do przyjęcia technologii 6G. CEF 2 – technologie cyfrowe, a także program „Cyfrowa Europa” ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694⁽²²⁾ i Program InvestEU ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523⁽²³⁾ oferują możliwości rozwoju ekosystemów cyfrowych opartych na technologii 5G, a następnie 6G. Biorąc pod uwagę szeroki krąg zainteresowanych podmiotów publicznych i prywatnych zaangażowanych w takie projekty wdrożeniowe, niezbędne jest koordynowanie opracowywania programu strategicznego, wkładu w programowanie oraz informowania i angażowania zainteresowanych stron w związku z takimi programami. Jako podstawa strategiczna tych zadań Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług powinno koordynować opracowywanie strategicznych programów wdrożenia dla odpowiednich obszarów wdrażania, takich jak systemy 5G wzdłuż dróg i linii kolejowych. W programach tych należy między innymi wspierać tworzenie planów działania w zakresie wdrożenia, główne warianty modeli współpracy i inne kwestie strategiczne.
- (99) Art. 20 ust. 3 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” stanowi, że w stosownych przypadkach Komisja lub organ finansujący musi przeprowadzić weryfikację pod kątem bezpieczeństwa w odniesieniu do wniosków, w których występują problemy związane z bezpieczeństwem.
- (100) Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 3 grudnia 2019 r. oraz zaleceniem z dnia 26 marca 2019 r. w sprawie cyberbezpieczeństwa sieci 5G w odniesieniu do skoordynowanych działań na poziomie Unii grupa współpracy ds. bezpieczeństwa sieci i informacji, zorganizowana na poziomie państw członkowskich, opublikowała w styczniu 2020 r. unijny zestaw narzędzi służących ograniczeniu ryzyka na potrzeby cyberbezpieczeństwa sieci 5G (zwany dalej „zestawem narzędzi”). Ten zestaw narzędzi obejmuje zestaw środków strategicznych i technicznych, jak również działań wspomagających służących ograniczaniu głównych zagrożeń dla cyberbezpieczeństwa sieci 5G, które wskazano w sprawozdaniu z unijnej skoordynowanej oceny ryzyka, oraz zapewnianiu wytycznych dotyczących wyboru środków, które należy traktować priorytetowo w planach ograniczania ryzyka na poziomie krajowym i unijnym. W komunikacie Komisji z dnia 29 stycznia 2020 r. w sprawie wdrażania unijnego zestawu narzędzi zatwierdzono wszystkie środki i wytyczne określone w zestawie narzędzi oraz podkreślono potrzebę stosowania ograniczeń, w tym niezbędnych wyłączeń, w odniesieniu do dostawców uznawanych za stwarzających wysokie ryzyko na podstawie czynników określonych w unijnej skoordynowanej ocenie ryzyka, a także stosowania środków mających na celu uniknięcie uzależnienia od tych dostawców. Określono w nim również szereg konkretnych działań, które powinna podjąć Komisja, w szczególności zapewnienie, aby uczestnictwo w unijnych programach finansowania w odpowiednich dziedzinach technologii było uzależnione od spełnienia wymogów w zakresie bezpieczeństwa, poprzez pełne wykorzystanie i dalsze wdrażanie warunków bezpieczeństwa. W związku z tym w ramach wykonywania niniejszego rozporządzenia należy wprowadzić odpowiednie przepisy w celu odzwierciedlenia środków bezpieczeństwa w działaniach finansowanych przez Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług oraz, na podstawie jego zaleceń, przez inne organy finansujące realizujące inne programy unijne w obszarze inteligentnych sieci i usług.

⁽²²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające program „Cyfrowa Europa” oraz uchylające decyzję (UE) 2015/2240 (Dz.U. L 166 z 11.5.2021, s. 1).

⁽²³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523 z dnia 24 marca 2021 r. ustanawiające Program InvestEU i zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/1017 Dz.U. L 107 z 26.3.2021, s. 30).

- (101) Wspólne przedsięwzięcia w ramach programu „Horyzont 2020” ustanowiono na okres do dnia 31 grudnia 2024 r. Wspólne przedsięwzięcia powinny zapewniać stałe wsparcie na rzecz odpowiednich programów badawczych poprzez realizację pozostałych działań zainicjowanych lub kontynuowanych na podstawie rozporządzeń Rady (WE) nr 219/2007, (UE) nr 557/2014 ⁽²⁴⁾, (UE) nr 558/2014 ⁽²⁵⁾, (UE) nr 559/2014 ⁽²⁶⁾, (UE) nr 560/2014 ⁽²⁷⁾, (UE) nr 561/2014 ⁽²⁸⁾ i (UE) nr 642/2014 ⁽²⁹⁾ oraz zgodnie z tymi rozporządzeniami do czasu ich zakończenia. Przez wzgląd na pewność prawa i przejrzystość prawną rozporządzenia te należy zatem uchylić.
- (102) Unia powinna podejmować działania tylko wtedy, gdy można wykazać, że działanie na poziomie Unii jest skuteczniejsze niż działanie podjęte na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym. Wspólne przedsięwzięcia koncentrują się na obszarach, w których działanie na poziomie Unii wnosi wyraźną wartość dodaną ze względu na skalę, tempo i zakres starań niezbędnych do osiągnięcia przez Unię długoterminowych celów TFUE oraz realizacji priorytetów i zobowiązań strategicznych wynikających z jej polityki. Ponadto wspólne przedsięwzięcia, których dotyczy wniosek, należy również postrzegać jako uzupełnienie i wzmocnienie krajowych i regionalnych działań w tej samej dziedzinie.
- (103) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na konieczność zapobieżenia zbędnemu powielaniu działań, zachowania masy krytycznej oraz zapewnienia optymalnego wykorzystania środków publicznych możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (104) Aby zapewnić ciągłość udzielania wsparcia w odpowiednich obszarach polityki, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym, z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

CZĘŚĆ

PIERWSZA PRZEPISY WSPÓLNE

TYTUŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia dziewięć wspólnych przedsięwzięć w rozumieniu art. 187 TFUE na potrzeby realizacji zinstytucjonalizowanych partnerstw europejskich, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”. Niniejsze rozporządzenie określa ich cele i zadania, członkostwo, organizację i inne zasady funkcjonowania.

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 557/2014 z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Drugiej Inicjatywy w zakresie Leków Innowacyjnych (Dz.U. L 169 z 7.6.2014, s. 54).

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 558/2014 z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia „Czyste Niebo 2” (Dz.U. L 169 z 7.6.2014, s. 77).

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 559/2014 z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Technologii Ogniw Paliwowych i Technologii Wodorowych 2 (Dz.U. L 169 z 7.6.2014, s. 108).

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 560/2014 z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Bioprzemysłu (Dz.U. L 169 z 7.6.2014, s. 130).

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 561/2014 z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia ECSEL (Dz.U. L 169 z 7.6.2014, s. 152).

⁽²⁹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 642/2014 z dnia 16 czerwca 2014 r. w sprawie ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia Shift2Rail (Dz.U. L 177 z 17.6.2014, s. 9).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „członek inny niż Unia” oznacza państwo uczestniczące, członka prywatnego lub organizację międzynarodową, które są członkami wspólnego przedsięwzięcia;
- 2) „członek założyciel” oznacza podmiot prawny mający siedzibę w państwie członkowskim, państwo stowarzyszone z programem „Horyzont Europa” lub organizację międzynarodową, która została wskazana jako członek wspólnego przedsięwzięcia w niniejszym rozporządzeniu lub w jednym z załączników do niego;
- 3) „członek stowarzyszony” oznacza podmiot prawny mający siedzibę w państwie członkowskim, państwo stowarzyszone z programem „Horyzont Europa” lub organizację międzynarodową, które przystępują do wspólnego przedsięwzięcia poprzez złożenie oświadczenia o podjęciu zobowiązania zgodnie z art. 6 ust. 3 i podlegają zatwierdzeniu zgodnie z art. 7;
- 4) „państwo uczestniczące” oznacza państwo członkowskie lub państwo stowarzyszone z programem „Horyzont Europa” po powiadomieniu o jego uczestnictwie w działalności odpowiedniego wspólnego przedsięwzięcia poprzez złożenie oświadczenia o podjęciu zobowiązania;
- 5) „członek prywatny” oznacza podmiot prawa publicznego lub prywatnego będący członkiem wspólnego przedsięwzięcia innym niż Unia, państwa uczestniczące lub organizacje międzynarodowe;
- 6) „podmioty wchodzące w skład” oznaczają podmioty, z których składa się członek prywatny wspólnego przedsięwzięcia, w przypadku gdy zgodnie z własnym statutem ten członek prywatny jest stowarzyszeniem;
- 7) „wnoszący wkład partner” oznacza państwo, organizację międzynarodową lub podmiot prawny niebędący członkiem wspólnego przedsięwzięcia ani podmiotem wchodzącym w skład członka, ani podmiotem stowarzyszonym z jedną z tych dwóch kategorii podmiotów, które wspierają cele wspólnego przedsięwzięcia w ich określonych obszarach badań i których wniosek został zatwierdzony zgodnie z art. 9;
- 8) „wkłady rzeczowe na rzecz działalności operacyjnej” oznaczają wkłady członków prywatnych, podmiotów wchodzących w skład lub podmiotów stowarzyszonych z tymi członkami lub podmiotami, organizacji międzynarodowych oraz wnoszących wkład partnerów, składające się z kosztów kwalifikowalnych ponoszonych przez nie w związku z realizacją działań pośrednich po odliczeniu wkładu tego wspólnego przedsięwzięcia oraz wkładu państw uczestniczących w tym wspólnym przedsięwzięciu w te koszty;
- 9) „działalność dodatkowa” oznacza jeden z rodzajów działalności uwzględnionych w rocznym planie działalności dodatkowej załączonym do głównej części programu prac, która to działalność nie otrzymuje wsparcia finansowego od wspólnego przedsięwzięcia, lecz przyczynia się do osiągnięcia jego celów i jest bezpośrednio związana z absorpcją rezultatów projektów realizowanych w ramach tego wspólnego przedsięwzięcia lub poprzedzających je inicjatyw lub która ma znaczną unijną wartość dodaną;
- 10) „wkłady rzeczowe na rzecz działalności dodatkowej” oznaczają wkłady członków prywatnych, podmiotów wchodzących w skład lub podmiotów stowarzyszonych z tymi członkami lub podmiotami oraz organizacji międzynarodowych, składające się z kosztów poniesionych przez nie w związku z realizacją działalności dodatkowej po odliczeniu wszelkich wkładów Unii i państw uczestniczących w tym wspólnym przedsięwzięciu w te koszty;
- 11) „poprzedzająca inicjatywa” oznacza każde partnerstwo w jednej z dziedzin objętych danym wspólnym przedsięwzięciem, które otrzymało wsparcie finansowe z jednego z poprzednich unijnych programów ramowych w zakresie badań naukowych;
- 12) „Strategiczny program badań i innowacji” oznacza dokument obejmujący czas trwania programu „Horyzont Europa”, w którym określono kluczowe priorytety oraz podstawowe technologie i innowacje niezbędne do osiągnięcia celów wspólnego przedsięwzięcia;
- 13) „program prac” oznacza dokument, o którym mowa w art. 2 pkt 25 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”;

- 14) „konflikt interesów” oznacza sytuację z udziałem podmiotu upoważnionego do działań finansowych lub innej osoby, o których mowa w art. 61 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046;
- 15) „nowy podmiot” oznacza podmiot, który po raz pierwszy jest beneficjentem dotacji przyznanej przez pojedyncze wspólne przedsięwzięcie lub poprzedzającą je inicjatywę i który nie jest jednym z podmiotów założycielskich tego wspólnego przedsięwzięcia ani poprzedzającej go inicjatywy.

Artykuł 3

Ustanowienie

1. Następujące wspólne przedsięwzięcia ustanawia się jako organy Unii na okres kończący się w dniu 31 grudnia 2031 r.; są one finansowane na podstawie WRF na lata 2021–2027:
 - a) Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym;
 - b) Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Ekologicznego Lotnictwa;
 - c) Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czystego Wodoru;
 - d) Wspólne Europejskie Przedsięwzięcie Kolejowe;
 - e) Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia;
 - f) Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia;
 - g) Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych;
 - h) Wspólne Przedsięwzięcie w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3;
 - i) Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług.
2. Organy Unii, o których mowa w ust. 1, zwane są dalej łącznie „wspólnymi przedsięwzięciami”.
3. W celu uwzględnienia czasu trwania programu „Horyzont Europa” zaproszenia do składania wniosków w ramach wspólnych przedsięwzięć ogłasza się najpóźniej do dnia 31 grudnia 2027 r. W należycie uzasadnionych przypadkach zaproszenia do składania wniosków można ogłaszać najpóźniej do dnia 31 grudnia 2028 r.
4. Wspólne przedsięwzięcia mają osobowość prawną. W każdym państwie członkowskim mają one zdolność prawną o najszerszym zakresie przyznawanym osobom prawnym przez ustawodawstwo danego państwa członkowskiego. Wspólne przedsięwzięcia mogą w szczególności nabywać lub zbywać mienie ruchome i nieruchome oraz być stroną w postępowaniach sądowych.
5. Siedziba wspólnych przedsięwzięć mieści się w Brukseli, w Belgii.
6. O ile nie określono inaczej, przepisy zawarte w części pierwszej i części trzeciej stosuje się do wszystkich wspólnych przedsięwzięć. Przepisy zawarte w części drugiej stosuje się w stosownych przypadkach do poszczególnych wspólnych przedsięwzięć.
7. Do celów części pierwszej i trzeciej oraz o ile nie określono inaczej, odniesienie do pojedynczego wspólnego przedsięwzięcia lub organu oznacza odniesienie do każdego wspólnego przedsięwzięcia lub każdego odpowiedniego organu pojedynczego wspólnego przedsięwzięcia i jego kompetencji w stosunku do innych organów tego samego wspólnego przedsięwzięcia.

TYTUŁ II

FUNKCJONOWANIE WSPÓLNYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ

ROZDZIAŁ 1

Cele i zadania

Artykuł 4

Cele i zasady

1. Wspólne przedsięwzięcia, o których mowa w art. 3 niniejszego rozporządzenia, przyczyniają się do osiągnięcia celów ogólnych i szczegółowych rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” określonych w jego art. 3.
2. Poprzez udział i zaangażowanie partnerów w opracowywanie i realizację programu działalności w zakresie badań naukowych i innowacji o europejskiej wartości dodanej wspólne przedsięwzięcia realizują wspólnie następujące cele ogólne:
 - a) wzmocnienie i integracja potencjału naukowego, innowacyjnego i technologicznego Unii oraz ułatwianie tworzenia w całej Unii powiązań opartych na współpracy w celu wspierania tworzenia i rozpowszechniania wysokiej jakości nowej wiedzy i umiejętności, w szczególności aby stawić czoła globalnym wyzwaniom, zapewnić i poprawić konkurencyjność Unii, europejską wartość dodaną, odporność i zrównoważoność oraz przyczynić się do wzmocnionej europejskiej przestrzeni badawczej (EPB);
 - b) zapewnianie ukierunkowanej na zrównoważony rozwój globalnej wiodącej pozycji i odporności unijnych łańcuchów wartości w kluczowych technologiach i gałęziach przemysłu zgodnie ze strategią przemysłową dla Europy i strategią MŚP dla Europy, Europejskim Zielonym Ładem, planem odbudowy dla Europy i innymi odpowiednimi politykami unijnymi;
 - c) opracowanie i przyspieszenie absorpcji w całej Unii innowacyjnych rozwiązań dotyczących klimatu, środowiska, zdrowia, cyfrowych i innych globalnych wyzwań, przyczyniających się do realizacji priorytetów strategicznych Unii, przyspieszenia wzrostu gospodarczego Unii i sprzyjania ekosystemowi innowacji, przy jednoczesnej realizacji celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych i osiągnięciu przez Unię neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. zgodnie z porozumieniem paryskim, poprawiając tym samym jakość życia obywateli europejskich.
3. Wspólne przedsięwzięcia realizują następujące cele szczegółowe:
 - a) zwiększenie masy krytycznej oraz możliwości i kompetencji naukowych i technicznych w zakresie opartych na współpracy, międzysektorowych, międzypolitycznych, transgranicznych i interdyscyplinarnych badań naukowych i innowacji w całej Unii, a także ułatwianie ich integracji w ekosystemach europejskich;
 - b) przyspieszenie zielonej i cyfrowej transformacji, a także transformacji gospodarczej, społecznej i socjalnej w obszarach i sektorach o strategicznym znaczeniu dla priorytetów Unii, w szczególności w celu redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. zgodnie z celami klimatycznymi i energetycznymi określonymi w Europejskim Zielonym Ładzie i Europejskim prawie o klimacie;
 - c) zwiększenie zdolności w zakresie badań naukowych i innowacji oraz poprawa wyników istniejącego i nowego europejskiego ekosystemu innowacji oraz istniejących i nowych europejskich gospodarczych łańcuchów wartości, w tym w przedsiębiorstwach typu start-up i w MŚP;
 - d) przyspieszenie wdrażania, absorpcji i rozpowszechniania innowacyjnych rozwiązań, technologii, usług i umiejętności we wzmocnionych europejskich ekosystemach badań naukowych i innowacji oraz ekosystemach przemysłowych, w tym poprzez szerokie i wczesne zaangażowanie użytkowników końcowych, w tym MŚP i przedsiębiorstw typu start-up, obywateli oraz organów regulacyjnych i normalizacyjnych, a także współtworzenie z nimi;
 - e) zapewnienie poprawy w odniesieniu do nowych produktów, technologii, aplikacji i usług pod względem ochrony środowiska, energii, zasobooszczędności, kwestii społecznych, obiegu zamkniętego i wydajności dzięki wykorzystaniu potencjału i zasobów Unii.
4. Wspólne przedsięwzięcia mają również cele dodatkowe określone w części drugiej.

5. Wykonując rozporządzenie w sprawie programu „Horyzont Europa”, wspólne przedsięwzięcia przestrzegają zasad określonych w art. 7 tego rozporządzenia.
6. Wspólne przedsięwzięcia przestrzegają warunków i kryteriów dotyczących partnerstw europejskich określonych w art. 10 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” i załączniku III do niego.

Artykuł 5

Cele i zadania operacyjne

1. Wspólne przedsięwzięcia dążą do osiągnięcia następujących celów operacyjnych zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku III do rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” oraz przyczyniają się do osiągnięcia celów operacyjnych programu „Horyzont Europa” określonych w programie szczegółowym służącym realizacji programu „Horyzont Europa”:
 - a) wzmocnienie i upowszechnienie doskonałości, w tym poprzez sprzyjanie szerszemu udziałowi i pobudzanie powiązań opartych na współpracy w całej Unii;
 - b) wzmocnienie doskonałości naukowej, w tym poprzez uwzględnianie, w stosownych przypadkach, najaktualniejszych wyników badań podstawowych i pionierskich przy realizacji ich działalności;
 - c) stymulowanie działalności w zakresie badań naukowych i innowacji w MŚP oraz przyczynienie się do tworzenia i zwiększania skali działalności innowacyjnych przedsiębiorstw, w szczególności przedsiębiorstw typu start-up, MŚP i, w wyjątkowych przypadkach, małych spółek o średniej kapitalizacji;
 - d) wzmocnienie powiązań między badaniami naukowymi, innowacjami i – w stosownych przypadkach – edukacją, szkoleniami i innymi obszarami polityki, w tym komplementarności z krajowymi, regionalnymi i unijnymi politykami i działalnością w zakresie badań naukowych i innowacji;
 - e) wzmocnienie uwzględniania aspektu płci, w tym integracja tego aspektu w treściach dotyczących badań naukowych i innowacji;
 - f) poszerzenie współpracy w obszarze europejskich badań naukowych i innowacji oraz między sektorami i dyscyplinami, w tym naukami społecznymi i humanistycznymi;
 - g) poprawienie współpracy międzynarodowej w ramach wspierania celów polityki Unii i jej zobowiązań międzynarodowych;
 - h) zwiększenie w społeczeństwie świadomości i akceptacji nowych rozwiązań, reagowanie na popyt na nie i zachęcanie do ich rozpowszechniania i absorpcji poprzez zaangażowanie, w stosownych przypadkach, obywateli i użytkowników końcowych w procesy współprojektowania i współtworzenia;
 - i) promowanie wykorzystywania rezultatów badań naukowych i innowacji oraz aktywne upowszechnianie i wykorzystywanie rezultatów, w szczególności do pobudzania inwestycji prywatnych i do rozwoju polityki;
 - j) przyspieszenie transformacji przemysłowej i poprawa odporności we wszystkich łańcuchach wartości, w tym poprzez podnoszenie poziomu umiejętności na potrzeby innowacji i zaawansowanie technologii cyfrowej;
 - k) wspieranie opartej na naukowych dowodach realizacji powiązanych polityk Unii, a także działań regulacyjnych, normalizacyjnych i dotyczących zrównoważonych inwestycji na poziomie krajowym, europejskim i globalnym.
2. Wspólne przedsięwzięcia realizują następujące zadania, przyjmując podejście systemowe w zakresie osiągnięcia celów:
 - a) zapewniają wsparcie finansowe, głównie w formie dotacji, przeznaczone na działania pośrednie w zakresie badań naukowych i innowacji, wybrane w wyniku otwartych, przejrzystych i konkurencyjnych zaproszeń do składania wniosków, z wyjątkiem określonych w ich programach prac należycie uzasadnionych przypadków w celu określenia dodatkowych warunków wymagających udziału członków wspólnego przedsięwzięcia lub podmiotów wchodzących w ich skład lub z nimi stowarzyszonych;
 - b) rozwijają ścisłą współpracę i zapewniają koordynację z innymi partnerstwami europejskimi, w tym poprzez przeznaczenie, w stosownych przypadkach, części budżetu wspólnego przedsięwzięcia na wspólne zaproszenia do składania wniosków;
 - c) dążą do synergii – i ich optymalizacji – z odpowiednią działalnością i programami na poziomie unijnym, krajowym i regionalnym, w szczególności z działalnością i programami wspierającymi wdrażanie i absorpcję innowacyjnych rozwiązań, szkolenia, edukację i rozwój regionalny, takimi jak fundusze polityki spójności lub krajowe plany odbudowy i zwiększania odporności oraz – w stosownych przypadkach – poszukują możliwości dalszego finansowania w ramach tej działalności i programów;

- d) zapewniają, aby ich działania operacyjne przyczyniały się do realizacji strategicznego wieloletniego planowania, sprawozdawczości, monitorowania i oceny oraz innych wymogów programu „Horyzont Europa” określonych w art. 50 i 52 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”, takich jak wdrożenie wspólnych ram polityki w zakresie informacji zwrotnych;
- e) propagują zaangażowanie MŚP i przedsiębiorstw typu start-up w działalność wspólnych przedsięwzięć i zapewniają terminowe udzielanie im informacji zgodnie z celami programu „Horyzont Europa”;
- f) opracowują ukierunkowane podejście w ramach swojego Strategicznego programu badań i innowacji, aby wdrażać środki zachęcające nowe podmioty, w szczególności MSP, instytucje szkolnictwa wyższego i organizacje badawcze do rozwijania sieci współpracy;
- g) uruchamiają zasoby sektora publicznego i prywatnego niezbędne do osiągnięcia celów określonych w niniejszym rozporządzeniu;
- h) monitorują postępy w osiąganiu celów określonych w niniejszym rozporządzeniu, również zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 50 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” i załącznikach III i V do niego;
- i) określają i realizują swój program prac;
- j) nawiązują kontakty z możliwie najszerszym gronem zainteresowanych stron, w tym z agencjami zdecentralizowanymi, organizacjami badawczymi, instytucjami szkolnictwa wyższego, użytkownikami końcowymi i organami publicznymi, w szczególności w celu określenia priorytetów i działalności każdego wspólnego przedsięwzięcia, jak również zapewnienia przejrzystości, otwartości i inkluzywności, a także korzyści dla społeczeństwa;
- k) angażują się w działalność związaną z informowaniem, komunikacją, promocją, upowszechnianiem i wykorzystywaniem, stosując odpowiednio art. 51 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”, w tym poprzez terminowe udostępnianie we wspólnej elektronicznej bazie danych programu „Horyzont Europa” szczegółowych i spójnych informacji na temat rezultatów finansowanej działalności w zakresie badań naukowych i innowacji;
- l) zapewniają Komisji niezbędne wsparcie techniczne, naukowe i administracyjne w celu realizacji jej zadań, aby zapewnić należyte funkcjonowanie i rozwój w Unii określonych obszarów, których dotyczy wspólne przedsięwzięcie;
- m) przyczyniają się do rozwoju skuteczniejszej współpracy na styku nauki i polityki, do wspierania otwartej nauki poprzez zapewnienie lepszego wykorzystania rezultatów oraz do uwzględniania potrzeb polityki, jak również do promowania szybszego wykorzystywania, upowszechniania i absorpcji wyników zgodnie z art. 14 i 39 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”;
- n) określają i przekazują Komisji, zgodnie ze wspólnymi ramami polityki w zakresie informacji zwrotnych oraz ze strategiami i działaniami wspierającymi osiągnięcie celów Europejskiego Zielonego Ładu, odpowiednią wiedzę uzyskaną w wyniku zarządzania projektami w obszarze badań naukowych i innowacji oraz ich rezultaty, aby stanowiły w razie potrzeby wkład w monitorowanie, ocenę i korygowanie istniejących środków z zakresu polityki lub kształtowanie nowych inicjatyw i decyzji politycznych;
- o) wspierają Komisję w opracowywaniu i wdrażaniu rzetelnych, uzasadnionych naukowo technicznych kryteriów kwalifikacji na podstawie art. 3 rozporządzenia (UE) 2020/852 w sprawie zrównoważonych inwestycji poprzez monitorowanie i ocenę realizacji wspólnych przedsięwzięć w sektorze gospodarki, w którym prowadzą działalność, aby w razie potrzeby udzielać doraźnych informacji zwrotnych na potrzeby kształtowania polityki;
- p) uwzględniają zasadę „nie czyni poważnych szkód” zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) 2020/852 w odniesieniu do działalności wspólnych przedsięwzięć objętych zakresem stosowania tego rozporządzenia i w stosownych przypadkach uwzględniają przepisy tego rozporządzenia w celu poprawy dostępu do zrównoważonego finansowania;
- q) wykonują wszelkie inne zadania niezbędne do osiągnięcia celów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

3. Niezależnie od zadań określonych w niniejszym artykule i w części drugiej wspólnym przedsięwzięciom można powierzyć realizację dodatkowych zadań wymagających finansowania skumulowanego, uzupełniającego lub łączonego w ramach programów Unii.

ROZDZIAŁ 2

Członkowie, wnoszący wkład partnerzy i wkłady

Artykuł 6

Członkowie

1. Członkami wspólnych przedsięwzięć, o których mowa w art. 3, są Unia, reprezentowana przez Komisję, oraz którekolwiek z poniższych podmiotów, jak określono w części drugiej:
 - a) państwa uczestniczące;
 - b) członkowie założyciele;
 - c) członkowie stowarzyszeni.
2. Członkostwa we wspólnym przedsięwzięciu nie można przenieść na osobę trzecią bez uprzedniej zgody rady zarządzającej, o której mowa w niniejszym tytule rozdział 3 sekcja 1.
3. Członkowie założyciele i członkowie stowarzyszeni składają oświadczenie o podjęciu zobowiązania i określają zakres członkostwa pod względem treści, działalności i jej trwania, jak również wnoszone przez członków założycieli i członków stowarzyszonych wkłady na rzecz wspólnego przedsięwzięcia, z uwzględnieniem orientacyjnie przewidywanej dodatkowej działalności, o której mowa w art. 11 ust. 1 lit. b).

Artykuł 7

Wybór członków stowarzyszonych

1. Wspólne przedsięwzięcia mogą ogłaszać otwarte i przejrzyste zaproszenia do wyrażenia zainteresowania w celu wyboru członków stowarzyszonych, którzy potencjalnie mogą się przyczynić do osiągnięcia celów wspólnych przedsięwzięć. Wspólne przedsięwzięcia, których członkowie założyciele są wymienieni w załącznikach I, II i III, muszą ogłaszać takie zaproszenia. W zaproszeniu do wyrażenia zainteresowania określa się kluczowe zdolności niezbędne do osiągnięcia celów wspólnego przedsięwzięcia; można także zwrócić się do wnioskodawców o wskazanie ich potencjalnych wkładów. Wszystkie zaproszenia są publikowane na stronie internetowej wspólnego przedsięwzięcia i ogłaszane za pośrednictwem wszystkich odpowiednich kanałów, w tym, w stosownych przypadkach, za pośrednictwem grupy przedstawicieli państw, aby zapewnić możliwie najszersze uczestnictwo służące osiągnięciu celów wspólnego przedsięwzięcia.
2. Dyrektor wykonawczy ocenia wnioski o członkostwo z pomocą niezależnych ekspertów oraz, w stosownych przypadkach, właściwych organów wspólnego przedsięwzięcia na podstawie udokumentowanej wiedzy, doświadczenia i wartości dodanej wnioskodawcy w kontekście osiągnięcia celów wspólnego przedsięwzięcia, oraz na podstawie dobrej kondycji finansowej wnioskodawcy i jego długoterminowego zobowiązania do wnoszenia wkładów finansowych i rzeczowych na rzecz wspólnego przedsięwzięcia, a także z uwzględnieniem potencjalnych konfliktów interesów.
3. Rada zarządzająca ocenia i zatwierdza albo odrzuca wnioski o członkostwo.

Artykuł 8

Zmiany w składzie członków lub zakończenie członkostwa

1. Każdy członek wspólnego przedsięwzięcia może zakończyć swoje członkostwo w tym wspólnym przedsięwzięciu. Zakończenie członkostwa staje się skuteczne i nieodwołalne po upływie sześciu miesięcy od daty powiadomienia o nim dyrektora wykonawczego wspólnego przedsięwzięcia, który przekazuje stosowne informacje pozostałym członkom. Od dnia zakończenia członkostwa członek jest zwolniony z wszelkich obowiązków poza obowiązkami, które zostały zatwierdzone lub podjęte przez wspólne przedsięwzięcie przed zakończeniem przez niego członkostwa, chyba że strony wspólnie uzgodniły inaczej.
2. Każdy członek prywatny terminowo informuje wspólne przedsięwzięcie o wszelkich połączeniach lub nabyciach między członkami, które mogą wywrzeć wpływ na wspólne przedsięwzięcie, lub o wszelkich przypadkach przejścia członka przez podmiot niebędący członkiem wspólnego przedsięwzięcia.

3. Rada zarządzająca podejmuje decyzję w sprawie zakończenia członkostwa członka, o którym mowa w ust. 2, dążąc do zapewnienia ciągłości działania i ochrony interesu Unii lub interesu wspólnego przedsięwzięcia. Zakończenie członkostwa staje się skuteczne i nieodwołalne najpóźniej po upływie sześciu miesięcy od dnia podjęcia decyzji przez radę zarządzającą lub w dniu określonym w tej decyzji, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej. Członek lub członkowie, których dotyczy decyzja, nie biorą udziału w głosowaniach w radzie zarządzającej.
4. Każdy członek prywatny terminowo informuje wspólne przedsięwzięcie o wszelkich istotnych zmianach swojej struktury własności lub kontroli lub swojego składu. W przypadku gdy Komisja uzna, że zmiana może mieć wpływ na interesy Unii lub wspólnego przedsięwzięcia ze względów bezpieczeństwa lub porządku publicznego, może zaproponować radzie zarządzającej zakończenie członkostwa danego członka prywatnego. Rada zarządzająca podejmuje decyzję w sprawie zakończenia członkostwa danego członka prywatnego. Członek prywatny, którego dotyczy decyzja, nie bierze udziału w głosowaniach w radzie zarządzającej.
5. Zakończenie członkostwa staje się skuteczne i nieodwołalne najpóźniej po upływie sześciu miesięcy od dnia podjęcia decyzji przez radę zarządzającą lub w dniu określonym w tej decyzji, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.
6. Rada zarządzająca może zakończyć członkostwo każdego członka, który nie wywiązuje się z obowiązków spoczywających na nim zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W takim przypadku stosuje się odpowiednio procedurę ustanowioną w art. 28 ust. 6.
7. W stosownych przypadkach Komisja może zwrócić się do członków prywatnych, aby podjęli odpowiednie środki, które zapewnią ochronę interesów Unii i wspólnego przedsięwzięcia pod względem bezpieczeństwa lub porządku publicznego.
8. W przypadku zmiany w składzie członków lub zakończenia członkostwa wspólne przedsięwzięcie niezwłocznie publikuje na swojej stronie internetowej zaktualizowaną listę swoich członków wraz z datą, z którą zmiana taka stała się skuteczna.
9. W stosownych przypadkach i z zastrzeżeniem art. 16 ust. 3 rada zarządzająca podejmuje decyzję o ponownym podziale praw głosu w radzie zarządzającej ze względu na zmianę lub zakończenie członkostwa.

Artykuł 9

Wnoszący wkład partnerzy

1. Każdy kandydat na wnoszącego wkład partnera zgodnie z definicją w art. 2 pkt 7 przedkłada radzie zarządzającej pismo o wyrażeniu zgody. W piśmie o wyrażeniu zgody określa się zakres partnerstwa pod względem jego przedmiotu, działalności i czasu ich trwania i przedstawia się szczegółowe informacje na temat wkładu wnioskodawcy we wspólne przedsięwzięcie.
2. Rada zarządzająca ocenia pismo o wyrażeniu zgody i zatwierdza albo odrzuca wniosek.
3. Wnoszący wkład partnerzy nie mają prawa głosu w radzie zarządzającej wspólnego przedsięwzięcia.

Artykuł 10

Wkład finansowy Unii

1. Wkład finansowy Unii we wspólne przedsięwzięcia, w tym środki Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG), pokrywa koszty administracyjne i operacyjne do wysokości maksymalnych kwot określonych w części drugiej, pod warunkiem że kwota ta odpowiada co najmniej wkładowi członków innych niż Unia lub podmiotów wchodzących w ich skład lub z nimi stowarzyszonych.
2. Kwota wkładu Unii określonego w części drugiej może zostać zwiększona o wkłady państw trzecich stowarzyszonych z programem „Horyzont Europa” zgodnie z art. 16 ust. 5 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” i pod warunkiem że całkowita kwota, o którą zwiększa się wkład Unii, odpowiada co najmniej wkładowi członków innych niż Unia lub podmiotów wchodzących w ich skład lub z nimi stowarzyszonych.

3. Wkład Unii wnoszony jest ze środków budżetu ogólnego Unii przeznaczonych na program szczegółowy służący realizacji programu „Horyzont Europa”, zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. c) ppkt (iv) i art. 154 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 w przypadku organów, o których mowa w art. 71 tego rozporządzenia.
4. Dodatkowe środki finansowe Unii uzupełniające wkład, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, mogą zostać powierzone wspólnym przedsięwzięciom zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. c) ppkt (iv) i art. 154 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.
5. W odniesieniu do wkładów powiązanych z dodatkowymi zadaniami powierzonymi wspólnemu przedsięwzięciu zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu lub art. 5 ust. 3 niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają wymogi ustanowione w art. 155 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.
6. Dodatkowe wkłady z programów Unii powiązane z dodatkowymi zadaniami powierzonymi wspólnemu przedsięwzięciu zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu lub art. 5 ust. 3 nie są uwzględniane w ramach obliczeń maksymalnego wkładu finansowego Unii, o którym mowa w części drugiej.

Artykuł 11

Wkłady członków innych niż Unia i wkłady wnoszących wkład partnerów

1. O ile w części drugiej nie określono inaczej, wkłady członków prywatnych obejmują wkłady finansowe oraz którekolwiek z poniższych:
 - a) wkłady rzeczowe na rzecz działalności operacyjnej;
 - b) wkłady rzeczowe na rzecz działalności dodatkowej zatwierdzonej przez radę zarządzającą zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. n);
2. O ile w części drugiej nie określono inaczej, najpóźniej do dnia 31 maja każdego roku członkowie prywatni zgłaszają swojej odpowiedniej radzie zarządzającej wartość wkładów, o których mowa w ust. 1 lit. b), wniesionych w poszczególnych poprzednich latach budżetowych. Na potrzeby wyceny tych wkładów koszty ustala się zgodnie z praktykami księgowymi zwyczajowo stosowanymi przez dane podmioty przy obliczaniu kosztów, standardami rachunkowości obowiązującymi w państwie, w którym dany podmiot ma swoją siedzibę, oraz obowiązującymi międzynarodowymi standardami rachunkowości oraz międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej. Koszty te są poświadczane przez niezależny podmiot audytowy wyznaczony przez dany podmiot i nie podlegają audytowi prowadzonemu przez dane wspólne przedsięwzięcie ani żaden organ Unii. Jeżeli poświadczenie budzi jakiegokolwiek wątpliwości, zainteresowane wspólne przedsięwzięcie może zweryfikować metodę wyceny. W ściśle określonych przypadkach rada zarządzająca może dopuścić zastosowanie płatności ryczałtowych lub kosztów jednostkowych na potrzeby wyceny tych wkładów.
3. Wkłady państw uczestniczących obejmują wkłady finansowe. Do dnia 31 stycznia każdego roku państwa uczestniczące zgłaszają radzie zarządzającej wkłady finansowe wniesione w poprzednim roku budżetowym.
4. O ile w części drugiej nie określono inaczej, wkłady organizacji międzynarodowych obejmują wkłady finansowe i wkłady rzeczowe na rzecz działalności operacyjnej.
5. Wkłady wnoszących wkład partnerów odpowiadają kwotom zobowiązań zadeklarowanych przez nich w piśmie o wyrażeniu zgody w ramach procedury uzyskiwania statusu wnoszącego wkład partnera i obejmują wkłady finansowe i wkłady rzeczowe na rzecz działalności operacyjnej.
6. Komisja może zakończyć, proporcjonalnie zmniejszyć lub zawiesić wkład finansowy Unii na rzecz wspólnego przedsięwzięcia lub zainicjować procedurę jego likwidacji, o której mowa w art. 45, w następujących przypadkach:
 - a) w przypadku gdy dane wspólne przedsięwzięcie nie spełnia warunków powierzenia mu wkładu Unii;
 - b) w przypadku gdy członkowie inni niż Unia, podmioty wchodzące w ich skład lub z nimi stowarzyszone nie wniosą wkładów, wniosą je tylko częściowo lub uchybią terminom określonym w ust. 2 w odniesieniu do wkładu, o którym mowa w ust. 1, 4 i 5 niniejszego artykułu;
 - c) w wyniku ocen, o których mowa w art. 171 ust. 2.

7. Decyzja Komisji dotycząca zakończenia, proporcjonalnego zmniejszenia lub zawieszenia wkładu finansowego Unii pozostaje bez uszczerbku dla zwrotu kosztów kwalifikowalnych już poniesionych przez członków innych niż Unia przed doręczeniem decyzji wspólnemu przedsięwzięciu.

8. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 28 ust. 6 każdy członek wspólnego przedsięwzięcia inny niż Unia, który nie wypełni swoich zobowiązań dotyczących wkładów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, zostaje pozbawiony prawa głosu w radzie zarządzającej do czasu wypełnienia swoich zobowiązań. Jeżeli którykolwiek z takich członków nie wypełni swoich zobowiązań po upływie dodatkowego terminu sześciu miesięcy, zostaje pozbawiony członkostwa we wspólnym przedsięwzięciu, chyba że rada zarządzająca postanowi inaczej w należycie uzasadnionych przypadkach. Podmiot, którego dotyczy decyzja, nie bierze udziału w głosowaniach w radzie zarządzającej.

Artykuł 12

Zarządzanie wkładami państw uczestniczących

1. Każde państwo uczestniczące podejmuje orientacyjne zobowiązanie dotyczące kwoty swoich krajowych wkładów finansowych na rzecz wspólnego przedsięwzięcia. Zobowiązanie takie jest podejmowane przed przyjęciem programu prac.

Oprócz kryteriów określonych w art. 22 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” program prac może zawierać, jako załącznik, kryteria kwalifikowalności dla krajowych podmiotów prawnych.

Każde państwo uczestniczące powierza wspólnemu przedsięwzięciu ocenę wniosków zgodnie z rozporządzeniem w sprawie programu „Horyzont Europa”.

Wybór wniosków dokonywany jest na podstawie listy rankingowej dostarczonej przez komisję oceniającą. Podmiot odpowiedzialny za wybór może w należycie uzasadnionych przypadkach odstąpić od tej listy zgodnie z programem prac, aby zapewnić ogólną spójność podejścia portfelowego.

Każde państwo uczestniczące ma prawo weta we do wszystkich kwestiach dotyczących wykorzystania jego własnych wkładów finansowych na rzecz danego wspólnego przedsięwzięcia w odniesieniu do wnioskodawców mających siedzibę w tym państwie uczestniczącym, na podstawie krajowych priorytetów strategicznych.

2. Każde państwo uczestniczące zawiera ze wspólnym przedsięwzięciem jedną lub więcej umów administracyjnych określających mechanizm koordynacji w zakresie wpłacania wkładów na rzecz wnioskodawców mających siedzibę w tym państwie uczestniczącym oraz składania sprawozdań na temat tych wkładów. Umowa ta określa harmonogram, warunki płatności, wymogi w zakresie sprawozdawczości i audytu.

Każde państwo uczestniczące dąży do zsynchronizowania harmonogramu płatności, sprawozdawczości i audytów z harmonogramem płatności, sprawozdawczością i audytami danego wspólnego przedsięwzięcia oraz do zharmonizowania zasad dotyczących kwalifikowalności kosztów z zasadami programu „Horyzont Europa”.

3. W umowie, o której mowa w ust. 2, każde państwo uczestniczące może powierzyć danemu wspólnemu przedsięwzięciu wypłatę swojego wkładu na rzecz swoich beneficjentów. Po dokonaniu wyboru wniosków państwo uczestniczące przeznacza kwotę niezbędną na płatności. Instytucje audytowe państwa uczestniczącego mogą przeprowadzać audyt wkładów krajowych tego państwa.

ROZDZIAŁ 3

Organizacja wspólnych przedsięwzięć

Artykuł 13

Synergia i skuteczność ustaleń dotyczących zaplecza administracyjnego

1. W terminie jednego roku od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wspólne przedsięwzięcia stosują ustalenia dotyczące zaplecza administracyjnego, zawierając umowy o gwarantowanym poziomie usług, o ile w części drugiej nie określono inaczej i z zastrzeżeniem konieczności zagwarantowania równoważnego poziomu ochrony interesów finansowych Unii w chwili powierzania wspólnym przedsięwzięciom zadań związanych z wykonywaniem budżetu. Ustalenia takie obejmują co najmniej następujące obszary, z zastrzeżeniem potwierdzenia ich efektywności i poddania ich procedurze badania zasobów:

a) wsparcie zasobów ludzkich;

- b) wsparcie prawnicze;
- c) technologie informacyjno-komunikacyjne;
- d) rachunkowość (z wyjątkiem zarządzania zasobami finansowymi);
- e) komunikacja;
- f) logistyka, organizowanie wydarzeń i zarządzanie salami posiedzeń;
- g) wsparcie na rzecz realizacji strategii audytu i strategii w zakresie zwalczania nadużyć finansowych.

2. Jedno wybrane wspólne przedsięwzięcie lub większa liczba wybranych wspólnych przedsięwzięć zapewniają ustalenia dotyczące zaplecza administracyjnego, o których mowa w ust. 1, wszystkim pozostałym wspólnym przedsięwzięciom. Dla danego wspólnego przedsięwzięcia należy zachować powiązane ustalenia w takim zakresie, w jakim jest to odpowiednie dla sprawnej i skutecznej realizacji odnośnych zadań w celu zapewnienia spójnej struktury organizacyjnej.

3. Umowy o gwarantowanym poziomie usług, o których mowa w ust. 1, zapewniają możliwość przesuwania środków lub odzyskiwania kosztów na potrzeby świadczenia wspólnych usług między wspólnymi przedsięwzięciami.

4. Bez uszczerbku dla możliwości oddelegowania pracowników do wykonywania innych zadań w ramach wspólnego przedsięwzięcia lub dla możliwości przyjęcia innych porozumień administracyjnych, które nie mają wpływu na umowy o pracę, pracownicy, którym powierzono obowiązki w zakresie przeniesionych ustaleń dotyczących zaplecza administracyjnego podlegającego innemu wspólnemu przedsięwzięciu, mogą zostać przeniesieni do tego wspólnego przedsięwzięcia. Jeżeli taki pracownik złoży odmowę na piśmie, wspólne przedsięwzięcie może rozwiązać umowę z tym pracownikiem na warunkach, o których mowa w art. 47 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽³⁰⁾ (zwanym dalej „warunkami zatrudnienia”).

5. Pracownicy, o których mowa w ust. 4, których przeniesiono do wspólnego przedsięwzięcia, któremu podlegają ustalenia dotyczące zaplecza administracyjnego, pozostają zatrudnieni na podstawie umowy tego samego rodzaju i należą do tej samej grupy funkcyjnej i grupy zaszerogowania; uznaje się, że pełnili całą swoją służbę w tym wspólnym przedsięwzięciu.

Rozdział 14

Organy wspólnych przedsięwzięć

1. Każde wspólne przedsięwzięcie ma radę zarządzającą, dyrektora wykonawczego oraz – z wyjątkiem wspólnych przedsięwzięć, w których państwa są reprezentowane w radzie zarządzającej – grupę przedstawicieli państw.
2. W skład wspólnego przedsięwzięcia może również wchodzić organ doradczy do spraw naukowych i grupa zainteresowanych stron oraz każdy inny organ powołany zgodnie z przepisami części drugiej.
3. Wykonując swoje zadania, każdy organ wspólnego przedsięwzięcia realizuje wyłącznie cele określone w niniejszym rozporządzeniu i działa wyłącznie w zakresie działalności wspólnego przedsięwzięcia, do której celów został ustanowiony.
4. Bez uszczerbku dla ust. 3 organy dwóch lub większej liczby wspólnych przedsięwzięć mogą podjąć decyzję o nawiązaniu ustrukturyzowanej współpracy, w tym również w formie regularnie organizowanych spotkań lub wspólnych komitetów.

⁽³⁰⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

Sekcja 1

Rada zarządzająca

Artykuł 15

Skład rady zarządzającej

1. W skład rady zarządzającej wchodzi co najmniej dwaj przedstawiciele Komisji występujący w imieniu Unii oraz szereg przedstawicieli reprezentujących każdego z członków wspólnego przedsięwzięcia innych niż Unia, zgodnie z przepisami części drugiej odnoszącymi się do poszczególnych wspólnych przedsięwzięć.
2. Jeżeli zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b) członkami wspólnego przedsięwzięcia są państwa uczestniczące, w radzie zarządzającej zasiada jeden przedstawiciel każdego z tych państw uczestniczących.

Artykuł 16

Funkcjonowanie rady zarządzającej

1. Przedstawiciele członków w radzie zarządzającej dokładają wszelkich starań, aby przyjmować decyzje w drodze konsensusu. W przypadku braku konsensusu przeprowadza się głosowanie. Decyzję uznaje się za przyjętą większością głosów, w przypadku gdy uzyska ona poparcie co najmniej 75 % głosów, uwzględniając głosy nieobecnych przedstawicieli, ale wyłączając głosy wstrzymujące się.

Przyjmowanie decyzji przez radę zarządzającą może również być regulowane przez wszelkie stosowne przepisy szczególne ustanowione w części drugiej.

2. Do umożliwienia radzie zarządzającej głosowania konieczna jest obecność Komisji, co najmniej 50 % członków prywatnych oraz, w stosownych przypadkach, co najmniej 50 % delegatów państw uczestniczących.
3. Unia ma 50 % praw głosu, o ile w części drugiej nie określono inaczej. Prawa głosu przysługujące Unii są niepodzielne.

Kwestie związane z prawami głosu członków innych niż Unia regulują przepisy szczególne ustanowione w części drugiej. O ile w części drugiej nie określono inaczej, każdy przedstawiciel członków innych niż Unia dysponuje taką samą liczbą głosów.

4. Przewodniczący rady zarządzającej powoływany jest każdego roku na zmianę przez Unię i pozostałych przedstawicieli w systemie rotacyjnym, o ile w części drugiej nie określono inaczej.

5. Rada zarządzająca odbywa zwykłe posiedzenia co najmniej dwa razy w roku. Na wniosek przewodniczącego, dyrektora wykonawczego, Komisji lub większości przedstawicieli członków innych niż Unia lub państw uczestniczących można zwoływać posiedzenia nadzwyczajne. Posiedzenia rady zarządzającej zwołuje jej przewodniczący i odbywają się one w siedzibie danego wspólnego przedsięwzięcia, chyba że rada zarządzająca postanowi inaczej w należycie uzasadnionych przypadkach. Porządek obrad i decyzje są terminowo podawane do wiadomości publicznej na stronie internetowej danego wspólnego przedsięwzięcia.

6. Dyrektor wykonawczy uczestniczy w posiedzeniach i ma prawo do uczestnictwa w obradach, ale nie ma prawa głosu.

7. Przewodniczący i wiceprzewodniczący grupy przedstawicieli państw mają status obserwatora w posiedzeniach rady zarządzającej. Przewodniczący pozostałych organów danego wspólnego przedsięwzięcia mają prawo do uczestnictwa w posiedzeniach rady zarządzającej w charakterze obserwatorów w każdym przypadku, gdy dyskusje prowadzone w trakcie takich posiedzeń dotyczą kwestii wchodzących w zakres ich zadań. Obserwatorzy mogą uczestniczyć w obradach, ale nie mają prawa głosu.

8. Inne osoby, w szczególności przedstawiciele innych partnerstw europejskich, agencji wykonawczych lub agencji regulacyjnych, władz regionalnych na terytorium Unii i europejskich platform technologicznych, również mogą być w poszczególnych przypadkach zapraszane przez przewodniczącego do udziału w obradach w charakterze obserwatorów, z zastrzeżeniem przepisów dotyczących poufności i konfliktu interesów.

9. Przedstawiciele członków nie są osobiście odpowiedzialni za działania, które podjęli w ramach wykonywania swoich obowiązków w charakterze przedstawicieli w radzie zarządzającej, z wyjątkiem przypadków rażącego niedbalstwa lub umyślnego naruszenia przepisów.
10. Rada zarządzająca przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.
11. Przedstawiciele członków i obserwatorzy są związani przepisami kodeksu postępowania, w którym ustalono ich obowiązki w zakresie ochrony integralności reputacji danego wspólnego przedsięwzięcia oraz Unii.

Artykuł 17

Zadania rady zarządzającej

1. W każdym wspólnym przedsięwzięciu organem decyzyjnym jest rada zarządzająca. Ponosi ona ogólną odpowiedzialność za strategiczne ukierunkowanie, spójność z odpowiednimi celami i politykami Unii oraz za funkcjonowanie tego wspólnego przedsięwzięcia, a także sprawuje nadzór nad realizacją jego działalności.

Komisja, wypełniając swoją rolę w radzie zarządzającej, dąży do zapewnienia koordynacji i spójności między działalnością wspólnych przedsięwzięć oraz odpowiednią działalnością unijnych programów finansowania z myślą o wspieraniu synergii i komplementarności – a jednocześnie unikaniu powielania prac – przy określaniu priorytetów objętych wspólnymi badaniami naukowymi.

2. Rada zarządzająca wykonuje następujące zadania:

- a) podejmuje środki w zakresie realizacji ogólnych, szczegółowych i operacyjnych celów danego wspólnego przedsięwzięcia oraz ocenia ich skuteczność i oddziaływanie; zapewnia ściśle i terminowe monitorowanie postępów w realizacji programu w zakresie badań i innowacji wspólnego przedsięwzięcia oraz indywidualnych działań w odniesieniu do priorytetów Unii oraz Strategicznego programu badań i innowacji, w tym z punktu widzenia komplementarności z programami regionalnymi lub krajowymi, a w razie potrzeby podejmuje działania naprawcze, aby zapewnić osiągnięcie celów wspólnego przedsięwzięcia;
- b) ocenia, przyjmuje albo odrzuca wnioski o członkostwo zgodnie z art. 7;
- c) ocenia, przyjmuje albo odrzuca wnioski potencjalnych wnoszących wkład partnerów zgodnie z art. 9;
- d) podejmuje decyzje o zakończeniu członkostwa we wspólnym przedsięwzięciu w odniesieniu do członka, który nie wywiązuje się z obowiązków spoczywających na nim zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub zgodnie z art. 8 ust. 2 i 3;
- e) przyjmuje przepisy finansowe wspólnego przedsięwzięcia zgodnie z art. 27;
- f) przyjmuje roczny budżet i plan zatrudnienia, w którym określa się liczbę stanowisk stałych i czasowych według grupy funkcyjnej i grupy zaszerogowania, jak również liczbę pracowników kontraktowych i oddelegowanych ekspertów krajowych wyrażoną w ekwiwalentach pełnego czasu pracy;
- g) podejmuje decyzje w sprawie podziału kosztów administracyjnych między członków innych niż Unia, jeżeli członkowie ci nie osiągną porozumienia zgodnie z art. 28 ust. 2, uwzględniając ewentualny brak równowagi w ich zobowiązaniach administracyjnych w porównaniu z ich udziałem;
- h) wykonuje – zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu i w odniesieniu do personelu wspólnego przedsięwzięcia – uprawnienia organu powołującego wynikające z Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej określonego w rozporządzeniu (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) oraz uprawnienia organu uprawnionego do zawierania umów o pracę wynikające z warunków zatrudnienia (zwane dalej „uprawnieniami organu powołującego”);
- i) powołuje i odwołuje dyrektora wykonawczego, przedłuża jego kadencję, dostarcza mu wytyczne i monitoruje wyniki jego pracy;
- j) przyjmuje Strategiczny program badań i innowacji na początku realizacji wspólnego przedsięwzięcia i – w razie potrzeby – aktualizuje go w czasie trwania programu „Horyzont Europa”. W Strategicznym programie badań i innowacji określa się docelowe oddziaływanie partnerstwa, jego przewidywany portfel działalności, mierzalne oczekiwane wyniki, zasoby, zakładane wyniki oraz cele pośrednie w konkretnych ramach czasowych. Wskazuje się w nim również

pozostałe partnerstwa europejskie, z którymi wspólne przedsięwzięcie ma nawiązać formalną i regularną współpracę, a także możliwości osiągnięcia synergii między działaniami podejmowanymi przez wspólne przedsięwzięcie a inicjatywami i strategiami realizowanymi na poziomie krajowym i regionalnym w oparciu o informacje otrzymywane od państw uczestniczących lub od grupy przedstawicieli państw, jak również synergii z innymi programami i politykami Unii;

- k) przyjmuje program prac i sporządza związane z nim preliminarze wydatków zgodnie z propozycją przedstawioną przez dyrektora wykonawczego – po uwzględnieniu opinii grupy przedstawicieli państw – w celu realizacji Strategicznego programu badań i innowacji, uwzględniając działalność administracyjną, treść zaproszeń do składania wniosków, ewentualne warunki postępowania z wnioskami, które uzyskały taką samą punktację, zgodnie z art. 28 ust. 3 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” i jego programami prac, obszary badań objęte wspólnymi zaproszeniami do składania wniosków i współpracą z innymi partnerstwami oraz synergii z innymi programami unijnymi, mającą zastosowanie stopę finansowania oraz powiązane przepisy regulujące kwestie związane z procedurami składania ofert, ich oceny i wyboru, udzielania zamówienia oraz dokonywania przeglądu, ze szczególnym uwzględnieniem informacji zwrotnych dotyczących wymogów w zakresie polityki;
- l) w stosownych przypadkach i o ile w części drugiej nie określono inaczej, ogranicza udział w określonych zawartych w programie prac działaniach zgodnie z art. 22 ust. 5 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” i zgodnie ze stanowiskiem uzgodnionym indywidualnie między Komisją i państwami członkowskimi w grupie przedstawicieli państw;
- m) przyjmuje środki mające na celu przyciągnięcie nowych podmiotów, w szczególności MŚP, instytucji szkolnictwa wyższego i organizacji badawczych, do działalności i działań wspólnego przedsięwzięcia, w tym, w stosownych przypadkach, poprzez zachęcanie ich do stania się członkami prywatnymi lub podmiotami wchodzącymi w skład członków prywatnych;
- n) zatwierdza roczny plan działalności dodatkowej, przedstawiony w załączniku do głównej części programu prac, na podstawie wniosku członków innych niż Unia i po zasięgnięciu opinii organu doradczego do spraw naukowych lub organu, o którym mowa w części drugiej, oraz po uwzględnieniu opinii grupy przedstawicieli państw;
- o) zapewnia strategiczne ukierunkowanie działań związanych ze współpracą z innymi partnerstwami europejskimi zgodnie ze Strategicznym programem badań i innowacji;
- p) ocenia i zatwierdza skonsolidowane roczne sprawozdanie z działalności, uwzględniając powiązane z nim wydatki oraz budżet przeznaczony na wspólne zaproszenia do składania wniosków realizowane z innymi partnerstwami europejskimi;
- q) wydaje opinię na temat końcowego sprawozdania finansowego wspólnego przedsięwzięcia;
- r) organizuje, w stosownych przypadkach, utworzenie jednostki audytu wewnętrznego wspólnego przedsięwzięcia;
- s) zatwierdza strukturę organizacyjną biura programowego na podstawie zalecenia dyrektora wykonawczego;
- t) zatwierdza politykę komunikacyjną wspólnego przedsięwzięcia na podstawie zalecenia dyrektora wykonawczego;
- u) o ile w części drugiej nie określono inaczej, zatwierdza wykaz działań wybranych do finansowania;
- v) przyjmuje przepisy wykonawcze w celu nadania skuteczności regulaminowi pracownikom i warunkom zatrudnienia zgodnie z art. 110 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- w) przyjmuje zasady delegowania ekspertów krajowych do wspólnych przedsięwzięć lub korzystania z usług stażystów;
- x) w razie potrzeby ustanawia grupy doradcze lub robocze, w tym we współpracy z innymi wspólnymi przedsięwzięciami, stanowiące uzupełnienie organów wspólnego przedsięwzięcia, o których mowa w art. 14, które funkcjonują przez określony czas i które dążą do realizacji konkretnego celu;
- y) w stosownych przypadkach przedkłada Komisji wnioski o zmianę niniejszego rozporządzenia;
- z) zwraca się do organu doradczego do spraw naukowych wspólnego przedsięwzięcia lub członków tego organu o udzielenie mu porad naukowych lub o sporządzenie analiz naukowych dotyczących określonych kwestii, uwzględniając kwestie dotyczące zmian zachodzących w pokrewnych sektorach;
- a1) do końca 2023 r. przyjmuje plan stopniowego wycofywania wspólnego przedsięwzięcia z finansowania w ramach programu „Horyzont Europa” zgodnie z zaleceniem dyrektora wykonawczego;
- b1) zapewnia wykonanie wszelkich zadań, które nie zostały wprost przypisane konkretnemu organowi wspólnego przedsięwzięcia, o ile rada zarządzająca nie skorzysta z możliwości powierzenia wykonania takiego zadania innemu organowi zainteresowanemu wspólnemu przedsięwzięciu.

3. Rada zarządzająca wspólnego przedsięwzięcia może również podlegać przepisom szczególnym ustanowionym w części drugiej.
4. Rada zarządzająca przyjmuje, zgodnie z art. 110 ust. 2 regulaminu pracowniczego, decyzję na podstawie art. 2 ust. 1 regulaminu pracowniczego i art. 6 warunków zatrudnienia w sprawie przekazania dyrektorowi wykonawczemu uprawnień odpowiedniego organu powołującego i określenia warunków, na jakich to przekazanie uprawnień można zawiesić. Dyrektor wykonawczy jest uprawniony do dalszego przekazania tych uprawnień.
5. Rada zarządzająca przed przeprowadzeniem głosowania w najwyższym stopniu uwzględnia ewentualne opinie, zalecenia lub propozycje grupy przedstawicieli państw. Rada zarządzająca bez zbędnej zwłoki informuje grupę przedstawicieli państw o działaniach podjętych w związku z takimi opiniami, zaleceniami lub propozycjami, lub podaje uzasadnienie w przypadku braku takich działań.

Sekcja 2

Dyrektor wykonawczy

Artykuł 18

Powołanie, odwołanie i przedłużenie kadencji dyrektora wykonawczego

1. Komisja przedstawia listę – najlepiej co najmniej trojga – kandydatów na stanowisko dyrektora wykonawczego po konsultacji z członkami wspólnego przedsięwzięcia innymi niż Unia. Na potrzeby takich konsultacji każda kategoria członków wspólnego przedsięwzięcia innych niż Unia wyznacza w imieniu rady zarządzającej jednego przedstawiciela i jednego obserwatora.
 2. Dyrektor wykonawczy jest powoływany przez radę zarządzającą w oparciu o posiadane przez niego kompetencje merytoryczne i umiejętności spośród kandydatów z listy zaproponowanej przez Komisję po przeprowadzeniu otwartego i przejrzystego postępowania rekrutacyjnego, w toku którego zapewniono poszanowanie zasady równowagi płci.
 3. Dyrektor wykonawczy jest członkiem personelu zatrudnionym we wspólnym przedsięwzięciu na czas określony zgodnie z art. 2 lit. a) warunków zatrudnienia.
- Do celów zawarcia umowy z dyrektorem wykonawczym wspólne przedsięwzięcie jest reprezentowane przez przewodniczącego rady zarządzającej.
4. Kadencja dyrektora wykonawczego trwa cztery lata. Przed upływem tego okresu Komisja, po zasięgnięciu opinii członków innych niż Unia, przeprowadza ocenę wyników pracy dyrektora wykonawczego oraz ocenę przyszłych zadań wspólnego przedsięwzięcia i stojących przed nim wyzwania.
 5. Stanowiąc na podstawie propozycji Komisji uwzględniającej wyniki oceny, o której mowa w ust. 4, rada zarządzająca wspólnego przedsięwzięcia może jednokrotnie przedłużyć kadencję dyrektora wykonawczego na okres nie dłuższy niż trzy lata.
 6. Dyrektor wykonawczy, którego kadencję przedłużono, nie może brać udziału w kolejnym postępowaniu rekrutacyjnym na to samo stanowisko.
 7. Dyrektor wykonawczy może zostać odwołany wyłącznie na podstawie decyzji rady zarządzającej, stanowiącej na wniosek Komisji, po zasięgnięciu opinii grupy przedstawicieli państw i członków wspólnego przedsięwzięcia innych niż Unia.

Artykuł 19

Zadania dyrektora wykonawczego

1. Dyrektor wykonawczy pełni obowiązki dyrektora generalnego odpowiedzialnego za bieżące zarządzanie wspólnym przedsięwzięciem zgodnie z decyzjami rady zarządzającej. Dyrektor wykonawczy przekazuje radzie zarządzającej wszelkie informacje niezbędne do sprawowania jej funkcji. Bez uszczerbku dla odpowiednich kompetencji instytucji Unii i rady zarządzającej dyrektor wykonawczy nie zwraca się o instrukcje ani ich nie przyjmuje od żadnego rządu ani organu.

2. Dyrektor wykonawczy jest prawnym przedstawicielem wspólnego przedsięwzięcia. Dyrektor wykonawczy jest odpowiedzialny przed radą zarządzającą wspólnego przedsięwzięcia.
3. Dyrektor wykonawczy wykonuje budżet wspólnego przedsięwzięcia i zapewnia koordynację między poszczególnymi organami i służbami wspólnego przedsięwzięcia.
4. Dyrektor wykonawczy wykonuje następujące zadania na rzecz wspólnego przedsięwzięcia:
 - a) zapewnia zrównoważone i skuteczne zarządzanie wspólnym przedsięwzięciem oraz sprawną realizację programu prac;
 - b) przygotowuje i przedkłada radzie zarządzającej do przyjęcia projekt rocznego budżetu oraz plan zatrudnienia;
 - c) przygotowuje i – po uwzględnieniu opinii grupy przedstawicieli państw lub, w stosownych przypadkach, Rady Władz Publicznych – przedkłada radzie zarządzającej do przyjęcia program prac wspólnego przedsięwzięcia oraz związane z nim preliminarze wydatków w celu realizacji Strategicznego programu badań i innowacji;
 - d) przedkłada radzie zarządzającej do zaopiniowania roczne sprawozdania finansowe wspólnego przedsięwzięcia;
 - e) przygotowuje i przedkłada radzie zarządzającej do oceny i zatwierdzenia skonsolidowane roczne sprawozdanie z działalności zawierające informacje na temat odpowiednich wydatków i wkładów członków innych niż Unia, o których mowa w art. 11 ust. 1;
 - f) monitoruje wkłady, o których mowa w art. 11 ust. 1, regularnie przedkłada radzie zarządzającej sprawozdania z postępów w realizacji celów oraz – w razie potrzeby – proponuje podjęcie określonych działań zaradczych lub naprawczych;
 - g) monitoruje realizację środków mających na celu przyciągnięcie nowych podmiotów, w szczególności MŚP, instytucji szkolnictwa wyższego i organizacji badawczych;
 - h) nawiązuje formalną i regularną współpracę z partnerstwami europejskimi wskazanymi w Strategicznym programie badań i innowacji i prowadzi tę współpracę zgodnie ze strategicznym ukierunkowaniem wyznaczonym przez radę zarządzającą;
 - i) na zaproszenie przewodniczącego regularnie informuje odpowiedni skład komitetu programowego programu „Horyzont Europa” w kontekście spoczywającej na Komisji odpowiedzialności za informowanie komitetu programowego zgodnie z art. 14 ust. 7 programu szczegółowego służącego realizacji programu „Horyzont Europa” i załącznika III do niego, a w szczególności przed przyjęciem programu prac wspólnego przedsięwzięcia, w związku ze stosowaniem art. 22 ust. 5 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”;
 - j) przekazuje radzie zarządzającej lub, w stosownych przypadkach, Radzie Władz Publicznych do zatwierdzenia wykaz działań, które mają zostać wybrane do objęcia finansowaniem przez wspólne przedsięwzięcie;
 - k) ocenia wnioski o przyjęcie członków stowarzyszonych wspólnego przedsięwzięcia przedłożone po przeprowadzeniu otwartego zaproszenia do wyrażenia zainteresowania i przedkłada radzie zarządzającej propozycje przyjęcia członków stowarzyszonych;
 - l) regularnie informuje pozostałe organy wspólnego przedsięwzięcia o wszystkich kwestiach istotnych z punktu widzenia pełnionej przez nich funkcji;
 - m) podpisuje w imieniu wspólnego przedsięwzięcia indywidualne umowy o udzielenie dotacji i decyzje wchodzące w zakres jego kompetencji;
 - n) podpisuje umowy w sprawie zamówień publicznych w imieniu wspólnego przedsięwzięcia;
 - o) zapewnia – pod nadzorem rady zarządzającej i w stosownych przypadkach w koordynacji z organami doradczymi – monitorowanie i ocenę postępów w realizacji programu w porównaniu z odpowiednimi wskaźnikami oddziaływania i celami szczegółowymi danego wspólnego przedsięwzięcia zdefiniowanymi w części drugiej i zgodnie z art. 171;
 - p) realizuje politykę komunikacyjną wspólnego przedsięwzięcia;
 - q) organizuje prace i sprawuje kierownictwo oraz nadzór nad personelem wspólnego przedsięwzięcia w ramach uprawnień przekazanych mu przez radę zarządzającą;
 - r) ustanawia skuteczny i wydajny system kontroli wewnętrznej i zapewnia jego funkcjonowanie oraz zgłasza radzie zarządzającej wszelkie istotne zmiany w tym systemie;

- s) chroni interesy finansowe Unii i innych członków poprzez stosowanie środków zapobiegawczych przeciwko nadużyciom finansowym, korupcji i innej nielegalnej działalności poprzez skuteczną kontrolę oraz – w razie wykrycia nieprawidłowości – odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także, w stosownych przypadkach, poprzez nakładanie skutecznych, proporcjonalnych i odstrasżających sankcji administracyjnych i finansowych;
 - t) zapewnia przeprowadzanie ocen ryzyka i podejmowanie działań w zakresie zarządzania ryzykiem w odniesieniu do wspólnego przedsięwzięcia;
 - u) podejmuje wszelkie inne środki niezbędne do oceny postępów w realizacji celów wspólnego przedsięwzięcia;
 - v) przygotowuje i przedkłada radzie zarządzającej do przyjęcia plan stopniowego wycofywania wspólnego przedsięwzięcia z finansowania w ramach programu „Horyzont Europa”;
 - w) wykonuje wszelkie inne zadania powierzone lub przekazane mu przez radę zarządzającą lub wymagane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
 - x) jest uprawniony do przekazania swoich uprawnień innym członkom personelu zgodnie z przepisami, które mają zostać przyjęte zgodnie z art. 17 ust. 4.
5. Dyrektor wykonawczy może również podlegać przepisom szczególnym ustanowionym w części drugiej.
6. Dyrektor wykonawczy ustanawia biuro programowe realizujące pod jego zwierzchnictwem wszelkie zadania pomocnicze wspólnego przedsięwzięcia wynikające z niniejszego rozporządzenia. Biuro programowe składa się z członków personelu wspólnego przedsięwzięcia i realizuje w szczególności następujące zadania:
- a) zapewnia wsparcie w zakresie ustanawiania odpowiedniego systemu księgowego i zarządzania nim zgodnie z przepisami finansowymi wspólnego przedsięwzięcia;
 - b) zarządza realizacją programu prac wspólnego przedsięwzięcia przez cały cykl jego realizacji;
 - c) przekazuje członkom wspólnego przedsięwzięcia i jego organom wszystkie istotne i terminowe informacje i zapewnia im wsparcie niezbędne do wykonywania powierzonych im obowiązków;
 - d) pełni funkcję sekretariatu dla organów wspólnego przedsięwzięcia i zapewnia wsparcie grupom doradczym, jeżeli zostaną ustanowione przez radę zarządzającą.

Sekcja 3

Organy doradcze

Artykuł 20

Grupa przedstawicieli państw

1. Z wyjątkiem przypadków, w których państwa członkowskie i państwa stowarzyszone biorą udział we wspólnym przedsięwzięciu jako jego członkowie lub jako podmioty wchodzące w skład jego członków, wspólne przedsięwzięcia powołują grupę przedstawicieli państw zgodnie z częścią drugą, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego artykułu.
2. W skład grupy przedstawicieli państw wchodzi po nie więcej niż dwóch przedstawicieli i nie więcej niż dwóch zastępców przedstawiciela z każdego państwa członkowskiego i z każdego państwa stowarzyszonego. Grupa przedstawicieli państw wybiera spośród swoich członków przewodniczącego i wiceprzewodniczącego.
3. Posiedzenia grupy przedstawicieli państw odbywają się co najmniej dwa razy w roku. Posiedzenia są zwoływane przez przewodniczącego lub przez co najmniej jedną trzecią członków grupy przedstawicieli państw. Przewodniczący rady zarządzającej i dyrektor wykonawczy lub ich przedstawiciele uczestniczą na wniosek przewodniczącego grupy przedstawicieli państw w spotkaniach jako obserwatorzy w celu przekazania informacji na konkretne tematy.
4. Kwestie związane z posiedzeniami grupy przedstawicieli państw mogą regulować właściwe przepisy szczególne ustanowione w części drugiej.

5. Przewodniczący grupy przedstawicieli państw może zapraszać na jej posiedzenia inne osoby w charakterze obserwatorów, w szczególności przedstawicieli odpowiednich władz federalnych lub regionalnych w Unii, przedstawicieli instytucji szkolnictwa wyższego i organizacji badawczych, stowarzyszeń MŚP lub stowarzyszeń branżowych oraz przedstawicieli innych organów wspólnego przedsięwzięcia.

6. Porządek obrad posiedzeń grupy przedstawicieli państw i towarzyszące mu dokumenty rozsyła się z odpowiednim wyprzedzeniem, aby zapewnić odpowiednią reprezentację każdego państwa członkowskiego i państwa stowarzyszonego. Porządek obrad udostępnia się również terminowo radzie zarządzającej w celach informacyjnych.

7. Grupa przedstawicieli państw jest konsultowana i, w szczególności, dokonuje przeglądu informacji i wydaje opinie w następujących kwestiach:

- a) postępów w realizacji programu wspólnego przedsięwzięcia oraz osiągnięcia jego celów i spodziewanego oddziaływania jako części programu „Horyzont Europa”, w tym informacji na temat zaproszeń do składania wniosków, otrzymanych wniosków i procesu oceny wniosków;
- b) aktualizacji Strategicznego programu badań i innowacji lub jego odpowiednika zgodnie z procesem planowania strategicznego w ramach programu „Horyzont Europa” oraz z innymi instrumentami finansowania Unii i państw członkowskich;
- c) powiązań z programem „Horyzont Europa” i z innymi inicjatywami unijnymi, krajowymi oraz – w stosownych przypadkach – regionalnymi, uwzględniając fundusze polityki spójności wykorzystywane zgodnie ze strategiami inteligentnej specjalizacji;
- d) projektów programów prac, w tym treści zaproszeń do składania wniosków, zwłaszcza w odniesieniu do zagadnień badawczych dotyczących niższego poziomu gotowości technologicznej zawartych w projekcie programu prac oraz w odniesieniu do stosowania kryteriów kwalifikowalności;
- e) udziału MŚP, przedsiębiorstw typu start-up, instytucji szkolnictwa wyższego i organizacji badawczych oraz środków podjętych w celu promowania udziału nowych podmiotów;
- f) działań podjętych w celu upowszechniania i wykorzystywania rezultatów w całym łańcuchu wartości;
- g) rocznego sprawozdania z działalności.

8. Do celów dążenia do osiągnięcia uzgodnionego stanowiska, o którym mowa w art. 17 ust. 2 lit. l), grupa przedstawicieli państw obejmuje wyłącznie państwa członkowskie. Regulamin wewnętrzny grupy przedstawicieli państw doprecyzowuje procedurę uzgadniania tego stanowiska.

9. W stosownych przypadkach grupa przedstawicieli państw regularnie przekazuje również radzie zarządzającej sprawozdania i pełni funkcję łącznika ze wspólnym przedsięwzięciem w następujących kwestiach:

- a) statusu odpowiednich krajowych lub regionalnych programów w zakresie badań naukowych i innowacji oraz określania potencjalnych obszarów współpracy, z uwzględnieniem konkretnych działań podjętych lub przewidzianych w zakresie wdrażania i absorpcji odpowiednich technologii i innowacyjnych rozwiązań;
- b) konkretnych środków podejmowanych na poziomie krajowym lub regionalnym w odniesieniu do wydarzeń służących upowszechnianiu wiedzy, specjalistycznych warsztatów technicznych i działalności w zakresie komunikacji;
- c) konkretnych środków podejmowanych na poziomie krajowym lub regionalnym w zakresie działalności wdrożeniowej dotyczących poszczególnych wspólnych przedsięwzięć;
- d) strategii i inicjatyw na poziomie krajowym lub regionalnym służących zapewnieniu komplementarności w kontekście Strategicznego programu badań i innowacji oraz rocznych programów prac wspólnego przedsięwzięcia.

10. Na zakończenie każdego roku kalendarzowego grupa przedstawicieli państw przedkłada sprawozdanie zawierające opis strategii krajowych lub regionalnych wchodzących w zakres wspólnego przedsięwzięcia, w którym wskazuje się konkretne sposoby współpracy w ramach działań finansowanych przez wspólne przedsięwzięcie.

11. Grupa przedstawicieli państw może z własnej inicjatywy wydawać opinie, zalecenia lub propozycje kierowane do rady zarządzającej lub dyrektora wykonawczego w kwestiach o charakterze technicznym, zarządczym i finansowym oraz w kwestii programów prac i innych dokumentów, w szczególności gdy kwestie te mają wpływ na interesy krajowe lub regionalne.

12. Grupa przedstawicieli państw otrzymuje regularnie terminowe i odpowiednie informacje, również w podziale na państwa, między innymi dane dotyczące składania wniosków i udziału w działaniach pośrednich finansowanych przez dane wspólne przedsięwzięcie, oceny rezultatów wszystkich zaproszeń do składania wniosków i realizacji wszystkich projektów, synergii z innymi właściwymi programami Unii i innymi partnerstwami europejskimi, działalności dodatkowej, deklarowanego i faktycznie zapewnionego wkładu finansowego i rzeczowego oraz wykonania budżetu wspólnego przedsięwzięcia.
13. Grupa przedstawicieli państw przyjmuje swój regulamin wewnętrzny z należyтым uwzględnieniem art. 33 i 42.
14. Jedno wspólne przedsięwzięcie lub większa liczba wspólnych przedsięwzięć mogą powołać wspólną grupę przedstawicieli państw zgodnie z odpowiednimi przepisami części drugiej.

Artykuł 21

Doradztwo naukowe

1. O ile w części drugiej nie określono inaczej, wspólne przedsięwzięcia zwracają się o niezależne doradztwo naukowe za pośrednictwem:
 - a) organu doradczego do spraw naukowych, który wspólne przedsięwzięcie ma ustanowić zgodnie z odpowiednimi przepisami części drugiej, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego artykułu; lub
 - b) wniosków *ad hoc* przedkładanych przez radę zarządzającą wspólnego przedsięwzięcia o przekazanie niezależnej wiedzy fachowej w konkretnych kwestiach.
2. W składzie członków organu doradczego do spraw naukowych należy zapewnić w zakresie działalności wspólnego przedsięwzięcia zrównoważoną reprezentację ekspertów, w tym pod względem równowagi płci i równowagi geograficznej. Członkowie organu doradczego do spraw naukowych muszą posiadać razem konieczne kompetencje i wiedzę fachową obejmujące daną dziedzinę techniczną, wymagane do przedstawiania zaleceń naukowych wspólnemu przedsięwzięciu, biorąc pod uwagę oddziaływanie na klimat, środowiskowe i społeczno-ekonomiczne takich zaleceń i cele wspólnego przedsięwzięcia.
3. Członkowie organu doradczego do spraw naukowych, jak również zaproszeni obserwatorzy podlegają obowiązkowi zachowania tajemnicy służbowej, który na mocy Traktatów i ich przepisów wykonawczych dotyczy wszystkich członków instytucji i ich pracowników, a także przestrzegają przepisów Komisji dotyczących bezpieczeństwa w zakresie ochrony szczególnie chronionych informacji jawnych oraz informacji niejawnych UE ustanowionych, odpowiednio, w decyzjach Komisji (UE, Euratom) 2015/443 ⁽³¹⁾ i (UE, Euratom) 2015/444 ⁽³²⁾.
4. Rada zarządzająca ustanawia otwartą procedurę selekcji, w tym szczególnie kryteria dotyczące składu organu doradczego do spraw naukowych wspólnego przedsięwzięcia, i wyznacza jego członków. Rada zarządzająca bierze pod uwagę ewentualnych kandydatów zaproponowanych przez grupę przedstawicieli państw.
5. Organ doradczy do spraw naukowych wybiera przewodniczącego spośród swoich członków.
6. Posiedzenia organu doradczego do spraw naukowych odbywają się co najmniej dwa razy w roku i są zwoływane przez przewodniczącego. Przewodniczący może zaprosić inne osoby do uczestnictwa w posiedzeniach organu doradczego w charakterze obserwatorów. Organ doradczy do spraw naukowych przyjmuje swój regulamin wewnętrzny. Porządek obrad posiedzeń jest terminowo podawany do wiadomości publicznej na stronie internetowej danego wspólnego przedsięwzięcia.
7. Organ doradczy do spraw naukowych wykonuje następujące zadania:
 - a) doradza w sprawie priorytetów naukowych, które mają być uwzględniane w programach prac – w tym w odniesieniu do zakresu zaproszeń do składania wniosków – zgodnie ze Strategicznym programem badań i innowacji oraz procesem planowania strategicznego w ramach programu „Horyzont Europa”;
 - b) doradza w sprawie osiągnięć naukowych, które mają zostać opisane w rocznym sprawozdaniu z działalności;

⁽³¹⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 41).

⁽³²⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

- c) w razie potrzeby proponuje radzie zarządzającej działania naprawcze lub środki służące zmianie kierunku działań, biorąc pod uwagę postępy w realizacji Strategicznego programu badań i innowacji oraz indywidualne działania;
 - d) udziela niezależnych porad i przedstawia wyniki analiz naukowych dotyczących konkretnych zagadnień na żądanie rady zarządzającej, w szczególności jeżeli chodzi o zmianę sytuacji w pokrewnych sektorach lub w charakterze wsparcia oceny zgłoszeń potencjalnych członków stowarzyszonych i wnoszących wkład partnerów;
 - e) w przypadkach określonych w części drugiej ocenia rezultaty działań w obszarze technologii i innowacji sfinansowanych przez wspólne przedsięwzięcie i przedstawia wyniki tej oceny radzie zarządzającej;
 - f) w przypadkach określonych w części drugiej bierze udział w posiedzeniach komitetów ds. integracji sektorowej ustanawianych w szczególności między partnerstwami europejskimi w ramach programu „Horyzont Europa” w celu wypracowywania synergii;
 - g) wykonuje wszelkie inne zadania przewidziane w części drugiej.
8. Po każdym posiedzeniu organu doradczego do spraw naukowych jego przewodniczący przedkłada radzie zarządzającej sprawozdanie zawierające opinię organu i jego członków na temat kwestii omawianej w trakcie posiedzenia. W zakresie, w jakim to możliwe, sprawozdanie to jest podawane do wiadomości publicznej na stronie internetowej danego wspólnego przedsięwzięcia.
9. Organ doradczy do spraw naukowych może z własnej inicjatywy doradzić radzie zarządzającej, aby zasięgnęła jego opinii w kwestii konkretnych zagadnień niewchodzących w zakres jego zadań określonych w ust. 7. W zakresie, w jakim to możliwe, sprawozdanie to jest podawane do wiadomości publicznej na stronie internetowej danego wspólnego przedsięwzięcia.
10. Organ doradczy do spraw naukowych jest informowany o powodach, w przypadku gdy nie zostanie uwzględniona jego opinia w sprawie programu prac i Strategicznego programu badań i innowacji.

Artykuł 22

Grupa zainteresowanych stron

1. Wspólne przedsięwzięcia mogą powołać grupę zainteresowanych stron zgodnie z odpowiednimi przepisami części drugiej, z zastrzeżeniem niniejszego artykułu.
2. Grupa zainteresowanych stron jest otwarta dla wszystkich zainteresowanych stron z sektora prywatnego i publicznego, w tym zorganizowanych grup, prowadzących aktywną działalność w obszarze wchodzącym w zakres wspólnego przedsięwzięcia, a także dla międzynarodowych grup interesu z państw członkowskich, państw stowarzyszonych lub innych państw.
3. Rada zarządzająca ustanawia szczegółowe kryteria i procedurę selekcji w odniesieniu do składu grupy zainteresowanych stron i dąży do zrównoważonej reprezentacji pod względem rozmieszczenia geograficznego, płci, sektora i wiedzy eksperckiej zainteresowanych podmiotów. W stosownych przypadkach rada zarządzająca bierze pod uwagę ewentualnych kandydatów zaproponowanych przez grupę przedstawicieli państw.
4. Grupa zainteresowanych stron jest regularnie informowana o działalności wspólnego przedsięwzięcia i zachęcana do zgłaszania uwag dotyczących inicjatyw planowanych przez wspólne przedsięwzięcie.
5. Posiedzenia grupy zainteresowanych stron zwołuje dyrektor wykonawczy.
6. Dyrektor wykonawczy może zalecić radzie zarządzającej zasięgnięcie opinii grupy zainteresowanych stron w konkretnych kwestiach. Jeżeli przeprowadzono takie konsultacje, po odpowiedniej dyskusji w ramach grupy zainteresowanych stron radzie zarządzającej oraz grupie przedstawicieli państw przedłożone zostaje stosowne sprawozdanie, które podaje się do wiadomości publicznej na stronie internetowej danego wspólnego przedsięwzięcia.

ROZDZIAŁ 4

Przepisy finansowe i operacyjne

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 23

Spójne stosowanie ograniczeń uczestnictwa

Wspólne przedsięwzięcia zapewniają spójność z podejściem przyjętym w odniesieniu do działań finansowanych na podstawie programu prac programu „Horyzont Europa” przyjętego zgodnie z art. 13 ust. 2 lit. b), programu szczegółowego służącego realizacji programu „Horyzont Europa” w odniesieniu do stosowania art. 22 ust. 5 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”, a także z prawodawstwem Unii i wytycznymi dotyczącymi jego stosowania w podobnych tematach w programie prac danego wspólnego przedsięwzięcia.

Artykuł 24

Przepisy mające zastosowanie do działalności finansowanej przez wspólne przedsięwzięcia

1. Do działań finansowanych przez wspólne przedsięwzięcia w ramach programu „Horyzont Europa” stosuje się rozporządzenie w sprawie programu „Horyzont Europa”. Zgodnie z tym rozporządzeniem każde wspólne przedsięwzięcie uznaje się za organ finansujący udzielający wsparcia finansowego na realizację działań pośrednich zgodnie z art. 6 tego rozporządzenia.
2. Działania finansowane przez wspólne przedsięwzięcia w ramach programu „Horyzont Europa” mogą również podlegać przepisom szczególnym ustanowionym w części drugiej.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 40 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” prawo do wniesienia sprzeciwu przysługuje również uczestnikom uzyskującym rezultaty, którzy nie otrzymali finansowania od wspólnego przedsięwzięcia.

Artykuł 25

Planowanie operacyjne i plany finansowe

1. Dyrektor wykonawczy przedkłada projekt programu prac do przyjęcia przez radę zarządzającą.
2. Program prac przyjmuje się w terminie do końca roku poprzedzającego jego realizację. Program prac i zaproszenia do składania wniosków zamieszcza się na stronie internetowej wspólnego przedsięwzięcia i na stronie internetowej programu „Horyzont Europa” oraz w celu lepszej koordynacji z ogólną strategią programu „Horyzont Europa” przekazuje się go do wiadomości odpowiedniemu składowi komitetu programowego.
3. Dyrektor wykonawczy sporządza projekt rocznego budżetu na kolejny rok i przedkłada go do przyjęcia radzie zarządzającej.
4. Rada zarządzająca przyjmuje budżet roczny na określony rok do końca roku poprzedzającego jego realizację.
5. Budżet roczny dostosowuje się w celu uwzględnienia kwoty wkładu finansowego Unii określonego w budżecie Unii oraz, w stosownych przypadkach, kwot wkładów finansowych członków innych niż Unia oraz ewentualnych partnerów wnoszących wkład.

*Artykuł 26***Sprawozdawczość operacyjna i finansowa**

1. Dyrektor wykonawczy przekazuje radzie zarządzającej skonsolidowane roczne sprawozdanie z działalności dotyczące wykonywania przez niego powierzonych mu obowiązków zgodnie z przepisami finansowymi wspólnego przedsięwzięcia. Skonsolidowane roczne sprawozdanie z działalności jest terminowo podawane do wiadomości publicznej na stronie internetowej danego wspólnego przedsięwzięcia.
2. Skonsolidowane roczne sprawozdanie z działalności zawiera między innymi informacje dotyczące następujących kwestii:
 - a) badań naukowych, innowacji i innych prowadzonych działań oraz związanych z nimi wydatków;
 - b) przedłożonych wniosków, w tym w podziale na państwa, w którym dany podmiot prawny ma siedzibę, oraz kategorie uczestników, w szczególności MŚP i nowe podmioty;
 - c) działań pośrednich wybranych do finansowania, w tym w podziale na kategorie uczestników, w tym MŚP, i na państwa, ze wskazaniem wkładu odpowiedniego wspólnego przedsięwzięcia na rzecz poszczególnych uczestników i działań;
 - d) informacji na temat otwartości wspólnych przedsięwzięć, w tym monitorowania powiązań opartych na współpracy;
 - e) dodatkowej działalności podejmowanej przez członków innych niż Unia, w tym w podziale na państwa, w których mają siedzibę członkowie prywatni, podmioty wchodzące w ich skład lub z nimi stowarzyszone;
 - f) współpracy z innymi partnerstwami europejskimi, w tym w ramach wspólnych zaproszeń do składania wniosków, oraz synergii między działaniami wspólnego przedsięwzięcia a inicjatywami i strategiami realizowanymi na poziomie krajowym lub regionalnym.
3. Księgowy wspólnego przedsięwzięcia przesyła wstępne sprawozdanie finansowe księgowemu Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu zgodnie z przepisami finansowymi wspólnego przedsięwzięcia.
4. Dyrektor wykonawczy przesyła sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu zgodnie z przepisami finansowymi wspólnego przedsięwzięcia.
5. Procedura udzielania absolutorium przeprowadzana jest zgodnie z przepisami finansowymi wspólnego przedsięwzięcia.

*Sekcja 2***Przepisy finansowe***Artykuł 27***Zasady finansowe**

1. Wspólne przedsięwzięcia przyjmują swoje przepisy finansowe zgodnie z art. 71 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.
2. Przepisy finansowe publikuje się na stronie internetowej odpowiedniego wspólnego przedsięwzięcia.

Artykuł 28

Źródła finansowania

1. Każde wspólne przedsięwzięcie jest finansowane wspólnie przez Unię, członków innych niż Unia oraz wnoszących wkład partnerów za pośrednictwem wkładów finansowych i wkładów rzeczowych na rzecz działalności operacyjnej.
2. Członkowie inni niż Unia uzgadniają sposób podziału ich wspólnego wkładu między nimi zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami finansowymi.
3. Koszty operacyjne wspólnego przedsięwzięcia pokrywa się ze środków pochodzących z:
 - a) wkładu finansowego Unii;
 - b) wkładów finansowych wnoszonych przez członków prywatnych lub podmioty wchodzące w ich skład lub z nimi stowarzyszone, wnoszących wkład partnerów lub organizację międzynarodową będącą członkiem wspólnego przedsięwzięcia;
 - c) w stosownych przypadkach – wkładów finansowych państw uczestniczących;
 - d) wkładów rzeczowych zdefiniowanych w art. 2 pkt 8.
4. Zgodnie z art. 10 i 11 na zasoby wspólnego przedsięwzięcia uwzględnione w jego budżecie składają się następujące wkłady:
 - a) wkłady finansowe wnoszone przez członków wspólnego przedsięwzięcia na pokrycie kosztów administracyjnych, dzielone równo w skali rocznej między Unię i członków innych niż Unia, o ile w części drugiej nie określono inaczej z uwagi na specyficzny charakter członkostwa we wspólnym przedsięwzięciu;
 - b) wkłady finansowe wnoszone przez członków lub wnoszących wkład partnerów na pokrycie kosztów operacyjnych wspólnego przedsięwzięcia;
 - c) wszelkie dochody osiągnięte przez wspólne przedsięwzięcie;
 - d) wszelkie inne wkłady finansowe, zasoby i dochody.

Wszelkie odsetki od wkładów, o których mowa w niniejszym ustępie, uznaje się za jego dochód.
5. Niewykorzystana część wkładu na pokrycie kosztów administracyjnych może zostać przeznaczona na pokrycie kosztów operacyjnych danego wspólnego przedsięwzięcia.
6. Jeżeli członek wspólnego przedsięwzięcia inny niż Unia nie wywiązuje się ze spoczywającym na nim zobowiązań w zakresie wniesienia wkładu, dyrektor wykonawczy informuje go o tym na piśmie i wyznacza rozsądny termin na wywiązanie się przez niego ze stosownych zobowiązań. Jeżeli po upływie tego terminu okaże się, że dany członek inny niż Unia wciąż nie wywiązał się ze spoczywającego na nim zobowiązania, dyrektor wykonawczy przekaze Komisji oraz – w stosownych przypadkach – państwom uczestniczącym informacje na temat potencjalnych środków, jakie można zastosować zgodnie z art. 11 ust. 8, i poinformuje danego członka o wykluczeniu go z możliwości udziału w głosowaniach na forum rady zarządzającej zgodnie z przywołanym artykułem.
7. Zasoby wspólnego przedsięwzięcia i jego działalność są wykorzystywane do realizacji jego celów i zadań.
8. Wszelkie aktywa wytworzone samodzielnie przez wspólne przedsięwzięcie lub przekazane mu na realizację jego celów i zadań są własnością wspólnego przedsięwzięcia.
9. Z wyjątkiem likwidacji wspólnego przedsięwzięcia na rzecz jego członków nie dokonuje się żadnych wypłat ewentualnej nadwyżki przychodów nad wydatkami, chyba że rada zarządzająca postanowi inaczej.

Artykuł 29

Zobowiązania finansowe

1. Zobowiązania finansowe wspólnego przedsięwzięcia nie mogą przekraczać kwoty zasobów finansowych dostępnych w budżecie wspólnego przedsięwzięcia lub zadeklarowanych na rzecz jego budżetu przez członków i wnoszących wkład partnerów.
2. Zobowiązania budżetowe wspólnych przedsięwzięć, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b), d) i h), mogą zostać rozłożone na raty roczne. Do dnia 31 grudnia 2024 r. łączna kwota takich zobowiązań budżetowych spłacanych w ratach nie może przekraczać 50 % maksymalnego wkładu Unii ustalonego zgodnie z art. 10. Od stycznia 2025 r. co najmniej 20 % łącznego budżetu z pozostałych lat nie może obejmować zobowiązań spłacanych w ratach rocznych.

Artykuł 30

Ochrona interesów finansowych członków

1. Wspólne przedsięwzięcie umożliwia pracownikom Komisji i innym osobom upoważnionym przez wspólne przedsięwzięcie lub przez Komisję, a także Trybunałowi Obrachunkowemu, dostęp do należących do tego przedsięwzięcia miejsc i pomieszczeń oraz do wszelkich informacji, w tym informacji w formie elektronicznej, niezbędnych do przeprowadzenia ich audytów.
2. Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) jest uprawniony do prowadzenia dochodzeń administracyjnych, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽³³⁾ i w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽³⁴⁾, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub wszelka inna nielegalna działalność na szkodę interesów finansowych Unii w związku z umową, decyzją lub zamówieniem finansowanymi na mocy niniejszego rozporządzenia.
3. Prokuratura Europejska (EPPO) jest uprawniona zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939 ⁽³⁵⁾ do prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w sprawie przestępstw naruszających interesy finansowe Unii zgodnie z art. 4 tego rozporządzenia.
4. Nie naruszając ust. 1–3, w umowach, decyzjach i zamówieniach wynikających z wykonania niniejszego rozporządzenia zamieszcza się postanowienia wyraźnie upoważniające Komisję, odpowiednie wspólne przedsięwzięcie, Trybunał Obrachunkowy, EPPO i OLAF do prowadzenia takich audytów, kontroli na miejscu oraz dochodzeń lub postępowań przygotowawczych zgodnie z ich odpowiednimi uprawnieniami.
5. Każde wspólne przedsięwzięcie zapewnia należyłą ochronę interesów finansowych swoich uczestników przez przeprowadzanie lub zlecenie odpowiednich kontroli wewnętrznych i zewnętrznych.
6. Każde wspólne przedsięwzięcie przystępuje do porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) ⁽³⁶⁾. Każde wspólne przedsięwzięcie przyjmuje środki niezbędne do ułatwienia prowadzenia dochodzeń wewnętrznych przez OLAF.
7. Wspólne przedsięwzięcie udziela każdemu krajowemu organowi kontroli, na jego wniosek, dostępu do wszystkich informacji związanych z krajowymi wkładami danego państwa uczestniczącego, w tym informacji w postaci elektronicznej, niezbędnych do przeprowadzenia audytów.

⁽³³⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽³⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽³⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

⁽³⁶⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 15.

*Artykuł 31***Audyty ex post**

Audyty wydatków na działania pośrednie przeprowadza się zgodnie z art. 53 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” w ramach działań pośrednich objętych programem „Horyzont Europa”, w szczególności zgodnie ze strategią audytu, o której mowa w art. 53 ust. 2 tego rozporządzenia.

*Artykuł 32***Audyt wewnętrzny**

1. Audytor wewnętrzny Komisji ma w stosunku do wspólnych przedsięwzięć te same uprawnienia co w stosunku do Komisji i dąży do ograniczenia obciążenia administracyjnego dla danego wspólnego przedsięwzięcia.
2. Rada zarządzająca może ustanowić jednostkę audytu wewnętrznego zgodnie z przepisami finansowymi danego wspólnego przedsięwzięcia.

*Sekcja 3***Przepisy operacyjne***Artykuł 33***Poufność**

Bez uszczerbku dla art. 34 i 36 każde wspólne przedsięwzięcie zapewnia ochronę informacji poufnych, których ujawnienie podmiotom innym niż instytucje Unii oraz inne organy lub jednostki organizacyjne Unii mogłoby narazić na szkodę interesy jego członków lub podmiotów uczestniczących w działalności podejmowanej przez dane wspólne przedsięwzięcie. Takie informacje poufne obejmują między innymi dane osobowe, informacje handlowe, szczególnie chronione informacje jawne oraz informacje niejawne.

*Artykuł 34***Przejrzystość**

Do dokumentów będących w posiadaniu wspólnego przedsięwzięcia ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁷⁾.

*Artykuł 35***Przetwarzanie danych osobowych**

W przypadku gdy wykonywanie niniejszego rozporządzenia wymaga przetwarzania danych osobowych, są one przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽³⁸⁾.

⁽³⁷⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

⁽³⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

*Artykuł 36***Dostęp do rezultatów i informacji na temat wniosków**

1. Wspólne przedsięwzięcie zapewnia instytucjom, organom lub jednostkom organizacyjnym Unii, a także, w stosownych przypadkach, organom państw uczestniczących dostęp do wszelkich informacji dotyczących finansowanych przez nie działań pośrednich. Informacje te obejmują wkłady i rezultaty beneficjentów uczestniczących w pośrednich działaniach wspólnego przedsięwzięcia lub wszelkie inne informacje uznane za niezbędne do celów kształtowania, realizacji, monitorowania i oceny polityk lub programów unijnych lub – w stosownych przypadkach – realizowanych przez państwa uczestniczące. Takie prawa dostępu są ograniczone do zastosowania niekomercyjnego i niekonkurencyjnego i muszą być zgodne z obowiązującymi zasadami poufności.
2. Wspólne przedsięwzięcie przekazuje Komisji informacje zawarte w złożonych wnioskach w celu kształtowania, realizacji, monitorowania i oceny polityk lub programów unijnych. Ma to odpowiednio zastosowanie – w stosownych przypadkach – do państw uczestniczących w odniesieniu do wniosków obejmujących wnioskodawców mających siedzibę na ich terytorium, ograniczonych do zastosowań niekomercyjnych i niekonkurencyjnych oraz zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami poufności.

ROZDZIAŁ 5

Personel i odpowiedzialność

Sekcja 1

Personel, przywileje i immunitety*Artykuł 37***Personel**

1. Do personelu wspólnych przedsięwzięć stosuje się regulamin pracowniczy i warunki zatrudnienia oraz przepisy przyjęte wspólnie przez instytucje Unii do celów stosowania regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia.
2. Zasoby kadrowe określa się w planie zatrudnienia każdego wspólnego przedsięwzięcia, w którym wskazuje się liczbę stanowisk czasowych w podziale na grupy funkcyjne i grupy zaszerogowania oraz liczbę pracowników kontraktowych wyrażoną w ekwiwalentach pełnego czasu pracy, zgodnie z rocznym budżetem danego wspólnego przedsięwzięcia.
3. Personel wspólnego przedsięwzięcia składa się z personelu zatrudnionego na czas określony i personelu kontraktowego.
4. Wspólne przedsięwzięcie ponosi wszystkie koszty związane z pracownikami.

*Artykuł 38***Oddelegowani eksperci krajowi i stażyści**

1. Wspólne przedsięwzięcie może korzystać z usług oddelegowanych ekspertów krajowych i stażystów, których nie zatrudnia bezpośrednio. Liczbę oddelegowanych ekspertów krajowych wyrażoną w ekwiwalentach pełnego czasu pracy podaje się wraz z informacjami na temat zasobów kadrowych, o których mowa w art. 37 ust. 2, zgodnie z budżetem rocznym danego wspólnego przedsięwzięcia.
2. Rada zarządzająca danego wspólnego przedsięwzięcia przyjmuje decyzję określającą zasady delegowania ekspertów krajowych do odpowiedniego wspólnego przedsięwzięcia i zasady zatrudniania stażystów.

*Artykuł 39***Przywileje i immunitety**

Do wspólnych przedsięwzięć i ich personelu stosuje się postanowienia Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, załączonego do TUE i TFUE.

*Sekcja 2***Odpowiedzialność***Artykuł 40***Odpowiedzialność wspólnych przedsięwzięć**

1. Odpowiedzialność umowną wspólnego przedsięwzięcia regulują właściwe postanowienia umowne oraz prawo właściwe dla danej umowy, decyzji lub danego zamówienia.
2. W przypadku odpowiedzialności o charakterze pozaumownym wspólne przedsięwzięcie naprawia wszelkie szkody wyrządzone przez swoich pracowników podczas wykonywania przez nich obowiązków służbowych zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla systemów prawnych państw członkowskich.
3. Wszelkie wypłaty dokonywane przez wspólne przedsięwzięcie z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w ust. 1 i 2, a także poniesione w związku z tym koszty, uznaje się za wydatki wspólnego przedsięwzięcia i pokrywa się z jego zasobów.
4. Wspólne przedsięwzięcia odpowiadają samodzielnie za swoje zobowiązania.

*Artykuł 41***Odpowiedzialność członków i ubezpieczenie**

1. Odpowiedzialność finansowa członków wspólnego przedsięwzięcia z tytułu zadłużenia tego przedsięwzięcia ogranicza się do wysokości wkładów finansowych, które wnieśli na rzecz wspólnego przedsięwzięcia.
2. Wspólne przedsięwzięcia zawierają i podtrzymują odpowiednie umowy ubezpieczeniowe.

*Artykuł 42***Konflikt interesów**

1. W ramach prowadzonej działalności wspólne przedsięwzięcie, jego organy i pracownicy unikają konfliktu interesów.
2. Rada zarządzająca przyjmuje przepisy dotyczące zapobiegania konfliktom interesów, unikania tego rodzaju konfliktów i zarządzania nimi w odniesieniu do personelu wspólnego przedsięwzięcia, jego członków i innych osób zasiadających w radzie zarządzającej oraz w pozostałych organach lub grupach wspólnego przedsięwzięcia zgodnie z przepisami finansowymi wspólnego przedsięwzięcia oraz zgodnie z regulaminem pracowniczym w odniesieniu do personelu.

ROZDZIAŁ 6

Rozstrzygnięcie sporów*Artykuł 43***Właściwość Trybunału Sprawiedliwości oraz prawo właściwe**

1. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest właściwy:
 - a) na podstawie klauzuli arbitrażowej zawartej w umowach zawartych przez wspólne przedsięwzięcie, w udzielonych przez nie zamówieniach lub w wydanych przez nie decyzjach;

- b) w sporach dotyczących odszkodowań za szkody wyrządzone przez członków personelu wspólnego przedsięwzięcia podczas wykonywania przez nich obowiązków służbowych;
 - c) w każdym sporze między wspólnym przedsięwzięciem a członkami jego personelu w zakresie regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia i na warunkach w nich określonych.
2. W odniesieniu do wszelkich kwestii nieobjętych niniejszym rozporządzeniem lub innymi aktami prawa Unii zastosowanie ma prawo państwa, w którym znajduje się siedziba wspólnego przedsięwzięcia.

Artykuł 44

Skargi do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich

Decyzje wydane przez wspólne przedsięwzięcie w związku z wykonywaniem niniejszego rozporządzenia mogą być przedmiotem skargi skierowanej do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich na warunkach określonych w art. 228 TFUE.

ROZDZIAŁ 7

Likwidacja

Artykuł 45

Likwidacja

1. Wspólne przedsięwzięcia zostają zlikwidowane z upływem okresu ustalonego w art. 3.
2. Niezależnie od ust. 1, procedura likwidacji wspólnego przedsięwzięcia zostaje uruchomiona automatycznie, jeżeli Unia lub wszyscy członkowie inni niż Unia wycofują się ze wspólnego przedsięwzięcia.
3. Do celów przeprowadzenia postępowania w przypadku likwidacji wspólnego przedsięwzięcia rada zarządzająca wyznacza co najmniej jednego likwidatora, który działa zgodnie z jej decyzjami.
4. W ramach procedury likwidacji zobowiązania oraz wydatki związane z likwidacją pokrywa się z aktywów wspólnego przedsięwzięcia. Ewentualną nadwyżkę rozdziela się pomiędzy członków wspólnego przedsięwzięcia w chwili likwidacji proporcjonalnie do wysokości wkładów finansowych wniesionych przez nich na rzecz tego wspólnego przedsięwzięcia. Każdą taką nadwyżkę przydzieloną Unii zwraca się do budżetu Unii.
5. W celu zapewnienia odpowiedniego zarządzania wszelkimi zawartymi przez podlegające likwidacji wspólne przedsięwzięcie umowami lub wydanymi przez nie decyzjami, jak również wszelkimi umowami w sprawie zamówień publicznych, których okres obowiązywania wykracza poza czas trwania wspólnego przedsięwzięcia, przyjmuje się procedurę *ad hoc*.

CZĘŚĆ DRUGA

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE POSZCZEGÓLNYCH WSPÓLNYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ

TYTUŁ I

WSPÓLNE PRZEDSIĘWZIĘCIE NA RZECZ BIOTECHNOLOGICZNEJ EUROPY OPARTEJ NA OBIEGU ZAMKNIĘTYM

Artykuł 46

Dodatkowe cele Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym

1. Niezależnie od celów określonych w art. 4 i 5 Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym dąży również do realizacji następujących celów ogólnych:
 - a) przyspieszenie procesu innowacji i opracowywania innowacyjnych rozwiązań biotechnologicznych;

- b) przyspieszenie wprowadzania na rynek już istniejących dojrzałych i innowacyjnych rozwiązań biotechnologicznych;
 - c) zapewnienie wysokiego poziomu efektywności środowiskowej biotechnologicznych systemów przemysłowych.
2. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym dąży również do realizacji następujących celów szczegółowych:
- a) zwiększenie intensywności międzydyscyplinarnej działalności w zakresie badań naukowych i innowacji, aby czerpać korzyści z postępu dokonującego się w dziedzinie nauk biologicznych oraz w innych dziedzinach naukowych przy opracowywaniu i demonstracji zrównoważonych rozwiązań biotechnologicznych;
 - b) zwiększenie i zintegrowanie zdolności zainteresowanych stron z całej Unii w zakresie badań naukowych i innowacji, aby wykorzystać lokalny potencjał biogospodarki, w tym w regionach o niedostatecznych zdolnościach;
 - c) zwiększenie zdolności w zakresie badań naukowych i innowacji na potrzeby przewyższania wyzwań w dziedzinie środowiska i opracowywania bardziej zrównoważonych innowacji biotechnologicznych poprzez zapewnienie, by kwestie zrównoważonego rozwoju i efektywności środowiskowej zostały zintegrowane w całym łańcuchu innowacji i w przyszłych rozwiązaniach innowacyjnych;
 - d) wzmocnienie integracji biotechnologicznych badań naukowych i innowacji w unijnym bioprzemysle i zwiększenie zaangażowania podmiotów w dziedzinie badań naukowych i innowacji, w tym dostawców surowców w łańcuchach wartości w bioprzemysle;
 - e) ograniczenie ryzyka dla inwestycji w przedsiębiorstwa i projekty biotechnologiczne realizowanych w obszarze badań naukowych i innowacji;
 - f) zapewnienie uwzględniania obiegu zamkniętego i kwestii środowiskowych, w tym wkładu na rzecz realizacji celów w zakresie neutralności klimatycznej i zerowego poziomu zanieczyszczeń, przy opracowywaniu i wdrażaniu projektów biotechnologicznych w dziedzinie badań naukowych i innowacji oraz ułatwianiu akceptacji społecznej.

Artykuł 47

Dodatkowe zadania Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym

Niezależnie od zadań określonych w art. 5 Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym wykonuje następujące zadania:

- a) zapewnia osiągnięcie swoich celów za pośrednictwem działalności w obszarze programowania badań naukowych i innowacji podejmowanych przez partnerów publicznych i prywatnych;
- b) mobilizuje środki z sektora publicznego i prywatnego na finansowanie swojej działalności w zakresie badań naukowych i innowacji;
- c) wspiera realizację multidyscyplinarnych projektów w obszarze badań naukowych i innowacji o wysokim poziomie oddziaływania, które sprzyjają bioinnowacjom w przemyśle i przyczyniają się do osiągnięcia swoich celów;
- d) intensyfikuje swoją działalność w dziedzinie badań naukowych i innowacji w całym łańcuchu innowacji, od niskich do wysokich poziomów gotowości technologicznej;
- e) mobilizuje i integruje podmioty działające w dziedzinie badań naukowych i innowacji, w tym dostawców surowca, z obszarów wiejskich, przybrzeżnych i miejskich oraz z regionów o niewykorzystanym potencjale w zakresie rozwoju biotechnologicznych łańcuchów wartości, zachęcając je do współpracy przy podejmowaniu działalności związanej z realizacją projektu;
- f) zapewnia koncentrowanie działalności w zakresie podejmowanych przez siebie badań naukowych i innowacji na kwestiach leżących w interesie publicznym, w szczególności na efektywności środowiskowej i klimatycznej bioprzemysłu, zarówno jeżeli chodzi o rozumienie istotnych problemów, jak i o opracowywanie środków służących ich rozwiązaniu;
- g) promuje w swoich ramach przekazywanie informacji i współpracę między podmiotami działającymi w zakresie badań naukowych i innowacji a zainteresowanymi stronami z przemysłu, aby podnosić poziom świadomości w kwestii szybko zmieniającej się wiedzy i technologii, sprzyjać współpracy międzydyscyplinarnej i międzysektorowej i ułatwiać absorpcję rynkową innowacyjnych rozwiązań biotechnologicznych;
- h) mobilizuje organy na poziomie krajowym i regionalnym, które są w stanie zapewnić warunki w większym stopniu sprzyjające absorpcji rynkowej innowacji biotechnologicznych;

- i) wspiera refleksję nad opracowaniem norm w celu ułatwienia absorpcji rynkowej innowacji biotechnologicznych;
- j) ustanawia kryteria zrównoważonego rozwoju i poziomy odniesienia dotyczące wyników oparte na solidnych podstawach naukowych, stosuje te kryteria i monitoruje ich przestrzeganie przy podejmowaniu wszelkiej działalności w zakresie swoich badań naukowych i innowacji, a także propaguje te kryteria w bioprzemysle niezależnie od inicjatywy;
- k) przekazuje decydom, przedstawicielom przemysłu, NGO, społeczeństwu obywatelskiemu i szeroko rozumianym konsumentom informacje na temat innowacyjnych rozwiązań biotechnologicznych oraz promuje wśród nich takie rozwiązania.

Artykuł 48

Członkowie

Członkami Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym są:

- a) Unia, reprezentowana przez Komisję;
- b) Konsorcjum Bioprzemysłu, organizacja nienastawiona na zysk zarejestrowana na podstawie prawa belgijskiego, po powiadomieniu o jej decyzji o przystąpieniu do Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym w drodze złożenia oświadczenia o podjęciu zobowiązania, które nie może zawierać warunków dotyczących jej przystąpienia innych niż warunki określone w niniejszym rozporządzeniu;
- c) członkowie stowarzyszeni wybrani zgodnie z art. 7, z zastrzeżeniem decyzji Rady Zarządzającej.

Artykuł 49

Wkład finansowy Unii

Wkład finansowy Unii na rzecz Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym, włącznie ze środkami EOG, przeznaczony na pokrycie kosztów administracyjnych i operacyjnych nie może przekraczać 1 000 000 000 EUR, w tym nie więcej niż 23 500 000 EUR na pokrycie kosztów administracyjnych.

Artykuł 50

Wkłady członków innych niż Unia

Członkowie Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym inni niż Unia wnoszą łączny wkład w wysokości co najmniej 1 000 000 000 EUR, w tym nie więcej niż 23 500 000 EUR na pokrycie kosztów administracyjnych, lub organizują wniesienie takiego wkładu przez podmioty wchodzące w ich skład lub z nimi stowarzyszone, w okresie wskazanym w art. 3.

Artykuł 51

Zakres działalności dodatkowej

1. Niezależnie od uprawnień decyzyjnych Rady Zarządzającej dotyczących planu działalności dodatkowej określonego w art. 17 ust. 2 lit. n) i zgodnie z zakresem art. 2 pkt 9 i 10, Konsorcjum Bioprzemysłu lub podmioty wchodzące w jego skład lub z nim stowarzyszone każdego roku przedkładają wniosek dotyczący działalności dodatkowej. Działalność dodatkowa to działalność bezpośrednio związana z projektami i działalnością Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym, uwzględniająca w szczególności:

- a) inwestycje w nowe obiekty stanowiące nowy łańcuch wartości, w tym inwestycje w sprzęt trwały, narzędzia i towarzyszącą im infrastrukturę, w szczególności związane z wdrażaniem projektów na poziomie regionalnym i weryfikacją ich zrównoważonego charakteru;
- b) inwestycje w nowe innowacyjne i zrównoważone zakłady produkcyjne lub inwestycje wnoszące wkład w realizację inicjatywy przewodniej;
- c) inwestycje w nowe badania naukowe i innowacje oraz uzasadnione inwestycje infrastrukturalne, w tym inwestycje w obiekty, narzędzia, sprzęt trwały lub zakłady pilotażowe (ośrodki badań naukowych);

- d) działalność normalizacyjną;
 - e) działalność w zakresie informowania, upowszechniania oraz podnoszenia poziomu świadomości.
2. Inwestycje bezpośrednio związane z projektami obejmują w szczególności:
- a) inwestycje niekwalifikowalne niezbędne do wdrożenia projektu Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym w czasie realizacji tego projektu;
 - b) inwestycje realizowane równoległe z projektem Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym, które uzupełniają rezultaty tego projektu i podwyższają jego poziom gotowości technologicznej;
 - c) inwestycje konieczne do wdrożenia rezultatów projektu Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym od zakończenia realizacji tego projektu do momentu likwidacji Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym. W uzasadnionych przypadkach można również uwzględnić inwestycje związane z wdrażaniem rezultatów projektów uzyskanych w ramach poprzedzającej inicjatywy (Wspólne Przedsięwzięcie BBI).

Artykuł 52

Organy Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym

Organami Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym są:

- a) Rada Zarządzająca;
- b) Dyrektor Wykonawczy;
- c) Grupa Przedstawicieli Państw;
- d) Komitet Naukowy;
- e) Grupy ds. Wdrażania.

Artykuł 53

Skład Rady Zarządzającej

W skład Rady Zarządzającej wchodzi:

- a) pięciu przedstawicieli Komisji działających w imieniu Unii; oraz
- b) pięciu przedstawicieli członków innych niż Unia, przy czym co najmniej jeden z nich powinien reprezentować MŚP.

Artykuł 54

Funkcjonowanie Rady Zarządzającej

1. Członkowie inni niż Unia mają łącznie 50 % praw głosu.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 16 ust. 4 Rada Zarządzająca wybiera przewodniczącego na dwuletnią kadencję.
3. Zwykłe posiedzenia Rady Zarządzającej odbywają się cztery razy w roku.
4. Niezależnie od posiedzeń, o których mowa w ust. 2, Rada Zarządzająca co najmniej raz w roku zwołuje również posiedzenie strategiczne, którego głównym celem jest zidentyfikowanie wyzwań i szans stojących przed zrównoważonym bioprzemysłem oraz wskazanie Wspólnemu Przedsięwzięciu na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym dodatkowych kierunków działań strategicznych.
5. Do udziału w posiedzeniu strategicznym zaprasza się dodatkowych dyrektorów generalnych lub pracowników posiadających uprawnienia decyzyjne z wiodących europejskich przedsiębiorstw biotechnologicznych oraz przedstawicieli Komisji.

*Artykuł 55***Komitet Naukowy**

1. Komitet Naukowy pełni funkcję organu doradczego do spraw naukowych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym, o którym mowa w art. 21 ust. 1.
2. W skład Komitetu Naukowego wchodzi nie więcej niż 15 stałych członków.
3. Przewodniczącego Komitetu Naukowego wybiera się na dwuletnią kadencję.
4. Komitet Naukowy powołuje grupę zadaniową, w której skład wchodzi eksperci o odpowiednim profilu, aby przyczynić się do uwzględnienia w wystarczającym stopniu wszystkich aspektów programu prac dotyczących zrównoważonego rozwoju. W miarę możliwości porady Komitetu Naukowego dotyczące programu prac odnoszą się do aspektów związanych z obiegiem zamkniętym, zrównoważeniem środowiskowym, ochroną i zwiększaniem bioróżnorodności, a także szerszymi aspektami zrównoważoności systemów biotechnologicznych i powiązanych z nimi łańcuchów wartości.

*Artykuł 56***Grupy ds. Wdrażania**

1. Na podstawie art. 22 ustanawia się jedną Grupę ds. Wdrażania lub większą liczbę takich grup. Rola Grup ds. Wdrażania polega na doradzaniu Radzie Zarządzającej w kwestiach o kluczowym znaczeniu dla absorpcji rynkowej innowacji biotechnologicznych i dla propagowania wdrażania zrównoważonych rozwiązań biotechnologicznych opartych na obiegu zamkniętym.
2. Skład Grup ds. Wdrażania musi zapewniać odpowiednie ukierunkowanie tematyczne działań i reprezentatywność szerokiego przekroju zainteresowanych stron w dziedzinie innowacji biotechnologicznych. Zainteresowana strona niebędąca członkiem Konsorcjum Bioprzemysłu, podmiotem wchodzącym w skład tego członka ani podmiotem z nim stowarzyszonym może wyrazić zainteresowanie członkostwem w Grupie ds. Wdrażania. Rada Zarządzająca określa przewidywaną wielkość i skład Grup ds. Wdrażania, czas trwania kadencji ich członków oraz możliwość odnowienia przez nich kadencji i wybiera członków tych grup.
3. Posiedzenia Grup ds. Wdrażania odbywają się co najmniej raz w roku. Na pierwszym posiedzeniu Grupy ds. Wdrażania przyjmują swoje regulaminy wewnętrzne. Rada Zarządzająca zatwierdza te regulaminy. Na wniosek Rady Zarządzającej, przewodniczącego lub większości danej grupy ds. wdrażania zwołuje się nadzwyczajne posiedzenia Grup ds. Wdrażania.
4. Grupy ds. Wdrażania wybierają na dwuletnią kadencję przewodniczącego i wiceprzewodniczącego dla każdego ukierunkowania tematycznego. Przewodniczący koordynuje działalność Grupy ds. Wdrażania i ją reprezentuje. Przewodniczący może zostać zaproszony do udziału w charakterze obserwatora w posiedzeniach Komitetu Naukowego i Grupy Przedstawicieli Państw.
5. Grupy ds. Wdrażania przedstawiają zalecenia dotyczące kwestii związanych z wdrażaniem innowacji biotechnologicznych na wniosek Rady Zarządzającej. W dowolnym momencie grupy ds. Wdrażania mogą również wydawać z własnej inicjatywy zalecenia skierowane do Rady Zarządzającej.

TYTUŁ II

WSPÓLNE PRZEDSIĘWZIĘCIE NA RZECZ EKOLOGICZNEGO LOTNICTWA*Artykuł 57***Dodatkowe cele Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa**

1. Niezależnie od celów określonych w art. 4 i 5 Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Ekologicznego Lotnictwa dąży również do realizacji następujących celów ogólnych:
 - a) przyczynianie się do zmniejszenia śladu ekologicznego lotnictwa poprzez przyspieszenie procesu opracowywania neutralnych dla klimatu technologii lotniczych w celu ich możliwie jak najszybszego wdrożenia, co w znaczącym stopniu przyczyniłoby się do osiągnięcia celów ogólnych Europejskiego Zielonego Ładu, w szczególności w zakresie celu zakładającego ograniczenie emisji gazów cieplarnianych netto w całej Unii o co najmniej 55 % do 2030 r. w porównaniu z poziomami z 1990 r., oraz wniosłoby wkład w działania służące wprowadzeniu Unii na ścieżkę, która pozwoliłaby jej osiągnąć neutralność klimatyczną najpóźniej do 2050 r.;

- b) zapewnienie, aby działalność w zakresie badań naukowych i innowacji w dziedzinie lotnictwa, ze zwróceniem szczególnej uwagi na przełomowe inicjatywy technologiczne, przyczyniała się do poprawy globalnej, zrównoważonej konkurencyjności unijnego przemysłu lotniczego, a także zapewnienie zgodności neutralnych dla klimatu technologii lotniczych z odpowiednimi wymogami w zakresie bezpieczeństwa lotniczego i ochrony lotnictwa oraz zapewnienie, by transport lotniczy pozostał bezpiecznym, niezawodnym, opłacalnym i wydajnym środkiem transportu pasażerskiego i towarowego;
 - c) przyczynianie się do zwiększania zdolności europejskiego lotnictwa w zakresie badań naukowych i innowacji.
2. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Ekologicznego Lotnictwa dąży również do realizacji następujących celów szczególnych:
- a) zintegrowanie i przedstawienie przełomowych innowacji technologicznych w zakresie statków powietrznych pozwalających zmniejszyć emisje netto gazów cieplarnianych o nie mniej niż 30 % do 2030 r. w porównaniu z najnowocześniejszymi statkami powietrznymi dostępnymi w 2020 r., torując jednocześnie drogę dla lotnictwa neutralnego dla klimatu do 2050 r.;
 - b) zapewnienie, aby gotowość technologiczna i potencjalna gotowość przemysłowa wynikające z innowacji umożliwiły wprowadzenie nowych przełomowych produktów i usług do 2035 r. w celu zastąpienia 75 % floty operacyjnej do 2050 r. oraz opracowania innowacyjnego, niezawodnego, bezpiecznego i opłacalnego europejskiego systemu lotnictwa, który umożliwi osiągnięcie celu polegającego na osiągnięciu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r.;
 - c) rozszerzanie i sprzyjanie integracji łańcuchów wartości związanych z działalnością w zakresie badań naukowych i innowacji w obszarze lotnictwa neutralnego dla klimatu, w tym integracji środowisk akademickich, organizacji badawczych, przedstawicieli przemysłu oraz MŚP, również poprzez czerpanie korzyści z synergii z innymi powiązаныmi programami krajowymi i europejskimi oraz poprzez wspieranie absorpcji umiejętności związanych z danym przemysłem w całym łańcuchu wartości.

Artykuł 58

Dodatkowe zadania Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa

Niezależnie od zadań określonych w art. 5 Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Ekologicznego Lotnictwa wykonuje następujące zadania:

- a) zamieszczanie na swojej stronie internetowej i na odpowiednich stronach internetowych Komisji wszelkich informacji niezbędnych do przygotowania i złożenia wniosków w ramach zaproszeń do składania wniosków Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa;
- b) monitorowanie i ocena postępu technologicznego na rzecz osiągnięcia celów ogólnych i szczególnych określonych w art. 57;
- c) ułatwianie pełnego dostępu do danych i informacji na potrzeby prowadzonego pod nadzorem Komisji niezależnego monitorowania oddziaływania badań naukowych i innowacji w dziedzinie lotnictwa;
- d) wspieranie Komisji na jej wniosek w działaniach służących ustanowieniu i rozwijaniu procesu koordynacji przepisów i norm sprzyjających absorpcji rynkowej rozwiązań w zakresie ekologicznego lotnictwa, w szczególności poprzez prowadzenie badań i symulacji oraz udzielanie porad technicznych, biorąc jednocześnie pod uwagę konieczność eliminowania barier utrudniających wejście na rynek.

Artykuł 59

Członkowie

1. Członkami Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa są:
 - a) Unia, reprezentowana przez Komisję;
 - b) członkowie założyciele wymienieni w załączniku I, po powiadomieniu o ich decyzji o przystąpieniu do Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa w drodze złożenia oświadczenia o podjęciu zobowiązania, które nie może zawierać warunków dotyczących ich przystąpienia innych niż warunki określone w niniejszym rozporządzeniu;
 - c) członkowie stowarzyszeni, którzy mają zostać wybrani zgodnie z art. 7, z zastrzeżeniem decyzji Rady Zarządzającej.

2. Niezależnie od art. 7 ust. 1 Rada Zarządzająca może, w okresie pierwszych sześciu miesięcy od ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa, wybrać członków stowarzyszonych z listy sporządzonej po ogłoszeniu przez Komisję otwartego zaproszenia do wyrażenia zainteresowania przed ustanowieniem tego Wspólnego Przedsięwzięcia. Warunki art. 7 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 60

Wkład finansowy Unii

Wkład finansowy Unii na rzecz Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa, włącznie ze środkami EOG, przeznaczony na pokrycie kosztów administracyjnych i kosztów operacyjnych nie może przekraczać 1 700 000 000 EUR, w tym nie więcej niż 39 223 000 EUR na pokrycie kosztów administracyjnych.

Artykuł 61

Wkłady członków innych niż Unia

Członkowie Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa inni niż Unia wnoszą łączny wkład w wysokości co najmniej 2 400 000 000 EUR, w tym nie więcej niż 39 223 000 EUR na pokrycie kosztów administracyjnych, lub organizują wniesienie takiego wkładu przez podmioty wchodzące w ich skład lub z nimi stowarzyszone, w okresie wskazanym w art. 3.

Artykuł 62

Zakres działalności dodatkowej

1. Do celów art. 11 ust. 1 lit. b) działalność dodatkowa może obejmować:
 - a) działalność wchodzącą w zakres działań pośrednich Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa, która nie jest jednak finansowana w ramach takich działań pośrednich;
 - b) działalność bezpośrednio związaną z programem prac Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa;
 - c) działalność w zakresie badań naukowych i innowacji bazującą na działaniach finansowanych przez Wspólne Europejskie Przedsięwzięcie na rzecz Ekologicznego Lotnictwa lub poprzedzającej go inicjatywy;
 - d) działalność w zakresie badań naukowych i innowacji podejmowaną w ramach projektów wyraźnie powiązanych ze Strategicznym programem badań i innowacji, która jest współfinansowana w ramach programów krajowych lub regionalnych realizowanych na terytorium Unii;
 - e) prywatne projekty w zakresie badań naukowych i innowacji uzupełniające Strategiczny program badań i innowacji, a także działalność przyczyniającą się do absorpcji umiejętności branżowych w całym łańcuchu wartości;
 - f) działalność prowadzącą do wdrożenia lub absorpcji rezultatów projektów zrealizowanych w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa lub poprzedzających go inicjatyw, które nie otrzymały żadnego finansowania unijnego;
 - g) działalność w zakresie normalizacji i certyfikacji podejmowaną na poziomie europejskim w związku z rozwiązaniami w obszarze ekologicznego lotnictwa stanowiącymi rezultat projektów wdrażanych przez Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Ekologicznego Lotnictwa lub przez poprzedzające je inicjatywy.
2. Działalność dodatkowa musi przynosić wyraźnie określone zakładane wyniki.

Artykuł 63

Organy Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa

Organami Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa są:

- a) Rada Zarządzająca;
- b) Dyrektor Wykonawczy;
- c) Grupa Przedstawicieli Państw;

- d) Komitet Techniczny;
- e) Naukowy Organ Doradczy ds. Ekologicznego Lotnictwa Europejskiego.

Artykuł 64

Skład Rady Zarządzającej

W skład Rady Zarządzającej wchodzi:

- a) dwóch przedstawicieli Komisji działających w imieniu Unii;
- b) piętnastu przedstawicieli członków innych niż Unia wybranych przez i spośród członków założycieli i członków stowarzyszonych, aby zapewnić zrównoważoną reprezentację przedstawicieli łańcucha wartości sektora lotnictwa, takich jak integratorzy systemów statków powietrznych, producenci silników i producenci sprzętu. Rada Zarządzająca ustanawia w swoim regulaminie wewnętrznym procedurę dotyczącą mechanizmu rotacji składu osobowego zasiadających w niej przedstawicieli członków innych niż Unia, z uwzględnieniem równowagi płci. Wśród wybranych przedstawicieli znajduje się co najmniej jeden przedstawiciel europejskich MŚP, co najmniej dwóch przedstawicieli organizacji badawczych oraz co najmniej jeden przedstawiciel instytucji szkolnictwa wyższego.

Artykuł 65

Funkcjonowanie Rady Zarządzającej

1. Członkowie inni niż Unia mają łącznie 50 % praw głosu.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 16 ust. 4 Radzie Zarządzającej przewodniczy Komisja występująca w imieniu Unii, a jej współprzewodniczącym jest przedstawiciel członków innych niż Unia.
3. Przewodniczący Naukowego Organu Doradczego ds. Lotnictwa Europejskiego, Komitetu Technicznego i Grupy Przedstawicieli Państw oraz jeden przedstawiciel EASA biorą udział w posiedzeniach Rady Zarządzającej w charakterze obserwatorów.
4. Rada Zarządzająca zapewnia istnienie bezpośredniego związku między działalnością Grupy Przedstawicieli Państw lub innych organów doradczych oraz koordynowanie tej działalności. W tym celu Rada Zarządzająca może również wyznaczyć jednego członka do obserwowania działalności tych organów.

Artykuł 66

Dodatkowe zadania Rady Zarządzającej

1. Niezależnie od zadań określonych w art. 17 Rada Zarządzająca Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa wykonuje następujące zadania:
 - a) czuwa nad odpowiednością strategii dotyczących działalności dodatkowej członków innych niż Unia pod względem problematyki ekologicznego lotnictwa;
 - b) sprzyja absorpcji rynkowej technologii i rozwiązań przyczyniających się do realizacji celów wyznaczonych w Europejskim Zielonym Ładzie oraz zapewnia osiągnięcie celów szczegółowych tego Wspólnego Przedsięwzięcia określonych w art. 57;
 - c) dąży do zapewnienia synergii między działalnością w zakresie badań naukowych i działalnością demonstracyjną, które są podejmowane na poziomie regionalnym, krajowym lub unijnym i pozostają w związku ze Strategicznym programem badań i innowacji i programem prac Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa;
 - d) sprawuje nadzór nad procesem monitorowania i oceny postępów w realizacji programu w porównaniu ze wskaźnikami oddziaływania i celami szczegółowymi Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa określonymi w art. 57 ust. 2;
 - e) zapewnia dalsze sterowanie i zarządzanie procesem stopniowego odchodzenia od realizacji priorytetów technicznych programu Wspólnego Przedsięwzięcia „Czyste Niebo 2” oraz działalności w zakresie badań naukowych i innowacji prowadzonej w ramach tego programu do chwili ich zakończenia zgodnie z celami Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa oraz zapewnia, w stosownych przypadkach, przeniesienie uzyskanych rezultatów do programu Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa.

2. Rada Zarządzająca ocenia i podejmuje decyzje związane z wdrażaniem programu i realizacją celów Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa, w tym decyzje dotyczące:

- a) strategicznego wieloletniego planowania zaproszeń do składania wniosków dotyczących problematyki związanej z ekologicznym lotnictwem oraz ich dostosowania do celów programu „Horyzont Europa” i powiązanych programów prac, a także do priorytetów technicznych i działań w zakresie badań naukowych;
- b) przeglądu lub optymalizacji zakresu technicznego programu służących dostosowaniu programu prac i celów Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa do ogólnego programu prac programu „Horyzont Europa” i do innych programów prac powiązanych z partnerstwami europejskimi;
- c) zaleceń organów doradczych i konkretnych działań określonych w art. 58 służących poprawie wskaźnika penetracji rynku oraz zwiększeniu oddziaływania rozwiązań w dziedzinie ekologicznego lotnictwa zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem i powiązanymi działaniami z zakresu polityki służącymi jego udoskonaleniu.

Artykuł 67

Dodatkowe zadania Dyrektora Wykonawczego

Niezależnie od zadań określonych w art. 19 Dyrektor Wykonawczy Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa wykonuje następujące zadania:

- a) podejmuje stosowne działania, aby zarządzać interakcjami między projektami wspieranymi przez wspólne przedsięwzięcie, unikając przypadków zbędnego dublowania działań między nimi oraz stymulując synergie w ramach całego programu;
- b) zapewnia dotrzymanie terminów na przekazanie wymaganych informacji poszczególnym organom Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa;
- c) usprawnia proces koordynowania przez Komisję, zgodnie z poradami organów doradczych, działalności podejmowanej w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa z odpowiednimi działaniami w zakresie badań naukowych i innowacji podejmowanymi w ramach programu „Horyzont Europa”, aby uniknąć przypadków dublowania działań i sprzyjać powstawaniu synergii;
- d) zapewnia, aby Wspólne Przedsięwzięcie ułatwiało pełny dostęp do danych i informacji na potrzeby niezależnego monitorowania oddziaływania badań naukowych i innowacji w dziedzinie lotnictwa pod bezpośrednim nadzorem Komisji oraz aby podejmowało wszelkie odpowiednie działania niezbędne do zapewnienia, aby proces ten pozostawał niezależny od samego Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa, na przykład poprzez organizowanie zamówień publicznych i przeprowadzanie niezależnych ocen, przeglądów lub analiz *ad hoc*. Raz do roku sprawozdanie z monitorowania i oceny programu jest przekazywane Radzie Zarządzającej;
- e) wspiera Radę Zarządzającą w dostosowywaniu zawartości technicznej i sposobu podziału środków budżetowych programu prac w okresie realizacji Strategicznego programu badań i innowacji, aby zapewnić jak najpełniejsze osiągnięcie celów Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa.

Artykuł 68

Grupa Przedstawicieli Państw

1. Grupa Przedstawicieli Państw organizuje posiedzenia koordynacyjne z Grupami Przedstawicieli Państw innych odpowiednich wspólnych przedsięwzięć, takich jak Wspólne Przedsięwzięcie w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3, co najmniej dwa razy w roku, aby wypracować wymianę informacji między organami na poziomie krajowym i regionalnym a Wspólnym Przedsięwzięciem na rzecz Ekologicznego Lotnictwa i aby na tej podstawie udzielać Wspólnemu Przedsięwzięciu na rzecz Ekologicznego Lotnictwa porad.

2. Niezależnie od art. 20 Grupa Przedstawicieli Państw wykonuje również następujące dodatkowe zadania:

- a) proponuje przyjęcie środków przyczyniających się do poprawy komplementarności między działaniami w zakresie badań naukowych i innowacji w dziedzinie ekologicznego lotnictwa a krajowymi programami badań naukowych wnoszącymi wkład w realizację celów Strategicznego programu badań i innowacji, a także z inicjatywami i projektami realizowanymi na poziomie międzynarodowym oraz innymi krajowymi inicjatywami i projektami;

- b) promuje konkretne środki służące zwiększeniu udziału MŚP w realizacji działań w zakresie badań naukowych i innowacji w dziedzinie ekologicznego lotnictwa na poziomie krajowym lub regionalnym, między innymi w drodze organizowania wydarzeń służących upowszechnianiu wiedzy i specjalistycznych warsztatów technicznych oraz wymiany informacji, a także wszelkie inne działania sprzyjające współpracy w zakresie technologii lotniczych i wdrażaniu tych technologii;
- c) promuje realizację inwestycji w zakresie badań naukowych i innowacji przy wykorzystaniu funduszy polityki spójności, takich jak Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Europejski Fundusz Społeczny, Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, oraz funduszy Next Generation EU w kontekście Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa.

Artykuł 69

Komitet Techniczny

1. W skład Komitetu Technicznego wchodzi:
 - a) nie więcej niż czterech przedstawicieli Komisji i organów Unii zgodnie z decyzją przedstawicieli Unii zasiadających w Radzie Zarządzającej;
 - b) po jednym przedstawicielu każdego z członków innych niż Unia;
 - c) jeden przedstawiciel EASA.
2. Komitetowi Technicznemu współprzewodniczą przedstawiciel członków założycieli, zmieniany co dwa lata w ramach systemu rotacyjnego, oraz Komisja. Komitet Techniczny sprawozdaje Radzie Zarządzającej, a sekretariat zapewnia mu Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Ekologicznego Lotnictwa.
3. Dyrektor Wykonawczy pełni funkcję stałego obserwatora w Komitecie Technicznym. Przedstawiciele Grupy Przedstawicieli Państw i Naukowego Organu Doradczego ds. Ekologicznego Lotnictwa Europejskiego mogą uczestniczyć w posiedzeniach w charakterze obserwatorów po otrzymaniu zaproszenia od przewodniczącego lub z własnej inicjatywy, przy czym w takim przypadku ich udział w posiedzeniu wymaga zgody przewodniczącego oraz przedstawicieli Wspólnego Przedsięwzięcia.
4. Komitet Techniczny sporządza projekt swojego regulaminu wewnętrznego i przedkłada go do przyjęcia przez Radę Zarządzającą.
5. Komitet Techniczny opracowuje technologiczny plan działania i strategię programu oraz podtrzymuje ich realizację. Sporządza on projekt zakresu i programowania działań w zakresie badań naukowych, strategii technicznej i ogólnego planu działania w dziedzinie badań naukowych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa oraz, w stosownych przypadkach, przedkłada go Radzie Zarządzającej do zatwierdzenia. Członek Rady Zarządzającej może zostać wyznaczony do obserwowania działalności podejmowanej w tym zakresie.
6. Komitet Techniczny wykonuje następujące zadania:
 - a) w razie potrzeby przygotowuje wnioski dotyczące zmian w Strategicznym programie badań i innowacji w celu poddania ich pod dyskusję Rady Zarządzającej i podjęcia przez nią ostatecznej decyzji;
 - b) sporządza wnioski dotyczące priorytetów technicznych i działań w zakresie badań naukowych, które mają zostać uwzględnione w programie prac, oraz opracowuje zagadnienia badawcze na potrzeby otwartych zaproszeń do składania wniosków;
 - c) udziela informacji na temat działań w zakresie badań naukowych zaplanowanych lub realizowanych na poziomie krajowym lub regionalnym lub na innych poziomach nieunijnych oraz przedstawia zalecenia dotyczące działań koniecznych do maksymalnego wykorzystania potencjalnych synergii wynikających z programu Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa;
 - d) proponuje Radzie Zarządzającej – w celu poddania pod dyskusję i podjęcia ostatecznej decyzji – dokonanie przeglądu lub optymalizacji zakresu technicznego programu w celu dostosowania programu prac i celów Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa do ogólnego programu prac programu „Horyzont Europa” i do innych programów prac powiązanych z partnerstwami europejskimi, określonych w Strategicznym programie badań i innowacji;
 - e) przedstawia zalecenia dotyczące maksymalizacji oddziaływania zgodnie z celami Europejskiego Zielonego Ładu oraz potencjalnej absorpcji rynkowej rezultatów programu wynikających z działań pośrednich finansowanych przez Wspólne Przedsięwzięcie.

*Artykuł 70***Naukowy Organ Doradczy ds. Ekologicznego Lotnictwa Europejskiego**

1. Naukowy Organ Doradczy ds. Ekologicznego Lotnictwa Europejskiego pełni funkcję organu doradczego do spraw naukowych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa ustanowionego zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. a) i art. 21 ust. 4.
2. W skład Naukowego Organu Doradczego ds. Ekologicznego Lotnictwa Europejskiego wchodzi nie więcej niż 15 stałych członków, przy czym nie mogą oni być członkami żadnego innego organu w tym Wspólnym Przedsięwzięciu.
3. Przewodniczącemu Naukowego Organu Doradczego ds. Ekologicznego Lotnictwa Europejskiego wybiera się na dwuletnią kadencję.
4. Przedstawiciel EASA jest stałym członkiem Naukowego Organu Doradczego ds. Ekologicznego Lotnictwa Europejskiego.
5. Wykonując powierzone mu zadania, Naukowy Organ Doradczy ds. Ekologicznego Lotnictwa Europejskiego współpracuje z odpowiednimi forami zainteresowanych stron działających w europejskim sektorze lotnictwa, takimi jak Komitet Doradczy ds. Badań Aeronautycznych w Europie (ACARE).
6. Naukowy Organ Doradczy ds. Ekologicznego Lotnictwa Europejskiego organizuje zgodnie z art. 21 ust. 7 lit. f) posiedzenia koordynacyjne z organami doradczymi innych odpowiednich wspólnych przedsięwzięć, takich jak Wspólne Przedsięwzięcie w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3, aby propagować synergie i współpracę między odpowiednimi inicjatywami Unii w dziedzinie badań naukowych i innowacji w obszarze lotnictwa i aby na tej podstawie udzielać Wspólnemu Przedsięwzięciu na rzecz Ekologicznego Lotnictwa porad.
7. Naukowy Organ Doradczy ds. Ekologicznego Lotnictwa Europejskiego doradza również Komisji oraz Wspólnemu Przedsięwzięciu na rzecz Ekologicznego Lotnictwa w kwestiach dotyczących inicjatyw promujących prowadzenie badań naukowych w dziedzinie lotnictwa w ramach europejskich systemów kształcenia i wspiera je w podejmowaniu działań w tym zakresie, a także udziela zaleceń dotyczących rozwoju umiejętności i kompetencji lotniczych oraz zaktualizowanych programów nauczania inżynierów lotniczych.

*Artykuł 71***Certyfikacja nowych technologii**

1. Wnioskodawcy, beneficjenci lub Dyrektor Wykonawczy mogą zwrócić się do EASA o udzielenie im porad w kwestii konkretnych projektów i działalności demonstracyjnej związanych z zagadnieniami dotyczącymi zgodności ze standardami w zakresie bezpieczeństwa lotniczego, interoperacyjności i ochrony środowiska, w celu zapewnienia, aby te projekty i ta działalność doprowadziły do terminowego wprowadzenia stosownych standardów, skutkowały odpowiednią zdolnością w zakresie prowadzenia badań i przyjęciem wymogów regulacyjnych w zakresie opracowywania produktów i wdrażania nowych technologii.
2. Kwestie dotyczące działalności i usług związanych z certyfikacją regulowane są przepisami w zakresie opłat i honorariów ustanowionymi w rozporządzeniu (UE) 2018/1139.

*Artykuł 72***Odstępstwo od zasad uczestnictwa**

W przypadku gdy zostało to należycie uzasadnione w opisie odpowiednich zagadnień zamieszczonym w programie prac, pojedynczy podmiot prawny mający siedzibę w państwie członkowskim lub państwie stowarzyszonym lub konsorcja niespełniające warunku określonego w art. 22 ust. 2 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” kwalifikują się do uczestnictwa w działaniach pośrednich finansowanych przez Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Ekologicznego Lotnictwa.

TYTUŁ III

WSPÓLNE PRZEDSIĘWZIĘCIE NA RZECZ CZYSTEGO WODORU

Artykuł 73

Dodatkowe cele Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czystego Wodoru

1. Niezależnie od celów określonych w art. 4 i 5 Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czystego Wodoru dąży do realizacji następujących celów ogólnych:
 - a) przyczynianie się do realizacji celów określonych w komunikacie Komisji z dnia 17 września 2020 r. pt. „Ambitniejszy cel klimatyczny Europy do 2030 r.: Inwestowanie w przyszłość neutralną dla klimatu z korzyścią dla obywateli”, Europejskim Zielonym Ładzie i Europejskim prawie o klimacie poprzez podniesienie poziomu ambicji Unii w obszarze ograniczania emisji gazów cieplarnianych co najmniej do 55 % poniżej poziomów z 1990 r. do 2030 r. oraz osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r.;
 - b) przyczynianie się do wdrażania strategii Komisji z 2020 r. w zakresie wodoru na rzecz Europy neutralnej dla klimatu;
 - c) zwiększanie konkurencyjności unijnego łańcucha wartości w zakresie czystego wodoru, aby udzielić wsparcia, w szczególności MŚP, na rzecz przyspieszenia procesu wprowadzania na rynek innowacyjnych i konkurencyjnych ekologicznych rozwiązań;
 - d) stymulowanie badań naukowych i innowacji w zakresie produkcji, dystrybucji i magazynowania czystego wodoru oraz jego zastosowań końcowych.
2. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czystego Wodoru dąży również do realizacji następujących celów szczegółowych:
 - a) zwiększanie opłacalności, wydajności, niezawodności, liczby i jakości opracowywanych w Unii rozwiązań opartych na czystym wodorze za pomocą badań naukowych i innowacji, w tym działalności związanej z niższymi poziomami gotowości technologicznej, uwzględniając kwestie związane z produkcją, dystrybucją i magazynowaniem czystego wodoru oraz jego zastosowaniami końcowymi;
 - b) podwyższanie poziomu wiedzy i zwiększanie zdolności podmiotów działających w sektorach naukowym i przemysłowym w całym unijnym łańcuchu wartości w zakresie wodoru, przy jednoczesnym wspieraniu absorpcji umiejętności związanych z danym przemysłem;
 - c) przeprowadzanie demonstracji rozwiązań opartych na czystym wodorze z myślą o ich wdrożeniu na poziomie lokalnym i regionalnym oraz w całej Unii, przy jednoczesnym dążeniu do zaangażowania zainteresowanych stron we wszystkich państwach członkowskich i uwzględnieniu kwestii dotyczących produkcji, dystrybucji, magazynowania i wykorzystywania odnawialnego wodoru w sektorze transportu i w sektorach energochłonnych, a także wykorzystywania go do innych zastosowań;
 - d) zwiększanie poziomu świadomości i akceptacji ze strony podmiotów z sektora publicznego i prywatnego oraz sprzyjanie absorpcji rozwiązań opartych na czystym wodorze, w szczególności za pośrednictwem współpracy z innymi partnerstwami europejskimi w ramach programu „Horyzont Europa”.

Artykuł 74

Dodatkowe zadania Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czystego Wodoru

Niezależnie od zadań określonych w art. 5 Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czystego Wodoru wykonuje następujące zadania:

- a) ocenianie i monitorowanie postępu technologicznego oraz barier technologicznych, ekonomicznych i społecznych utrudniających wprowadzanie na rynek, w tym na nowe rynki wodoru;
- b) niezależnie od uprawnień Komisji w zakresie kształtowania polityki, wnoszenie wkładu – pod nadzorem Komisji i zgodnie z jej wytycznymi politycznymi – w opracowywanie przepisów i norm służących wyeliminowaniu barier utrudniających wprowadzenie na rynek oraz wspieranie zamienności, interoperacyjności i wymiany handlowej na całym rynku wewnętrznym i w skali globalnej;
- c) wspieranie Komisji, również dzięki technicznej wiedzy eksperckiej, w realizacji jej międzynarodowych inicjatyw dotyczących strategii w zakresie wodoru, takich jak Międzynarodowe Partnerstwo na rzecz Gospodarki Wodorowej (IPHE), inicjatywa „Mission Innovation” oraz inicjatywa na szczeblu ministerialnym dotycząca wodoru.

*Artykuł 75***Członkowie**

Członkami Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czystego Wodoru są:

- a) Unia, reprezentowana przez Komisję;
- b) Hydrogen Europe AISBL, organizacja nienastawiona na zysk zarejestrowana na podstawie prawa belgijskiego (zwana dalej „zrzeszeniem branżowym”), po powiadomieniu o jej decyzji o przystąpieniu do Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czystego Wodoru w drodze złożenia oświadczenia o podjęciu zobowiązania, które nie może zawierać warunków dotyczących jej przystąpienia innych niż warunki określone w niniejszym rozporządzeniu;
- c) Hydrogen Europe Research AISBL, organizacja nienastawiona na zysk zarejestrowana na podstawie prawa belgijskiego (zwana dalej „zrzeszeniem badawczym”), po powiadomieniu o jej decyzji o przystąpieniu do Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czystego Wodoru w drodze złożenia oświadczenia o podjęciu zobowiązania, które nie może zawierać warunków dotyczących jej przystąpienia innych niż warunki określone w niniejszym rozporządzeniu.

*Artykuł 76***Wkład finansowy Unii**

Wkład finansowy Unii na rzecz Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czystego Wodoru, włącznie ze środkami EOG, przeznaczony na pokrycie kosztów administracyjnych i operacyjnych nie może przekraczać 1 000 000 000 EUR, w tym nie więcej niż 30 193 000 EUR na pokrycie kosztów administracyjnych.

*Artykuł 77***Wkłady członków innych niż Unia**

Członkowie Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czystego Wodoru inni niż Unia wnoszą łączny wkład w wysokości co najmniej 1 000 000 000 EUR, w tym nie więcej niż 30 193 000 EUR na pokrycie kosztów administracyjnych, lub organizują wniesienie takiego wkładu przez podmioty wchodzące w ich skład lub z nimi stowarzyszone, w okresie wskazanym w art. 3.

*Artykuł 78***Zakres działalności dodatkowej**

1. Do celów art. 11 ust. 1 lit. b) działalność dodatkowa może obejmować działalność bezpośrednio związaną z działalnością Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czystego Wodoru, która przyczynia się do realizacji jego celów, w tym:
 - a) testy przedkomercyjne i badania eksploatacyjne;
 - b) weryfikację poprawności projektu;
 - c) udoskonalenie istniejących linii produkcyjnych z myślą o zwiększeniu skali produkcji;
 - d) szeroko zakrojone badania sytuacyjne;
 - e) działalność służącą podnoszeniu świadomości w kwestii technologii wodorowych i środków bezpieczeństwa związanych z wodorem;
 - f) absorpcję rezultatów projektów w produktach, dalsze wykorzystywanie rozwiązań oraz podejmowanie działalności w ramach łańcucha badawczego na wyższych poziomach gotowości technologicznej albo w równoległych dziedzinach działalności;
 - g) działalność w zakresie badań naukowych i innowacji podejmowaną w ramach projektów wyraźnie powiązanych ze Strategicznym programem badań i innowacji, która jest współfinansowana w ramach programów krajowych lub regionalnych realizowanych na terytorium Unii.
2. Działalność dodatkowa podejmowana w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czystego Wodoru ma na celu zapewnienie synergii z sojuszem na rzecz czystego wodoru, wyzwaniem dotyczącym inicjatywy „Mission Innovation” pt. „Odnawialny i czysty wodór”, funduszem innowacyjnym Unii Europejskiej, platformą strategii inteligentnej specjalizacji (S3) H2 Regions oraz projektem pilotażowym EPB dotyczącym ekologicznego wodoru.

*Artykuł 79***Organy Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czystego Wodoru**

Organami Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czystego Wodoru są:

- a) Rada Zarządzająca;
- b) Dyrektor Wykonawczy;
- c) Grupa Przedstawicieli Państw; oraz
- d) Grupa Zainteresowanych Stron.

*Artykuł 80***Skład Rady Zarządzającej**

W skład Rady Zarządzającej wchodzi:

- a) przedstawiciele Komisji działający w imieniu Unii;
- b) sześciu przedstawicieli zrzeszenia branżowego, z uwzględnieniem reprezentacji geograficznej, płciowej i sektorowej, a także reprezentacji przedsiębiorstw różnej wielkości;
- c) jeden przedstawiciel zrzeszenia badawczego.

*Artykuł 81***Funkcjonowanie Rady Zarządzającej**

1. Niezależnie od zasad głosowania określonych w art. 16 ust. 3 zrzeszenie branżowe ma 43 % praw głosu, a zrzeszenie badawcze – 7 % praw głosu w Radzie Zarządzającej.
2. Przewodniczący Rady Zarządzającej reprezentuje członków prywatnych i jest powoływany przez Radę Zarządzającą.

*Artykuł 82***Dodatkowe zadania Rady Zarządzającej**

Niezależnie od zadań określonych w art. 17 Rada Zarządzająca Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czystego Wodoru wykonuje następujące zadania:

- a) wspiera synergie z odpowiednią działalnością i odpowiednimi programami na poziomie unijnym, krajowym lub regionalnym, w szczególności z działalnością i programami wspierającymi wdrażanie rozwiązań w zakresie badań naukowych i innowacji, infrastruktury, edukacji i rozwoju regionalnego w obszarze wykorzystania czystego wodoru;
- b) zapewnia – na podstawie art. 5 ust. 2 lit. b) i art. 17 lit. n) – strategiczne ukierunkowanie współpracy z innymi partnerstwami europejskimi, w tym z partnerstwami na rzecz bezemisyjnego transportu drogowego, bezemisyjnego transportu wodnego, europejskiego transportu kolejowego, ekologicznego lotnictwa, procesów korzystnych dla planety oraz czystej stali, zgodnie z ich odpowiednimi Strategicznymi programami badań i innowacji lub innymi równoważnymi dokumentami;
- c) zachęca do absorpcji rynkowej technologii i rozwiązań przyczyniających się do realizacji celów określonych w Europejskim Zielonym Ładzie;
- d) zapewnia, by za pośrednictwem niezależnych naukowych warsztatów doradczych w ramach forum europejskiego partnerstwa na rzecz czystego wodoru gromadzone były przedstawiane przez szerszą społeczność naukową niezależne opinie i porady na temat Strategicznego programu badań i innowacji, programów prac i rozwoju sytuacji w pokrewnych sektorach.

*Artykuł 83***Dodatkowe zadania Dyrektora Wykonawczego**

Niezależnie od zadań określonych w art. 19 Dyrektor Wykonawczy Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czystego Wodoru wykonuje następujące zadania:

- a) przedstawia i realizuje propozycje działalności pobudzającej synergii z odpowiednią działalnością i odpowiednimi programami na poziomie unijnym, krajowym lub regionalnym;
- b) wspiera inne inicjatywy Unii w zakresie wodoru i wnosi wkład w ich realizację po uzyskaniu zgody Rady Zarządzającej;
- c) zwołuje, po uzyskaniu zgody Rady Zarządzającej, coroczne forum europejskiego partnerstwa na rzecz czystego wodoru, w tym niezależne naukowe warsztaty doradcze, o których mowa w art. 82 lit. d); forum partnerstwa, w miarę możliwości, organizuje się razem i równoległe z europejskim forum na rzecz wodoru pod patronatem sojuszu na rzecz czystego wodoru.

*Artykuł 84***Grupa Zainteresowanych Stron**

1. W skład Grupy Zainteresowanych Stron wchodzi przedstawiciele sektorów generujących, dystrybuujących, magazynujących i wykorzystujących czysty wodór lub potrzebujących czystego wodoru z całej Unii, w tym przedstawiciele innych odpowiednich partnerstw europejskich, a także przedstawiciele europejskiego partnerstwa międzyregionalnego na rzecz dolin wodorowych i społeczności naukowej.

2. Niezależnie od zadań określonych w art. 22 Grupa Zainteresowanych Stron wykonuje następujące zadania:

- a) wnosi wkład w realizację priorytetów strategicznych i technologicznych postawionych przed Wspólnym Przedsięwzięciem na rzecz Czystego Wodoru w Strategicznym programie badań i innowacji lub w dowolnym innym równoważnym dokumencie oraz w powiązanych szczegółowych technologicznych planach działania, przy należyтым uwzględnieniu postępu dokonującego się w pokrewnych sektorach i potrzeb tych sektorów;
- b) przedstawia sugestie mające na celu umożliwienie zaistnienia konkretnych synergii między Wspólnym Przedsięwzięciem na rzecz Czystego Wodoru a pokrewnymi sektorami lub dowolnym sektorem, w przypadku którego synergii z nim uznaje się za wartość dodaną;
- c) wnosi wkład w forum europejskiego partnerstwa na rzecz czystego wodoru oraz europejskie forum na rzecz wodoru organizowane pod patronatem sojuszu na rzecz czystego wodoru.

TYTUŁ IV

WSPÓLNE EUROPEJSKIE PRZEDSIĘWZIĘCIE KOLEJOWE*Artykuł 85***Dodatkowe cele Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego**

1. Niezależnie od celów określonych w art. 4 i 5 Wspólne Europejskie Przedsięwzięcie Kolejowe dąży do realizacji następujących celów ogólnych:

- a) przyczynianie się do zbudowania jednolitego europejskiego obszaru kolejowego;
- b) zapewnienie szybkiego przejścia na atrakcyjniejszy, przyjazniejszy dla użytkownika, bardziej konkurencyjny i przystępny cenowo, łatwiejszy do utrzymania i wydajniejszy oraz bardziej zrównoważony system europejskiej kolei zintegrowany z szerszym zakrojonym systemem mobilności;
- c) wspieranie rozwoju silnego europejskiego przemysłu kolejowego, który będzie konkurencyjny na poziomie globalnym.

2. Niezależnie od celów określonych w ust. 1 Wspólne Europejskie Przedsięwzięcie Kolejowe dąży do realizacji następujących celów szczegółowych:

- a) ułatwienie działalności w zakresie badań naukowych i innowacji w celu stworzenia europejskiej sieci kolejowej, która już w założeniu będzie miała zintegrowany charakter, usunięcia barier dla interoperacyjności i zapewnienia rozwiązań na rzecz pełnej integracji obejmujących zarządzanie ruchem, pojazdami, infrastrukturą – z uwzględnieniem integracji krajowych szerokości torów kolejowych, takich jak 1 520, 1 000 lub 1 668 mm – i usług, a także najlepszego możliwego reagowania na potrzeby pasażerów i przedsiębiorstw, przyspieszenia absorpcji innowacyjnych rozwiązań wspierających budowę jednolitego europejskiego obszaru kolejowego, przy jednoczesnym zwiększaniu zdolności i niezawodności oraz obniżaniu kosztów transportu kolejowego;
- b) tworzenie zrównoważonego i odpornego systemu kolejowego dzięki opracowaniu bezemisyjnego systemu cichej kolei oraz odpornej na zmiany klimatu infrastruktury, stosowanie zasad gospodarki o obiegu zamkniętym w odniesieniu do sektora kolejowego, realizowanie projektów pilotażowych dotyczących stosowania innowacyjnych procesów, technologii, projektów i materiałów przez cały cykl życia systemów kolejowych oraz opracowywanie innych innowacyjnych rozwiązań w obszarze sterowanego transportu powierzchniowego;
- c) opracowanie za pośrednictwem Filara Systemowego ujednocnionej operacyjnej koncepcji oraz funkcjonalnej, bezpiecznej i chronionej architektury systemu, z należywym uwzględnieniem aspektów cyberbezpieczeństwa, skoncentrowanej na europejskiej sieci kolejowej, do której stosuje się dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/797⁽³⁹⁾, na potrzeby zintegrowanego zarządzania europejskimi systemami ruchu, zawiadywania, kontroli i sygnalizacji, w tym zautomatyzowanego ruchu pociągów, co zapewni, aby badania naukowe i innowacje były ukierunkowane na realizację powszechnie przyjętych, wspólnych wymogów konsumenckich i potrzeb operacyjnych oraz były otwarte na zmiany;
- d) ułatwienie działalności w zakresie badań naukowych i innowacji związanych z usługami kolejowych przewozów towarowych i usługami transportu intermodalnego, aby stworzyć konkurencyjny, ekologiczny system kolejowych przewozów towarowych w pełni zintegrowany z logistycznym łańcuchem wartości, u którego podstaw leżeć będzie automatyzacja i cyfryzacja sektora kolejowych przewozów towarowych;
- e) opracowywanie projektów demonstracyjnych w zainteresowanych państwach członkowskich;
- f) przyczynianie się do rozwoju silnego europejskiego przemysłu kolejowego, który będzie konkurencyjny na poziomie globalnym;
- g) umożliwianie, propagowanie i wykorzystywanie synergii z innymi unijnymi politykami, programami, inicjatywami, instrumentami lub funduszami w celu maksymalizacji jego oddziaływania i wartości dodanej.

3. W swojej działalności Wspólne Europejskie Przedsięwzięcie Kolejowe dba o równowagę geograficzną pod kątem zaangażowania członków i partnerów w swoją działalność. Nawiązuje ono również niezbędne kontakty międzynarodowe, jeżeli chodzi o badania naukowe i innowacje w sektorze kolei, zgodnie z priorytetami Komisji.

Artykuł 86

Dodatkowe zadania Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego

1. Niezależnie od zadań określonych w art. 5 Wspólne Europejskie Przedsięwzięcie Kolejowe sporządza wraz z Komisją plan centralny oraz, w porozumieniu z Grupą Przedstawicieli Państw, przedkłada go do przyjęcia przez Radę Zarządzającą; plan centralny jest opracowywany w porozumieniu ze wszystkimi istotnymi zainteresowanymi stronami w sektorze kolejowym i z przedstawicielami branży zaopatrzenia kolei.

2. Komisja – działając w porozumieniu z przedstawicielami państw członkowskich i wszystkimi istotnymi zainteresowanymi stronami – może przystąpić do sporządzania planu centralnego przed ustanowieniem Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego.

3. W planie centralnym ustanawia się wspólny, zorientowany na przyszłość plan działania bazujący na ujęciu systemowym. Identyfikuje się w nim obszary interwencji pozostające w zakresie Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego. Cele wyznaczone w planie centralnym muszą być zorientowane na wyniki i skupiać się wokół celów określonych w art. 85.

4. Rada Zarządzająca przyjmuje plan centralny, po czym zostaje on zatwierdzony przez Komisję zgodnie z art. 16 – nie dotyczy to jednak części planu centralnego poświęconej Filarowi Systemowemu, którą przyjmuje się zgodnie z art. 93 ust. 4. Komisja przedstawia plan centralny przed zatwierdzeniem Radzie i Parlamentowi Europejskiemu. Radzie i Parlamentowi Europejskiemu należy później zgłaszać wszelkie zmiany tego planu.

⁽³⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/797 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei w Unii Europejskiej (Dz.U. L 138 z 26.5.2016, s. 44).

5. Plan centralny stanowi Strategiczny program badań i innowacji Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego w rozumieniu art. 2 pkt 12. Zawiera on wytyczne dotyczące bardziej szczegółowych zadań Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego, a mianowicie:

- a) opracowania w ramach Filara Systemowego ujęcia systemowego odzwierciedlającego potrzeby kolejowego przemysłu wytwórczego, przedstawicieli społeczności operatorów kolejowych, państw członkowskich oraz innych prywatnych i publicznych zainteresowanych stron z sektora kolejowego, w tym organów reprezentujących klientów, na przykład pasażerów, podmioty z sektora transportu towarowego i pracowników, a także stosownych podmiotów spoza tradycyjnego sektora kolejowego. Przedmiotowe „ujęcie systemowe” obejmuje:
 - (i) opracowanie koncepcji operacyjnej i architektury systemu, w tym zdefiniowanie usług, bloków funkcjonalnych i interfejsów leżących u podstaw działań operacyjnych w ramach systemu kolejowego;
 - (ii) opracowanie powiązanych specyfikacji, w tym interfejsów, specyfikacji wymagań funkcjonalnych oraz specyfikacji wymagań systemowych na potrzeby technicznych specyfikacji interoperacyjności (TSI) przyjmowanych zgodnie z dyrektywą (UE) 2016/797 lub na potrzeby procesów normalizacyjnych prowadzących do zapewnienia wyższych poziomów cyfryzacji i automatyzacji;
 - (iii) zapewnienie utrzymania systemu i eliminowania pojawiających się w nim błędów, a także zapewnienie możliwości jego dostosowywania w miarę upływu czasu, a także zadbanie o kwestie związane z migracją danych z obecnej architektury;
 - (iv) zapewnienie poddania niezbędnych interfejsów z innymi rodzajami transportu, jak również z metrem i tramwajami lub systemami kolei lekkiej, ocenie i demonstracji, w szczególności jeżeli chodzi o przepływy towarowe i pasażerskie;
- b) ułatwienia działalności w zakresie badań naukowych i innowacji koniecznej do osiągnięcia celów Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego, uwzględniając działalność w zakresie badań naukowych i innowacji koncentrującą się na kolei o niskim poziomie gotowości technologicznej. W tym względzie Wspólne Europejskie Przedsięwzięcie Kolejowe:
 - (i) określa i organizuje działalność – w zakresie badań naukowych, innowacji, demonstracji, walidacji i analiz – która ma być realizowana pod jego nadzorem, unikając przy tym fragmentacji tej działalności;
 - (ii) wykorzystuje szanse w obszarze normalizacji i modułowości oraz usprawnia interakcję z innymi rodzajami transportu i systemami;
 - (iii) opracowuje projekty demonstracyjne;
 - (iv) rozwija bliską współpracę i zapewnia koordynację z powiązaną działalnością w zakresie badań naukowych i innowacji w sektorze kolejowym oraz – w razie potrzeby – poza tym sektorem na poziomie europejskim, krajowym i międzynarodowym, w szczególności w ramach programu „Horyzont Europa”, stwarzając warunki do tego, aby Wspólne Europejskie Przedsięwzięcie Kolejowe odgrywało ważną rolę w badaniach naukowych i innowacjach w dziedzinie kolei, czerpiąc jednocześnie korzyści z postępu naukowego i technologicznego dokonującego się w innych sektorach;
 - (v) zapewnia, dzięki współpracy, o której mowa w ppkt (iv), przekładanie wyników badań na skuteczne działania rozwojowe oraz na opracowywanie pionierskich innowacji, które dzięki działaniom w zakresie demonstrowania i wdrażania zaowocują ostatecznie innowacjami zorientowanymi na rynek;
- c) wykonania wszelkich zadań niezbędnych do osiągnięcia celów określonych w art. 4 i 85.

Artykuł 87

Członkowie

1. Członkami Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego są:
 - a) Unia, reprezentowana przez Komisję;
 - b) członkowie założyciele wymienieni w załączniku II, po powiadomieniu o ich decyzji o przystąpieniu do Wspólnego Przedsięwzięcia w drodze złożenia oświadczenia o podjęciu zobowiązania, które nie może zawierać warunków dotyczących ich przystąpienia innych niż warunki określone w niniejszym rozporządzeniu;
 - c) członkowie stowarzyszeni, którzy mają zostać wybrani zgodnie z art. 7. Listę członków stowarzyszonych zatwierdza Komisja.

2. Niezależnie od art. 7 ust. 1 Rada Zarządzająca może, w okresie pierwszych sześciu miesięcy od ustanowienia Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego, wybrać członków stowarzyszonych z listy sporządzonej po ogłoszeniu przez Komisję otwartego zaproszenia do wyrażenia zainteresowania przed ustanowieniem tego Wspólnego Przedsięwzięcia. Warunki art. 7 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 88

Wkład finansowy Unii

Wkład finansowy Unii na rzecz Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego, włącznie ze środkami EOG, przeznaczony na pokrycie kosztów administracyjnych i kosztów operacyjnych nie może przekraczać 600 000 000 EUR, w tym co najmniej 50 000 000 EUR na potrzeby Filara Systemowego i nie więcej niż 24 000 000 EUR na pokrycie kosztów administracyjnych.

Artykuł 89

Wkłady członków innych niż Unia

Członkowie Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego inni niż Unia wnoszą łączny wkład w wysokości co najmniej 600 000 000 EUR, w tym nie więcej niż 24 000 000 EUR na pokrycie kosztów administracyjnych, lub organizują wniesienie takiego wkładu przez podmioty wchodzące w ich skład lub z nimi stowarzyszone, w okresie wskazanym w art. 3.

Artykuł 90

Zakres działalności dodatkowej

1. Do celów art. 11 ust. 1 lit. b) działalność dodatkowa może obejmować:
 - a) działalność wchodzącą w zakres działań pośrednich Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego, która nie jest jednak finansowana w ramach takich działań pośrednich;
 - b) działalność bezpośrednio związaną z programem prac Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego;
 - c) działalność w zakresie badań naukowych i innowacji bazującą na działalności finansowanej przez Wspólne Europejskie Przedsięwzięcie Kolejowe lub Wspólne Przedsięwzięcie Shift2Rail;
 - d) działalność uzupełniającą w zakresie badań naukowych i innowacji finansowaną przez członków innych niż Unia, która wnosi wyraźną unijną wartość dodaną i która przyczynia się do osiągnięcia celów Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego;
 - e) działalność finansowaną przez członków innych niż Unia w projektach finansowanych w ramach programów krajowych lub programów regionalnych, która uzupełnia działalność finansowaną przez Wspólne Europejskie Przedsięwzięcie Kolejowe;
 - f) absorpcję rezultatów działalności finansowanej w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia Shift2Rail i Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego, podejmowanie dalszej działalności w obszarze wykorzystywania, działalność w zakresie demonstracji, normalizację oraz opracowanie zaleceń dotyczących płynnych strategii przejściowych, ścieżek migracji i aktualizacji TSI, a także działalność w zakresie europejskiej autoryzacji i certyfikacji niepowiązaną z szerszym upowszechnianiem.
2. W odniesieniu do działalności finansowanej przez członków innych niż Unia w ramach projektów finansowanych przez inne partnerstwa europejskie lub przez inne programy Unii, lub w ramach innych wysiłków i inwestycji w zakresie badań naukowych i innowacji, które wnoszą istotną unijną wartość dodaną i przyczyniają się do osiągnięcia celów Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego oraz finansowanej przez nie działalności uzupełniającej, wartość takiej działalności zgłasza się, wskazując rodzaj, poziom i źródło finansowania unijnego, aby nie dopuścić do przypadków podwójnego liczenia.

Artykuł 91

Organy Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego

1. Organami Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego są:
 - a) Rada Zarządzająca;

- b) Dyrektor Wykonawczy;
- c) Grupa Przedstawicieli Państw;
- d) Grupa Sterująca ds. Filara Systemowego;
- e) Grupa ds. Wdrażania.

2. Wspólne Europejskie Przedsięwzięcie Kolejowe może ustanowić grupę sterującą do spraw naukowych lub zasięgać porad naukowych niezależnych ekspertów akademickich lub wspólnych organów doradczych ds. naukowych.

Artykuł 92

Skład Rady Zarządzającej

W skład Rady Zarządzającej wchodzi:

- a) dwóch przedstawicieli Komisji działających w imieniu Unii;
- b) po jednym przedstawicielu każdego z członków innych niż Unia.

Artykuł 93

Funkcjonowanie Rady Zarządzającej

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 16 ust. 4 Radzie Zarządzającej przewodniczy Komisja działająca w imieniu Unii.
2. Członkowie inni niż Unia mają łącznie 50 % praw głosu.
3. Przedstawiciele Agencji Kolejowej Unii Europejskiej i Europejskiego Komitetu Doradczego ds. Badań w dziedzinie Kolejnictwa (ERRAC) zaprasza się do uczestniczenia w posiedzeniach Rady Zarządzającej w charakterze obserwatorów i do udziału w jej obradach, ale bez prawa głosu.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 16 ust. 1 w przypadku działalności, która ma być podejmowana w ramach Filara Systemowego decyzję uznaje się za przyjętą większością głosów, w przypadku gdy uzyska ona poparcie co najmniej 55 % głosów, uwzględniając głosy nieobecnych przedstawicieli.
5. Niezależnie od art. 16 ust. 5 zgromadzenie ogólne Rady Zarządzającej odbywa się raz do roku; zaprasza się na nie wszystkich uczestników działalności w zakresie badań naukowych i innowacji podejmowanej przez Wspólne Europejskie Przedsięwzięcie Kolejowe. Zgromadzenie ogólne sprzyja refleksji nad ogólnym kierunkiem działalności Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego i stanowi forum otwartej i przejrzystej dyskusji na temat postępów we wdrażaniu planu centralnego.

Artykuł 94

Dodatkowe zadania Rady Zarządzającej

Niezależnie od zadań określonych w art. 17 Rada Zarządzająca Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego wykonuje następujące zadania:

- a) przyjmuje plan centralny oraz wszelkie propozycje zmian do tego planu;
- b) przyjmuje programy prac Filaru Systemowego, w tym budżet i plan realizacji, oraz zmiany do nich na podstawie zaleceń Grupy Sterującej ds. Filara Systemowego oraz propozycji Dyrektora Wykonawczego.

Artykuł 95

Grupa Przedstawicieli Państw

Niezależnie od art. 20 państwa członkowskie zapewniają, aby ich odpowiedni przedstawiciele przedstawili skoordynowane stanowisko, które odzwierciedla poglądy ich państwa członkowskiego wyrażone w ramach:

- a) komitetu ustanowionego na mocy art. 51 dyrektywy (UE) 2016/797;

- b) komitetu programowego w ramach programu „Horyzont Europa” – klaster „Klimat, energia i mobilność”;
- c) Komitetu ds. Jednolitego Europejskiego Obszaru Kolejowego, ustanowionego na mocy art. 62 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE⁽⁴⁰⁾.

Artykuł 96

Grupa Sterująca ds. Filara Systemowego

1. Grupa Sterująca ds. Filara Systemowego jest organem doradczym Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego odpowiedzialnym za udzielanie porad w kwestiach związanych z Filarem Systemowym.
2. W skład Grupy Sterującej ds. Filara Systemowego wchodzi przedstawiciele Komisji, przedstawiciele sektora kolejowego i sektora mobilności oraz przedstawiciele odpowiednich organizacji, Dyrektor Wykonawczy Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego, przewodniczący grupy przedstawicieli państw oraz przedstawiciele Agencji Kolejowej Unii Europejskiej i ERRAC. Komisja podejmuje ostateczną decyzję w kwestii składu tej Grupy. W uzasadnionych przypadkach Komisja może zaprosić dodatkowych odpowiednich ekspertów i dodatkowe odpowiednie zainteresowane strony do udziału w posiedzeniach Grupy Sterującej ds. Filara Systemowego w charakterze obserwatorów. Grupa Sterująca ds. Filara Systemowego regularnie składa Grupie Przedstawicieli Państw sprawozdania ze swojej działalności.
3. Grupie Sterującej ds. Filara Systemowego przewodniczy Komisja.
4. Zalecenia Grupy Sterującej ds. Filara Systemowego przyjmuje się w drodze konsensusu. Jeżeli nie uda się osiągnąć konsensusu, Dyrektor Wykonawczy Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego sporządza – w porozumieniu z Agencją Kolejową Unii Europejskiej i Komisją – sprawozdanie dla Rady Zarządzającej, w którym przedstawia główne wspólne i rozbieżne poglądy. W tym przypadku Grupa Przedstawicieli Państw przygotowuje również opinię dla Rady Zarządzającej.
5. Grupa Sterująca ds. Filara Systemowego przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.
6. Grupa Sterująca ds. Filara Systemowego odpowiada za udzielanie Dyrektorowi Wykonawczemu i Radzie Zarządzającej porad w następujących kwestiach:
 - a) podejścia do harmonizacji operacyjnej i opracowania architektury systemu, w tym w sprawie odpowiedniej części planu centralnego;
 - b) realizacji celu szczegółowego określonego w art. 85 ust. 2 lit. c);
 - c) wykonania zadania określonego w art. 86 ust. 5 lit. a);
 - d) szczegółowego rocznego planu realizacji dla Filara Systemowego zgodnie z programami prac przyjmowanymi przez Radę Zarządzającą zgodnie z art. 94 lit. b);
 - e) monitorowania postępów w realizacji Filara Systemowego.

Artykuł 97

Grupa ds. Wdrażania

1. Grupę ds. Wdrażania ustanawia się zgodnie z art. 22. Rolą Grupy ds. Wdrażania jest doradzanie Radzie Zarządzającej w kwestiach związanych z absorpcją rynkową innowacji w dziedzinie kolei opracowywanych przez Wspólne Europejskie Przedsięwzięcie Kolejowe oraz zapewnianie wsparcia w procesie wdrażania innowacyjnych rozwiązań.
2. Grupa ds. Wdrażania jest otwarta dla wszystkich zainteresowanych stron. Skład Grupy ds. Wdrażania musi zapewniać odpowiednie ukierunkowanie tematyczne i reprezentatywność. Komisja podejmuje ostateczną decyzję w kwestii składu tej Grupy. Listę członków zamieszcza się na stronie internetowej Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego.

⁽⁴⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 32).

3. Na wniosek Rady Zarządzającej Grupa ds. Wdrażania przedstawia zalecenia dotyczące kwestii związanych z wdrażaniem innowacyjnych rozwiązań kolejowych. Grupa ds. Wdrażania może również wydawać zalecenia z własnej inicjatywy.

Artykuł 98

Współpraca z Agencją Kolejową Unii Europejskiej

Wspólne Europejskie Przedsięwzięcie Kolejowe zapewnia ścisłą współpracę z Agencją Kolejową Unii Europejskiej, w szczególności w odniesieniu do realizacji planu centralnego. Zgodnie z art. 40 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/796 ⁽⁴¹⁾ współpraca ta obejmuje następujące zadania doradcze:

- a) wkład w zakresie potrzeb badawczych związanych z realizacją jednolitego europejskiego obszaru kolejowego do uwzględnienia przez Wspólne Europejskie Przedsięwzięcie Kolejowe w planie centralnym i zmianach do niego, a także w programach prac;
- b) informacje zwrotne i doradztwo w zakresie interoperacyjności i bezpieczeństwa, które należy uwzględnić w innowacyjnej działalności badawczej, a w szczególności w kontekście działalności i rezultatów w ramach projektów dotyczących celów określonych w art. 86 ust. 5 lit. a);
- c) wsparcie na rzecz Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego w określaniu potrzeb w zakresie dodatkowych szczególnych walidacji lub badań, które ma on przeprowadzić, w tym poprzez zaangażowanie krajowych organów ds. bezpieczeństwa;
- d) udzielanie porad w odniesieniu do Filara Systemowego;
- e) zapewnianie, aby przy opracowywaniu specyfikacji, w tym interfejsów, specyfikacji wymagań funkcjonalnych i specyfikacji wymagań systemowych, uwzględniano doświadczenia i informacje zwrotne dotyczące TSI lub norm.

TYTUŁ V

WSPÓLNE PRZEDSIĘWZIĘCIE NA RZECZ PROGRAMU EDCTP3 W DZIEDZINIE GLOBALNEGO ZDROWIA

Artykuł 99

Dodatkowe cele Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia

1. Niezależnie od celów określonych w art. 4 i 5 Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia dąży do realizacji następujących celów ogólnych:

- a) przyczynianie się do ograniczenia obciążenia społeczno-gospodarczego związanego z chorobami zakaźnymi w Afryce Subsaharyjskiej dzięki promowaniu rozwoju i absorpcji nowych lub ulepszonych technologii medycznych;
- b) przyczynianie się do zwiększenia bezpieczeństwa zdrowotnego w Afryce Subsaharyjskiej i na świecie dzięki wzmocnieniu zdolności opartych na badaniach naukowych i innowacjach w zakresie gotowości i reagowania z myślą o zwalczaniu chorób zakaźnych.

2. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia dąży również do realizacji następujących celów szczegółowych:

- a) przyspieszenie rozwoju i wykorzystania nowych lub ulepszonych technologii medycznych do celów zwalczania chorób zakaźnych dzięki wspieraniu prowadzenia badań klinicznych w Afryce Subsaharyjskiej;
- b) wzmocnienie zdolności w zakresie badań naukowych i innowacji oraz krajowych systemów badań naukowych w dziedzinie zdrowia w Afryce Subsaharyjskiej z myślą o zwalczaniu chorób zakaźnych;

⁽⁴¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/796 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Kolejowej Unii Europejskiej i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 881/2004 (Dz.U. L 138 z 26.5.2016, s. 1).

- c) ułatwienie większej spójności państw członkowskich, państw stowarzyszonych i państw Afryki Subsaharyjskiej w ramach wspólnego Strategicznego programu badań i innowacji w dziedzinie zdrowia na świecie w celu zwiększenia opłacalności europejskich inwestycji publicznych;
- d) wzmocnienie zdolności Afryki Subsaharyjskiej pod względem gotowości na wypadek epidemii poprzez skuteczne i szybkie reagowanie w dziedzinie badań naukowych na rzecz rozwoju podstawowej diagnostyki, szczepionek i leczenia służących wczesnemu wykrywaniu i zwalczaniu pojawiających się chorób mogących przerodzić się w epidemię;
- e) promowanie produktywnego i zrównoważonego tworzenia sieci kontaktów i partnerstw w obszarze badań naukowych w dziedzinie zdrowia na świecie poprzez budowanie stosunków Północ-Południe oraz Południe-Południe z wieloma organizacjami z sektora prywatnego i publicznego.

Artykuł 100

Dodatkowe zadania Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia

Niezależnie od zadań określonych w art. 5 Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia wykonuje następujące zadania:

- a) wspieranie produktywnych stosunków między osobami, grupami i instytucjami z Europy i Afryki;
- b) podnoszenie świadomości w zakresie wspólnych interesów i celów wśród instytucji i grup badawczych w celu ułatwienia i wzmocnienia współpracy projektowej i instytucjonalnej;
- c) przyczynianie się do ułatwienia dostosowania globalnych strategii w dziedzinie zdrowia europejskich i afrykańskich fundatorów, instytucji i władz;
- d) przyciąganie dodatkowych inwestycji z udziałem partnerów z sektora prywatnego, publicznego i charytatywnego;
- e) promowanie synergii, współpracy i wspólnych działań z Instrumentem Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 ⁽⁴²⁾, w szczególności w zakresie budowania zdolności i wspólnego korzystania z obiektów i infrastruktury.

Artykuł 101

Członkowie

Członkami Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia są:

- a) Unia, reprezentowana przez Komisję;
- b) Stowarzyszenie EDCTP, organizacja nienastawiona na zys zarejestrowana na podstawie prawa niderlandzkiego, po powiadomieniu o jej decyzji o przystąpieniu do Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia w drodze złożenia oświadczenia o podjęciu zobowiązania, które nie może zawierać warunków dotyczących jej przystąpienia innych niż warunki określone w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 102

Wkład finansowy Unii

Wkład finansowy Unii na rzecz Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia, włącznie ze środkami EOG, przeznaczony na pokrycie kosztów administracyjnych i kosztów operacyjnych nie może przekraczać 800 000 000 EUR, w tym nie więcej niż 59 756 000 EUR na pokrycie kosztów administracyjnych, i składa się z następujących elementów:

- a) nie więcej niż 400 000 000 EUR, pod warunkiem że wkład członków innych niż Unia lub podmiotów wchodzących w ich skład lub z nimi stowarzyszonych jest co najmniej równy tej kwocie;
- b) nie więcej niż 400 000 000 EUR, pod warunkiem że wkłady wnoszących wkład partnerów lub podmiotów wchodzących w ich skład lub z nimi stowarzyszonych są co najmniej równe tej kwocie.

⁽⁴²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny Wymiar Europy, zmieniające i uchylające decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 466/2014/UE oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1601 i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 (Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1).

W przypadku gdy warunek określony w lit. b) nie zostanie spełniony, kwotę podaną w lit. a) zwiększa się o nie więcej niż 400 000 000 EUR, pod warunkiem że łączna kwota, o którą zostanie ona zwiększona, jest co najmniej równoważona wkładem członków innych niż Unia lub podmiotów wchodzących w ich skład lub z nimi stowarzyszonych, jak określono w art. 103 ust. 1.

Artykuł 103

Wkłady członków innych niż Unia

1. Członkowie Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia inni niż Unia wnoszą łączny wkład w wysokości co najmniej 439 878 000 EUR lub organizują wniesienie takiego wkładu przez podmioty wchodzące w ich skład lub z nimi stowarzyszone, w okresie wskazanym w art. 3.
2. Wkłady, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, obejmują wkłady na rzecz Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia, jak określono w art. 11 ust. 1. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 ust. 1 wkłady te mogą obejmować wkłady finansowe.

Artykuł 104

Zakres działalności dodatkowej

1. Działalność dodatkowa podejmowana w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia musi być opracowywana i realizowana w sposób zgodny, zintegrowany i spójny przez stowarzyszenie EDCTP i podmioty wchodzące w jego skład lub z nim stowarzyszone oraz być zgodna ze Strategicznym programem badań i innowacji EDCTP3 w dziedzinie globalnego zdrowia.
2. Do celów art. 11 ust. 1 lit. b) działalność dodatkowa może obejmować działalność bezpośrednio związaną z działalnością Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia, która przyczynia się do osiągnięcia jego celów, w tym:
 - a) działalność podmiotów wchodzących w skład stowarzyszenia EDCTP lub z nim stowarzyszonych dostosowaną do podobnej działalności prowadzonej przez inne podmioty wchodzące w skład stowarzyszenia EDCTP lub z nim stowarzyszone i niezależnie zarządzane zgodnie z krajowymi zasadami finansowania;
 - b) działalność prowadzoną przez rządowe organizacje badawcze Afryki Subsaharyjskiej;
 - c) działalność propagującą tworzenie sieci kontaktów i partnerstw służących budowaniu stosunków z wieloma organizacjami z sektora prywatnego i publicznego;
 - d) wsparcie na rzecz rozwoju infrastruktur badawczych, takich jak sieci badań klinicznych lub kohorty związane z zakresem Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia, oraz wsparcie na rzecz zwiększenia gotowości systemów opieki zdrowotnej do prowadzenia działalności badawczej w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia.

Artykuł 105

Organy Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia

Organami Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia są:

- a) Rada Zarządzająca;
- b) Dyrektor Wykonawczy;
- c) Komitet Naukowy;
- d) Grupa Zainteresowanych Stron.

Artykuł 106

Skład Rady Zarządzającej

W skład Rady Zarządzającej wchodzi:

- a) sześciu przedstawicieli Komisji działających w imieniu Unii;
- b) sześciu przedstawicieli stowarzyszenia EDCTP.

*Artykuł 107***Funkcjonowanie Rady Zarządzającej**

Stowarzyszenie EDCTP ma 50 % liczby głosów.

*Artykuł 108***Komitet Naukowy**

1. Zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. a) Komitet Naukowy jest organem doradczym do spraw naukowych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia.
2. Niezależnie od art. 21 ust. 2 Komitet Naukowy zapewnia uwzględnienie specjalistycznej wiedzy naukowej z krajów afrykańskich.
3. Niezależnie od zadań wymienionych w art. 21 Komitet Naukowy wykonuje następujące zadania:
 - a) pomaga w opracowywaniu strategicznego i naukowego planowania działań Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia;
 - b) doradza w zakresie strategii sprzyjających synergii i partnerstwom ze wszystkimi zainteresowanymi stronami;
 - c) w razie potrzeby uczestniczy w przygotowywaniu dokumentów strategicznych i naukowych dotyczących Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia;
 - d) zapewnia strategiczne i naukowe doradztwo na potrzeby Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia oraz zapewnia pomyślne zakończenie trwających projektów;
 - e) określa strategiczne potrzeby i priorytety w zakresie przyspieszenia opracowywania nowych lub ulepszonych interwencji klinicznych, w tym wymagane szkolenia, tworzenie sieci kontaktów i budowanie zdolności, które należy wdrożyć, aby osiągnąć te cele;
 - f) dokonuje przeglądu sytuacji w zakresie chorób związanych z ubóstwem i chorób zaniedbanych, aby określić rolę Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia w ramach partnerstwa z innymi zainteresowanymi stronami z myślą o przyspieszeniu opracowywania lub udoskonalania sposobów interwencji w obliczu tych chorób;
 - g) ocenia stan globalnych ścieżek rozwoju produktów oraz możliwości w zakresie ścieżki krytycznej dla przyszłego rozwoju produktów;
 - h) doradza w zakresie przeglądu wszelkich zaproszeń do składania wniosków i innych programów;
 - i) zapewnia wsparcie i wkład w ramy monitorowania i oceny Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia, jak również w monitorowanie wyników naukowych i strategicznego oddziaływania dotacji finansowanych przez Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia;
 - j) doradza grupom roboczym Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia, wspiera je oraz uczestniczy w nich, jak również doradza, spiera i uczestniczy w spotkaniach zainteresowanych stron, forum EDCTP i innych istotnych wydarzeniach.
4. Przewodniczący przygotowuje roczne sprawozdanie z działalności i osiągnięć Komitetu Naukowego za poprzedni rok i przedkłada je Radzie Zarządzającej do zatwierdzenia.

*Artykuł 109***Grupa Zainteresowanych Stron**

1. W Grupie Zainteresowanych Stron musi zostać zapewniona zrównoważona pod względem geograficznym, tematycznym i płci reprezentacja zainteresowanych stron, z uwzględnieniem w szczególności afrykańskiej wiedzy fachowej.
2. Niezależnie od zadań określonych w art. 22 Grupa Zainteresowanych Stron wykonuje również następujące zadania:
 - a) wnosi wkład w zakresie priorytetów naukowych, strategicznych i technologicznych, którymi należy się zająć w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia, określonych w Strategicznym programie badań i innowacji lub innym równoważnym dokumencie, z uwzględnieniem postępów i potrzeb globalnego sektora zdrowia i pokrewnych sektorów;

- b) przedstawia sugestie mające na celu umożliwienie zaistnienia konkretnych synergii między Wspólnym Przedsięwzięciem na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia a pokrewnymi sektorami lub dowolnym sektorem, w przypadku którego synergia z nim zostaną uznane za wartość dodaną;
- c) wnosi wkład na forum EDCTP.

Artykuł 110

Kwalifikowalność do finansowania

1. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” i na zasadzie odstępstwa od jego art. 23 ust. 1 finansowanie w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia ogranicza się do podmiotów prawnych mających siedzibę w państwach członkowskich lub państwach stowarzyszonych lub w państwach wchodzących w skład stowarzyszenia EDCTP. W wyjątkowych przypadkach i jeżeli przewidziano to w programie prac, podmioty mające siedzibę w innych państwach mogą kwalifikować się do finansowania ze środków Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia w ramach określonych tematów zaproszeń lub w przypadku zaproszenia dotyczącego stanu zagrożenia zdrowia publicznego.
2. Unia dąży do zawierania z państwami trzecimi umów, które umożliwiają ochronę interesów finansowych Unii. Przed ich zawarciem oraz w celu ochrony interesów finansowych Unii, jeżeli podmioty mające siedzibę w państwie trzecim nie posiadającym takiej umowy uczestniczą z finansowaniem w działaniu pośrednim, koordynator finansowy działania pośredniego musi mieć siedzibę w państwie członkowskim lub państwie stowarzyszonym, kwota płatności zaliczkowej musi być odpowiednio dostosowana, a w postanowieniach umowy o udzielenie dotacji dotyczących odpowiedzialności należy należycie uwzględnić ryzyko finansowe.

Artykuł 111

Wskazani uczestnicy

Udział podmiotów wskazanych przez Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia może stanowić kryterium kwalifikowalności w zaproszeniu do składania wniosków. Jest to należycie uzasadniane w programie prac, w którym może również przewidzieć, że wskazani uczestnicy nie kwalifikują się do finansowania w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia w obrębie wybranych działań pośrednich.

Artykuł 112

Zasady etyczne

Badania kliniczne i realizacja badań naukowych prowadzonych w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia przebiegają zgodnie z podstawowymi zasadami etycznymi, uznanymi międzynarodowymi standardami regulacyjnymi oraz dobrymi praktykami uczestnictwa.

Artykuł 113

Współpraca z Europejską Agencją Leków oraz Europejskim Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób

Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia zapewnia ścisłą współpracę z Europejską Agencją Leków oraz Europejskim Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, a także z odpowiednimi afrykańskimi agencjami i organizacjami.

Artykuł 114

Dostęp po przystępnych cenach

Uczestnicy działań pośrednich finansowanych w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia zapewniają, aby produkty i usługi, które opracowują w całości lub częściowo na podstawie rezultatów badań klinicznych prowadzonych w ramach działania pośredniego, miały przystępne ceny i były dostępne dla społeczeństwa na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach. W tym celu w stosownych przypadkach określa się w programie prac dodatkowe obowiązki w zakresie wykorzystywania, mające zastosowanie do określonych działań pośrednich.

TYTUŁ VI

WSPÓLNE PRZEDSIĘWZIĘCIE NA RZECZ INICJATYWY W DZIEDZINIE INNOWACJI W OCHRONIE ZDROWIA

Artykuł 115

Dodatkowe cele Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia

1. Niezależnie od celów określonych w art. 4 i 5 Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia dąży do realizacji następujących celów ogólnych do 2030 r.:
 - a) przyczynienie się do stworzenia ogólnounijnego ekosystemu badań naukowych i innowacji w dziedzinie zdrowia, ułatwiającego przełożenie wiedzy naukowej na innowacje, w szczególności poprzez uruchomienie co najmniej 30 międzysektorowych projektów na dużą skalę z naciskiem na innowacje w dziedzinie zdrowia;
 - b) promowanie rozwoju bezpiecznych, skutecznych, skoncentrowanych na człowieku i opłacalnych innowacji, stanowiących odpowiedź na strategiczne, niezaspokojone potrzeby w zakresie zdrowia publicznego, poprzez wykazanie na co najmniej pięciu przykładach wykonalności integracji produktów lub usług służących ochronie zdrowia wraz z wykazaniem ich przydatności do absorpcji w systemach opieki zdrowotnej. Powiązane projekty powinny dotyczyć zapobiegania chorobom dotykającym ludności Unii, ich diagnozowania, leczenia lub zwalczania, w tym przyczyniać się do realizacji europejskiego planu walki z rakiem;
 - c) pobudzenie międzysektorowych innowacji w dziedzinie zdrowia na rzecz konkurencyjnego w skali światowej europejskiego sektora opieki zdrowotnej oraz przyczynienie się do osiągnięcia celów nowej strategii przemysłowej dla Europy oraz strategii farmaceutycznej dla Europy.
2. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia dąży również do realizacji następujących celów szczegółowych:
 - a) przyczynienie się do lepszego zrozumienia uwarunkowań zdrowia i priorytetowych obszarów dotyczących chorób;
 - b) zintegrowanie rozdrobnionych wysiłków w zakresie badań naukowych i innowacji w dziedzinie zdrowia, łączących sektory opieki zdrowotnej i inne zainteresowane strony, koncentrując się przy tym na niezaspokojonych potrzebach w zakresie zdrowia publicznego, w celu umożliwienia opracowania narzędzi, danych, platform, technologii i procesów służących lepszemu przewidywaniu chorób, zapobieganiu im, ich wykrywaniu, diagnozowaniu i leczeniu oraz zarządzaniu nimi, spełniając potrzeby użytkowników końcowych;
 - c) wykazanie wykonalności skoncentrowanych na człowieku, zintegrowanych rozwiązań w zakresie opieki zdrowotnej;
 - d) wykorzystanie pełnego potencjału transformacji cyfrowej i wymiany danych w opiece zdrowotnej;
 - e) umożliwienie opracowania nowych i ulepszonych metod i modeli służących kompleksowej ocenie wartości dodanej innowacyjnych i zintegrowanych rozwiązań w zakresie opieki zdrowotnej.

Artykuł 116

Dodatkowe zadania Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia

Niezależnie od zadań określonych w art. 5 Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia wykonuje następujące zadania:

- a) sprzyjanie bliskiej i długoterminowej współpracy między Unią, innymi członkami, wnoszącymi wkład partnerami oraz innymi zainteresowanymi stronami z obszaru opieki zdrowotnej, takimi jak inne odpowiednie branże, organy opieki zdrowotnej (takie jak organy regulacyjne, organy odpowiedzialne za ocenę technologii medycznych i płatnicy), organizacje pacjentów, pracownicy służby zdrowia i świadczeniodawcy, a także środowisko akademickie;
- b) skuteczne wspieranie przedkonkurencyjnych badań naukowych i innowacji w dziedzinie zdrowia, zwłaszcza działań łączących podmioty z kilku sektorów przemysłu medycznego w celu wspólnej pracy nad obszarami niezaspokojonych potrzeb w zakresie zdrowia publicznego;
- c) zapewnienie wszystkim zainteresowanym stronom możliwości proponowania obszarów w ramach przyszłych zaproszeń do składania wniosków;
- d) regularne przeprowadzanie przeglądów i wprowadzanie koniecznych dostosowań w Strategicznym programie badań i innowacji Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia w świetle rozwoju nauki dokonującego się w trakcie jego realizacji lub pojawiających się potrzeb w zakresie zdrowia publicznego;

- e) publikowanie informacji o projektach, w tym o uczestniczących podmiotach oraz kwocie wkładu finansowego Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia i zadeklarowanym wkładzie rzeczowym każdego uczestnika;
- f) zapewnianie regularnej komunikacji, w tym organizowanie co najmniej raz do roku spotkań z grupami interesu i zainteresowanymi stronami, aby zapewnić otwartość i przejrzystość działań w zakresie badań naukowych i innowacji Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia;
- g) wszelkie inne zadania niezbędne do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 115.

Artykuł 117

Członkowie

Członkami Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia są:

- a) Unia, reprezentowana przez Komisję;
- b) Europejski Komitet Koordynacyjny Przemysłu Medycznego (European Coordination Committee of the Radiological, Electromedical and healthcare IT Industry, COCIR) zarejestrowany na podstawie prawa belgijskiego, Europejska Federacja Przemysłu i Stowarzyszeń Farmaceutycznych, w tym jej podgrupa Vaccines Europe, zarejestrowana na podstawie prawa luksemburskiego, EuropaBio zarejestrowana na podstawie prawa belgijskiego oraz MedTech Europe zarejestrowana na podstawie prawa belgijskiego, po powiadomieniu o ich odpowiednich decyzjach o przystąpieniu do Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia w drodze złożenia oświadczenia o podjęciu zobowiązania, które nie może zawierać warunków dotyczących ich przystąpienia innych niż warunki określone w niniejszym rozporządzeniu;
- c) członkowie stowarzyszeni, którzy mają zostać wybrani zgodnie z art. 7.

Artykuł 118

Wkład finansowy Unii

Wkład finansowy Unii na rzecz Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia, włącznie ze środkami EOG, przeznaczony na pokrycie kosztów administracyjnych i kosztów operacyjnych nie może przekraczać 1 200 000 000 EUR, w tym nie więcej niż 30 212 000 EUR na pokrycie kosztów administracyjnych, i składa się z następujących elementów:

- a) nie więcej niż 1 000 000 000 EUR, pod warunkiem że kwocie tej odpowiada wkład członków innych niż Unia lub podmiotów wchodzących w ich skład lub z nimi stowarzyszonych;
- b) nie więcej niż 200 000 000 EUR, pod warunkiem że kwocie tej odpowiadają dodatkowe wkłady wnoszących wkład partnerów lub podmiotów wchodzących w ich skład lub z nimi stowarzyszonych.

Artykuł 119

Wkłady członków innych niż Unia

1. Członkowie Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia inni niż Unia wnoszą łączny wkład w wysokości co najmniej 1 000 000 000 EUR, w tym nie więcej niż 30 212 000 EUR na pokrycie kosztów administracyjnych, lub organizują wniesienie takiego wkładu przez podmioty wchodzące w ich skład lub z nimi stowarzyszone, w okresie wskazanym w art. 3.
2. Wkłady rzeczowe na rzecz działalności dodatkowej nie mogą stanowić więcej niż 40 % wkładów rzeczowych członków innych niż Unia na poziomie Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia.
3. Wkłady wnoszone przez uczestników na rzecz działań pośrednich finansowanych za pośrednictwem Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia wynoszą co najmniej 45 % kosztów kwalifikowalnych danego działania pośredniego i kosztów jego powiązanej działalności dodatkowej. W uzasadnionych przypadkach program prac może wyjątkowo dopuszczać mniejszy odsetek wkładów na poziomie indywidualnego działania pośredniego i powiązanej działalności dodatkowej.

4. Koszty poniesione w ramach działań pośrednich w państwach trzecich innych niż państwa stowarzyszone z programem „Horyzont Europa” muszą być uzasadnione i istotne dla celów określonych w art. 115. Nie mogą one przekraczać 20 % wkładów rzeczowych w koszty operacyjne wnoszonych przez członków innych niż Unia i przez wnoszących wkład partnerów na poziomie Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Innowacji w Ochronie Zdrowia. Kosztów przekraczających 20 % wkładów rzeczowych w koszty operacyjne na poziomie Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Innowacji w Ochronie Zdrowia nie uznaje się za wkłady rzeczowe w koszty operacyjne.

5. W należycie uzasadnionych przypadkach w programach prac Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia można określić szczególne limity wkładów rzeczowych w koszty operacyjne ponoszone w państwach trzecich innych niż państwa stowarzyszone z programem „Horyzont Europa” na poziomie działań pośrednich. W decyzjach w sprawie takich szczególnych limitów uwzględnia się w szczególności cele i oddziaływanie przewidziane dla danych działań i nie mogą one powodować przekroczenia pułapu określonego w ust. 4 na poziomie Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Innowacji w Ochronie Zdrowia.

Artykuł 120

Warunki związane z działalnością dodatkową

1. Do celów art. 11 ust. 1 lit. b) działalność dodatkową prowadzi się w Unii lub państwach stowarzyszonych z programem „Horyzont Europa” i może ona obejmować:

- a) działalność przyczyniającą się do osiągnięcia celów działań pośrednich finansowanych za pośrednictwem Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia;
- b) działalność przyczyniającą się do upowszechniania, trwałości lub wykorzystywania rezultatów działań pośrednich finansowanych za pośrednictwem Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia.

2. W stosownych przypadkach wnioski dotyczące projektów zawierają plan powiązanych z nimi działań dodatkowych. Koszty związane z taką działalnością dodatkową specyficzną dla projektu muszą zostać poniesione w okresie od daty złożenia wniosku do dwóch lat po dacie zakończenia działania pośredniego.

3. Aby koszty można było uznać za wkład rzeczowy, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. b), leżąca u podstaw działalności dodatkowa musi być realizowana w Unii lub państwach stowarzyszonych z programem „Horyzont Europa”.

Artykuł 121

Organy Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia

Organami Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia są:

- a) Rada Zarządzająca;
- b) Dyrektor Wykonawczy;
- c) Grupa Przedstawicieli Państw;
- d) Panel ds. Nauki i Innowacji.

Artykuł 122

Skład Rady Zarządzającej

W skład Rady Zarządzającej wchodzi:

- a) czterech przedstawicieli Komisji działających w imieniu Unii;
- b) po jednym przedstawicielu każdego członka innego niż Unia.

Artykuł 123

Funkcjonowanie Rady Zarządzającej

Członkowie inni niż Unia mają łącznie 50 % praw głosu.

Artykuł 124

Panel ds. Nauki i Innowacji

1. Panel ds. Nauki i Innowacji doradza Radzie Zarządzającej w kwestiach związanych z działalnością w zakresie badań naukowych i innowacji Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia zgodnie z art. 21.

2. W skład Panelu ds. Nauki i Innowacji wchodzi następujący stali członkowie panelu:

- a) dwóch przedstawicieli Komisji działających w imieniu Unii;
- b) czterech przedstawicieli członków innych niż Unia;
- c) dwóch przedstawicieli Grupy Przedstawicieli Państw;
- d) czterech przedstawicieli środowiska naukowego, powoływanych przez Radę Zarządzającą po przeprowadzeniu otwartej procedury selekcji zgodnie z art. 21 ust. 4;
- e) maksymalnie sześciu innych stałych członków panelu, powoływanych przez Radę Zarządzającą po przeprowadzeniu otwartej procedury selekcji zgodnie z art. 21 ust. 4, zapewniających w szczególności właściwą reprezentację zainteresowanych stron z obszaru opieki zdrowotnej, obejmującą w szczególności sektor publiczny, w tym organy regulacyjne, pacjentów i użytkowników końcowych w ujęciu ogólnym.

3. Stali członkowie panelu, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) i c), mogą w stosownych przypadkach zapraszać członków panelu *ad hoc* do dyskusji na konkretne tematy. Mogą oni wspólnie zaprosić maksymalnie sześciu członków panelu *ad hoc* na każde posiedzenie.

Takich członków panelu *ad hoc* zaprasza się na podstawie ich naukowej lub technicznej wiedzy fachowej w dziedzinach, które będą omawiane na danych posiedzeniach, lub biorąc pod uwagę potrzebę stworzenia synergii z innymi programami badawczymi.

Stali członkowie panelu, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) i c), zapraszają członków panelu *ad hoc* w drodze konsensusu. O swoich decyzjach informują Radę Zarządzającą, Grupę Przedstawicieli Państw oraz pozostałych stałych członków panelu.

4. Niezależnie od art. 21 ust. 7 Panel ds. Nauki i Innowacji doradza Radzie Zarządzającej, na jej wniosek lub z własnej inicjatywy, w kwestiach naukowych i technologicznych związanych z celami Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia, w szczególności w zakresie:

- a) priorytetów naukowych, w tym w kontekście aktualizacji Strategicznego programu badań i innowacji;
- b) projektu programu prac, w tym treści zaproszeń do składania wniosków;
- c) planowania działalności dodatkowej członków innych niż Unia, o których mowa w art. 120;
- d) tworzenia grup doradczych koncentrujących się na określonych priorytetach naukowych zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. x) oraz w wyniku otwartej procedury selekcji członków zgodnie z art. 21 ust. 4;
- e) tworzenia synergii z inną działalnością w ramach programu „Horyzont Europa”, w tym z innymi partnerstwami europejskimi, a także z innymi unijnymi programami finansowania i krajowymi programami finansowania.

5. Niezależnie od art. 21 ust. 5 Panel ds. Nauki i Innowacji wybiera przewodniczącego spośród przedstawicieli określonych w ust. 2 lit. d) niniejszego artykułu.

Artykuł 125

Warunki mające zastosowanie do działań pośrednich

1. Do celów niniejszego rozporządzenia niezaspokojoną potrzebę w zakresie zdrowia publicznego definiuje się jako potrzebę, której systemy opieki zdrowotnej nie zaspokajają w danym momencie z przyczyn związanych z dostępnością, na przykład w przypadku braku zadowalającej metody diagnozowania lub leczenia danej choroby, czy też zapobiegania jej, lub gdy dostęp osób do opieki zdrowotnej jest ograniczony ze względu na koszty, odległość do placówek służby zdrowia lub czas oczekiwania. Opieka skoncentrowana na człowieku oznacza podejście do opieki polegające na świadomym przyjęciu perspektywy osób, opiekunów, rodzin i społeczności oraz traktowaniu ich jako uczestników, a także beneficjentów systemów opieki zdrowotnej, które zorganizowano z uwzględnieniem ich potrzeb i preferencji, a nie indywidualnych chorób.
2. Działania pośrednie finansowane za pośrednictwem Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia mogą obejmować badania kliniczne, w przypadku których obszar docelowy lub zamierzone zastosowanie stanowi niezaspokojoną potrzebę w zakresie zdrowia publicznego, mającą istotny wpływ na populację Unii lub zagrażającą jej.
3. Uczestnicy działań pośrednich finansowanych za pośrednictwem Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia muszą zapewnić, aby produkty i usługi, które opracowują w całości lub częściowo na podstawie rezultatów badań klinicznych prowadzonych w ramach działania pośredniego, miały przystępne ceny i były dostępne dla społeczeństwa na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach. W tym celu w stosownych przypadkach określa się w programie prac dodatkowe obowiązki w zakresie wykorzystywania, mające zastosowanie do określonych działań pośrednich.
4. W przypadkach przewidzianych w programie prac i niezależnie od art. 5 ust. 2 lit. a) podmioty prawne wskazane przez Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia mogą zostać zobowiązane do uczestnictwa w określonych działaniach pośrednich. Podmioty te nie kwalifikują się do finansowania za pośrednictwem Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia.
5. Podmioty prawne uczestniczące w określonych działaniach pośrednich ze wskazanymi podmiotami prawnymi, o których mowa w ust. 4, nie kwalifikują się do finansowania, w przypadku gdy:
 - a) są podmiotami prawnymi nastawionymi na zysk, których roczny obrót wynosi co najmniej 500 mln EUR;
 - b) znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą podmiotu prawnego opisanego w lit. a) lub pod tą samą bezpośrednią lub pośrednią kontrolą co podmiot prawny opisany w lit. a);
 - c) sprawują bezpośrednią lub pośrednią kontrolę nad podmiotem prawnym, o którym mowa w lit. a).

TYTUŁ VII

WSPÓLNE PRZEDSIĘWZIĘCIE NA RZECZ KLUCZOWYCH TECHNOLOGII CYFROWYCH

Artykuł 126

Dodatkowe cele Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych

1. Niezależnie od celów określonych w art. 4 i 5 Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych dąży do realizacji następujących celów ogólnych:
 - a) wzmocnienie autonomii strategicznej Unii w zakresie podzespołów i układów elektronicznych w celu wsparcia przyszłych potrzeb branż wertykalnych i całej gospodarki. Ogólnym celem jest przyczynienie się do podwojenia wartości projektowania i produkcji podzespołów i układów elektronicznych w Europie do 2030 r., zgodnie ze znaczeniem Unii w zakresie produktów i usług;
 - b) ustanowienie doskonałości naukowej i wiodącej roli Unii w zakresie innowacji w powstających technologiach podzespołów i układów, w tym w działalności związanej z niższymi poziomami gotowości technologicznej; oraz promowanie aktywnego zaangażowania MŚP, które muszą stanowić co najmniej jedną trzecią całkowitej liczby uczestników działań pośrednich i otrzymywać co najmniej 20 % środków z funduszy publicznych;
 - c) zapewnienie, aby technologie podzespołów i układów sprostały wyzwaniom społecznym i środowiskowym Europy. Celem jest dostosowanie się do polityki Unii w zakresie efektywności energetycznej i przyczynienie się do zmniejszenia zużycia energii o 32,5 % w 2030 r.

2. Niezależnie od celów określonych w ust. 1 Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych dąży do realizacji następujących celów szczegółowych:

- a) wspieranie badań naukowych i rozwoju na rzecz stworzenia w Europie zdolności projektowania i produkcji w strategicznych obszarach zastosowań;
- b) uruchomienie zrównoważonego portfela dużych i małych projektów wspierających szybki transfer technologii ze środowiska badawczego do przemysłowego;
- c) wspieranie dynamicznego ogólnounijnego ekosystemu na podstawie cyfrowych łańcuchów wartości z uproszczonym dostępem dla nowych podmiotów;
- d) wspieranie badań naukowych i rozwoju na rzecz wzmocnienia technologii podzespołów, które gwarantują bezpieczeństwo, zaufanie i efektywność energetyczną infrastruktury krytycznej oraz krytycznych sektorów w Europie;
- e) sprzyjanie mobilizacji zasobów krajowych i zapewnianie koordynacji unijnych i krajowych programów w zakresie badań naukowych i innowacji w dziedzinie podzespołów i układów elektronicznych;
- f) ustanowienie spójności między Strategicznym programem badań i innowacji w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych a polityką Unii, tak aby za pomocą technologii podzespołów i układów elektronicznych wnoszono skuteczny wkład.

Artykuł 127

Członkowie

1. Członkami Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych są:

- a) organy publiczne, obejmujące:
 - (i) Unię, reprezentowaną przez Komisję;
 - (ii) następujące państwa uczestniczące: Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Czechy, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Islandia, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Niderlandy, Niemcy, Norwegia, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Węgry i Włochy;
- b) członkowie prywatni składający się z następujących stowarzyszeń przemysłowych: stowarzyszenie AENEAS zarejestrowane na podstawie prawa francuskiego; stowarzyszenie branżowe INSIDE zarejestrowane na podstawie prawa niderlandzkiego; stowarzyszenie EPoSS e.V. zarejestrowane na podstawie prawa niemieckiego.

2. Każde z państw uczestniczących wyznacza swoich przedstawicieli w organach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych i wskazuje podmiot lub podmioty krajowe odpowiedzialne za wykonywanie jego obowiązków związanych z działalnością Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych.

Artykuł 128

Wkład finansowy Unii

Wkład finansowy Unii na rzecz Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych, włącznie ze środkami EOG, przeznaczony na pokrycie kosztów administracyjnych i kosztów operacyjnych nie może przekraczać 1 800 000 000 EUR, w tym nie więcej niż 26 331 000 EUR na pokrycie kosztów administracyjnych.

Artykuł 129

Wkłady członków innych niż Unia

1. W okresie, o którym mowa w art. 3, państwa uczestniczące we Wspólnym Przedsięwzięciu na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych wnoszą łączny wkład proporcjonalny do kwoty wkładu Unii na rzecz kosztów operacyjnych, o którym mowa w art. 128. Państwa uczestniczące ustalają między sobą swoje wspólne wkłady i sposób ich przekazania. Nie wpływa to na zdolność każdego państwa uczestniczącego do określania krajowego wkładu finansowego zgodnie z art. 12. W drodze odstępstwa od art. 28 ust. 4 lit. a) państwa uczestniczące nie wnoszą wkładu na rzecz kosztów administracyjnych.

2. W okresie wskazanym w art. 3 członkowie prywatni Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych wnoszą na rzecz Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych wkłady w wysokości co najmniej 2 511 164 000 EUR lub organizują wniesienie takich wkładów przez podmioty wchodzące w ich skład lub z nimi stowarzyszone.

3. Zgodnie z art. 28 ust. 4 członkowie prywatni wnoszą wkład finansowy w wysokości nie więcej niż 26 331 000 EUR na pokrycie kosztów administracyjnych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych lub organizują wniesienie takiego wkładu przez podmioty wchodzące w ich skład lub z nimi stowarzyszone.

4. Wkłady, o których mowa w ust. 1, obejmują wkłady określone w art. 11 ust. 3. Wkłady, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, obejmują wkłady określone w art. 11 ust. 1, w tym co najmniej 90 % z wkładów określonych w art. 11 ust. 1 lit. a).

Artykuł 130

Zakres działalności dodatkowej

1. Rada Zarządzająca Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych może w razie potrzeby zatwierdzić plan działalności dodatkowej, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. b), na wniosek Rady Członków Prywatnych, uwzględniając opinię Rady Władz Publicznych.

2. Do celów art. 11 ust. 1 lit. b) działalność dodatkowa może obejmować:

- a) inwestycje mające na celu uprzemysłowienie rezultatów projektów Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych oraz Wspólnych Przedsięwzięć ECSEL, ARTEMIS i ENIAC;
- b) projekty pilotażowe, instalacje demonstracyjne, zastosowania, wdrożenia, uprzemysłowienie, w tym odpowiednie nakłady inwestycyjne, w tym projekty w ramach projektów IPCEI dotyczących mikroelektroniki;
- c) powiązaną działalność badawczo-rozwojową, która nie jest finansowana ze środków publicznych;
- d) działalność finansowaną z pożyczek Europejskiego Banku Inwestycyjnego i niefinansowaną w ramach dotacji unijnej;
- e) działalność mającą na celu rozwój ekosystemu wspierającego współpracę użytkowników i dostawców technologii.

Artykuł 131

Organy Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych

Organami Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych są:

- a) Rada Zarządzająca;
- b) Dyrektor Wykonawczy;
- c) Rada Władz Publicznych;
- d) Rada Członków Prywatnych.

Artykuł 132

Skład Rady Zarządzającej

Każdy członek Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych wyznacza swoich przedstawicieli oraz delegata głównego, który dysponuje prawem głosu członka w Radzie Zarządzającej.

Artykuł 133

Funkcjonowanie Rady Zarządzającej

1. Prawa głosu w Radzie Zarządzającej są podzielone w następujący sposób:

- a) jedna trzecia dla Komisji;

- b) jedna trzecia dla członków prywatnych łącznie; oraz
 - c) jedna trzecia dla państw uczestniczących łącznie.
2. Przez pierwsze dwa lata budżetowe po ustanowieniu Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych prawa głosu państw uczestniczących są podzielone w następujący sposób:
- a) po 1 % dla każdego z państw uczestniczących;
 - b) pozostała część jest co roku dzielona pomiędzy państwa uczestniczące, proporcjonalnie do ich rzeczywistego wkładu finansowego w ciągu ostatnich dwóch lat we Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych lub poprzedzającą je inicjatywę.
3. W kolejnych latach budżetowych podział praw głosu pomiędzy państwa uczestniczące ustala się co roku, proporcjonalnie do środków zadeklarowanych przez nie na rzecz działań pośrednich w dwóch poprzednich latach budżetowych.
4. Prawa głosu członków prywatnych są podzielone pomiędzy stowarzyszenia przemysłowe w równym stopniu, o ile Rada Członków Prywatnych nie określi inaczej.
5. Prawa głosu każdego nowego członka Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych, który nie jest państwem członkowskim ani państwem stowarzyszonym, określa Rada Zarządzająca przed przystąpieniem tego członka do Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych.

Artykuł 134

Ograniczenie udziału w określonych działaniach

W drodze odstępstwa od art. 17 ust. 2 lit. l), na wniosek Komisji i po zatwierdzeniu przez Radę Władz Publicznych, udział w określonych działaniach zostaje ograniczony zgodnie z art. 22 ust. 5 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”.

Artykuł 135

Skład Rady Władz Publicznych

W skład Rady Władz Publicznych wchodzi przedstawiciele organów publicznych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych.

Każdy z organów publicznych wyznacza swoich przedstawicieli oraz delegata głównego, który dysponuje prawami głosu w Radzie Władz Publicznych.

Artykuł 136

Funkcjonowanie Rady Władz Publicznych

1. Prawa głosu w Radzie Władz Publicznych przyznaje się organom publicznym co roku, proporcjonalnie do ich wkładu finansowego w działalność Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych w danym roku, zgodnie z art. 12, przy czym żaden z członków nie może posiadać więcej niż 50 % wszystkich głosów w Radzie Władz Publicznych.
2. Do celów art. 134 w skład Rady Władz Publicznych wchodzi wyłącznie organy publiczne będące państwami członkowskimi. Ust. 1 stosuje się odpowiednio.
3. Jeżeli mniej niż trzy państwa uczestniczące przekazały Dyrektorowi Wykonawczemu informacje o swoim wkładzie finansowym zgodnie z art. 12 ust. 3, Komisja posiada 50 % praw głosu, a pozostałe 50 % jest rozdzielane równo pomiędzy państwa uczestniczące do czasu, gdy więcej niż trzy państwa uczestniczące Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych prześlą informacje o swoim wkładzie.

4. Organy publiczne podejmują wszelkie starania w celu przyjęcia decyzji w drodze konsensusu. W przypadku braku konsensusu przeprowadza się głosowanie. Decyzję przyjmuje się większością głosów, w przypadku gdy uzyska ona poparcie co najmniej 75 % głosów, uwzględniając głosy nieobecnych uczestniczących państw, ale wyłączając głosy wstrzymujące się.
5. Rada Władz Publicznych wybiera spośród swoich członków przewodniczącego na okres co najmniej dwóch lat.
6. Przewodniczący może zapraszać na jej posiedzenia inne osoby w charakterze obserwatorów, w szczególności przedstawicieli władz regionalnych w Unii, przedstawicieli stowarzyszeń MŚP oraz przedstawicieli innych organów Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych.
7. Zwykłe posiedzenia Rady Władz Publicznych zwołuje się co najmniej dwa razy w roku. Na wniosek Komisji, większości przedstawicieli państw uczestniczących lub przewodniczącego może zostać zwołane posiedzenia nadzwyczajne. Posiedzenia Rady Władz Publicznych zwoływane są przez jej przewodniczącego i odbywają się zwykle w siedzibie Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych.
8. Kworum Rady Władz Publicznych tworzy Komisja oraz co najmniej trzech delegatów głównych państw uczestniczących.
9. Dyrektor Wykonawczy uczestniczy w posiedzeniach Rady Władz Publicznych, o ile Rada Władz Publicznych nie postanowi inaczej, ale nie ma prawa głosu.
10. Na zaproszenie Rady Władz Publicznych każde państwo członkowskie lub państwo stowarzyszone niebędące członkiem Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych może uczestniczyć w posiedzeniach Rady Władz Publicznych w charakterze obserwatora. Obserwatorzy otrzymują wszelkie istotne dokumenty oraz mogą doradzać przy podejmowaniu wszelkich decyzji przez Radę Władz Publicznych. Wszyscy tego rodzaju obserwatorzy będą podlegać zasadom poufności mającym zastosowanie do członków Rady Władz Publicznych.
11. Rada Władz Publicznych może w razie potrzeby powoływać grupy robocze podlegające ogólnej koordynacji ze strony co najmniej jednego organu publicznego.
12. Rada Władz Publicznych przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.
13. Art. 11 ust. 8 i art. 28 ust. 6 stosuje się również odpowiednio do Rady Władz Publicznych.

Artykuł 137

Zadania Rady Władz Publicznych

Rada Władz Publicznych:

- a) przyczynia się do opracowania projektu Strategicznego programu badań i innowacji;
- b) wnosi wkład w projekt programu prac, w szczególności w zaproszenia do składania wniosków, w tym w zasady oceny, wyboru i monitorowania działań pośrednich;
- c) zatwierdza ogłoszenie zaproszeń do składania wniosków zgodnie z programem prac;
- d) wybiera wnioski zgodnie z art. 12 ust. 1 i art. 17 ust. 2 lit. s);
- e) przedstawia opinię w sprawie projektu planu działalności dodatkowej, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. b).

Artykuł 138

Skład Rady Członków Prywatnych

1. W skład Rady Członków Prywatnych wchodzi przedstawiciele prywatnych członków Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych.
2. Każdy z członków prywatnych wyznacza swoich przedstawicieli oraz delegata głównego, który dysponuje prawami głosu w Radzie Członków Prywatnych.

Artykuł 139

Funkcjonowanie Rady Członków Prywatnych

1. Posiedzenia Rady Członków Prywatnych odbywają się co najmniej dwa razy w roku.
2. Rada Członków Prywatnych może w razie potrzeby powoływać grupy robocze podlegające ogólnej koordynacji ze strony co najmniej jednego członka.
3. Rada Członków Prywatnych wybiera przewodniczącego spośród swoich członków.
4. Rada Członków Prywatnych przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 140

Zadania Rady Członków Prywatnych

Rada Członków Prywatnych:

- a) opracowuje i regularnie aktualizuje projekt Strategicznego programu badań i innowacji, aby osiągnąć cele Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych określone w art. 4 i 126, uwzględniając wkład Rady Władz Publicznych;
- b) przedkłada Dyrektorowi Wykonawczemu projekt Strategicznego programu badań i innowacji w terminie określonym przez Radę Zarządzającą;
- c) organizuje doradcze Forum Zainteresowanych Stron, które jest otwarte dla wszystkich publicznych i prywatnych stron zainteresowanych dziedziną kluczowych technologii cyfrowych, w celu przekazywania im informacji oraz zbierania informacji zwrotnych na temat projektu Strategicznego programu badań i innowacji na dany rok;
- d) w stosownych przypadkach oraz uwzględniając art. 130, opracowuje i przedkłada Radzie Zarządzającej do zatwierdzenia projekt planu działalności dodatkowej, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. b), uwzględniając opinię Rady Władz Publicznych.

Artykuł 141

Stopy finansowania

Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” oraz na zasadzie odstępstwa od art. 34 tego rozporządzenia w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych można stosować różne stopy finansowania unijnego w ramach działania w zależności od rodzaju uczestnika, w szczególności MŚP i osób prawnych typu non-profit, oraz rodzaju działania. Stopy finansowania wskazuje się w programie prac.

TYTUŁ VIII

WSPÓLNE PRZEDSIĘWZIĘCIE W CELU BADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA RUCHEM LOTNICZYM W JEDNOLITEJ EUROPEJSKIEJ PRZESTRZENI POWIETRZNEJ 3

Artykuł 142

Dodatkowe cele w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3

1. Niezależnie od celów określonych w art. 4 i 5 Wspólne Przedsięwzięcie w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 dąży do realizacji następujących celów ogólnych:
 - a) wzmocnienie i integracja unijnych zdolności w zakresie badań i innowacji w sektorze zarządzania ruchem lotniczym, dzięki czemu będzie on bardziej odporny i skalowalny w stosunku do wahań ruchu, przy jednoczesnym umożliwieniu sprawnego funkcjonowania wszystkich statków powietrznych;
 - b) wzmocnienie, poprzez innowacje, konkurencyjności załogowego i bezzałogowego transportu lotniczego w Unii oraz rynków usług zarządzania ruchem lotniczym, aby wesprzeć wzrost gospodarczy w Unii;
 - c) opracowywanie innowacyjnych rozwiązań i przyspieszanie ich absorpcji rynkowej w celu ustanowienia jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej jako najbardziej efektywnej i przyjaznej dla środowiska przestrzeni powietrznej na świecie.

2. Wspólne Przedsięwzięcie w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 dąży również do realizacji następujących celów szczegółowych:

- a) opracowanie ekosystemu badań naukowych i innowacji obejmującego całe łańcuchy wartości zarządzania ruchem lotniczym i przestrzeni powietrznej U-space, co umożliwi stworzenie cyfrowej europejskiej przestrzeni powietrznej zdefiniowanej w centralnym planie zarządzania europejskim ruchem lotniczym, umożliwiając współpracę i koordynację niezbędne między instytucjami zapewniającymi służby żeglugi powietrznej a użytkownikami przestrzeni powietrznej w celu zapewnienia jednego zharmonizowanego systemu zarządzania unijnym ruchem lotniczym zarówno na potrzeby operacji z udziałem załogi, jak i bez niej;
- b) opracowywanie i walidacja rozwiązań w zakresie zarządzania ruchem lotniczym wspierających wysoki poziom automatyzacji;
- c) opracowywanie i walidacja architektury technicznej cyfrowej europejskiej przestrzeni powietrznej;
- d) wspieranie szybszego wprowadzania na rynek innowacyjnych rozwiązań za pośrednictwem działań demonstracyjnych;
- e) koordynacja określania priorytetów i planowania wysiłków mających na celu modernizację zarządzania unijnym ruchem lotniczym w oparciu o proces oparty na konsensusie między zainteresowanymi stronami zarządzania ruchem lotniczym;
- f) ułatwienie opracowywania norm dotyczących uprzemysłowienia rozwiązań SESAR.

3. Do celów Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 stosuje się następujące definicje:

- a) „przestrzeń powietrzna U-space” oznacza strefę geograficzną bezzałogowego systemu pokładowego (UAS) wyznaczoną przez państwa członkowskie, w której operacje UAS mogą mieć miejsce wyłącznie przy wsparciu usług U-Space zapewnianych przez dostawcę usług U-Space;
- b) „cyfrowa europejska przestrzeń powietrzna” odnosi się do wizji przedstawionej w centralnym planie zarządzania europejskim ruchem lotniczym, a jej celem jest przekształcenie europejskiej infrastruktury lotniczej, tak aby umożliwić jej bezpieczne i skuteczne radzenie sobie z przyszłym wzrostem i zróżnicowaniem ruchu lotniczego przy jednoczesnym ograniczeniu do minimum oddziaływania na środowisko;
- c) „architektura cyfrowej europejskiej przestrzeni powietrznej” odnosi się do wizji przedstawionej w centralnym planie zarządzania europejskim ruchem lotniczym, a jej celem jest rozwiązanie problemu niewydajnej obecnie architektury przestrzeni powietrznej w perspektywie średnio- i długoterminowej poprzez połączenie konfiguracji i kształtu przestrzeni powietrznej z technologiami służącymi oddzieleniu świadczenia usług od lokalnej infrastruktury oraz stopniowemu podnoszeniu poziomu wsparcia współpracy i automatyzacji;
- d) „faza opracowywania projektu SESAR” oznacza fazę obejmującą ustanowienie i aktualizację długoterminowej wizji projektu SESAR, powiązanej koncepcji działań operacyjnych umożliwiających usprawnienia na każdym etapie lotu, wymaganych kluczowych zmian operacyjnych w ramach sieci zarządzania europejskim ruchem lotniczym oraz wymaganych priorytetów w zakresie rozwoju i wdrażania;
- e) „faza wdrażania projektu SESAR” oznacza kolejne fazy uprzemysłowienia i wdrażania, podczas których prowadzona jest następująca działalność: normalizacja, produkcja i certyfikacja sprzętu naziemnego i wyposażenia pokładowego oraz procedur niezbędnych w celu wdrożenia rozwiązań SESAR (uprzemysłowienie); oraz zamówienia, montaż i uruchamianie sprzętu i systemów opartych na rozwiązaniach SESAR, w tym powiązanych procedur operacyjnych (wdrażanie).

Artykuł 143

Dodatkowe zadania w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3

Niezależnie od zadań określonych w art. 5 Wspólne Przedsięwzięcie w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 wykonuje następujące zadania:

- a) koordynuje zadania w fazie opracowywania projektu badań z zakresu zarządzania ruchem lotniczym w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej, monitoruje wdrażanie projektu SESAR i w razie potrzeby zmienia centralny plan zarządzania europejskim ruchem lotniczym;
- b) wdraża aspekty badań naukowych i rozwoju centralnego planu zarządzania europejskim ruchem lotniczym, w szczególności poprzez:
 - (i) organizowanie, koordynowanie i monitorowanie prac w fazie rozwoju projektu SESAR zgodnie z centralnym planem zarządzania europejskim ruchem lotniczym, w tym działań z zakresu badań naukowych i innowacji o niskim poziomie gotowości technologicznej (0–2);
 - (ii) dostarczanie rozwiązań w ramach projektu SESAR, które są możliwymi do wdrożenia wynikami fazy rozwoju projektu SESAR wprowadzającymi nowe lub usprawnione standaryzowane i interoperacyjne procedury lub technologie operacyjne;

- (iii) zapewnienie udziału cywilnych i wojskowych zainteresowanych stron z sektora lotnictwa, w szczególności instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej, użytkowników przestrzeni powietrznej, stowarzyszeń pracowniczych, portów lotniczych, przemysłu wytwórczego, jak również odpowiednich instytucji naukowych i środowiska naukowego;
- c) ułatwia przyspieszoną absorpcję rynkową rozwiązań w ramach projektu SESAR poprzez:
- (i) organizację i koordynację działalności w zakresie demonstracji na dużą skalę;
 - (ii) ścisłą koordynację z EASA w celu umożliwienia terminowego opracowania przez EASA środków regulacyjnych, które wchodzi w zakres rozporządzenia (UE) 2018/1139, oraz właściwych przepisów wykonawczych;
 - (iii) wspieranie powiązanej działalności normalizacyjnej w ścisłej współpracy z organami normalizacyjnymi i EASA, a także z podmiotem ustanowionym w celu koordynowania zadań w fazie wdrażania projektu SESAR zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 409/2013 ⁽⁴³⁾.

Artykuł 144

Członkowie

1. Członkami Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 są:

- a) Unia, reprezentowana przez Komisję;
- b) Europejska Organizacja ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (Eurocontrol), reprezentowana przez jej Agencję, po powiadomieniu o jej decyzji o przystąpieniu do Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 w drodze złożenia oświadczenia o podjęciu zobowiązania, które nie może zawierać warunków dotyczących jego przystąpienia innych niż warunki określone w niniejszym rozporządzeniu;
- c) członkowie założyciele wymienieni w załączniku III do niniejszego rozporządzenia, po powiadomieniu o ich decyzji o przystąpieniu do Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 w drodze złożenia oświadczenia o podjęciu zobowiązania, które nie może zawierać warunków dotyczących jego przystąpienia innych niż warunki określone w niniejszym rozporządzeniu;
- d) członkowie stowarzyszeni, którzy mają zostać wybrani zgodnie z art. 7.

2. Niezależnie od art. 7 ust. 1 Rada Zarządzająca może, w okresie pierwszych sześciu miesięcy od ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3, wybrać członków stowarzyszonych z listy sporządzonej po ogłoszeniu przez Komisję otwartego zaproszenia do wyrażenia zainteresowania przed ustanowieniem tego Wspólnego Przedsięwzięcia. Warunki art. 7 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Wybierając członków stowarzyszonych, Rada Zarządzająca dąży do zapewnienia odpowiedniej reprezentacji całego łańcucha wartości zarządzania ruchem lotniczym oraz, w razie potrzeby, wyboru stosownych podmiotów spoza sektora. Jako członkowie stowarzyszeni Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 mogą zostać wybrane państwowe lub prywatne podmioty lub organy, w tym podmioty lub organy z tych państw trzecich, które zawarły z Unią co najmniej jedną umowę w dziedzinie transportu lotniczego.

Artykuł 145

Wkład finansowy Unii

Wkład finansowy Unii na rzecz Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3, włącznie ze środkami EOG, przeznaczony na pokrycie kosztów administracyjnych i kosztów operacyjnych nie może przekraczać 600 000 000 EUR, w tym nie więcej 30 000 000 EUR na pokrycie kosztów administracyjnych.

⁽⁴³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 409/2013 z dnia 3 maja 2013 r. w sprawie definicji wspólnych projektów, ustanowienia systemu zarządzania i określenia zachęt wspierających wdrożenie europejskiego centralnego planu zarządzania ruchem lotniczym (Dz.U. L 123 z 4.5.2013, s. 1).

Artykuł 146

Wkłady członków innych niż Unia

1. Członkowie prywatni Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 wnoszą łączny wkład w wysokości co najmniej 500 000 000 EUR, w tym nie więcej niż 25 000 000 EUR na pokrycie kosztów administracyjnych, lub organizują wniesienie takiego wkładu przez podmioty wchodzące w ich skład lub z nimi stowarzyszone, w okresie wskazanym w art. 3.
2. Eurocontrol wnosi łączny wkład w wysokości do 500 000 000 EUR, w tym nie więcej niż 25 000 000 EUR na pokrycie kosztów administracyjnych, w okresie wskazanym w art. 3. Niezależnie od art. 11 ust. 4 wkład obejmuje również wkłady rzeczowe na rzecz działalności dodatkowej.

Artykuł 147

Zakres działalności dodatkowej

Do celów art. 11 ust. 1 lit. b) działalność dodatkowa może obejmować:

- a) działalność obejmującą całą część projektów badawczych z zakresu zarządzania ruchem lotniczym w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej, która nie jest finansowana ze środków unijnych, a która przyczynia się do realizacji uzgodnionego programu prac w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia;
- b) działalność na rzecz uprzemysłowienia, w tym normalizacja, certyfikacja i produkcja, związane z rozwiązaniami SESAR w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 lub poprzedzającej je inicjatywy, Wspólnego Przedsięwzięcia SESAR;
- c) działalność dotyczącą komunikacji i działalność informacyjną związaną z rozwiązaniami SESAR w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 lub poprzedzającej je inicjatywy, Wspólnego Przedsięwzięcia SESAR;
- d) działalność zapewniającą globalną harmonizację zarządzania ruchem lotniczym na podstawie rozwiązań SESAR w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 lub poprzedzającej je inicjatywy, Wspólnego Przedsięwzięcia SESAR;
- e) wdrożenie lub absorpcja rezultatów projektów w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 lub poprzedzającej je inicjatywy, Wspólnego Przedsięwzięcia SESAR, które nie otrzymały żadnego finansowania unijnego.

Artykuł 148

Organy Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3

Organami Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 są:

- a) Rada Zarządzająca;
- b) Dyrektor Wykonawczy;
- c) Grupa Przedstawicieli Państw;
- d) Organ Doradczy do spraw Naukowych.

Artykuł 149

Skład Rady Zarządzającej

W skład Rady Zarządzającej wchodzi:

- a) dwóch przedstawicieli Komisji działających w imieniu Unii;
- b) po jednym przedstawicielu każdego z członków innych niż Unia.

Artykuł 150

Funkcjonowanie Rady Zarządzającej

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 16 ust. 4 Radzie Zarządzającej przewodniczy Komisja działająca w imieniu Unii.
2. Rada Zarządzająca ma następujących stałych obserwatorów:
 - a) przedstawiciel Europejskiej Agencji Obrony;
 - b) przedstawiciel cywilnych użytkowników przestrzeni powietrznej, wyznaczony przez organizację reprezentującą ich na poziomie europejskim;
 - c) przedstawiciel instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej, wyznaczony przez organizację reprezentującą je na poziomie europejskim;
 - d) przedstawiciel wytwórców sprzętu, wyznaczony przez organizację reprezentującą ich na poziomie europejskim;
 - e) przedstawiciel portów lotniczych, wyznaczony przez organizację reprezentującą je na poziomie europejskim;
 - f) przedstawiciel podmiotów reprezentujących pracowników sektora zarządzania ruchem lotniczym, wyznaczony przez organizację reprezentującą je na poziomie europejskim;
 - g) przedstawiciel odpowiednich instytucji naukowych lub środowiska naukowego zajmującego się odnośną dziedziną, wyznaczony przez organizację reprezentującą je na poziomie europejskim;
 - h) przedstawiciel EASA;
 - i) przedstawiciel europejskiej organizacji normalizacyjnej w lotnictwie;
 - j) przedstawiciel przemysłu bezzałogowych statków powietrznych, wyznaczony przez organizację reprezentującą go na poziomie europejskim.
3. Liczba głosów członków Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 jest proporcjonalna do ich wkładu na rzecz budżetu wspólnego przedsięwzięcia. Jednakże Unia i Eurocontrol dysponują – każda z osobna – co najmniej 25 % całkowitej liczby głosów, a przedstawiciel cywilnych użytkowników przestrzeni powietrznej, o którym mowa w ust. 2 lit. b), dysponuje co najmniej 10 % całkowitej liczby głosów.
4. Decyzje Rady Zarządzającej przyjmowane są zwykłą większością oddanych głosów. W przypadku równej liczby głosów rozstrzygający jest głos Unii.
5. Decyzje dotyczące przeglądu centralnego planu zarządzania europejskim ruchem lotniczym wymagają poparcia Unii i Eurocontrol. W decyzjach takich muszą zostać uwzględnione opinie wyrażone przez wszystkich stałych obserwatorów, o których mowa w ust. 2, i Grupę Przedstawicieli Państw.

Artykuł 151

Dodatkowe zadania Rady Zarządzającej

Niezależnie od zadań określonych w art. 17 Rada Zarządzająca Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 nadzoruje dostarczanie komponentów badań naukowych i rozwoju określonych w centralnym planie zarządzania europejskim ruchem lotniczym.

Artykuł 152

Dodatkowe zadania Dyrektora Wykonawczego

Niezależnie od zadań wymienionych w art. 19 Dyrektor Wykonawczy Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 wykonuje następujące zadania:

- a) kieruje realizacją faz opracowywania i rozwoju projektu SESAR zgodnie z wytycznymi sformułowanymi przez Radę Zarządzającą;
- b) przedstawia Radzie Zarządzającej wszelkie propozycje wymagające zmian w koncepcji fazy rozwoju projektu SESAR.

*Artykuł 153***Grupa Przedstawicieli Państw**

Niezależnie od art. 20 państwa członkowskie zapewniają, aby ich odpowiedni przedstawiciele przedstawili skoordynowane stanowisko, które odzwierciedla poglądy ich państwa członkowskiego wyrażone w ramach:

- a) Komitetu ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej powołanego na mocy art. 5 rozporządzenia (WE) nr 549/2004;
- b) komitetu programowego zgodnie z art. 14 programu służącego realizacji programu „Horyzont Europa”.

*Artykuł 154***Komitet Naukowy**

1. Organem doradczym do spraw naukowych Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3, o którym mowa w art. 21 ust. 1 lit. a), jest Komitet Naukowy.
2. W skład Komitetu Naukowego wchodzi nie więcej niż 15 stałych członków.
3. Przewodniczącemu Komitetu Naukowego wybiera się na dwuletnią kadencję.
4. Komitet Naukowy może udzielać porad na wniosek Rady Zarządzającej i innych organów Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 lub z własnej inicjatywy, w szczególności w zakresie działań związanych z niskim poziomem gotowości technologicznej (0–2).
5. Komitet Naukowy współpracuje z odpowiednimi organami doradczymi utworzonymi w ramach programu „Horyzont Europa”.

*Artykuł 155***Akty wykonawcze ustalające stanowisko Unii w odniesieniu do zmiany centralnego planu zarządzania europejskim ruchem lotniczym**

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustalenia stanowiska Unii w sprawie zmiany centralnego planu zarządzania europejskim ruchem lotniczym. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽⁴⁴⁾.
2. Komisję wspomaga Komitet ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej powołany na mocy rozporządzenia (WE) nr 549/2004. Komitet ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

*Artykuł 156***Certyfikacja nowych technologii**

1. Wnioskodawcy, uczestnicy lub Dyrektor Wykonawczy mogą zwrócić się do EASA o udzielenie im porad w kwestii konkretnych projektów i działań demonstracyjnych związanych z zagadnieniami dotyczącymi zgodności ze standardami w zakresie bezpieczeństwa lotniczego, interoperacyjności i ochrony środowiska, w celu zapewnienia, aby te projekty i ta działalność doprowadziły do terminowego wprowadzenia stosownych standardów, skutkowałą odpowiednią zdolnością w zakresie prowadzenia badań i przyjęciem wymogów regulacyjnych w zakresie opracowywania produktów i wdrażania nowych technologii.
2. Kwestie dotyczące działań i usług związanych z certyfikacją regulują przepisy w zakresie opłat i honorariów ustanowione w rozporządzeniu (UE) 2018/1139.

⁽⁴⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Artykuł 157

Umowa z Eurocontrol

Rola i wkład Eurocontrol jako członka założyciela Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 zostaną określone w umowie administracyjnej między obiema stronami, Wspólnym Przedsięwzięciem w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 i Eurocontrol. W umowie tej opisuje się zadania, obowiązki i wkład Eurocontrol w działalność Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3, w następującym zakresie:

- a) organizowanie działalności badawczo-rozwojowej i walidacyjnej Eurocontrol zgodnie z programem prac Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3;
- b) zapewnianie specjalistycznego wsparcia i doradztwa Wspólnemu Przedsięwzięciu w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 na jego wnioski;
- c) wsparcie i doradztwo w zakresie wspólnych prac rozwojowych na rzecz przyszłych systemów zarządzania europejskim ruchem lotniczym, w szczególności w związku z przyszłą architekturą przestrzeni powietrznej;
- d) wspieranie monitorowania wdrażania rozwiązań SESAR zgodnie z centralnym planem zarządzania europejskim ruchem lotniczym;
- e) stosunki z państwami członkowskimi Eurocontrol w celu zabezpieczenia szerokiego wsparcia dla celów polityki unijnej oraz rezultatów działalności w zakresie badań naukowych, weryfikacji i demonstracji wśród partnerów w ramach ogólnoeuropejskiej sieci;
- f) zapewnianie wsparcia dla zarządzania programem;
- g) wniesienie wkładu na rzecz kosztów administracyjnych Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 oraz zapewnianie technologii informacyjnej, komunikacji i wsparcia logistycznego dla Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3.

Artykuł 158

Ustalenia dotyczące zaplecza administracyjnego

Art. 13 nie stosuje się do Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3. Ustalenia dotyczące zaplecza administracyjnego zapewnia Eurocontrol.

TYTUŁ IX

WSPÓLNE PRZEDSIĘWZIĘCIE NA RZECZ INTELIGENTNYCH SIECI I USŁUG

Artykuł 159

Dodatkowe cele Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług

1. Niezależnie od celów określonych w art. 4 i 5 Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług dąży do realizacji następujących celów ogólnych:
 - a) sprzyjanie wiodącej pozycji technologicznej Europy w przyszłych inteligentnych sieciach i usługach poprzez wzmocnienie obecnych mocnych stron przemysłowych i rozszerzenie zakresu z łączności 5G na szerszy strategiczny łańcuch wartości, w tym zapewnianie usług opartych na chmurze, a także komponentów i urządzeń;
 - b) dostosowanie strategicznych planów działania szerszego zakresu podmiotów przemysłowych, w tym nie tylko branży telekomunikacyjnej, ale także podmiotów z sektorów internetu rzeczy, chmury oraz komponentów i urządzeń;
 - c) podnoszenie poziomu technologicznej i naukowej doskonałości Europy w celu wspierania wiodącej pozycji Europy, aby kształtować i opanować systemy 6G do 2030 r.;
 - d) wzmocnienie wdrożenia cyfrowej infrastruktury oraz absorpcji cyfrowych rozwiązań na rynkach europejskich, w szczególności poprzez zapewnienie mechanizmu koordynacji strategicznej dla CEF2 – technologie cyfrowe (CEF2), a także synergii w ramach CEF2 oraz z programem „Cyfrowa Europa” i Programem InvestEU w ramach zakresu działalności Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług oraz zarządzania nim;

- e) przygotowywanie europejskiego przemysłu dostarczającego inteligentne sieci i usługi na bardziej długoterminowe możliwości wynikające z rozwoju rynków wertykalnych infrastruktury i usług sieci 5G, a później 6G w Europie;
- f) ułatwienie spełnienia przez innowacje cyfrowe potrzeb europejskiego rynku i wymogów polityki publicznej – do 2030 r. – w tym najwyższych wymogów branż wertykalnych, a także wymogów społecznych w dziedzinach obejmujących bezpieczeństwo, efektywność energetyczną i pola elektromagnetyczne;
- g) wspieranie dostosowania przyszłych inteligentnych sieci i usług do celów polityki unijnej, w tym Europejskiego Zielonego Ładu, bezpieczeństwa sieci i informacji, etyki i prywatności, a także ukierunkowanego na człowieka i zrównoważonego internetu.

2. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług dąży również do realizacji następujących celów szczegółowych:

- a) ułatwienie wdrożenia technologii, które są w stanie spełnić zaawansowane wymogi komunikacyjne, przy jednoczesnym wspieraniu europejskiej doskonałości w technologiach i architekturach inteligentnych sieci i usług oraz ich ewolucji w kierunku 6G, w tym silnych stanowisk europejskich w odniesieniu do norm, kluczowych patentów i kluczowych wymogów, takich jak wymagania dotyczące zakresu częstotliwości potrzebnego dla przyszłych zaawansowanych technologii inteligentnych sieci;
- b) przyspieszenie rozwoju technologii energooszczędnych sieci w celu znaczącego ograniczenia zużycia energii i zasobów całej infrastruktury cyfrowej do 2030 r. oraz obniżenia zużycia energii przez kluczowe branże wertykalne wspierane przez technologie inteligentnych sieci i usług;
- c) przyspieszenie rozwoju i powszechnego wdrożenia sieci 5G do 2025 r. oraz później infrastruktury 6G w Europie, w szczególności poprzez promowanie koordynacji i wsparcia strategicznego wdrożenia 5G dla opartej na sieci i zautomatyzowanej mobilności wzdłuż korytarzy transgranicznych z wykorzystaniem CEF2 – technologie cyfrowe oraz promując rozpowszechnianie w ramach CEF2, programu „Cyfrowa Europa” i Programu InvestEU;
- d) sprzyjanie zrównoważonemu i zróżnicowanemu łańcuchowi dostaw i łańcuchowi wartości zgodnie z zestawem narzędzi na potrzeby cyberbezpieczeństwa sieci 5G;
- e) wzmocnienie pozycji przemysłu unijnego w globalnym łańcuchu wartości inteligentnych sieci i usług, poprzez stworzenie masy krytycznej publicznych i prywatnych podmiotów, w szczególności dzięki zwiększeniu wkładu ze strony podmiotów działających w obszarze oprogramowania i internetu rzeczy, wykorzystywaniu inicjatyw krajowych i wspieraniu powstawania nowych podmiotów;
- f) wspieranie dostosowania do wymogów etycznych i wymogów bezpieczeństwa poprzez uwzględnianie ich w Strategicznych programach badań i innowacji oraz – w stosownych przypadkach – dostarczanie informacji na potrzeby unijnego procesu legislacyjnego.

Artykuł 160

Dodatkowe zadania Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług

Niezależnie od zadań określonych w art. 5 Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług wykonuje następujące zadania:

- a) wnoszenie wkładu w programy prac innych programów Unii, takich jak CEF2 – technologie cyfrowe oraz program „Cyfrowa Europa” i Program InvestEU, w ramach których prowadzona jest działalność w obszarze inteligentnych sieci i usług;
- b) koordynowanie we współpracy z Komisją i właściwymi stosownymi organami finansującymi unijnych inicjatyw testowych, pilotażowych i wdrożeniowych w dziedzinie inteligentnych sieci i usług, w tym ogólnoeuropejskich korytarzy 5G na rzecz opartej na sieci i zautomatyzowanej mobilności w ramach CEF2 – technologie cyfrowe;
- c) promowanie synergii między odpowiednimi rodzajami działalności dotyczącej testów, projektów pilotażowych i wdrażania prowadzonymi w obszarze inteligentnych sieci i usług finansowanymi przez Unię, takimi jak działalność finansowana ze środków CEF2 – technologie cyfrowe oraz programu „Cyfrowa Europa” i Programu InvestEU, a także zapewnienie skutecznego rozpowszechniania i wykorzystywania wiedzy ogólnej i know-how zdobytych w kontekście tej działalności;

- d) opracowanie i koordynowanie strategicznych programów wdrożenia dotyczących ogólnoeuropejskich korytarzy 5G na rzecz opartej na sieci i zautomatyzowanej mobilności przy udziale zainteresowanych stron. Programy te zawierają niewiążące wskazówki strategiczne obejmujące czas trwania CEF2 – technologie cyfrowe poprzez określenie wspólnej wizji rozwoju ekosystemów opartych na sieci 5G oraz podstawowych wymogów dotyczących sieci i usług, jak również określające cele i plany działania w zakresie wdrożenia, a także potencjalne modele współpracy.

Artykuł 161

Członkowie

Członkami Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług są:

- a) Unia, reprezentowana przez Komisję;
- b) Stowarzyszenie Branżowe 6G, zarejestrowane na podstawie prawa belgijskiego po powiadomieniu o jego decyzji o przystąpieniu do Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług w drodze złożenia oświadczenia o podjęciu zobowiązania, które nie może zawierać warunków dotyczących jego przystąpienia innych niż warunki określone w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 162

Wkład finansowy Unii

Wkład finansowy Unii na rzecz Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług, włącznie ze środkami EOG, przeznaczony na pokrycie kosztów administracyjnych i kosztów operacyjnych nie może przekraczać 900 000 000 EUR, w tym nie więcej niż 18 519 000 EUR na pokrycie kosztów administracyjnych.

Artykuł 163

Wkłady członków innych niż Unia

1. Członkowie Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług inni niż Unia wnoszą łączny wkład w wysokości co najmniej 900 000 000 EUR lub organizują wniesienie takiego wkładu przez podmioty wchodzące w ich skład lub z nimi stowarzyszone, w okresie wskazanym w art. 3.
2. Członkowie Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług inni niż Unia wnoszą roczny wkład finansowy na pokrycie kosztów administracyjnych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług w wysokości co najmniej 20 % łącznych kosztów administracyjnych lub organizują wniesienie takiego wkładu przez podmioty wchodzące w ich skład lub z nimi stowarzyszone. Dążą oni do zwiększenia liczby podmiotów wchodzących w ich skład lub z nimi stowarzyszonych, aby zwiększyć swój wkład do 50 % kosztów administracyjnych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług w całym okresie jego trwania, należycie uwzględniając podmioty wchodzące w ich skład lub z nimi stowarzyszone będące MŚP.

Artykuł 164

Zakres działalności dodatkowej

Do celów art. 11 ust. 1 lit. b) działalność dodatkowa może obejmować:

- a) działalność badawczo-rozwojową typu *spin-off*;
- b) przyczynianie się do normalizacji;
- c) wnoszenie wkładu w konsultacje w kontekście unijnych procesów regulacyjnych;
- d) działalność finansowaną z pożyczek Europejskiego Banku Inwestycyjnego, która nie jest finansowana w ramach dotacji unijnej;
- e) wkład w działalność członków innych niż Unia i każdej innej grupy lub każdego innego stowarzyszenia zainteresowanych stron w obszarze Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług, która nie jest finansowana w ramach dotacji unijnej;
- f) działalność mającą na celu rozwój ekosystemu, w tym nawiązywanie współpracy z branżami wertykalnymi;

- g) działalność w zakresie globalnego upowszechniania rezultatów, aby osiągnąć konsensus w sprawie technologii wspomaganych w ramach przygotowywania przyszłych norm;
- h) testy, wersje demonstracyjne, projekty pilotażowe, wprowadzanie do obrotu oraz wczesne wdrażanie technologii;
- i) współpracę międzynarodową, która nie jest finansowana w ramach dotacji unijnej;
- j) działalność związaną z przygotowaniem projektów dotyczących badań naukowych i innowacji finansowanych przez podmioty prywatne lub publiczne inne niż Unia i uczestnictwo w takich projektach.

Artykuł 165

Organy Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług

Organami Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług są:

- a) Rada Zarządzająca;
- b) Dyrektor Wykonawczy;
- c) Grupa Przedstawicieli Państw;
- d) Grupa Zainteresowanych Stron.

Artykuł 166

Skład Rady Zarządzającej

1. W skład Rady Zarządzającej wchodzi:
 - a) dwaj przedstawiciele Komisji działających w imieniu Unii;
 - b) pięciu przedstawicieli Stowarzyszenia Branżowego 6G.
2. Niezależnie od art. 42, przedstawiciele członków prywatnych niezwłocznie ujawniają Radzie Zarządzającej swoje zaangażowanie w działalność zawodową prowadzoną z podmiotami, które nie mają siedziby w Unii, lub z podmiotami, które nie są kontrolowane przez osoby prawne ani podmioty mające siedzibę w Unii. W takim przypadku przedstawiciele Unii mogą podjąć decyzję o zwróceniu się do danego członka o wyznaczenie innego przedstawiciela.

Artykuł 167

Funkcjonowanie Rady Zarządzającej

Stowarzyszenie Branżowe 6G ma 50 % praw głosu.

Artykuł 168

Dodatkowe zadania Rady Zarządzającej

Niezależnie od zadań określonych w art. 17 Rada Zarządzająca Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług wykonuje następujące zadania:

- a) przyjmowanie strategicznych programów wdrożenia będących niewiązującymi wkładami w ramach CEF2 – technologie cyfrowe na rzecz korytarzy 5G oraz, w stosownych przypadkach, ich zmiana przez cały okres trwania CEF2 – technologie cyfrowe;
- b) zapewnienie, aby unijne prawodawstwo dotyczące cyberbezpieczeństwa oraz istniejące i przyszłe skoordynowane wytyczne państw członkowskich były brane pod uwagę we wszelkiej działalności Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług;
- c) promowanie synergii i komplementarności między sektorem cyfrowym, transportowym i energetycznym CEF2 – technologie cyfrowe poprzez określenie obszarów interwencji i wnoszenie wkładu w programy prac, a także synergii i komplementarności z pozostałymi odpowiednimi programami Unii.

Artykuł 169

Grupa Przedstawicieli Państw

Niezależnie od art. 20 przedstawiciele zapewniają przedstawienie skoordynowanego stanowiska, które odzwierciedla poglądy ich państwa wyrażone w związku z:

- a) kwestiami badań naukowych i innowacji związanymi z programem „Horyzont Europa”;
- b) strategicznym programem wdrożenia i działalnością wdrożeniową dotyczącą innych programów Unii, w szczególności CEF2 – technologie cyfrowe, ale także działalnością w ramach programu „Cyfrowa Europa” i Programu InvestEU wchodzącą w zakres Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług.

Artykuł 170

Bezpieczeństwo

1. Jeżeli zostanie to uznane za stosowne, Rada Zarządzająca może wymagać, aby działanie finansowane przez Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług zapewniało, by elementy sieci wdrożone do celów eksperymentów lub działań pilotażowych prowadzonych na dużą skalę były zgodne z ocenami weryfikacji pod kątem bezpieczeństwa. Oceny muszą odzwierciedlać unijne prawodawstwo i politykę dotyczące cyberbezpieczeństwa, jak również istniejące i przyszłe skoordynowane wytyczne państw członkowskich.

2. W odniesieniu do zadania, o którym mowa w art. 160 lit. a), Rada Zarządzająca zaleca, aby inne organy finansujące stosowały do swoich działań odpowiednio ust. 1 niniejszego artykułu oraz art. 17 ust. 2 lit. l), w przypadkach gdy uważa to za właściwe i gdy jest to dozwolone na podstawie aktu podstawowego danego unijnego programu finansowania.

CZĘŚĆ TRZECIA

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 171

Monitorowanie i ocena

1. Działalność podejmowana przez wspólne przedsięwzięcia podlega stałemu monitorowaniu i okresowym przeglądom zgodnie z ich przepisami finansowymi, aby zapewnić najsilniejsze oddziaływanie i najwyższy poziom doskonałości naukowej, a także najskuteczniejsze i najefektywniejsze wykorzystanie zasobów. Wyniki monitorowania i okresowych przeglądów włącza się do monitorowania partnerstw europejskich i ocen wspólnych przedsięwzięć w ramach ocen programu „Horyzont Europa” zgodnie z art. 50 i 52 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”.

2. Wspólne przedsięwzięcia organizują stałe monitorowanie i sprawozdawczość w odniesieniu do zarządzania i realizacji swoją działalnością oraz okresowe przeglądy produktów, rezultatów i oddziaływania finansowanych działań pośrednich realizowanych zgodnie z art. 50 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa” i załącznikiem III do tego rozporządzenia. Monitorowanie i sprawozdawczość obejmują:

- a) wskaźniki czasowe na potrzeby corocznej sprawozdawczości dotyczącej postępów ich działalności w realizacji celów ogólnych, szczegółowych i operacyjnych, w tym ustanowionych w części drugiej dodatkowych celów wspólnych przedsięwzięć, w oparciu o ścieżki oddziaływania określone w załączniku V do rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”;
- b) informacje na temat synergii między działaniami wspólnego przedsięwzięcia a krajowymi lub regionalnymi inicjatywami i politykami – na podstawie informacji otrzymanych przez uczestniczące państwa lub grupę przedstawicieli państw, a także na temat synergii z innymi programami unijnymi i innymi partnerstwami europejskimi;
- c) informacje na temat poziomu uwzględniania nauk społecznych i humanistycznych, stosunku między niższymi i wyższymi poziomami gotowości technologicznej w badaniach naukowych realizowanych w ramach współpracy, postępów w zwiększaniu uczestnictwa państw objętych inicjatywą rozszerzania uczestnictwa, geograficznego składu konsorcjów w projektach realizowanych w ramach współpracy, stosowania dwuetapowej procedury składania i oceny wniosków, środków mających na celu ułatwianie powiązań opartych na współpracy w europejskich badaniach nauko-

wych i innowacjach, stosowania przeglądu oceny oraz liczby i rodzaju skarg, poziomu uwzględniania problematyki klimatu i związanych z tym wydatki, udziału MŚP, udziału sektora prywatnego, równowagi płci w finansowanych działaniach, panelach oceniających, radach i grupach doradczych, stopy współfinansowania, finansowania uzupełniającego i skumulowanego z innych funduszy unijnych, czasu oczekiwania na przyznanie dotacji, poziomu współpracy międzynarodowej, zaangażowania obywateli i społeczeństwa obywatelskiego;

- d) poziomy wydatków w podziale na projekty, aby umożliwić przeprowadzenie szczegółowej analizy, w tym w odniesieniu do poszczególnych obszarów interwencji;
- e) poziom nadmiaru zgłoszeń, w szczególności liczbę wniosków, a w odniesieniu do każdego zaproszenia do składania wniosków – średnią punktację i odsetek wniosków powyżej i poniżej progów jakości;
- f) informacje na temat ilościowych i jakościowych efektów dźwigni, w tym na temat zadeklarowanych i rzeczywiście wniesionych wkładów finansowych i rzeczowych, wyeksponowania i pozycji na arenie międzynarodowej oraz oddziaływania na ryzyko związane z inwestycjami sektora prywatnego w zakresie badań naukowych i innowacji;
- g) informacje na temat środków mających na celu przyciągnięcie nowych podmiotów, zwłaszcza MŚP, instytucji szkolnictwa wyższego i organizacji badawczych, a także rozszerzenie sieci współpracy.

3. Oceny działań operacyjnych wspólnych przedsięwzięć przeprowadza się w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w śródkresowej i końcowej ocenie programu „Horyzont Europa” i powiązany z nią procesie decyzyjnym dotyczącym programu „Horyzont Europa”, jego następcy i innych istotnych inicjatyw w dziedzinie badań naukowych i innowacji, o których mowa w art. 52 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”.

4. Komisja przeprowadza śródkresową i końcową ocenę każdego wspólnego przedsięwzięcia uwzględnianą w ocenach programu „Horyzont Europa”, jak określono w art. 52 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”. W ramach ocen bada się sposób, w jaki każde wspólne przedsięwzięcie realizuje swoją misję i swoje cele, bierze się pod uwagę całą działalność prowadzoną przez wspólne przedsięwzięcie i ocenia się europejską wartość dodaną określonego wspólnego przedsięwzięcia, jego efektywność, skuteczność, w tym otwartość i przejrzystość, znaczenie realizowanej działalności oraz jej spójność i komplementarność z odpowiednimi politykami regionalnymi, krajowymi i unijnymi, w tym synergie z innymi częściami programu „Horyzont Europa”, takimi jak misje, klastry lub programy tematyczne lub szczegółowe. W ocenach uwzględnia się opinie zainteresowanych stron zarówno na poziomie europejskim, jak i krajowym, a także – w stosownych przypadkach – ocenę długoterminowego oddziaływania naukowego, społecznego, gospodarczego i technologicznego wspólnych przedsięwzięć, o których mowa w art. 174 ust. 3–9. W stosownych przypadkach w ocenach zamieszcza się również ocenę najskuteczniejszego trybu interwencji w ramach polityki na potrzeby wszelkich przyszłych działań, a także znaczenie i spójność każdego ewentualnego odnowienia wszelkich wspólnych przedsięwzięć, biorąc pod uwagę ogólne priorytety polityczne oraz otoczenie wsparcia badań naukowych i innowacji, w tym określanie stanowiska względem innych inicjatyw wspieranych za pośrednictwem programu ramowego, w szczególności partnerstw europejskich lub misji. W ocenach należy uwzględnić także plan stopniowego wycofywania przyjęty przez radę zarządzającą zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. a1).

5. Na podstawie wniosków z oceny śródkresowej, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja może podjąć działania zgodnie z art. 11 ust. 6 lub wszelkie inne właściwe działania.

6. Komisja może przeprowadzać dalsze oceny zagadnień lub tematów o znaczeniu strategicznym z pomocą niezależnych ekspertów zewnętrznych wybranych w drodze przejrzystego procesu, aby zbadać postępy poczynione przez wspólne przedsięwzięcie w osiągnięciu określonych celów, wskazać czynniki przyczyniające się do realizacji działalności i określić najlepsze praktyki. Przy przeprowadzaniu tych dalszych ocen Komisja w pełni uwzględnia oddziaływanie administracyjne na wspólne przedsięwzięcie.

7. Wspólne przedsięwzięcia przeprowadzają okresowe przeglądy swojej działalności, które mają służyć jako podstawa ocen śródkresowych i końcowych wspólnych przedsięwzięć w ramach ocen programu „Horyzont Europa”, o których mowa w art. 52 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”.

8. Przeglądy i oceny okresowe uwzględnia się w przypadku likwidacji lub stopniowego wycofywania wspólnego przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 45 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”. W terminie sześciu miesięcy od likwidacji wspólnego przedsięwzięcia, nie później jednak niż po upływie czterech lat od uruchomienia procedury likwidacji, o której mowa w art. 45 niniejszego rozporządzenia, Komisja przeprowadzi końcową ocenę tego wspólnego przedsięwzięcia zgodnie z końcową oceną programu „Horyzont Europa”.

9. Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów i publikuje wyniki ocen wspólnych przedsięwzięć obejmujące wnioski z tych ocen oraz uwagi Komisji w ramach ocen programu „Horyzont Europa”, o których mowa w art. 52 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”.

Artykuł 172

Wsparcie ze strony państwa przyjmującego

Wspólne przedsięwzięcie może zawrzeć umowę administracyjną z państwem, w którym znajduje się jego siedziba, dotyczącą przywilejów i immunitetów oraz innego rodzaju wsparcia, którego to państwo członkowskie ma mu udzielać.

Artykuł 173

Początek funkcjonowania

1. Komisja odpowiada za ustanowienie i początek funkcjonowania Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Programu EDCTP3 w dziedzinie Globalnego Zdrowia oraz Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Inteligentnych Sieci i Usług do momentu osiągnięcia przez nie zdolności operacyjnej do wykonywania własnego budżetu. Komisja prowadzi wszelkie konieczne działania we współpracy z pozostałymi członkami oraz przy udziale właściwych organów tych wspólnych przedsięwzięć.

2. Do celów ust. 1:

- a) do momentu objęcia obowiązków przez dyrektora wykonawczego po jego powołaniu przez radę zarządzającą zgodnie z art. 18 ust. 2 Komisja może wyznaczyć urzędnika Komisji do działania w charakterze tymczasowego dyrektora wykonawczego i wykonywania obowiązków wyznaczonych dyrektorowi wykonawczemu;
- b) na zasadzie odstępstwa od art. 17 ust. 2 lit. h) tymczasowy dyrektor wykonawczy wykonuje uprawnienia odpowiedniego organu powołującego w przypadku wszystkich stanowisk pracowniczych, które muszą zostać obsadzone przed objęciem przez dyrektora wykonawczego jego obowiązków zgodnie z art. 18 ust. 2;
- c) Komisja może tymczasowo wyznaczyć ograniczoną liczbę swoich urzędników.

3. Tymczasowy dyrektor wykonawczy może zatwierdzać wszelkie płatności w ramach środków przydzielonych w rocznym budżecie wspólnych przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, po ich zatwierdzeniu przez radę zarządzającą oraz może podejmować decyzje i zawierać porozumienia i umowy, w tym umowy o pracę po przyjęciu planu zatrudnienia tych wspólnych przedsięwzięć.

4. Tymczasowy dyrektor wykonawczy w porozumieniu z dyrektorem wykonawczym obejmującym urząd i za zgodą rady zarządzającej określa dzień, w którym dane wspólne przedsięwzięcie zostanie uznane za zdolne do wykonywania własnego budżetu. Począwszy od tego dnia, Komisja przestaje podejmować zobowiązania i dokonywać płatności z tytułu działalności tego wspólnego przedsięwzięcia.

Artykuł 174

Uchylenie i przepisy przejściowe

1. Rozporządzenia (WE) nr 219/2007, (UE) nr 557/2014, (UE) nr 558/2014, (UE) nr 559/2014, (UE) nr 560/2014, (UE) nr 561/2014 i (UE) nr 642/2014 tracą moc.

2. Działania, które rozpoczęto lub kontynuowano na podstawie rozporządzeń, o których mowa w ust. 1, oraz zobowiązania finansowe związane z takimi działaniami nadal są regulowane przepisami tych rozporządzeń do momentu ich zakończenia.

3. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym jest następcą prawnym pod tytułem ogólnym w odniesieniu do wszystkich umów, w tym umów o pracę i umów o udzielenie dotacji, zobowiązań i nabytego mienia Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Bioprzemysłu ustanowionego na mocy rozporządzenia (UE) nr 560/2014; Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym zastępuje i staje się następcą Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Bioprzemysłu.
4. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Ekologicznego Lotnictwa jest następcą prawnym pod tytułem ogólnym w odniesieniu do wszystkich umów, w tym umów o pracę i umów o udzielenie dotacji, zobowiązań i nabytego mienia Wspólnego Przedsięwzięcia „Czyste Niebo 2” ustanowionego na mocy rozporządzenia (UE) nr 558/2014; Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Ekologicznego Lotnictwa zastępuje i staje się następcą Wspólnego Przedsięwzięcia „Czyste Niebo 2”.
5. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czystego Wodoru jest następcą prawnym pod tytułem ogólnym w odniesieniu do wszystkich umów, w tym umów o pracę i umów o udzielenie dotacji, zobowiązań i nabytego mienia Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Technologii Ogniw Paliwowych i Technologii Wodorowych 2 ustanowionego na mocy rozporządzenia (UE) nr 559/2014; Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czystego Wodoru zastępuje i staje się następcą Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Technologii Ogniw Paliwowych i Technologii Wodorowych 2.
6. Wspólne Europejskie Przedsięwzięcie Kolejowe jest następcą prawnym pod tytułem ogólnym w odniesieniu do wszystkich umów, w tym umów o pracę i umów o udzielenie dotacji, zobowiązań i nabytego mienia Wspólnego Przedsięwzięcia Shift2Rail ustanowionego na mocy rozporządzenia (UE) nr 642/2014; Wspólne Europejskie Przedsięwzięcie Kolejowe zastępuje i staje się następcą Wspólnego Przedsięwzięcia Shift2Rail.
7. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia jest następcą prawnym pod tytułem ogólnym w odniesieniu do wszystkich umów, w tym umów o pracę i umów o udzielenie dotacji, zobowiązań i nabytego mienia Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Drugiej Inicjatywy w zakresie Leków Innowacyjnych ustanowionego na mocy rozporządzenia (UE) nr 557/2014; Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Inicjatywy w dziedzinie Innowacji w Ochronie Zdrowia zastępuje i staje się następcą Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Drugiej Inicjatywy w zakresie Leków Innowacyjnych.
8. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych jest następcą prawnym pod tytułem ogólnym w odniesieniu do wszystkich umów, w tym umów o pracę i umów o udzielenie dotacji, zobowiązań i nabytego mienia Wspólnego Przedsięwzięcia ECSEL ustanowionego na mocy rozporządzenia (UE) nr 561/2014; Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Kluczowych Technologii Cyfrowych zastępuje i staje się następcą Wspólnego Przedsięwzięcia ECSEL.
9. Wspólne Przedsięwzięcie w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 jest następcą prawnym pod tytułem ogólnym w odniesieniu do wszystkich umów, w tym umów o pracę i umów o udzielenie dotacji, zobowiązań i nabytego mienia Wspólnego Przedsięwzięcia SESAR ustanowionego na mocy rozporządzenia (WE) nr 219/2007; Wspólne Przedsięwzięcie w celu Badań z zakresu Zarządzania Ruchem Lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3 zastępuje i staje się następcą Wspólnego Przedsięwzięcia SESAR.
10. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na prawa i obowiązki członków personelu zatrudnionych na podstawie rozporządzeń, o których mowa w ust. 1.
11. Dyrektorom wykonawczym powołanym na podstawie rozporządzeń, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, powierza się na pozostały okres ich kadencji funkcje dyrektora wykonawczego przewidziane w niniejszym rozporządzeniu ze skutkiem od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Pozostałe warunki umowy pozostają niezmiennione.
12. Na pierwszym posiedzeniu rada zarządzająca każdego wspólnego przedsięwzięcia uchwała wykaz decyzji przyjętych przez radę zarządzającą poprzedzających wspólnych przedsięwzięć, o których mowa w ust. 3–9, które to decyzje nadal mają zastosowanie do danego wspólnego przedsięwzięcia ustanowionego na mocy niniejszego rozporządzenia.
13. Oceny śródkresowe, o których mowa w art. 171 ust. 2, obejmują końcową ocenę poprzedzających wspólnych przedsięwzięć, o których mowa w ust. 3–9 niniejszego artykułu.
14. Wszelkie niewykorzystane środki przewidziane w rozporządzeniach, o których mowa w ust. 1, zostają przesunięte do odpowiedniego wspólnego przedsięwzięcia ustanowionego na mocy niniejszego rozporządzenia. Wszelkie niewykorzystane przeniesione w ten sposób środki operacyjne w pierwszej kolejności wykorzystuje się w celu udzielenia wsparcia finansowego na rzecz działań pośrednich rozpoczętych w ramach programu „Horyzont 2020”. Pozostałe środki operacyjne mogą zostać wykorzystane na przeprowadzenie działań pośrednich rozpoczętych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Jeżeli takie środki operacyjne zostały wykorzystane na przeprowadzenie działań pośrednich rozpoczętych na podstawie niniejszego rozporządzenia, odlicza się je od wkładu finansowego, który ma zostać wniesiony przez Unię na rzecz odpowiedniego wspólnego przedsięwzięcia na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 175

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Członkowie założyciele Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Ekologicznego Lotnictwa

- 1) Aciturri Aeronáutica S.L.U., zarejestrowany na podstawie prawa hiszpańskiego (numer rejestracji: BU12351), z siedzibą statutową pod adresem P.I. Bayas, calle Ayuelas, 22, 09200, Miranda de Ebro (Burgos), Hiszpania;
- 2) Aernnova Aerospace SAU, zarejestrowany na podstawie prawa hiszpańskiego (numer rejestracji: VI6749), z siedzibą statutową pod adresem Parque Tecnológico de Álava, C/Leonardo da Vinci num. 13, Miñano (Álava), Hiszpania;
- 3) Airbus SAS, zarejestrowany na podstawie prawa francuskiego (numer rejestracji: 383474814), z siedzibą statutową pod adresem 2 Rond-Point Emile Dewoitine, 31707 Blagnac, Francja;
- 4) Centro Italiano Ricerche Aerospaziali SCPA (CIRA), zarejestrowany na podstawie prawa włoskiego (numer rejestracji: 128446), z siedzibą statutową pod adresem Via Maiorise 1, Capua-Caserta 81043, Włochy;
- 5) Dassault Aviation SA, zarejestrowany na podstawie prawa francuskiego (numer rejestracji: 712042456), z siedzibą statutową pod adresem 9, Rond-Point des Champs-Élysées Marcel-Dassault, 78008 Paris, Francja;
- 6) Deutsches Zentrum für Luft- und Raumfahrt e.V. (DLR), zarejestrowany na podstawie prawa niemieckiego (numer rejestracji: VR2780), z siedzibą statutową pod adresem Linder Höhe, 51147 Köln, Niemcy;
- 7) Fraunhofer-Gesellschaft zur Förderung der Angewandten Forschung e.V., zarejestrowany na podstawie prawa niemieckiego (numer rejestracji: VR4461), z siedzibą statutową pod adresem 27C, Hansastrasse, 80686 München, Niemcy;
- 8) Fokker Technologies Holding BV, zarejestrowany na podstawie prawa niderlandzkiego (numer rejestracji: 50010964), z siedzibą statutową pod adresem Industrieweg 4, 3351 LB Papendrecht, Niderlandy;
- 9) GE Avio S.r.l., zarejestrowany na podstawie prawa włoskiego (numer rejestracji: 1170622CF10898340012), z siedzibą statutową pod adresem Rivalta di Torino (TO), Via I Maggio no. 99, Włochy;
- 10) GKN Aerospace, Sweden AB, zarejestrowany na podstawie prawa szwedzkiego (numer rejestracji: 5560290347), z siedzibą statutową pod adresem Flygmotorvägen 1, SE-461 81 Trollhättan, Szwecja;
- 11) Honeywell International s.r.o., zarejestrowany na podstawie prawa czeskiego (numer rejestracji: 27617793), z siedzibą statutową pod adresem V Parku 2325/18, 148 00 Praha 4 – Chodov, Prague, Czechy;
- 12) Industria de Turbo Propulsores S.A.U., zarejestrowany na podstawie prawa hiszpańskiego (numer rejestracji: BI5062), z siedzibą statutową pod adresem Parque Tecnológico, Edificio 300, 48170 Zamudio, Hiszpania;
- 13) Leonardo SpA, zarejestrowany na podstawie prawa włoskiego (numer rejestracji: 7031), z siedzibą statutową pod adresem Piazza Monte Grappa 4, 00195 Rome, Włochy;
- 14) Liebherr-Aerospace & Transportation SAS, zarejestrowany na podstawie prawa francuskiego (numer rejestracji: 552016834), z siedzibą statutową pod adresem 408 avenue des Etats-Unis, 31016 Toulouse Cedex 2, Francja;
- 15) Lufthansa Technik AG, zarejestrowany na podstawie prawa niemieckiego (numer rejestracji: HRB 56865), z siedzibą statutową pod adresem Weg beim Jäger 193, 22335 Hamburg, Niemcy;
- 16) Sieć Badawcza Łukasiewicz – Instytut Lotnictwa, zarejestrowany na podstawie prawa polskiego (numer rejestracji: 387193275), z siedzibą statutową pod adresem Al. Krakowska 110/114, 02-256 Warszawa, Polska;
- 17) MTU Aero Engines AG, zarejestrowany na podstawie prawa niemieckiego (numer rejestracji: HRB 157206), z siedzibą statutową pod adresem Dachauer Str. 665, 80995 München, Niemcy;
- 18) National Institute for Aerospace Research (INCAS), zarejestrowany na podstawie prawa rumuńskiego (numer rejestracji: J40649215071991), z siedzibą statutową pod adresem B-dul Iuliu Maniu no. 220, sect 6, 061126 Bucharest, Rumunia;
- 19) Office National d'Etudes et de Recherches Aérospatiales (ONERA), zarejestrowany na podstawie prawa francuskiego (numer rejestracji: 775722879), z siedzibą statutową pod adresem BP 80100 - 91123 Palaiseau, Francja;

- 20) Piaggio Aero Industries, zarejestrowany na podstawie prawa włoskiego (numer rejestracji: 903062), z siedzibą statutową pod adresem Viale Generale Disegna 1, 17038 Villanova d'Albenga, Savona, Włochy;
 - 21) Pipistrel Vertical Solutions d.o.o., zarejestrowany na podstawie prawa słoweńskiego (numer rejestracji: 7254466000), z siedzibą statutową pod adresem Vipavska cesta 2, SI-5270 Ajdovščina, Słowenia;
 - 22) Rolls-Royce Deutschland Ltd & Co KG, zarejestrowany na podstawie prawa niemieckiego (numer rejestracji: HRA 2731P), z siedzibą statutową pod adresem Eschenweg 11, Dahlewitz, 15827 Blankenfelde-Mahlow, Niemcy;
 - 23) Safran, zarejestrowany na podstawie prawa francuskiego (numer rejestracji: 562082909), z siedzibą statutową pod adresem 2, Bvd. du General Martial-Valin, 75015 Paris, Francja;
 - 24) Stichting Nationaal Lucht- en Ruimtevaartlaboratorium, zarejestrowany na podstawie prawa niderlandzkiego (numer rejestracji: 41150373), z siedzibą statutową pod adresem Anthony Fokkerweg 2, 1059 CM Amsterdam, Niderlandy;
 - 25) Thales AVS France SAS, zarejestrowany na podstawie prawa francuskiego (numer rejestracji: 612039495), z siedzibą statutową pod adresem 75-77 Avenue Marcel Dassault, 33700 Mérignac, Francja;
 - 26) United Technologies Research Centre Ireland, Ltd, zarejestrowany na podstawie prawa irlandzkiego (numer rejestracji: 472601), z siedzibą statutową pod adresem Fourth Floor, Penrose Business Centre, Penrose Wharf, Cork T23 XN53, Irlandia;
 - 27) University of Patras, zarejestrowany na podstawie prawa greckiego (numer rejestracji: EL998219694 (VAT)), z siedzibą statutową pod adresem University Campus, 26504 Rio Achaia, Grecja.
-

ZAŁĄCZNIK II

Członkowie założyciele Wspólnego Europejskiego Przedsięwzięcia Kolejowego

- 1) Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF), Entidad Pública Empresarial, spółka publiczna zarejestrowana na podstawie prawa hiszpańskiego (numer rejestracji: Q2801660H), z siedzibą statutową pod adresem Calle Sor Ángela de la Cruz, 3, 28020 Madrid, Hiszpania;
- 2) Alstom Transport SA, zarejestrowany na podstawie prawa francuskiego (numer rejestracji: 389191982), z siedzibą statutową pod adresem 48, rue Albert Dhalenne, 93482 Saint-Ouen, Francja;
- 3) ANGELRAIL konsorcjum prowadzone przez MER MEC S.p.A., zarejestrowany na podstawie prawa włoskiego (numer rejestracji: 05033050963), z siedzibą statutową pod adresem Monopoli (BA) 70043 Via Oberdan, 70, Włochy;
- 4) AŽD Praha s.r.o., zarejestrowany na podstawie prawa czeskiego (numer rejestracji: 48029483), z siedzibą statutową pod adresem Žirovnická 3146/2, Záběhlice, 106 00, Praha 10, Czechy;
- 5) Construcciones y Auxiliar de Ferrocarriles, S.A. (CAF), zarejestrowany na podstawie prawa hiszpańskiego (numer rejestracji: tom 983, karta 144, arkusz SS-329, pozycja 239^a), z siedzibą statutową pod adresem calle José Miguel Iturrioz n° 26, 20200, Beasain (Gipuzkoa), Hiszpania;
- 6) Asociación Centro Tecnológico CEIT, zarejestrowany na podstawie prawa hiszpańskiego (numer rejestracji: 28/1986 rejestr spółek rządu autonomicznego regionu Kraju Basków), z siedzibą statutową pod adresem Paseo Manuel Lardizabal, n° 15. Donostia-San Sebastián, Hiszpania;
- 7) České dráhy, a.s., zarejestrowany na podstawie prawa czeskiego (numer rejestracji: 70994226, wpisane do rejestru handlowego prowadzonego przez sąd rejonowy w Pradze, sekcja B, wpis 8039), z siedzibą statutową pod adresem Prague 1, Nábřeží L. Svobody 1222, kod pocztowy 110 15, Czechy;
- 8) Deutsche Bahn AG, Niemcy;
- 9) Deutsches Zentrum für Luft- und Raumfahrt e.V. (DLR), zarejestrowany na podstawie prawa niemieckiego (numer rejestracji: VR 2780 w Amtsgericht Bonn), z siedzibą statutową pod adresem Linder Höhe, 51147 Köln, Niemcy;
- 10) European Smart Green Rail Joint Venture (eSGR JV), reprezentowane przez Centro de Estudios de Materiales y Control de Obra S.A (CEMOSA), zarejestrowany na podstawie prawa hiszpańskiego (numer rejestracji: A-29021334), z siedzibą statutową pod adresem Benaque 9, 29004 Málaga, Hiszpania;
- 11) Faiveley Transport SAS, zarejestrowany na podstawie prawa francuskiego (numer rejestracji 323288563 RCS Nanterre), z siedzibą statutową pod adresem 3, rue du 19 mars 1962, 92230 Gennevilliers, Francja;
- 12) Ferrovie dello Stato Italiane S.p.A. (FSI), zarejestrowany na podstawie prawa włoskiego (numer rejestracji: R.E.A. 962805), z siedzibą statutową pod adresem piazza della Croce Rossa 1 - 00161 Roma, Włochy;
- 13) Hitachi Rail STS S.p.A., zarejestrowany na podstawie prawa włoskiego, numer rejestracji R.E.A. GE421689, z siedzibą statutową pod adresem Genova, Włochy;
- 14) INDRA SISTEMAS S.A & PATENTES TALGO S.L.U.

INDRA SISTEMAS S.A., zarejestrowany na podstawie prawa hiszpańskiego (numer rejestracji: A-28599033), z siedzibą statutową pod adresem Avenida de Bruselas n° 35, 28108 Alcobendas, Madrid, Hiszpania;

PATENTES TALGO S.L.U., zarejestrowany na podstawie prawa hiszpańskiego (numer rejestracji: B-84528553), z siedzibą statutową pod adresem Paseo del tren Talgo, n° 2, 28290 Las Rozas de Madrid, Madrid, Hiszpania;
- 15) Jernbanedirektoratet (Norweska Dyrekcja ds. Kolei), Oslo, Norwegia;
- 16) Knorr-Bremse Systems für Schienenfahrzeuge GmbH, zarejestrowany na podstawie prawa niemieckiego (numer rejestracji: HRB91181), z siedzibą statutową pod adresem Moosacher Str. 80, 80809 München, Niemcy;
- 17) Österreichische Bundesbahnen-Holding Aktiengesellschaft (ÖBB-Holding AG), zarejestrowany na podstawie prawa austriackiego (numer rejestracji: FN 247642f), z siedzibą statutową pod adresem Am Hauptbahnhof 2, 1100 Wien, Austria;

- 18) Polskie Koleje Państwowe Spółka Akcyjna (PKP), zarejestrowany na podstawie prawa polskiego (numer rejestracji: 0000019193), z siedzibą statutową pod adresem Al. Jerozolimskie 142 A, 02-305 Warszawa, Polska;
 - 19) ProRail B.V. & NS Groep N.V.
ProRail B.V., zarejestrowany na podstawie prawa niderlandzkiego (numer rejestracji: 30124359), z siedzibą statutową pod adresem Utrecht (PIC nr: 998208668), Niderlandy;
NS Groep N.V., zarejestrowany na podstawie prawa niderlandzkiego (numer rejestracji: 30124358), z siedzibą statutową pod adresem Utrecht (PIC nr: 892354217), Niderlandy;
 - 20) Siemens Mobility GmbH, zarejestrowany na podstawie prawa niemieckiego (numer rejestracji: HRB 237219), z siedzibą statutową pod adresem Otto-Hahn-Ring 6, München, Niemcy;
 - 21) Société nationale SNCF, société anonyme, zarejestrowany na podstawie prawa francuskiego (numer rejestracji: 552049447), z siedzibą statutową pod adresem 2 Place aux Étoiles, 93200 Saint-Denis, Francja;
 - 22) Strukton Rail Nederland B.V., zarejestrowany na podstawie prawa niderlandzkiego (numer rejestracji: 30139439 Izba Handlowa Utrecht), Niderlandy;
 - 23) THALES SIX GTS France SAS, zarejestrowany na podstawie prawa francuskiego (numer rejestracji: 383470937), z siedzibą statutową pod adresem 4 Avenue des Louvresses - 92230 Gennevilliers, Francja;
 - 24) Trafikverket, organ sektora publicznego, zarejestrowany na podstawie prawa szwedzkiego (numer rejestracji: 202100-6297), z siedzibą statutową pod adresem 781 89 Borlänge, Szwecja;
 - 25) voestalpine Railway Systems GmbH, zarejestrowany na podstawie prawa austriackiego (numer rejestracji: FN 126714w), z siedzibą statutową pod adresem Kerpelystrasse 199, 8700 Leoben, Austria.
-

ZAŁĄCZNIK III

Członkowie założyciele Wspólnego Przedsięwzięcia w celu Badań w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej 3

- 1) Aeroporti di Roma SpA, spółka prawa włoskiego, podlegająca zarządowi i koordynacji Atlantia SpA, z siedzibą statutową pod adresem Via Pier Paolo Racchetti 1, Fiumicino (Rome), Włochy, numer w rejestrze identyfikacji podatkowej i rzymskim rejestrze działalności gospodarczej 13032990155;
- 2) AENA Sociedad Mercantil Estatal, Sociedad Anónima (AENA S.M.E.S.A); zarejestrowany na podstawie prawa hiszpańskiego (numer identyfikacji podatkowej: A-86212420), z adresem prawnym: 12 Calle Peonías, 28042, Madryt, Hiszpania. Telefon: +34 913 211 000
- 3) AEROPORTS DE PARIS, Société Anonyme, zarejestrowany na podstawie prawa francuskiego (numer rejestracji RCS Bobigny B 552016628), z siedzibą statutową pod adresem 1 rue de France 93290 Tremblay-en-France, Francja;
- 4) Société Air France SA, zarejestrowany na podstawie prawa francuskiego, 420495178 RCS Bobigny, 45 rue de Paris, 95747 Roissy-CDG, Francja, FR 61 420 495 178;
- 5) Air Navigation Services of the Czech Republic (ANS CR), przedsiębiorstwo państwowe, ustanowione i zorganizowane na podstawie prawa Republiki Czeskiej, z siedzibą statutową pod adresem Navigační 787, 252 61 Jeneč, Republika Czeska, numer identyfikacyjny przedsiębiorstwa: 497 10 371, numer identyfikacyjny VAT: CZ699004742, wpisane do rejestru handlowego prowadzonego przez sąd rejonowy w Pradze, zgodnie z sekcją A, wpis 10771;
- 6) Airbus SAS, zarejestrowany na podstawie prawa francuskiego (numer rejestracji: 383474814 R.C.S. Toulouse), z siedzibą statutową pod adresem 2 Rond Point Émile Dewoitine 31700 Blagnac, Francja;
- 7) Airtel ATN Limited, zarejestrowany na podstawie prawa irlandzkiego (numer rejestracji: 287698), z siedzibą statutową pod adresem 2 Harbour Square, Crofton Road, Dun Laoghaire, County Dublin, A96 D6RO, Irlandia;
- 8) Alliance for New Mobility Europe (AME), organizacja nienastawiona na zysk („Association sans but lucratif/Vereniging zonder winstoogmerk”), zarejestrowany na podstawie prawa belgijskiego pod numerem 0774.408.606, z siedzibą statutową pod adresem rue de la Loi 227, 1000 Brussels, Belgia;
- 9) Athens International Airport S.A, zarejestrowany na podstawie prawa greckiego (urzędowa rejestracja: Generalny elektroniczny rejestr handlowy pod numerem G.E.MI. 2229601000), z siedzibą w Spata Attica w Grecji, kod pocztowy 19019;
- 10) Austro Control Österreichische Gesellschaft für Zivilluftfahrt mit beschränkter Haftung, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zarejestrowany na podstawie prawa austriackiego (numer rejestracji 71000 m), z siedzibą statutową pod adresem Wagramer Strasse 19, A-1220 Wien, Austria;
- 11) Brussels Airport Company NV/SA, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zarejestrowana i działająca na podstawie prawa belgijskiego, numer rejestracji w centralnym rejestrze przedsiębiorstw 0890.082.292, z siedzibą statutową pod adresem Auguste Reyerslaan 80, 1030 Bruksela, Belgia;
- 12) Boeing Aerospace Spain, SL, zarejestrowany na podstawie prawa hiszpańskiego, numer VAT: B-83053835, z siedzibą statutową pod adresem Avenida Sur del Aeropuerto de Barajas 38, Madrid, 28042, Hiszpania;
- 13) Przedsiębiorstwo państwowe „Air traffic services authority” (BULATSA), przedsiębiorstwo państwowe, zarejestrowany na podstawie prawa bułgarskiego (numer rejestracji 000697179), z siedzibą statutową pod adresem 1 Brussels blvd, 1540 Sofia, Bułgaria;
- 14) Centro Italiano Ricerche Aerospaziali C.I.R.A. SCpA, zarejestrowany na podstawie prawa włoskiego (numer rejestracji: CE-128446), z siedzibą statutową pod adresem Via Maiorise snc – 81043 Capua (CE), Włochy;
- 15) Croatia Control Ltd, (CCL), zarejestrowany na podstawie prawa chorwackiego (numer rejestracji 080328617), z siedzibą statutową pod adresem Rudolfa Fizira 2, Velika Gorica, Chorwacja;
- 16) Deutsche Lufthansa AG; zarejestrowany na podstawie prawa niemieckiego, Sąd Rejonowy w Kolonii HRB 2168, Venloer Str. 151-153, D-50672 Köln, Niemcy, DE 122 652 565;
- 17) Deutsches Zentrum für Luft- und Raumfahrt e.V. (DLR), zarejestrowany na podstawie prawa niemieckiego (numer rejestracji: VR 2780 w Amtsgericht Bonn), z siedzibą statutową pod adresem Linder Höhe, 51147 Köln, Niemcy;

- 18) DFS Deutsche Flugsicherung GmbH, zarejestrowany na podstawie prawa prywatnego (numer rejestracji: HRB 34977), z siedzibą statutową w Langen (Hessen), Niemcy;
- 19) Państwo francuskie – Ministère de la Transition écologique, Direction générale de l'aviation civile (DGAC), Direction des services de la navigation aérienne (DSNA), zarejestrowany na podstawie prawa francuskiego (numer rejestracji: SIREN 120 064 019 00074), z siedzibą statutową pod adresem 50 Rue Henry Farman 75 720 Paris Cedex 15, Francja;
- 20) Drone Alliance Europe, organizacja nienastawiona na zysk („Association sans but lucratif/Vereniging zonder winstoogmerk”), zarejestrowany na podstawie prawa belgijskiego pod numerem 0693.860.794, z siedzibą statutową pod adresem rue Breydel 34 – 36, 1040 Brussels, Belgia;
- 21) Droniq GmbH, zarejestrowany na podstawie prawa niemieckiego, Ginnheimer Stadtweg 88, 60431 Frankfurt, Amtsgericht Frankfurt am Main, HRB 115576, DE324815501, Niemcy;
- 22) easyJet Europe Airline GmbH, zarejestrowany na podstawie prawa austriackiego (numer rejestracji FN 452433 v), z siedzibą statutową pod adresem Wagramer Strasse 19, IZD Tower, 11. Stock, 1220 Wien, Austria;
- 23) Ecole Nationale de l'Aviation Civile (ENAC), zarejestrowany na podstawie prawa francuskiego, numer rejestracji: n°193 112 562 00015, z siedzibą statutową pod adresem 7 avenue Edouard Belin, CS 54005 – 31055 TOULOUSE cedex 4, Francja;
- 24) ENTIDAD PUBLICA EMPRESARIAL ENAIRE, przedsiębiorstwo publiczne zarejestrowane zgodnie z ustawą 4/1990 z dnia 29 czerwca i ustawą 18/2014 z dnia 15 października, numer VAT: Q2822001J, z siedzibą statutową pod adresem Parque Empresarial las Mercedes. Edificio n°2 Avda. de Aragón, 330. 28022 Madryt, Hiszpania;
- 25) ENAV S.p.A., spółka z odpowiedzialnością ograniczoną do udziału w kapitale, zarejestrowany na podstawie prawa włoskiego, numer rejestracji: R.E.A. 965162, z siedzibą statutową pod adresem Via Salaria, 716 – 00138, Roma, Włochy;
- 26) Flughafen München GmbH, zarejestrowany na podstawie prawa niemieckiego (numer rejestracji: HRB 5448, sąd rejonowy w Monachium), z siedzibą statutową pod adresem Nordallee 25, 85356 München-Airport, Niemcy;
- 27) Frequentis AG, zarejestrowany na podstawie prawa austriackiego (numer rejestracji: FN 72115 b), z siedzibą statutową pod adresem Innovationsstraße 1, 1100 Wien, Austria;
- 28) Honeywell International s.r.o., zarejestrowany na podstawie prawa czeskiego, numer rejestracji: 276 17 793, z siedzibą statutową pod adresem V Parku 2325/16, 148 00 Praha 4, Republika Czeska;
- 29) HungaroControl Hungarian Air Navigation Services Private Limited Company, zarejestrowany na podstawie prawa węgierskiego (numer rejestracji: 01-10-045570), z siedzibą statutową pod adresem Igló utca 33-35, 1185 Budapest, Węgry;
- 30) Indra Sistemas, S.A., zarejestrowany na podstawie prawa hiszpańskiego, numer identyfikacji podatkowej A-28599033, zarejestrowany w rejestrze przedsiębiorców w Madrycie, tom 5465 ogólny, 4554 sekcji 3 księgi handlowej, karta 80, arkusz 43677, pozycja 1, z siedzibą statutową pod adresem Avenida de Bruselas, NUM 35, 28108 Alcobendas – Madrid, Hiszpania;
- 31) Irish Aviation Authority (IAA), zarejestrowany na podstawie prawa irlandzkiego (numer rejestracji 211082), z siedzibą statutową pod adresem The Times Building, 11-12 D'Olier Street, Dublin 2, Irlandia;
- 32) Københavns Lufthavne A/S, zarejestrowany na podstawie prawa duńskiego (numer rejestracji CVR 14707204), z siedzibą statutową pod adresem Lufthavnshoulevard 6, 2770 Kastrup, Dania;
- 33) L'OFFICE NATIONAL D'ÉTUDES ET DE RECHERCHES AÉROSPATIALES (ONERA), agencja francuska (Établissement public à caractère industriel et commercial), zarejestrowany na podstawie prawa francuskiego w rejestrze handlowym i przedsiębiorstw Évry (numer 775722879), z siedzibą pod adresem: BP 80100 – FR-91123 Palaiseau Cedex – Francja;
- 34) Leonardo Società per azioni; nazwa skrócona: Leonardo S.p.A., zarejestrowany na podstawie prawa włoskiego (numer identyfikacji i rejestracji podatkowej: 00401990585), z siedzibą statutową pod adresem Piazza Monte Grappa n. 4, 00195 Roma, Włochy;
- 35) Letiště Praha, a. s. („Prague Airport”), spółka akcyjna zarejestrowana na podstawie prawa Republiki Czeskiej, numer rejestracji: 28244532, z siedzibą statutową pod adresem K Letišti 6/1019, Praha 6, Czechy;

- 36) Luftfartsverket (LFV), zarejestrowany na podstawie prawa szwedzkiego (numer rejestracji 202195-0795), z siedzibą statutową pod adresem Hospitalsgatan 30, S-601 79 Norrköping – Szwecja;
- 37) Luchtverkeersleiding Nederland (LVNL) podmiot publiczny ustanowiony na mocy niderlandzkiej ustawy lotniczej, zarejestrowany na podstawie prawa niderlandzkiego (numer rejestracji: 34367959), z siedzibą statutową przy Stationsplein ZuidWest 1001, 1117 CV Schiphol, Niderlandy;
- 38) NAVEGAÇÃO AÉREA DE PORTUGAL – NAV Portugal E.P.E, zarejestrowany na podstawie prawa portugalskiego (numer rejestracji 504448064), z siedzibą statutową pod adresem Rua D, Edifício 121, Aeroporto de Lisboa, 1700-008 Lisboa, Portugalia;
- 39) NAVIAIR, zarejestrowany na podstawie prawa duńskiego, w tym ustawą w sprawie Naviair z dnia 26 maja 2010 r., (numer rejestracji 26059763), z siedzibą statutową pod adresem Naviair Allé 1 2770 Kastrup, Dania;
- 40) Stichting Koninklijk Nederlands Lucht- en Ruimtevaartcentrum (NLR), fundacja na podstawie prawa niderlandzkiego, numer rejestracji w izbie handlowej: 41150373, z siedzibą statutową pod adresem Anthony Fokkerweg 2, 1059 CM Amsterdam, Niderlandy;
- 41) Pipistrel Vertical Solutions d.o.o., zarejestrowany na podstawie prawa słoweńskiego (numer rejestracji: 7254466000), z siedzibą statutową w Ajdovščina, Słowenia;
- 42) Polska Agencja Żeglugi Powietrznej PANSZA, państwowa osoba prawna, zorganizowana i działająca na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej, REGON: 140886771, NIP: 5222838321, z siedzibą pod adresem ul. Wieżowa 8, 02-147 Warszawa, Polska;
- 43) Régie autonome „Romanian Air Traffic Services Administration” – ROMATSA, państwowa osoba prawna zarejestrowana w rumuńskim rejestrze działalności gospodarczej, numer rejestracji J40/1012/1991, numer identyfikacji podatkowej RO1589932, z siedzibą pod adresem 10, Ion Ionescu de la Brad Blvd., 013813, Bukareszt, Rumunia;
- 44) Ryanair Holdings plc, zarejestrowany na podstawie prawa irlandzkiego, pod adresem Ryanair Dublin Office, Airside Business Park, Swords, County Dublin, Irlandia, spółka nr 249885;
- 45) Saab AB (publ), zarejestrowany na podstawie prawa szwedzkiego (numer rejestracji 556036-0793), z siedzibą statutową w 581 88 Linköping, Szwecja;
- 46) SAFRAN, zarejestrowany na podstawie prawa francuskiego (numer rejestracji: 562082909 R.C.S. Paris), z siedzibą statutową w Paryżu, Francja;
- 47) SINTEF AS, organizacja badawczo-technologiczna nienastawiona na zysk, zarejestrowany na podstawie prawa norweskigo (numer rejestracji: 919303808), z siedzibą statutową pod adresem Strindvegen 4 7034 Trondheim, Norwegia;
- 48) SCHIPHOL NEDERLAND BV, zarejestrowany na podstawie prawa niderlandzkiego (numer izby handlowej: 34166584), z siedzibą statutową pod adresem SHG, Evert van de Beekstraat 202, 1118 CP Schiphol, Niderlandy;
- 49) Societa per Azioni Esercizi Aeroportuali (S.E.A), numer w rejestrze: 00826040156, z siedzibą statutową pod adresem Aeroporto Milano Linate, Segrate, 20090, Włochy, numer VAT: 00826040156;
- 50) SWEDAVIA AB, spółka akcyjna, zarejestrowany na podstawie prawa szwedzkiego w dniu 14 grudnia 2009 r., numer w rejestrze: 556797-0818, z siedzibą statutową w Sigtuna pod adresem 190 45 Stockholm-Arlanda, Szwecja;
- 51) THALES AVS SAS FRANCE, Société simplifiée par actions, zarejestrowany na mocy ustawy THALES AVS, numer rejestracji RCS Bordeaux 612039495, z siedzibą statutową pod adresem 73-75 Avenue Marcel Dassault 33700 Mérignac, Francja;
- 52) THALES LAS FRANCE SAS, zarejestrowany na podstawie prawa francuskiego (numer rejestracji: 319159877), z siedzibą statutową pod adresem 2, Avenue Gay Lussac, 78990 Elancourt, Francja;
- 53) United Technologies Research Centre Ireland Limited, zarejestrowany na podstawie prawa irlandzkiego (numer rejestracji: 472601), z siedzibą statutową pod adresem Penrose Business Centre, Penrose Wharf, Cork, Irlandia;

- 54) Volocopter GmbH, zarejestrowany na podstawie prawa niemieckiego (numer rejestracji: HRB 702987), z siedzibą statutową pod adresem Zeiloch 20, 76646 Bruchsal, Niemcy;
 - 55) VTT Technical Research Centre of Finland Ltd, zarejestrowany na podstawie prawa fińskiego (numer rejestracji: 2647375-4), z siedzibą statutową w Espoo, Finlandia i adresem siedziby P.O. Box 1000, FI-02044 VTT, Finlandia.
-

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/2086**z dnia 5 lipca 2021 r.****zmieniające załączniki II i IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 w celu dodania wytrąconych soli fosforanowych i produktów pochodnych jako kategorii materiałów składowych w produktach nawozowych UE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i (WE) nr 1107/2009 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 42 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2019/1009 ustanowiono przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE. Produkty nawozowe UE zawierają materiały składowe należące do co najmniej jednej z kategorii wymienionych w załączniku II do tego rozporządzenia.
- (2) W art. 42 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/1009 w związku z art. 42 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) tego rozporządzenia zobowiązano Komisję do oceny struwitu bez zbędnej zwłoki po dniu 15 lipca 2019 r. oraz do włączenia go do załącznika II do tego rozporządzenia, jeżeli z oceny tej wynika, że produkty nawozowe UE zawierające ten materiał nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt ani roślin, dla bezpieczeństwa ani dla środowiska, a przy tym zapewniają efektywność agronomiczną.
- (3) Struwit może być odpadem i zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) 2019/1009 może przestać być odpadem, jeżeli jest zawarty w zgodnym z wymogami produkcji nawozowym UE. Zgodnie z art. 42 ust. 3 tego rozporządzenia w związku z art. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ⁽²⁾ Komisja może zatem włączyć struwit do załącznika II do rozporządzenia (UE) 2019/1009 tylko wtedy, gdy przepisy dotyczące odzysku zawarte w tym załączniku gwarantują, że materiał ten będzie wykorzystywany do określonych celów, że istnieje rynek lub popyt na ten materiał oraz że jego stosowanie nie doprowadzi do ogólnych niekorzystnych oddziaływań na środowisko lub zdrowie ludzkie.
- (4) Wspólne Centrum Badawcze Komisji („JRC”) rozpoczęło ocenę struwitu w oczekiwaniu na przyjęcie rozporządzenia (UE) 2019/1009 i zakończyło ją w 2019 r. W trakcie oceny rozszerzony został zakres w celu uwzględnienia szerokiego spektrum wytrąconych soli fosforanowych, jak również ich produktów pochodnych.
- (5) W sprawozdaniu oceniającym ⁽³⁾ JRC stwierdzono, że wytrącone sole fosforanowe i produkty pochodne, jeżeli są wytwarzane zgodnie z zasadami odzysku zaproponowanymi w sprawozdaniu, dostarczają roślinom składników odżywczych lub poprawiają ich efektywność żywieniową, a tym samym zapewniają efektywność agronomiczną.

⁽¹⁾ Dz.U. L 170 z 25.6.2019, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

⁽³⁾ Huygens D, Saveyn HGM, Tonini D, Eder P, Delgado Sancho L, Propozycje techniczne dotyczące wybranych nowych materiałów nawozowych na podstawie rozporządzenia sprawie produktów nawozowych (rozporządzenie (UE) 2019/1009) – Kryteria dotyczące procesu i jakości oraz ocena wpływu na środowisko i rynek wytrąconych soli fosforanowych i produktów pochodnych, materiałów utleniających termicznie i produktów pochodnych oraz materiałów uzyskanych w wyniku pirolizy i zgazowania, EUR 29841 EN, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, Luksemburg, 2019, ISBN 978-92-76-09888-1, doi:10.2760/186684, JRC117856.

- (6) W sprawozdaniu oceniającym JRC stwierdzono także, że istnieje popyt rynkowy, który ciągle wzrasta, na wytrącane sole fosforanowe i produkty pochodne oraz że materiały te mogą być wykorzystywane do dostarczania składników pokarmowych w rolnictwie europejskim. Ponadto stwierdzono w nim, że stosowanie wytrąconych soli fosforanowych i produktów pochodnych wytworzonych zgodnie z zasadami odzysku zaproponowanymi w sprawozdaniu nie prowadzi do ogólnych niekorzystnych oddziaływań na środowisko lub zdrowie ludzkie.
- (7) Zasady odzysku zasugerowane w sprawozdaniu oceniającym JRC obejmują środki mające na celu ograniczenie ryzyka związanego z recyklingiem lub produkcją zanieczyszczeń, takie jak stworzenie wyczerpującego wykazu kwalifikujących się materiałów wsadowych i wyłączenie, na przykład, zmieszanych odpadów komunalnych, oraz ustanowienie szczególnych warunków przetwarzania i wymogów dotyczących jakości produktów. W sprawozdaniu oceniającym stwierdzono również, że zasady oceny zgodności mające zastosowanie do produktów nawozowych zawierających wytrącone sole fosforanowe i produkty pochodne powinny obejmować system jakości oceniony i zatwierdzony przez jednostkę notyfikowaną.
- (8) W związku z powyższym Komisja stwierdza, że wytrącone sole fosforanowe i produkty pochodne, jeżeli są wytwarzane zgodnie z zasadami odzysku zaproponowanymi w sprawozdaniu oceniającym JRC, zapewniają efektywność agronomiczną w rozumieniu art. 42 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) 2019/1009. Ponadto spełniają one kryteria określone w art. 6 dyrektywy 2008/98/WE. Co więcej, jeżeli są one zgodne z innymi wymogami określonymi ogólnie w rozporządzeniu (UE) 2019/1009, a w szczególności w załączniku I do tego rozporządzenia, nie będą stanowić zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt ani roślin, dla bezpieczeństwa ani dla środowiska w rozumieniu art. 42 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) ppkt (i) rozporządzenia (UE) 2019/1009. W związku z tym należy włączyć wytrącone sole fosforanowe i produkty pochodne do załącznika II do rozporządzenia (UE) 2019/1009, z zastrzeżeniem przestrzegania wspomnianych zasad odzysku.
- (9) W szczególności produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 (*) powinny być dozwolone jako materiały wsadowe dla wytrąconych soli fosforanowych i produktów pochodnych podlegających rozporządzeniu (UE) 2019/1009 wyłącznie wówczas, gdy ich punkty końcowe w łańcuchu produkcyjnym zostały określone zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i zostaną osiągnięte najpóźniej do końca procesu produkcji produktów nawozowych UE zawierających wytrącone sole fosforanowe i produkty pochodne.
- (10) Ponadto, biorąc pod uwagę fakt, że wytrącone sole fosforanowe i produkty pochodne można uznać za odzyskane odpady lub produkty uboczne w rozumieniu dyrektywy 2008/98/WE, takie materiały należy wyłączyć z kategorii materiałów składowych 1 i 11 w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2019/1009 na podstawie art. 42 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia.
- (11) Ważne jest zapewnienie, aby w przypadku gdy produkty nawozowe zawierają wytrącone sole fosforanowe i produkty pochodne, podlegały one odpowiedniej procedurze oceny zgodności, w tym systemowi jakości ocenionemu i zatwierdzonemu przez jednostkę notyfikowaną. Należy zatem zmienić załącznik IV do rozporządzenia (UE) 2019/1009, aby zapewnić ocenę zgodności odpowiednią dla takich produktów nawozowych.
- (12) Biorąc pod uwagę, że wymogi określone w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2019/1009 oraz procedury oceny zgodności określone w załączniku IV do tego rozporządzenia mają być stosowane od dnia 16 lipca 2022 r., należy odroczyć do tego samego dnia stosowanie niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2019/1009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku II wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) w załączniku IV wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 16 lipca 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 lipca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku II do rozporządzenia (UE) 2019/1009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części I dodaje się punkt w brzmieniu:

„CMC 12: Wytrącone sole fosforanowe i produkty pochodne”.

2) w części II wprowadza się następujące zmiany:

a) w CMC 1 pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w lit. g) skreśla się wyraz „lub”;

(ii) w lit. h) znak interpunkcyjny „,” zastępuje się „, lub”;

(iii) dodaje się lit. i) w brzmieniu:

„i) wytrąconych soli fosforanowych i produktów pochodnych, które są odzyskiwane z odpadów lub są produktami ubocznymi w rozumieniu dyrektywy 2008/98/WE.”.

b) w CMC 11 pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w lit. c) skreśla się wyraz „oraz”;

(ii) w lit. d) znak interpunkcyjny „,” zastępuje się „, lub”;

(iii) dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) wytrąconych soli fosforanowych i produktów pochodnych, które są odzyskiwane z odpadów lub są produktami ubocznymi w rozumieniu dyrektywy 2008/98/WE.”.

c) dodaje się CMC 12 w brzmieniu:

„CMC 12: WYTRĄCONE SOLE FOSFORANOWE I PRODUKTY POCHODNE

1. Produkt nawozowy UE może zawierać wytrącone sole fosforanowe otrzymane w wyniku strącania wyłącznie z co najmniej jednego z następujących materiałów wsadowych:

a) ścieki i osady ściekowe z oczyszczalni ścieków komunalnych, inne niż produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 1069/2009;

b) ścieki i osady z przetwarzania żywności, napojów, karmy dla zwierząt domowych, pasz dla zwierząt lub produktów mlecznych, innych niż produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, chyba że etapy przetwarzania obejmowały kontakt z produktami biobójczymi w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 (*), innymi niż te zdefiniowane jako grupa produktowa 4 w kategorii 1 w załączniku V do tego rozporządzenia;

c) bioodpady w rozumieniu art. 3 pkt 4 dyrektywy 2008/98/WE pochodzące z selektywnej zbiórki bioodpadów u źródła, inne niż produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 1069/2009;

d) pozostałości przetwarzania w rozumieniu art. 2 lit. t) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE (**) z produkcji bioetanolu i biodiesla pochodzących z materiałów, o których mowa w niniejszym punkcie lit. b), c) i e);

e) żywe lub martwe organizmy lub ich części, które są nieprzetworzone lub przetworzone jedynie ręcznie, mechanicznie lub z wykorzystaniem siły grawitacji, poprzez rozpuszczanie w wodzie, flotację, ekstrakcję z wykorzystaniem wody, destylację parą wodną lub ogrzewanie jedynie w celu usunięcia wody, lub które są w jakikolwiek sposób ekstrahowane z powietrza, oprócz (**):

— materiałów ze zmieszanych odpadów komunalnych,

— osadów ściekowych, przemysłowych lub z pogłębiania,

— produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych objętych zakresem rozporządzenia (WE) nr 1069/2009,

- f) substancje i mieszaniny, inne niż (**):
- określone w lit. a)–e),
 - odpady w rozumieniu art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE,
 - substancje lub mieszaniny, które w co najmniej jednym państwie członkowskim utraciły status odpadu na podstawie środków krajowych transponujących art. 6 dyrektywy 2008/98/WE,
 - substancje wytworzone z prekursorów, które w co najmniej jednym państwie członkowskim utraciły status odpadu na podstawie środków krajowych transponujących art. 6 dyrektywy 2008/98/WE, lub mieszaniny zawierające takie substancje,
 - polimery niebiodegradowalne,
 - produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 1069/2009.

Ponadto wytrącone sole fosforanowe uzyskuje się w wyniku strącania z dowolnego materiału wsadowego, o którym mowa w lit. a)–f), lub z połączenia materiałów wymienionych we wspomnianych literach, przetworzonych ręcznie, mechanicznie lub z wykorzystaniem siły grawitacji, poprzez frakcjonowanie w układzie ciało stałe–ciecz z wykorzystaniem polimerów biodegradowalnych, rozpuszczanie w wodzie, flotację, ekstrakcję wodą, destylację parową lub ogrzewanie wyłącznie w celu usunięcia wody, hydrolizę termiczną, fermentację beztlenową lub kompostowanie. Temperatura w takich procesach nie może być wyższa niż 275 °C.

2. Proces strącania musi odbywać się w kontrolowanych warunkach w reaktorze. Ponadto stosuje się wyłącznie materiały wsadowe, które nie są zanieczyszczone innymi strumieniami materiałów lub materiałami wsadowymi, innymi niż produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, które zostały w sposób niezamierzony zanieczyszczone innymi strumieniami materiałów w jednorazowym incydencie skutkującym jedynie śladowymi ilościami związków egzogennych.

W zakładzie, w którym odbywa się strącanie, należy unikać fizycznego kontaktu między materiałami wsadowymi i wyjściowymi po procesie strącania, w tym podczas przechowywania.

3. Wytrącone sole fosforanowe mają:
- a) minimalną zawartość pięciotlenku fosforu (P_2O_5) wynoszącą 16 % zawartości suchej masy;
 - b) maksymalną zawartość węgla organicznego (C_{org}) wynoszącą 3 % zawartości suchej masy;
 - c) nie więcej niż 3 g/kg suchej masy makroskopowych zanieczyszczeń większych niż 2 mm w jednej z następujących postaci: materia organiczna, szkło, kamienie, metal i tworzywa sztuczne;
 - d) nie więcej niż 5 g/kg suchej masy sumy makroskopowych zanieczyszczeń, o których mowa w lit. c).
4. Produkt nawozowy UE może zawierać produkty pochodne z wytrąconych soli fosforanowych, wytworzone na co najmniej jednym etapie wytwarzania chemicznego, podczas którego wytrącone sole fosforanowe wchodzi w reakcję z materiałami, o których mowa w pkt 1 lit. f), które są spożywane lub wykorzystywane do obróbki chemicznej.
- Proces wytwarzania produktów pochodnych przeprowadza się w taki sposób, aby celowo zmienić skład chemiczny wytrąconych soli fosforanowych.
5. Wytrącone sole fosforanowe wykorzystywane do produktów pochodnych muszą być zgodne z pkt 1, 2 i 3.
6. Niezależnie od przepisów pkt 1 produkt nawozowy UE może zawierać wytrącone sole fosforanowe otrzymane w wyniku strącania z materiałów kategorii 2 lub kategorii 3 lub ich produktów pochodnych, zgodnie z warunkami określonymi w art. 32 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 oraz w ramach środków, o których mowa w art. 32 ust. 3 tego rozporządzenia, same lub zmieszane z materiałami wsadowymi, o których mowa w pkt 1, pod warunkiem że spełnione są oba z następujących warunków:
- a) punkt końcowy w łańcuchu produkcyjnym został określony zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1069/2009;
 - b) spełnione są warunki określone w pkt 2 i 3.

Produkt nawozowy UE może również zawierać produkty pochodne takich wytrąconych soli fosforanowych, otrzymane zgodnie z warunkami określonymi w pkt 4.

7. W zakładzie, w którym odbywa się proces strącania, linie produkcyjne do przetwarzania materiałów wsadowych dozwolonych dla wytrąconych soli fosforanowych i produktów pochodnych, o których mowa w pkt 1, 4 i 6, muszą być są wyraźnie oddzielone od linii produkcyjnych do przetwarzania innych materiałów wsadowych.
8. Jeżeli w odniesieniu do kategorii funkcji produktów dla produktu nawozowego UE zawierającego wytrącone sole fosforanowe lub produkty pochodne lub oba te rodzaje materiału, bądź składającego się z nich, nie określono żadnych wymogów w odniesieniu do *Salmonella* spp., *Escherichia coli* lub *Enterococcaceae* w załączniku I, patogeny te nie mogą przekraczać dopuszczalnych poziomów określonych w poniższej tabeli:

Mikroorganizmy podlegające badaniu	Plany pobierania próbek			Dopuszczalny poziom
	n	c	m	M
<i>Salmonella</i> spp.	5	0	0	Nieobecne w 25 g lub 25 ml
<i>Escherichia coli</i> lub <i>Enterococcaceae</i>	5	5	0	1 000 w 1 g lub 1 ml

gdzie:

n = liczba badanych próbek,

c = liczba próbek, w których liczba bakterii wyrażona w jtk mieści się między m a M,

m = wartość progowa dla liczby bakterii, wyrażonej w jtk, uznawana za zadowalającą,

M = maksymalna wartość dla liczby bakterii wyrażonej w jtk.

9. Patogeny w produkcie nawozowym UE zawierającym wytrącone sole fosforanowe otrzymane z materiałów, o których mowa w pkt 1 lit. a), lub produkty pochodne takich wytrąconych soli fosforanowych lub oba te rodzaje materiału, bądź składającym się z nich, nie mogą przekraczać dopuszczalnych poziomów określonych w poniższej tabeli:

Mikroorganizmy podlegające badaniu	Plany pobierania próbek			Dopuszczalny poziom
	n	c	m	M
<i>Laseczka zgorzeli gazowej (Clostridium perfringens)</i>	5	5	0	100 jtk w 1 g lub 1 ml
Jaja zdolne do życia <i>Ascaris</i> sp.	5	0	0	Nieobecne w 25 g lub 25 ml

gdzie:

n = liczba badanych próbek,

c = liczba próbek, w których liczba bakterii wyrażona w jtk mieści się między m a M,

m = wartość progowa dla liczby bakterii, wyrażonej w jtk, uznawana za zadowalającą,

M = maksymalna wartość dla liczby bakterii wyrażonej w jtk.

10. Wymogi określone w pkt 8 i 9 oraz wymogi dotyczące *Salmonella* spp., *Escherichia coli* lub *Enterococcaceae* określone w odpowiedniej kategorii funkcji produktów dla produktu nawozowego UE składającego się wyłącznie z wytrąconych soli fosforanowych lub produktów pochodnych lub obu tych rodzajów materiału nie mają zastosowania, jeżeli te wytrącone sole fosforanowe lub wszystkie biogeniczne materiały wsadowe użyte w procesie strącania zostały poddane jednemu z następujących procesów:

- a) sterylizacja ciśnieniowa poprzez podgrzewanie do temperatury wewnętrznej powyżej 133 °C przez co najmniej 20 minut przy ciśnieniu absolutnym wynoszącym co najmniej 3 bary, przy czym ciśnienie musi być wytwarzane przez odprowadzenie całego powietrza w komorze sterylizacyjnej i zastąpienie go parą wodną („nasycona para”);

- b) przetwarzanie w urządzeniu do pasteryzacji lub oczyszczania w temperaturze 70 °C przez co najmniej jedną godzinę.
11. Wytrącone sole fosforanowe otrzymane z materiałów, o których mowa w pkt 1 lit. a), i produkty pochodne otrzymane z takich wytrąconych soli fosforanowych nie mogą zawierać więcej niż 6 mg/kg suchej masy WWA_{16} (***)
12. Suma glinu (Al) i żelaza (Fe) w wytrąconych solach fosforanowych lub produktach pochodnych nie może przekraczać 10 % suchej masy wytrąconych soli fosforanowych lub produktów pochodnych.
13. Wytrącone sole fosforanowe lub produkty pochodne muszą być zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 w dokumentacji zawierającej:
- a) informacje przewidziane w załącznikach VI, VII i VIII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006; oraz;
 - b) raport bezpieczeństwa chemicznego na podstawie art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, obejmujący zastosowanie jako produkt nawozowy, o ile nie zostało to wyraźnie objęte jednym ze zwolnień z obowiązku rejestracji przewidzianych w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 lub w pkt 6, 7, 8 lub 9 załącznika V do tego rozporządzenia.
14. Do celów pkt 3, 11 i 12 suchą masę wytrąconych soli fosforanowych i produktów pochodnych mierzy się metodą suszenia próżniowego w temperaturze 40 °C do stałej masy, aby uniknąć utraty wody krystalizacyjnej.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

(***) Wyłączenie materiału wsadowego z zakresu stosowania jednej litery nie wyklucza, że dany materiał może nadal być kwalifikującym się materiałem składowym na podstawie innej litery.

(****) Suma naftalenu, acenaftyleny, acenaftenu, fluoreny, fenantreny, antracenu, fluorantenu, pireny, benzo[a]antracenu, chryzenu, benzo[b]fluorantenu, benzo[k]fluorantenu, benzo[a]pireny, indeno[1,2,3-cd]pireny, dibenzo[a,h]antracenu oraz benzo[g,h,i]perylenu.”.

ZAŁĄCZNIK II

W części II załącznika IV do rozporządzenia (UE) 2019/1009 moduł D1 (Zapewnienie jakości procesu produkcji) otrzymuje brzmienie:

1) pkt 2.2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) rysunki, schematy, opisy i wyjaśnienia niezbędne do zrozumienia procesu produkcji produktu nawozowego UE oraz, w odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5 i 12, określonych w załączniku II, pisemny opis i schemat procesu produkcji, gdzie jasno określa się każdy zabieg, zbiornik magazynowy i obszar magazynowy.”.

2) Formuła wprowadzająca w pkt 5.1.1.1 otrzymuje brzmienie:

„5.1.1.1. W odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5 i 12, określonych w załączniku II, kadra kierownicza wyższego szczebla organizacji producenta:”.

3) pkt 5.1.2.1 otrzymuje brzmienie:

„5.1.2.1. W odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5 i 12, określonych w załączniku II, system jakości zapewnia zgodność z wymogami określonymi w tym załączniku.”.

4) w pkt 5.1.3.1 wprowadza się następujące zmiany:

a) Formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„5.1.3.1. W odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5 i 12, określonych w załączniku II, badania i testy obejmują następujące elementy:”.

b) lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) Wykwalifikowany personel przeprowadza kontrolę wizualną każdej przesyłki materiałów wsadowych i sprawdza zgodność ze specyfikacjami materiałów wsadowych określonymi w CMC 3, 5 i 12 w załączniku II.

c) Producent odsyła każdą przesyłkę materiałów wsadowych, w przypadku gdy w wyniku kontroli wizualnej powstanie podejrzenie wystąpienia jednego z następujących przypadków:

— obecności substancji niebezpiecznych lub szkodliwych dla procesu lub dla jakości końcowego produktu nawozowego UE;

— niezgodności ze specyfikacjami określonymi w CMC 3, 5 i 12 w załączniku II, w szczególności poprzez obecność tworzyw sztucznych prowadzącą do przekroczenia wartości dopuszczalnej dla zanieczyszczeń makroskopowych.”.

c) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) Pobiera się próbki materiałów wyjściowych w celu zweryfikowania, czy są one zgodne ze specyfikacjami określonymi w CMC 3, 5 i 12 w załączniku II, a także, czy właściwości materiału wyjściowego nie zagrażają zgodności produktu nawozowego UE z odnośnymi wymogami określonymi w załączniku I.”.

d) w lit. f) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„f) W odniesieniu do materiałów należących do CMC 3 i 5 próbki materiałów wyjściowych pobiera się regularnie co najmniej z następującą częstotliwością:”.

e) dodaje się następujące litery w brzmieniu:

„fa) W odniesieniu do materiałów należących do CMC 12 próbki materiałów wyjściowych pobiera się co najmniej z następującą domyślną częstotliwością lub wcześniej niż zaplanowano, jeżeli jest to spowodowane ewentualnymi znaczącymi zmianami, które mogą wpłynąć na jakość produktu nawozowego UE:

Roczna produkcja (w tonach)	Próbki/rok
≤ 3 000	4
3 001 – 10 000	8
10 001 – 20 000	12
20 001 – 40 000	16
40 001 – 60 000	20
60 001 – 80 000	24
80 001 – 100 000	28
100 001 – 120 000	32
120 001 – 140 000	36
140 001 – 160 000	40
160 001 – 180 000	44
> 180 000	48

Producenci mogą zmniejszyć domyślną częstotliwość badań zanieczyszczeń podaną powyżej, uwzględniając dystrybucję historycznych próbek. Po upływie minimalnego okresu monitorowania trwającego jeden rok i minimalnej liczby 10 próbek wykazujących zgodność z wymogami załączników I i II producent może zmniejszyć domyślną częstotliwość pobierania próbek dla tego parametru o współczynnik 2, w przypadku gdy największy poziom zanieczyszczeń odnotowany z ostatnich 10 próbek jest mniejszy niż połowa wartości dopuszczalnej dla tego parametru określonej w załącznikach I i II.

fb) W przypadku materiałów należących do CMC 12 każdej partii lub części produkcji przypisuje się niepowtarzalny kod do celów zarządzania jakością. Co najmniej jedną próbkę na 3 000 ton tych materiałów lub jedną próbkę na dwa miesiące, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej, przechowuje się w dobrym stanie przez okres co najmniej dwóch lat.”

f) w lit. g) ppkt (iii) znak interpunkcyjny „.” zastępuje się „,” oraz dodaje się następujący ppkt (iv) w brzmieniu:

„(iv) w przypadku materiałów należących do CMC 12 dokonuje pomiaru przechowywanych próbek, o których mowa w lit. fb), i podejmuje niezbędne działania naprawcze w celu zapobieżenia ewentualnemu dalszemu transportowi i wykorzystaniu tego materiału.”

5) w pkt 5.1.4.1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„5.1.4.1. W odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5 i 12 określonych w załączniku II akta dotyczące jakości wykazują skuteczną kontrolę materiałów wsadowych, produkcji, przechowywania i zgodności materiałów wsadowych i wyjściowych z odnośnymi wymogami niniejszego rozporządzenia. Każdy dokument jest czytelny i dostępny w odpowiednim miejscu jego wykorzystania, a każda nieaktualna wersja jest niezwłocznie usuwana ze wszystkich miejsc, w których jest wykorzystywana, lub przynajmniej zostaje zidentyfikowana jako nieaktualna. Dokumentacja dotycząca zarządzania jakością zawiera co najmniej następujące informacje:”

6) w pkt 5.1.5.1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„5.1.5.1. W odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5 i 12, określonych w załączniku II, producent sporządza roczny program audytu wewnętrznego, aby sprawdzić zgodność z systemem jakości, obejmujący następujące elementy:”

7) pkt 6.3.2 otrzymuje brzmienie:

„6.3.2. W odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5 i 12, określonych w załączniku II, podczas każdego audytu jednostka notyfikowana pobiera i poddaje analizie próbki materiałów wyjściowych, a audyty przeprowadza się z następującą częstotliwością:

- a) w trakcie pierwszego roku nadzoru danego zakładu przez jednostkę notyfikowaną: z taką samą częstotliwością, jak częstotliwość pobierania próbek podana w tabelach zawartych w pkt 5.1.3.1 odpowiednio lit. f) i fa); oraz
 - b) w kolejnych latach objętych nadzorem: z częstotliwością równą połowie częstotliwości pobierania próbek podanej w tabelach zawartych w pkt 5.1.3.1 odpowiednio lit. f) i fa).”
-

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/2087**z dnia 6 lipca 2021 r.****zmieniające załączniki II, III i IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 w celu dodania materiałów utlenianych termicznie i produktów pochodnych jako kategorii materiałów składowych w produktach nawozowych UE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i (WE) nr 1107/2009 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 42 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2019/1009 ustanowiono przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE. Produkty nawozowe UE zawierają materiały składowe należące do co najmniej jednej z kategorii wymienionych w załączniku II do tego rozporządzenia.
- (2) W art. 42 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/1009 w związku z art. 42 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) tego rozporządzenia zobowiązano Komisję do oceny produktów na bazie popiołów bez zbędnej zwłoki po dniu 15 lipca 2019 r. oraz do włączenia ich do załącznika II do tego rozporządzenia, jeżeli z oceny tej będzie wynikać, że produkty nawozowe UE zawierające te materiały nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt ani roślin, dla bezpieczeństwa ani dla środowiska, a przy tym zapewniają efektywność agronomiczną.
- (3) Produkty na bazie popiołów mogą być odpadem i zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) 2019/1009 mogą przestać być odpadem, jeżeli są zawarte w zgodnym z wymogami produkcie nawozowym UE. Zgodnie z art. 42 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/1009 w związku z art. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ⁽²⁾ Komisja może zatem włączyć produkty na bazie popiołów do załącznika II do rozporządzenia (UE) 2019/1009 tylko wtedy, gdy przepisy dotyczące odzysku zawarte w tym załączniku gwarantują, że materiały te będą wykorzystywane do określonych celów, że istnieje rynek lub popyt na te materiały oraz że ich stosowanie nie doprowadzi do ogólnych niekorzystnych oddziaływań na środowisko lub zdrowie ludzkie.
- (4) Wspólne Centrum Badawcze Komisji („JRC”) rozpoczęło ocenę produktów na bazie popiołów w oczekiwaniu na przyjęcie rozporządzenia (UE) 2019/1009 i zakończyło ją w 2019 r. W trakcie oceny rozszerzony został zakres w celu uwzględnienia szerokiego spektrum materiałów utlenianych termicznie, jak również ich produktów pochodnych.
- (5) W sprawozdaniu oceniającym ⁽³⁾ JRC stwierdzono, że materiały utleniane termicznie i produkty pochodne, jeżeli są wytwarzane zgodnie z zasadami odzysku zaproponowanymi w sprawozdaniu, dostarczają roślinom składników odżywczych lub poprawiają ich efektywność żywieniową, a tym samym zapewniają efektywność agronomiczną.
- (6) W sprawozdaniu oceniającym JRC stwierdzono także, że istnieje popyt rynkowy, który ciągle wzrasta, na materiały utleniane termicznie i produkty pochodne oraz że materiały te mogą być wykorzystywane do dostarczania składników pokarmowych w rolnictwie europejskim. Ponadto stwierdzono w nim, że stosowanie materiałów utlenianych termicznie i produktów pochodnych wytworzonych zgodnie z zasadami odzysku zaproponowanymi w sprawozdaniu nie prowadzi do ogólnych niekorzystnych oddziaływań na środowisko lub zdrowie ludzkie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 170 z 25.6.2019, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

⁽³⁾ Huygens D., Saveyn H.G.M., Tonini D., Eder P., Delgado Sancho L., Propozycje techniczne dotyczące wybranych nowych materiałów nawozowych na podstawie rozporządzenia sprawie produktów nawozowych (rozporządzenie (UE) 2019/1009) – Kryteria dotyczące procesu i jakości oraz ocena wpływu na środowisko i rynek wyrażonych soli fosforanowych i produktów pochodnych, materiałów utlenianych termicznie i produktów pochodnych oraz materiałów uzyskanych w wyniku pirolizy i zgazowania, EUR 29841 EN, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, Luksemburg, 2019, ISBN 978-92-76-09888-1, doi:10.2760/186684, JRC117856.

- (7) Zasady odzysku zasugerowane w sprawozdaniu oceniającym JRC obejmują środki mające na celu ograniczenie ryzyka związanego z recyklingiem lub produkcją zanieczyszczeń, takie jak stworzenie wyczerpującego wykazu kwalifikujących się materiałów wsadowych i wyłączenie, na przykład, zmieszanych odpadów komunalnych, oraz ustanowienie szczególnych warunków przetwarzania i wymogów dotyczących jakości produktów. W sprawozdaniu oceniającym stwierdzono również, że produkty nawozowe zawierające materiały utleniane termicznie i produkty pochodne powinny być zgodne ze szczegółowymi przepisami dotyczącymi etykietowania oraz że przepisy dotyczące oceny zgodności mające zastosowanie do takich produktów powinny obejmować system jakości oceniony i zatwierdzony przez jednostkę notyfikowaną.
- (8) W związku z powyższym Komisja stwierdza, że materiały utleniane termicznie i produkty pochodne, jeżeli są wytwarzane zgodnie z zasadami odzysku zaproponowanymi w sprawozdaniu oceniającym JRC, zapewniają efektywność agronomiczną w rozumieniu art. 42 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) 2019/1009. Ponadto spełniają one kryteria określone w art. 6 dyrektywy 2008/98/WE. Co więcej, jeżeli są one zgodne z innymi wymogami określonymi ogólnie w rozporządzeniu (UE) 2019/1009, a w szczególności w załączniku I do tego rozporządzenia, nie będą stanowić zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt ani roślin, dla bezpieczeństwa ani dla środowiska w rozumieniu art. 42 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) ppkt (i) rozporządzenia (UE) 2019/1009. W związku z tym należy włączyć materiały utleniane termicznie i produkty pochodne do załącznika II do rozporządzenia (UE) 2019/1009, z zastrzeżeniem przestrzegania wspomnianych zasad odzysku.
- (9) W szczególności produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009^(*) powinny być dozwolone jako materiały wsadowe dla materiałów utlenianych termicznie i produktów pochodnych podlegających rozporządzeniu (UE) 2019/1009 wyłącznie wówczas, gdy ich punkty końcowe w łańcuchu produkcyjnym zostały określone zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i zostaną osiągnięte najpóźniej do końca procesu produkcji produktów nawozowych UE zawierających materiały utleniane termicznie i produkty pochodne.
- (10) Ponadto, biorąc pod uwagę fakt, że wytracone materiały utleniane termicznie i produkty pochodne można uznać za odzyskane odpady lub produkty uboczne w rozumieniu dyrektywy 2008/98/WE, takie materiały należy wyłączyć z kategorii materiałów składowych 1 i 11 w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2019/1009 na podstawie art. 42 ust. 1 akapit trzeci tego rozporządzenia.
- (11) Ważne jest zapewnienie, aby produkty nawozowe zawierające materiały utleniane termicznie i produkty pochodne były zgodne z dodatkowymi przepisami dotyczącymi etykietowania i podlegały procedurze oceny zgodności, w tym systemowi jakości ocenionemu i zatwierdzonemu przez jednostkę notyfikowaną. Należy zatem zmienić załącznik III i załącznik IV do rozporządzenia (UE) 2019/1009, aby zapewnić wymogi dotyczące etykietowania i ocenę zgodności odpowiednią dla takich produktów nawozowych.
- (12) Biorąc pod uwagę, że wymogi określone w załącznikach II i III do rozporządzenia (UE) 2019/1009 oraz procedury oceny zgodności określone w załączniku IV do tego rozporządzenia mają być stosowane od dnia 16 lipca 2022 r., należy odroczyć do tego samego dnia stosowanie niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2019/1009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku II wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) w załączniku III wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia;
- 3) w załączniku IV wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia.

^(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 16 lipca 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 lipca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku II do rozporządzenia (UE) 2019/1009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części I dodaje się punkt w brzmieniu:
„CMC 13: Materiały utleniane termicznie i produkty pochodne”;
- 2) w części II wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w CMC 1 pkt 1 dodaje się lit. j) w brzmieniu:
„j) materiałów utlenianych termicznie i produktów pochodnych, które są odzyskiwane z odpadów lub są produktami ubocznymi w rozumieniu dyrektywy 2008/98/WE, lub”;
 - b) w CMC 11 pkt 1 dodaje się lit. f) w brzmieniu:
„f) materiałów utlenianych termicznie i produktów pochodnych, które są odzyskiwane z odpadów lub są produktami ubocznymi w rozumieniu dyrektywy 2008/98/WE, lub”;
 - c) dodaje się CMC 13 w brzmieniu:

„CMC 13: MATERIAŁY UTLENIANE TERMICZNIE LUB PRODUKTY POCHODNE

1. Produkt nawozowy UE może zawierać materiały utleniane termicznie otrzymane w wyniku konwersji termochemicznej w warunkach bez ograniczeń tlenowych wyłącznie z co najmniej jednego z następujących materiałów wsadowych:
 - (a) żywe lub martwe organizmy lub ich części, które są nieprzetworzone lub przetworzone jedynie ręcznie, mechanicznie lub z wykorzystaniem siły grawitacji, poprzez rozpuszczanie w wodzie, flotację, ekstrakcję z wykorzystaniem wody, destylację parą wodną lub ogrzewanie jedynie w celu usunięcia wody, lub które są w jakikolwiek sposób ekstrahowane z powietrza, oprócz (*):
 - materiałów ze zmieszanych odpadów komunalnych,
 - osadów ściekowych, przemysłowych lub z pogłębiania, oraz
 - produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1069/2009;
 - (b) odpady roślinne z przemysłu przetwórstwa żywności i włókniste odpady roślinne z produkcji masy włóknistej pierwotnej pulpy celulozowej oraz z produkcji papieru z masy włóknistej pierwotnej, jeżeli nie zostały zmodyfikowane chemicznie;
 - (c) frakcja bioodpadów pochodzących z późniejszych operacji przetwarzania bioodpadów zbieranych oddzielnie w celu recyklingu w rozumieniu dyrektywy 2008/98/WE, w przypadku których spalanie przyniesie najlepszy wynik dla środowiska zgodnie z art. 4 tej dyrektywy, innych niż produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 1069/2009;
 - (d) materiały powstałe w wyniku kontrolowanego procesu konwersji mikrobiologicznej lub termochemicznej z wykorzystaniem wyłącznie materiałów wsadowych, o których mowa w lit. a), b) i c);
 - (e) osady ściekowe z oczyszczalni ścieków komunalnych, inne niż produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 1069/2009;
 - (f) materiały pochodzące z niezależnego oczyszczania ścieków nieobjętych dyrektywą Rady 91/271/EWG (**) pochodzące z przetwarzania żywności, karmy dla zwierząt domowych, pasz, mleka i napojów, inne niż produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 1069/2009;
 - (g) odpady w rozumieniu dyrektywy 2008/98/WE z wyjątkiem (*):
 - materiałów wsadowych, o których mowa w lit. a)–f),
 - odpadów niebezpiecznych w rozumieniu art. 3 pkt 2 dyrektywy 2008/98/WE,

- materiałów ze zmieszanych odpadów komunalnych,
 - bioodpadów w rozumieniu art. 3 pkt 4 dyrektywy 2008/98/WE z oddzielnej zbiórki bioodpadów u źródła, oraz
 - produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych objętych rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009;
- h) paliwa pomocnicze (gaz ziemny, gaz skroplony, kondensat gazu ziemnego, gazy technologiczne i ich komponenty, surowy olej roślinny, węgiel, koks oraz ich materiały pochodne), stosowane do przetwarzania materiałów wsadowych, o których mowa w lit. a)–g);
- i) substancje stosowane w procesach produkcyjnych hutnictwa żelaza i stali; lub
- j) substancje i mieszaniny, z wyjątkiem (*):
- materiałów wsadowych, o których mowa w lit. a)–i),
 - odpadów w rozumieniu art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE,
 - substancji lub mieszanin, które w co najmniej jednym państwie członkowskim utraciły status odpadu na podstawie środków krajowych transponujących art. 6 dyrektywy 2008/98/WE,
 - substancji wytworzonych z prekursorów, które w co najmniej jednym państwie członkowskim utraciły status odpadu na podstawie środków krajowych transponujących art. 6 dyrektywy 2008/98/WE, lub mieszanin zawierających takie substancje, oraz
 - produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych objętych zakresem rozporządzenia (WE) nr 1069/2009.
2. Niezależnie od przepisów pkt 1 produkt nawozowy UE może zawierać materiały utleniane termicznie otrzymane w wyniku konwersji termochemicznej w warunkach bez ograniczeń tlenowych kategorii 2 lub kategorii 3 lub ich produkty pochodne, zgodnie z warunkami określonymi w art. 32 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 oraz w ramach środków, o których mowa w art. 32 ust. 3 tego rozporządzenia, same lub zmieszane z materiałami wsadowymi, o których mowa w pkt 1, pod warunkiem że spełnione są oba z następujących warunków:
- a) punkt końcowy w łańcuchu produkcyjnym został określony zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1069/2009;
- b) spełnione są warunki określone w pkt 3, 4 i 5.
3. Utlenianie termiczne musi odbywać się w warunkach bez ograniczeń tlenowych w taki sposób, aby można było podnieść w kontrolowany i jednorodny sposób temperaturę gazu powstającego w trakcie konwersji termochemicznej po ostatnim doprowadzeniu powietrza spalania, nawet w najbardziej niesprzyjających warunkach, do temperatury co najmniej 850 °C przez co najmniej 2 sekundy. Warunki te mają zastosowanie do wszystkich materiałów wsadowych, z wyjątkiem:
- a) materiałów wsadowych, o których mowa w pkt 1 lit. a), b) i h), lub powstałych w wyniku kontrolowanego procesu konwersji mikrobiologicznej lub termochemicznej z wykorzystaniem wyłącznie tych materiałów; oraz
- b) materiałów wsadowych, o których mowa w pkt 2,
- do których stosuje się temperaturę co najmniej 450 °C przez co najmniej 0,2 sekundy.
4. Utlenianie termiczne odbywa się w komorze spalania. W komorze można przetwarzać wyłącznie materiały wsadowe, które nie są zanieczyszczone innymi strumieniami materiałów lub materiałami wsadowymi, innymi niż produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, które zostały w sposób niezamierzony zanieczyszczone innymi strumieniami materiałów w wyniku jednorazowego incydentu skutkującego jedynie śladowymi ilościami związków egzogennych.

W obiekcie, w którym odbywa się utlenianie termiczne, muszą być spełnione wszystkie następujące warunki:

- a) linie produkcyjne do przetwarzania materiałów wsadowych, o których mowa w pkt 1 i 2, są wyraźnie oddzielone od linii produkcyjnych do przetwarzania innych materiałów wsadowych;

- b) materiał wsadowy utlenia się w taki sposób, aby całkowita zawartość węgla organicznego (C_{org}) w powstałym żużlu i popiołach paleniskowych wynosiła mniej niż 3 % w przeliczeniu na suchą masę materiału;
 - c) unika się fizycznej styczności między materiałami wsadowymi i materiałami wyjściowymi po procesie konwersji termochemicznej, w tym podczas przechowywania.
5. Materiały do utleniania termicznego muszą być popiołami lub żużlami i zawierać nie więcej niż:
- a) 6 mg/kg suchej masy WWA_{16} (***);
 - b) 20 ng równoważników toksyczności WHO (****) PCDD/F (****)/kg suchej masy.
6. Produkt nawozowy UE może zawierać produkty pochodne z materiałów do utleniania termicznego wyprodukowanych z materiałów wsadowych, o których mowa w pkt 1 i 2, spełniających warunki określone w pkt 5 i wytworzonych w procesie konwersji termochemicznej zgodnie z pkt 3 i 4.

Proces wytwarzania produktów pochodnych przeprowadza się w taki sposób, aby celowo zmienić skład chemiczny materiałów do utleniania termicznego.

Proces wytwarzania produktów pochodnych ma następujący charakter:

- a) produkcja chemiczna: produkty pochodne są wytwarzane podczas jednego lub kilku etapów produkcji chemicznej, w trakcie których materiały do utleniania termicznego reagują z materiałami wsadowymi, o których mowa w pkt 1 lit. j), które są zużywane lub wykorzystywane do przetwarzania chemicznego, podczas gdy nie stosuje się polimerów niebiodegradowalnych;
- b) produkcja termochemiczna: produkty pochodne są wytwarzane podczas jednego lub kilku etapów produkcji, w trakcie których materiały do utleniania termicznego reagują termochemicznie z reagentami, o których mowa w pkt 1 i 2, które są zużywane lub wykorzystywane do przetwarzania chemicznego.

Materiały do utleniania termicznego, które wykazują co najmniej jedną z właściwości niebezpiecznych wymienionych w załączniku III do dyrektywy 2008/98/WE, nie mogą być mieszane ani poddawane reakcji z odpadami, substancjami lub materiałami w celu ograniczenia obecności substancji niebezpiecznych do poziomów poniżej wartości dopuszczalnych dla właściwości niebezpiecznych określonych w załączniku III do tej dyrektywy. Stosując podejście oparte na metodzie bilansu masy, producenci wykorzystujący materiały do utleniania termicznego o właściwościach niebezpiecznych muszą wykazać usunięcie lub przekształcenie zanieczyszczeń do poziomów poniżej wartości dopuszczalnych określonych w załączniku III do dyrektywy 2008/98/WE.

7. Zanieczyszczenia w produkcie nawozowym UE zawierającym materiały utleniane termicznie lub produkty pochodne, bądź składającym się z nich, nie mogą przekraczać następujących wartości dopuszczalnych:
- a) całkowita zawartość chromu (Cr): 400 mg/kg suchej masy, jeżeli materiały utleniane termicznie lub produkty pochodne pochodzą z materiałów wsadowych, o których mowa w pkt 1 lit. e), g) lub i);
 - b) tal (Tl): 2 mg/kg suchej masy, jeżeli materiały utleniane termicznie lub produkty pochodne pochodzą z materiałów wsadowych, o których mowa w pkt 1 lit. e), g), h) lub i).

Zawartość chloru (Cl) nie może być wyższa niż 30 g/kg suchej masy. Ta wartość dopuszczalna nie ma jednak zastosowania do produktów nawozowych UE wytwarzanych w procesie produkcyjnym, w którym dodano związek zawierający Cl z zamiarem wytworzenia soli metali alkalicznych lub soli metali ziem alkalicznych, i jest zgłaszana zgodnie z załącznikiem III.

Zawartość wanadu (V) nie powinna być wyższa niż 600 mg/kg suchej masy, jeżeli materiały utleniane termicznie lub produkty pochodne pochodzą z materiałów wsadowych, o których mowa w pkt 1 lit. g) lub i).

8. Materiały utleniane termicznie lub produkty pochodne muszą być zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 w dokumentacji zawierającej:
- a) informacje przewidziane w załącznikach VI, VII i VIII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006; oraz
 - b) raport bezpieczeństwa chemicznego na podstawie art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, obejmujący zastosowanie jako produkt nawozowy,

o ile nie zostało to wyraźnie objęte jednym ze zwolnień z obowiązku rejestracji przewidzianych w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 lub w pkt 6, 7, 8 lub 9 załącznika V do tego rozporządzenia.

-
- (*) Wyłączenie materiału wsadowego z zakresu stosowania jednej litery nie wyklucza, że dany materiał może być kwalifikującym się materiałem wsadowym na podstawie innej litery.
- (**) Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40).
- (***) Suma naftalenu, acenaftylenu, acenaftenu, fluorenu, fenantrenu, antracenu, fluorantenu, pirenu, benzo[a]antracenu, chryzenu, benzo[b]fluorantenu, benzo[k]fluorantenu, benzo[a]pirenu, indeno[1,2,3-cd]pirenu, dibenzo[a,h]antracenu oraz benzo[g,h,i]perylenu.
- (****) M. van den Berg, L.S. Birnbaum, M. Denison, M. De Vito, W. Farland, et al. (2006), The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds (Ponowna ocena współczynników równoważnych toksyczności dla ludzi i ssaków w odniesieniu do dioksyn i związków dioksynopodobnych, przeprowadzona w 2005 r. przez Światową Organizację Zdrowia). *Toxicological sciences: an official journal of the Society of Toxicology* (Nauki toksykologiczne: dziennik urzędowy Society of Toxicology) 93:223-241. doi:10.1093/toxsci/kfl055.
- (*****) Polichlorowane dibenzo-p-dioksyny i dibenzofurany.”
-

ZAŁĄCZNIK II

W części I załącznika III do rozporządzenia (UE) 2019/1009 dodaje się następujący punkt w brzmieniu:

- „7a. Jeżeli produkt nawozowy UE zawiera materiały utleniane termicznie lub produkty pochodne, o których mowa w CMC 13 w części II załącznika II, lub składa się z nich, a jego zawartość manganu (Mn) przekracza 3,5 % (m/m), należy podać zawartość manganu.”.
-

ZAŁĄCZNIK III

W części II załącznika IV do rozporządzenia (UE) 2019/1009 moduł D1 (Zapewnienie jakości procesu produkcji) wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt 2.2 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) rysunki, schematy, opisy i wyjaśnienia niezbędne do zrozumienia procesu produkcji produktu nawozowego UE oraz, w odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5, 12 i 13, określonych w załączniku II, pisemny opis i schemat procesu produkcji, gdzie jasno określa się każdy zabieg, zbiornik magazynowy i obszar magazynowy.”

b) dodaje się lit. ga) w brzmieniu:

„ga) obliczenia odpadów niebezpiecznych dla produktów nawozowych UE zawierających CMC 13 lub składających się z nich; badania, o których mowa w pkt 6 w CMC 13 w części II załącznika II, przeprowadza się co najmniej raz w roku lub wcześniej niż zaplanowano w przypadku jakichkolwiek istotnych zmian, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo lub jakość produktu nawozowego UE (np. przetwarzanie partii materiałów wsadowych o różnym składzie, zmiana warunków procesu). W przypadku reprezentatywnej partii materiału wsadowego, która jest przetwarzana w zakładzie, zidentyfikowaną właściwość niebezpieczną (zgodnie z pkt 5.1.3.1) i masę całkowitą mierzy się na różnych materiałach wsadowych (1, ..., n) oraz na materiale wyjściowym, który zostanie włączony do produktu nawozowego UE. Zawartość właściwości niebezpiecznej w materiale wyjściowym oblicza się wówczas w następujący sposób:

$$\text{incorporation rate (\%)} = \frac{HPC_{\text{output material}} \times M_{\text{output material}}}{\sum_{i=1}^n (HPC_{\text{input material},i} \times M_{\text{input material},i})}$$

gdzie:

HPC = stężenie właściwości niebezpiecznej (mg/kg),

M = masa całkowita (kg), oraz

i (1-n) = różne materiały wsadowe wykorzystywane w procesie produkcji.

Usunięcie niebezpiecznej właściwości podczas procesu produkcji musi być takie, aby zawartość pomnożona przez stężenie niebezpiecznej właściwości każdego poszczególnego materiału wsadowego była niższa od wartości dopuszczalnych określonych w załączniku III do dyrektywy 2008/98/WE dla tej niebezpiecznej właściwości.”;

2) formuła wprowadzająca w pkt 5.1.1.1 otrzymuje brzmienie:

„5.1.1.1. W odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5, 12 i 13, określonych w załączniku II, kadra kierownicza wyższego szczebla organizacji producenta.”;

3) pkt 5.1.2.1 otrzymuje brzmienie:

„5.1.2.1. W odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5, 12 i 13, określonych w załączniku II, system jakości zapewnia zgodność z wymogami określonymi w tym załączniku.”;

4) w pkt 5.1.3.1 wprowadza się następujące zmiany:

a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„5.1.3.1. W odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5, 12 i 13, określonych w załączniku II, badania i testy obejmują następujące elementy.”;

b) lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) Wykwalifikowany personel przeprowadza kontrolę wizualną każdej przesyłki materiałów wsadowych i sprawdza zgodność ze specyfikacjami materiałów wsadowych określonymi w CMC 3, 5, 12 i 13 w załączniku II.

- c) Producent odsyła każdą przesyłkę materiałów wsadowych, w przypadku gdy w wyniku kontroli wizualnej powstanie podejrzenie jednego z następujących:
- (i) obecności substancji niebezpiecznych lub szkodliwych dla procesu lub dla jakości końcowego produktu nawozowego UE;
 - (ii) niezgodności ze specyfikacjami określonymi w CMC 3, 5, 12 i 13 w załączniku II, w szczególności poprzez obecność tworzyw sztucznych prowadzącą do przekroczenia wartości dopuszczalnej dla zanieczyszczeń makroskopowych.”;
- c) lit. e) otrzymuje brzmienie:
- „e) Pobiera się próbki materiałów wyjściowych w celu zweryfikowania, czy są one zgodne ze specyfikacjami określonymi w CMC 3, 5, 12 i 13 w załączniku II, a także, czy właściwości materiału wyjściowego nie naruszają zgodności produktu nawozowego UE z odnośnymi wymogami określonymi w załączniku I.”;
- d) w lit. fa) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
- „fa) W odniesieniu do materiałów należących do CMC 12 i 13 próbki materiałów wyjściowych pobiera się co najmniej z następującą domyślną częstotliwością lub wcześniej niż planowano, jeżeli jest to spowodowane ewentualnymi znaczącymi zmianami, które mogą wpłynąć na jakość produktu nawozowego UE.”;
- e) lit. fb) otrzymuje brzmienie:
- „fb) W przypadku materiałów należących do CMC 12 i 13 każdej partii lub części produkcji przypisuje się niepotrzebny kod do celów zarządzania jakością; co najmniej jedną próbkę na 3000 ton tych materiałów lub jedną próbkę na dwa miesiące, w zależności od tego, co nastąpi szybciej, przechowuje się w dobrym stanie przez okres co najmniej dwóch lat.”;
- f) lit. g) ppkt (iv) otrzymuje brzmienie:
- „(iv) w przypadku materiałów należących do CMC 12 i 13 dokonuje pomiaru przechowywanych próbek, o których mowa w lit. fb), i podejmuje niezbędne działania naprawcze w celu zapobieżenia ewentualnemu dalszemu transportowi i wykorzystaniu tego materiału.”;
- 5) w pkt 5.1.4.1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
- „5.1.4.1. W odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5, 12 i 13, określonych w załączniku II, akta dotyczące jakości wykazują skuteczną kontrolę materiałów wsadowych, produkcji, przechowywania i zgodności materiałów wsadowych i wyjściowych z odnośnymi wymogami niniejszego rozporządzenia. Każdy dokument jest czytelny i dostępny w odpowiednim miejscu jego wykorzystania, a każda nieaktualna wersja jest niezwłocznie usuwana ze wszystkich miejsc, w których jest wykorzystywana, lub przynajmniej zostaje zidentyfikowana jako nieaktualna. Dokumentacja dotycząca zarządzania jakością zawiera co najmniej następujące informacje.”;
- 6) w pkt 5.1.5.1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
- „5.1.5.1. W odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5, 12 i 13, określonych w załączniku II, producent sporządza roczny program audytu wewnętrznego, aby sprawdzić zgodność z systemem jakości, obejmujący następujące elementy.”;
- 7) w pkt 6.3.2 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
- „6.3.2. W odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5, 12 i 13, określonych w załączniku II, podczas każdego audytu jednostka notyfikowana pobiera i poddaje analizie próbki materiałów wyjściowych, a audyty przeprowadza się z następującą częstotliwością.”.
-

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/2088

z dnia 7 lipca 2021 r.

zmieniające załączniki II, III i IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 w celu dodania materiałów uzyskanych w wyniku pirolizy i zgazowania jako kategorii materiałów składowych w produktach nawozowych UE**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i (WE) nr 1107/2009 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 42 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2019/1009 ustanowiono przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE. Produkty nawozowe UE zawierają materiały składowe należące do co najmniej jednej z kategorii wymienionych w załączniku II do tego rozporządzenia.
- (2) W art. 42 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/1009 w związku z art. 42 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) tego rozporządzenia zobowiązano Komisję do oceny biowęgla bez zbędnej zwłoki po dniu 15 lipca 2019 r. oraz do włączenia go do załącznika II do tego rozporządzenia, jeżeli z oceny tej wynikać będzie, że produkty nawozowe UE zawierające ten materiał nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt ani roślin, dla bezpieczeństwa ani dla środowiska, a przy tym zapewniają efektywność agronomiczną.
- (3) Biowęgiel może być odpadem i zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) 2019/1009 może przestać być odpadem, jeżeli jest zawarty w zgodnym z wymogami produkcji nawozowym UE. Zgodnie z art. 42 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/1009 w związku z art. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ⁽²⁾ Komisja może zatem włączyć biowęgiel do załącznika II do rozporządzenia (UE) 2019/1009 tylko wtedy, gdy przepisy dotyczące odzysku zawarte w tym załączniku gwarantują, że materiał ten będzie wykorzystywany do określonych celów, że istnieje rynek lub popyt na ten materiał oraz że stosowanie go nie doprowadzi do ogólnych niekorzystnych oddziaływań na środowisko lub zdrowie ludzkie.
- (4) Wspólne Centrum Badawcze Komisji („JRC”) rozpoczęło ocenę biowęgla w oczekiwaniu na przyjęcie rozporządzenia (UE) 2019/1009 i zakończyło ją w 2019 r. W trakcie oceny rozszerzony został zakres w celu uwzględnienia szerokiego spektrum materiałów uzyskanych w wyniku pirolizy i zgazowania.
- (5) W sprawozdaniu oceniającym ⁽³⁾JRC stwierdzono, że materiały uzyskane w wyniku pirolizy i zgazowania, jeżeli są wytwarzane zgodnie z zasadami odzysku zaproponowanymi w sprawozdaniu, dostarczają roślinom składników odżywczych lub poprawiają ich efektywność żywieniową, a tym samym zapewniają efektywność agronomiczną.
- (6) W sprawozdaniu oceniającym JRC stwierdzono także, że istnieje popyt rynkowy, który ciągle wzrasta, na materiały uzyskane w wyniku pirolizy i zgazowania oraz że materiały te mogą być wykorzystywane do dostarczania składników pokarmowych w rolnictwie europejskim. Ponadto stwierdzono w nim, że stosowanie materiałów uzyskanych w wyniku pirolizy i zgazowania wytworzonych zgodnie z zasadami odzysku zaproponowanymi w sprawozdaniu oceniającym nie prowadzi do ogólnych niekorzystnych oddziaływań na środowisko lub zdrowie ludzkie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 170 z 25.6.2019, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

⁽³⁾ Huygens D., Saveyn H.G.M., Tonini D., Eder P., Delgado Sancho L., Propozycje techniczne dotyczące wybranych nowych materiałów nawozowych na podstawie rozporządzenia sprawie produktów nawozowych (rozporządzenie (UE) 2019/1009) – Kryteria dotyczące procesu i jakości oraz ocena wpływu na środowisko i rynek wyrażonych soli fosforanowych i produktów pochodnych, materiałów utlenianych termicznie i produktów pochodnych oraz materiałów uzyskanych w wyniku pirolizy i zgazowania, EUR 29841 EN, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, Luksemburg, 2019, ISBN 978-92-76-09888-1, doi:10.2760/186684, JRC117856.

- (7) Zasady odzysku zasugerowane w sprawozdaniu oceniającym JRC obejmują środki mające na celu ograniczenie ryzyka związanego z recyklingiem lub produkcją zanieczyszczeń, takie jak stworzenie wyczerpującego wykazu kwalifikujących się materiałów wsadowych i wyłączenie, na przykład, zmieszanych odpadów komunalnych, oraz ustanowienie szczególnych warunków przetwarzania i wymogów dotyczących jakości produktu. W sprawozdaniu oceniającym stwierdzono również, że produkty nawozowe zawierające materiały uzyskane w wyniku pirolizy i zgazowania powinny być zgodne ze szczegółowymi przepisami dotyczącymi etykietowania oraz że przepisy dotyczące oceny zgodności mające zastosowanie do takich produktów powinny obejmować system jakości oceniony i zatwierdzony przez jednostkę notyfikowaną.
- (8) W związku z powyższym Komisja stwierdza, że materiały uzyskane w wyniku pirolizy i zgazowania, jeżeli są wytwarzane zgodnie z zasadami odzysku zaproponowanymi w sprawozdaniu oceniającym JRC, zapewniają efektywność agronomiczną w rozumieniu art. 42 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) 2019/1009. Ponadto spełniają one kryteria określone w art. 6 dyrektywy 2008/98/WE. Co więcej, jeżeli są one zgodne z innymi wymogami określonymi ogólnie w rozporządzeniu (UE) 2019/1009, a w szczególności w załączniku I do tego rozporządzenia, nie będą stanowić zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt ani roślin, dla bezpieczeństwa ani dla środowiska w rozumieniu art. 42 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) ppkt (i) rozporządzenia (UE) 2019/1009. W związku z tym należy włączyć materiały uzyskane w wyniku pirolizy i zgazowania do załącznika II do rozporządzenia (UE) 2019/1009, z zastrzeżeniem przestrzegania wspomnianych zasad odzysku.
- (9) W szczególności produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009⁽⁴⁾ powinny być dozwolone jedynie jako materiały wsadowe dla materiałów uzyskanych w wyniku pirolizy i zgazowania podlegających rozporządzeniu (UE) 2019/1009 wyłącznie wówczas, gdy ich punkty końcowe w łańcuchu produkcyjnym zostały określone zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i zostaną osiągnięte najpóźniej do końca procesu produkcji produktów nawozowych UE zawierających wytrącone sole fosforanowe i produkty pochodne.
- (10) Ponadto, biorąc pod uwagę fakt, że materiały uzyskane w wyniku pirolizy i zgazowania można uznać za odzyskane odpady lub produkty uboczne w rozumieniu dyrektywy 2008/98/WE, takie materiały należy wyłączyć z kategorii materiałów składowych 1 i 11 w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2019/1009 na podstawie art. 42 ust. 1 akapit trzeci tego rozporządzenia.
- (11) Ważne jest zapewnienie, aby w przypadku gdy produkty nawozowe zawierają materiały uzyskane w wyniku pirolizy i zgazowania, podlegały one odpowiedniej procedurze oceny zgodności, w tym systemowi jakości ocenionemu i zatwierdzonemu przez jednostkę notyfikowaną. Należy zatem zmienić załącznik III i załącznik IV do rozporządzenia (UE) 2019/1009, aby zapewnić wymogi dotyczące etykietowania i ocenę zgodności odpowiednią dla takich produktów nawozowych.
- (12) Biorąc pod uwagę, że wymogi określone w załącznikach II i III do rozporządzenia (UE) 2019/1009 oraz procedury oceny zgodności określone w załączniku IV do tego rozporządzenia mają być stosowane od dnia 16 lipca 2022 r., należy odroczyć do tego samego dnia stosowanie niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2019/1009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku II wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) w załączniku III wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia;
- 3) w załączniku IV wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 16 lipca 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lipca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku II do rozporządzenia (UE) 2019/1009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części I dodaje się punkt w brzmieniu:
„CMC 14: Materiały uzyskane w wyniku pirolizy i zgazowania”;
- 2) w części II wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w CMC 1 pkt 1 dodaje się lit. k) w brzmieniu:
„k materiałów uzyskanych w wyniku pirolizy i zgazowania, które są odzyskiwane z odpadów lub są produktami ubocznymi w rozumieniu dyrektywy 2008/98/WE.”;
 - b) w CMC 11 pkt 1 dodaje się lit. g) w brzmieniu:
„g) materiałów uzyskanych w wyniku pirolizy i zgazowania, które są odzyskiwane z odpadów lub są produktami ubocznymi w rozumieniu dyrektywy 2008/98/WE.”;
 - c) dodaje się CMC 14 w brzmieniu:

„CMC 14: MATERIAŁY UZYSKANE W WYNIKU PIROLIZY I ZGAZOWANIA

1. Produkt nawozowy UE może zawierać materiały uzyskane w wyniku pirolizy i zgazowania otrzymane w wyniku konwersji termochemicznej w warunkach ograniczeń tlenowych wyłącznie z co najmniej jednego z następujących materiałów wsadowych:
 - a) żywe lub martwe organizmy lub ich części, które są nieprzetworzone lub przetworzone jedynie ręcznie, mechanicznie lub z wykorzystaniem siły grawitacji, poprzez rozpuszczanie w wodzie, flotację, ekstrakcję z wykorzystaniem wody, destylację parą wodną lub ogrzewanie jedynie w celu usunięcia wody, lub które są w jakikolwiek sposób ekstrahowane z powietrza, oprócz (*):
 - materiałów ze zmieszanych odpadów komunalnych,
 - osadów ściekowych, przemysłowych lub z pogłębiania, oraz
 - produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych objętych zakresem rozporządzenia (WE) nr 1069/2009;
 - b) odpady roślinne z przemysłu przetwórstwa żywności i włókniste odpady roślinne z produkcji masy włóknistej pierwotnej oraz z produkcji papieru z masy włóknistej pierwotnej, jeżeli nie zostały zmodyfikowane chemicznie;
 - c) pozostałości przetwarzania w rozumieniu art. 2 lit. t) dyrektywy 2009/28/WE z produkcji bioetanolu i biodiesla pochodzących z materiałów, o których mowa w lit. a), b) i d);
 - d) bioodpady w rozumieniu art. 3 pkt 4 dyrektywy 2008/98/WE pochodzące z selektywnej zbiórki bioodpadów u źródła, inne niż produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 lub
 - e) dodatki do pirolizy lub zgazowania niezbędne do poprawy wydajności lub efektywności środowiskowej procesu pirolizy lub zgazowania, pod warunkiem że dodatki te są zużywane w procesie chemicznym lub stosowane do takiego przetwarzania oraz że całkowite stężenie wszystkich dodatków nie przekracza 25 % świeżej masy całego materiału wsadowego, z wyjątkiem (*):
 - materiałów wsadowych, o których mowa w lit. a)–d),
 - odpadów w rozumieniu art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE,
 - substancji lub mieszanin, które w co najmniej jednym państwie członkowskim utraciły status odpadu na podstawie środków krajowych transponujących art. 6 dyrektywy 2008/98/WE,
 - substancji wytworzonych z prekursorów, które w co najmniej jednym państwie członkowskim utraciły status odpadu na podstawie środków krajowych transponujących art. 6 dyrektywy 2008/98/WE, lub mieszanin zawierających takie substancje,

- polimerów niebiodegradowalnych, oraz
- produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych objętych zakresem rozporządzenia (WE) nr 1069/2009.

Produkt nawozowy UE może zawierać materiały uzyskane w wyniku pirolizy i zgazowania otrzymane w wyniku konwersji termochemicznej w warunkach ograniczeń tlenowych z dowolnego materiału wsadowego, o którym mowa w lit. a)–e), lub połączenia materiałów wymienionych we wspomnianych literach, przetworzonych ręcznie, mechanicznie lub z wykorzystaniem siły grawitacji, poprzez frakcjonowanie w układzie ciało stałe–ciecz z wykorzystaniem polimerów biodegradowalnych, rozpuszczanie w wodzie, flotację, ekstrakcję wodą, destylację parową lub ogrzewanie wyłącznie w celu usunięcia wody, kompostowanie lub fermentację beztlenową.

2. Proces konwersji termochemicznej musi odbywać się w warunkach ograniczeń tlenowych w taki sposób, aby w reaktorze osiągnąć temperaturę co najmniej 180 °C przez co najmniej dwie sekundy.

W reaktorze do pirolizy lub zgazowania można przetwarzać wyłącznie materiały wsadowe, które nie są zanieczyszczone innymi strumieniami materiałów lub materiałami wsadowymi, innymi niż produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, które zostały w sposób niezamierzony zanieczyszczone innymi strumieniami materiałów w jednorazowym incydencie skutkującym jedynie śladowymi ilościami związków egzogennych.

W zakładzie, w którym odbywa się piroliza lub zgazowanie, należy unikać fizycznego kontaktu między materiałami wsadowymi i wyjściowymi po procesie termochemicznym, w tym podczas przechowywania.

3. Materiały uzyskane w wyniku pirolizy i zgazowania muszą mieć stosunek molowy wodoru (H) do węgla organicznego (H/C_{org}) mniej niż 0,7, a badanie przeprowadza się na suchej i bezpopiołowej frakcji dla materiałów o zawartości węgla organicznego (C_{org}) poniżej 50 %. Mają one nie więcej niż:

- a) 6 mg/kg suchej masy WWA₁₆ (**);
- b) 20 ng równoważników toksyczności WHO (***) PCDD/F (****)/kg suchej masy;
- c) 0,8 mg/kg suchej masy niedioksynopodobnego PCB (*****).

4. Niezależnie od przepisów pkt 1 produkt nawozowy UE może zawierać materiały uzyskane w wyniku pirolizy i zgazowania otrzymane w wyniku konwersji termochemicznej w warunkach ograniczeń tlenowych kategorii 2 lub kategorii 3 lub ich produkty pochodne, zgodnie z warunkami określonymi w art. 32 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 oraz w ramach środków, o których mowa w art. 32 ust. 3 tego rozporządzenia, same lub zmieszane z materiałami wsadowymi, o których mowa w pkt 1, pod warunkiem że spełnione są oba z następujących warunków:

- a) punkt końcowy w łańcuchu produkcyjnym został określony zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1069/2009;
- b) spełnione są warunki określone w pkt 2 i 3.

5. W zakładzie, w którym odbywa się piroliza lub zgazowanie, linie produkcyjne do przetwarzania materiałów wsadowych, o których mowa w pkt 1 i 4, są wyraźnie oddzielone od linii produkcyjnych do przetwarzania innych materiałów wsadowych.

6. W produkcie nawozowym UE zawierającym materiały uzyskane w wyniku pirolizy i zgazowania lub składającym się z nich:

- a) zawartość chloru (Cl) nie może być wyższa niż 30 g/kg suchej masy; oraz
- b) zawartość talu (Tl) nie może być wyższa niż 2 mg/kg suchej masy, w przypadku gdy zastosowano więcej niż 5 % dodatków do pirolizy lub zgazowania w stosunku do mokrej masy całego materiału wsadowego.

7. Materiały uzyskane w wyniku pirolizy i zgazowania muszą być zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 w dokumentacji zawierającej:

- a) informacje przewidziane w załącznikach VI, VII i VIII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006; oraz
- b) raport bezpieczeństwa chemicznego na podstawie art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, obejmujący zastosowanie jako produkt nawozowy,

o ile nie zostało to wyraźnie objęte jednym ze zwolnień z obowiązku rejestracji przewidzianych w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 lub w pkt 6, 7, 8 lub 9 załącznika V do tego rozporządzenia.

-
- (*) Wyłączenie materiału wsadowego z zakresu stosowania jednej litery nie wyklucza, że dany materiał może nadal być kwalifikującym się materiałem składowym na podstawie innej litery.
- (**) Suma naftalenu, acenaftylenu, acenaftenu, fluorenu, fenantrenu, antracenu, fluorantenu, pirenu, benzo[a]antracenu, chryzenu, benzo[b]fluorantenu, benzo[k]fluorantenu, benzo[a]pirenu, indeno[1,2,3-cd]pirenu, dibenzo[a,h]antracenu oraz benzo[g,h,i]perylenu.
- (***) van den Berg M., L.S. Birnbaum, M. Denison, M. De Vito, W. Farland, et al. 2006) The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds (Ponowna ocena współczynników równoważnych toksyczności dla ludzi i ssaków w odniesieniu do dioksyn i związków dioksynopodobnych, przeprowadzona w 2005 r. przez Światową Organizację Zdrowia). *Toxicological sciences: an official journal of the Society of Toxicology* (Nauki toksykologiczne: Dziennik urzędowy Society of Toxicology) 93:223-241. doi:10.1093/toxsci/kfl055.
- (****) Polichlorowane dibenzo-p-dioksyny i dibenzofurany.
- (*****) Suma kongenerów PCB 28, 52, 101, 138, 153, 180.”.
-

ZAŁĄCZNIK II

W części I załącznika III do rozporządzenia (UE) 2019/1009 dodaje się punkt w brzmieniu:

„7a Jeżeli produkt nawozowy UE zawiera materiały utleniane termicznie lub produkty pochodne, o których mowa w CMC 13 w części II załącznika II lub materiały uzyskane w wyniku pirolizy i zgazowania, o których mowa w CMC 14 w części II tego załącznika, lub składa się z nich, a jego zawartość manganu (Mn) przekracza 3,5 % (m/m), należy podać zawartość manganu.”

ZAŁĄCZNIK III

W części II załącznika IV do rozporządzenia (UE) 2019/1009 moduł D1 (Zapewnienie jakości procesu produkcji) wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 2.2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) rysunki, schematy, opisy i wyjaśnienia niezbędne do zrozumienia procesu produkcji produktu nawozowego UE oraz, w odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5, 12, 13 i 14, określonych w załączniku II, pisemny opis i schemat procesu produkcji, gdzie jasno określa się każdy zabieg, zbiornik magazynowy i obszar magazynowy.”;

2) w pkt 5.1.1.1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„5.1.1.1. W odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5, 12, 13 i 14, określonych w załączniku II, kadra kierownicza wyższego szczebla organizacji producenta.”;

3) pkt 5.1.2.1 otrzymuje brzmienie:

„5.1.2.1. W odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5, 12, 13 i 14, określonych w załączniku II, system jakości zapewnia zgodność z wymogami określonymi w tym załączniku.”;

4) w pkt 5.1.3.1 wprowadza się następujące zmiany:

a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„5.1.3.1. W odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5, 12, 13 i 14, określonych w załączniku II, badania i testy obejmują następujące elementy.”;

b) lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) Wykwalifikowany personel przeprowadza kontrolę wizualną każdej przesyłki materiałów wsadowych i sprawdza zgodność ze specyfikacjami materiałów wsadowych określonymi w CMC 3, 5, 12, 13 i 14 w załączniku II.

c) Producent odsyła każdą przesyłkę materiałów wsadowych, w przypadku gdy w wyniku kontroli wizualnej powstanie podejrzenie wystąpienia jednego z następujących przypadków:

— obecności substancji niebezpiecznych lub szkodliwych dla procesu lub dla jakości końcowego produktu nawozowego UE,

— niezgodności ze specyfikacjami określonymi w CMC 3, 5, 12, 13 i 14 w załączniku II, w szczególności poprzez obecność tworzyw sztucznych prowadzącą do przekroczenia wartości dopuszczalnej dla zanieczyszczeń makroskopowych.”;

c) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) Pobiera się próbki materiałów wyjściowych w celu zweryfikowania, czy są one zgodne ze specyfikacjami określonymi w CMC 3, 5, 12, 13 i 14 w załączniku II, a także, czy właściwości materiału wyjściowego nie naruszają zgodności produktu nawozowego UE z odnośnymi wymogami określonymi w załączniku I.”;

d) w lit. fa) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„fa) W odniesieniu do materiałów należących do CMC 12, 13 i 14 próbki materiałów wyjściowych pobiera się co najmniej z następującą domyślną częstotliwością lub wcześniej niż zaplanowano, jeżeli jest to spowodowane ewentualnymi znaczącymi zmianami, które mogą wpłynąć na jakość produktu nawozowego UE.”;

e) lit. fb) otrzymuje brzmienie:

„fb) W przypadku materiałów należących do CMC 12, 13 i 14 każdej partii lub części produkcji przypisuje się niepowtarzalny kod do celów zarządzania jakością. Co najmniej jedną próbkę na 3 000 ton tych materiałów lub jedną próbkę na dwa miesiące, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej, przechowuje się w dobrym stanie przez okres co najmniej dwóch lat.”;

f) lit. g) ppkt (iv) otrzymuje brzmienie:

„(iv) w przypadku materiałów należących do CMC 12, 13 i 14 dokonuje pomiaru przechowywanych próbek, o których mowa w lit. fb), i podejmuje niezbędne działania naprawcze w celu zapobieżenia ewentualnemu dalszemu transportowi i wykorzystaniu tego materiału.”;

- 5) w pkt 5.1.4.1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
- „5.1.4.1. W odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5, 12, 13 i 14, określonych w załączniku II, akta dotyczące jakości wykazują skuteczną kontrolę materiałów wsadowych, produkcji, przechowywania i zgodności materiałów wsadowych i wyjściowych z odnośnymi wymogami niniejszego rozporządzenia. Każdy dokument jest czytelny i dostępny w odpowiednim miejscu jego wykorzystania, a każda nieaktualna wersja jest niezwłocznie usuwana ze wszystkich miejsc, w których jest wykorzystywana, lub przynajmniej zostaje zidentyfikowana jako nieaktualna. Dokumentacja dotycząca zarządzania jakością zawiera co najmniej następujące informacje:”;
- 6) w pkt 5.1.5.1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
- „5.1.5.1. W odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5, 12, 13 i 14, określonych w załączniku II, producent sporządza roczny program audytu wewnętrznego, aby sprawdzić zgodność z systemem jakości, obejmujący następujące elementy:”;
- 7) w pkt 6.3.2 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
- „6.3.2. W odniesieniu do materiałów należących do CMC 3, 5, 12, 13 i 14, określonych w załączniku II, podczas każdego audytu jednostka notyfikowana pobiera i poddaje analizie próbki materiałów wyjściowych, a audyty przeprowadza się z następującą częstotliwością:”.
-

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/2089**z dnia 21 września 2021 r.****zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2019/2122 w odniesieniu do niektórych kategorii towarów stwarzających niskie ryzyko, do towarów stanowiących część bagażu osobistego pasażerów i do zwierząt domowych zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej oraz zmieniające to rozporządzenie delegowane i rozporządzenie delegowane (UE) 2019/2074 w zakresie odesłań do pewnych uchylonych aktów prawnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 48 lit. b), c), d), e), f) i h), art. 53 ust. 1 lit. d) ppkt (ii) oraz art. 77 ust. 1 lit. h) i k),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2017/625 ustanowiono przepisy dotyczące przeprowadzania przez właściwe organy państw członkowskich kontroli urzędowych zwierząt i towarów wprowadzanych do Unii w celu sprawdzenia zgodności z prawodawstwem Unii dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego.
- (2) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/2122 ⁽²⁾ ustanowiono przepisy dotyczące przypadków i warunków zwolnienia niektórych kategorii zwierząt i towarów z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej oraz dotyczące przypadków i warunków wykonywania określonych zadań związanych z kontrolami przez organy celne lub inne organy publiczne – o ile zadania te nie wchodzą już w zakres obowiązków tych organów – w odniesieniu do bagażu osobistego pasażerów.
- (3) Próbkę produktów pochodzenia zwierzęcego i próbki produktów złożonych przeznaczonych do analizy produktów i badań jakości, w tym analizy organoleptycznej, które są wykorzystywane do badań i analizy przez podmiot gospodarczy w państwie członkowskim przeznaczenia, stwarzają niskie ryzyko dla zdrowia publicznego, ponieważ nie wprowadza się ich do łańcucha żywnościowego. W związku z tym właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia powinien mieć możliwość zezwolenia na zwolnienie tych próbek z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2122 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej i w odniesieniu do określonych kontroli bagażu osobistego pasażerów i małych przesyłek towarów wysyłanych do osób fizycznych i nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 (Dz.U. L 321 z 12.12.2019, s. 45).

- (4) Aby zapobiec ryzyku dla zdrowia zwierząt, właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia powinien wydać zezwolenie dotyczące próbek produktów pochodzenia zwierzęcego i próbek produktów złożonych zgodnie z wymaganiami w zakresie zdrowia zwierząt ustanowionymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 ⁽³⁾ lub na jego podstawie lub przez państwa członkowskie. Właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia powinien określić w zezwoleniu warunki zdrowia publicznego związane z wprowadzeniem próbek do Unii i ich stosowaniem.
- (5) Aby zapobiec wprowadzaniu do obrotu próbek produktów pochodzenia zwierzęcego i próbek produktów złożonych przeznaczonych do analizy produktów i badań jakości, właściwy organ powinien w zezwoleniu określić obowiązki podmiotów w zakresie ewidencji wykorzystania próbek do analizy produktów i badań jakości oraz w zakresie usuwania próbek po ich użyciu zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 ⁽⁴⁾.
- (6) Aby zapobiec niewłaściwemu wykorzystaniu tego zwolnienia, właściwy organ, który zezwala na wprowadzanie próbek badawczych lub diagnostycznych oraz próbek produktów pochodzenia zwierzęcego i próbek produktów złożonych przeznaczonych do analizy produktów i badań jakości, powinien w zezwoleniu wydanym podmiotom określić maksymalną ilość próbek.
- (7) Należy sprecyzować ilość pewnych towarów, które stanowią część bagażu osobistego pasażerów, są przeznaczone do osobistej konsumpcji lub do własnego użytku i są zwolnione z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej.
- (8) W celu zapewnienia spójności z odpowiednimi wykazami państw trzecich, z których zwierzęta domowe mogą być przemieszczane do jednego z państw członkowskich, zawartymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 ⁽⁵⁾ należy skorygować zwolnienie dotyczące zwierząt domowych wprowadzanych do Unii z państw trzecich niewymienionych w części 1 załącznika II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 577/2013 ⁽⁶⁾.
- (9) Zgodnie z Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (umowa o wystąpieniu), w szczególności z art. 5 ust. 4 Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej w związku z załącznikiem 2 do tego protokołu, rozporządzenie (UE) 2017/625, jak również oparte na nim akty Komisji mają zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej. W związku z tym plakaty w załączniku II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2122 i ulotka w załączniku III do tego rozporządzenia, dotyczące wprowadzenia produktów stanowiących część bagażu osobistego pasażerów, należy zmienić, tak aby zawierały odniesienia do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 577/2013 z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie wzorów dokumentów identyfikacyjnych dla przemieszczania o charakterze niehandlowym psów, kotów i fretek, ustanowienia wykazów terytoriów państw trzecich oraz formatu, szaty graficznej i wymogów językowych dotyczących oświadczeń potwierdzających spełnienie określonych warunków przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 (Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 109).

- (10) Decyzję Komisji 2007/275/WE⁽⁷⁾ uchylono rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/632⁽⁸⁾. Ze względu na pewność prawa odesłania do decyzji Komisji 2007/275/WE w załączniku III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2122 należy zastąpić odesłaniami do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2021/630⁽⁹⁾.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2019/2122.
- (12) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2007⁽¹⁰⁾ uchylono rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2021/632. Ze względu na pewność prawa odesłania do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2007 oraz do decyzji 2007/275/WE w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/2074⁽¹¹⁾ należy zastąpić odesłaniami do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/632.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2019/2074.
- (14) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/2074 należy skorygować odesłania do tych samych uchylonych aktów prawnych co w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/2122. Przepisy tych rozporządzeń delegowanych są ze sobą ściśle powiązane i powinny być stosowane równolegle. Mając na względzie prostotę i przejrzystość, a także aby ułatwić stosowanie przepisów i uniknąć ich mnożenia, należy je ustanowić w jednym akcie prawnym zamiast w odrębnych aktach prawnych zawierających liczne odniesienia, z czym wiąże się ryzyko powielania. Podsumowując, do niniejszego rozporządzenia należy włączyć zmianę rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2074 wraz ze zmianą rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2122,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/2122 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) właściwy organ państwa członkowskiego (*) przeznaczenia wcześniej zezwolił na wprowadzenie ich do Unii do tych celów;

(*) Zgodnie z Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, w szczególności z art. 5 ust. 4 Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej w związku z załącznikiem 2 do tego protokołu, do celów niniejszego rozporządzenia odniesienia do państw członkowskich obejmują Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej.”;

⁽⁷⁾ Decyzja Komisji 2007/275/WE z dnia 17 kwietnia 2007 r. dotycząca wykazów produktów złożonych, które mają być poddawane kontrolom w punktach kontroli granicznej (Dz.U. L 116 z 4.5.2007, s. 9).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/632 z dnia 13 kwietnia 2021 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do wykazów zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, produktów złożonych oraz siana i słomy podlegających kontrolom urzędowym w punktach kontroli granicznej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2007 i decyzję Komisji 2007/275/WE (Dz.U. L 132 z 19.4.2021, s. 24).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/630 z dnia 16 lutego 2021 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do niektórych kategorii towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej i zmieniające decyzję Komisji 2007/275/WE [C(2021) 899] (Dz.U. L 132 z 19.4.2021, s. 17).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2007 z dnia 18 listopada 2019 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do wykazów zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych oraz siana i słomy podlegających kontrolom urzędowym w punktach kontroli granicznej oraz zmieniające decyzję 2007/275/WE (Dz.U. L 312 z 3.12.2019, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2074 z dnia 23 września 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących określonych kontroli urzędowych przesyłek niektórych zwierząt i towarów pochodzących z Unii i wracających do Unii w wyniku odmowy wprowadzenia w państwie trzecim (Dz.U. L 316 z 6.12.2019, s. 6).

2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Próbki badawcze i diagnostyczne oraz próbki produktów pochodzenia zwierzęcego i próbki produktów złożonych przeznaczone do analizy produktów i badań jakości, w tym analizy organoleptycznej”;

b) dodaje się ust. 3, 4 i 5 w brzmieniu:

„3. Właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia może zwolnić z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej próbki produktów pochodzenia zwierzęcego i próbki produktów złożonych przeznaczone do analizy produktów i badań jakości, w tym analizy organoleptycznej, pod warunkiem że:

- a) przed wprowadzeniem do Unii właściwy organ wydał podmiotowi odpowiedzialnemu za analizę lub badanie próbek pozwolenie na ich wprowadzenie do Unii zgodnie z ust. 4, a zezwolenie to zostało odnotowane w dokumencie urzędowym wydanym przez ten organ;
- b) próbkom towarzyszy dokument urzędowy, o którym mowa w lit. a), jego kopia, świadectwo lub deklaracja, o których mowa w ust. 4 lit. b), lub, w stosownych przypadkach, wszelkie dokumenty wymagane na mocy przepisów krajowych, o których mowa w ust. 4 lit. c), dopóki próbki nie dotrą do podmiotu odpowiedzialnego za analizę lub badanie próbek.

Jeżeli próbki, o których mowa w akapicie pierwszym, wprowadza się do Unii przez państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie przeznaczenia, podmiot przedstawia takie próbki w punkcie kontroli granicznej.

4. W zezwoleniu na wprowadzenie do Unii próbek produktów pochodzenia zwierzęcego i próbek produktów złożonych przeznaczonych do analizy produktów i badań jakości, w tym analizy organoleptycznej, właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia określa:

- a) że próbki pochodzą z państw trzecich lub regionów państw trzecich wymienionych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2021/404 (*);
- b) że próbkom towarzyszy odpowiednie świadectwo lub deklaracja sporządzone zgodnie ze wzorami ustanowionymi w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2020/2235 (**);

I że – w zależności od towaru – próbki spełniają następujące warunki:

- (i) odpowiednie wymogi ustanowione w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2020/692 (***)¹; lub
- (ii) w stosownych przypadkach – przepisy krajowe zgodnie z art. 230 ust. 2, art. 234 ust. 3 i art. 238 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/429²;

d) wymagania w zakresie zdrowia publicznego dotyczące:

- wprowadzenia do państwa członkowskiego przeznaczenia, co może obejmować wymogi dotyczące etykietowania i pakowania próbek, oraz
- analizy lub badania próbek przez podmiot;

e) podmiot odpowiedzialny za analizę lub badanie próbek, w tym odniesienie do adresu jego lokali, do których wysła się próbki;

f) właściwy organ odpowiedzialny za kontrole urzędowe w lokalach podmiotu, do których wysła się próbki; oraz

g) obowiązki podmiotu odpowiedzialnego za analizę lub badania, dotyczące niemieszania próbek z żywnością przeznaczoną do wprowadzenia do obrotu oraz prowadzenia dokumentacji wykorzystania próbek, a także dotyczące usuwania próbek po analizie produktów lub badaniach jakości zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 (****).

5. Właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia określa w zezwoleniach, o których mowa w ust. 1 lit. a) i ust. 3 akapit pierwszy lit. a), maksymalną ilość próbek zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej.

- (*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/404 z dnia 24 marca 2021 r. ustanawiające wykazy państw trzecich, terytoriów lub ich stref, z których zezwolone jest wprowadzanie do Unii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 (Dz.U. L 114 z 31.3.2021, s. 1).
- (**) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/2235 z dnia 16 grudnia 2020 r. ustanawiające przepisy dotyczące stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 i (UE) 2017/625 w odniesieniu do wzorów świadectw zdrowia zwierząt, wzorów świadectw urzędowych i wzorów świadectw zdrowia zwierząt/świadectw urzędowych do celów wprowadzania do Unii i przemieszczania w obrębie terytorium Unii przesyłek niektórych kategorii zwierząt i towarów oraz urzędowej certyfikacji dotyczącej takich świadectw i uchylające rozporządzenie (WE) nr 599/2004, rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 636/2014 i (UE) 2019/628, dyrektywę 98/68/WE oraz decyzje 2000/572/WE, 2003/779/WE i 2007/240/WE (Dz.U. L 442 z 30.12.2020, s. 1).
- (***) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/692 z dnia 30 stycznia 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz przemieszczania ich i postępowania z nimi po ich wprowadzeniu (Dz.U. L 174 z 3.6.2020, s. 379).
- (****) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).;

3) art. 7 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) towary wymienione w załączniku I część 1, pod warunkiem że ilość w każdej kategorii nie przekracza limitu wagi wynoszącego 2 kg;”;

4) art. 11 lit. a) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) spełniają warunki określone w art. 5 ust. 1 lub art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 576/2013 i są przemieszczane z terytorium lub z państwa trzeciego niewymienionego w części 1 załącznika II do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 577/2013, pod warunkiem że są poddane kontrolom dokumentów i kontrolom tożsamości zgodnie z art. 34 rozporządzenia (UE) nr 576/2013 oraz, w stosownych przypadkach, standardowym wyrywkowym kontrolom zgodnie z art. 5 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia; lub”;

5) w załącznikach II i III wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/2074 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy organ w punkcie kontroli granicznej przybycia do Unii zezwala na wprowadzenie do Unii następujących przesyłek pochodzących z Unii i do niej wracających w wyniku odmowy wprowadzenia w państwie trzecim, pod warunkiem że spełniają one wymogi określone w ust. 2:

a) produkty pochodzenia zwierzęcego wymienione w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/632 (*);

- b) produkty złożone wymienione w rozdziałach 15–22 załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/632, które podlegają kontrolom weterynaryjnym w punktach kontroli granicznej przybycia do Unii zgodnie z art. 3 tego rozporządzenia wykonawczego.

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/632 z dnia 13 kwietnia 2021 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do wykazów zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, produktów złożonych oraz siana i słomy podlegających kontrolom urzędowym w punktach kontroli granicznej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2007 i decyzję Komisji 2007/275/WE (Dz.U. L 132 z 19.4.2021, s. 24).”;

2) art. 3 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) oryginalne świadectwo urzędowe wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego (*), z którego pochodzą towary i z którego zostały wysłane do państwa trzeciego (»państwo członkowskie pochodzenia«) lub jego elektroniczny odpowiednik przesłany w systemie IMSOC, lub jego uwierzytelniony odpis;

(*) Zgodnie z Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, w szczególności z art. 5 ust. 4 Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej w związku z załącznikiem 2 do tego protokołu, do celów niniejszego rozporządzenia odniesienia do państw członkowskich obejmują Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 września 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach II i III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2122 wprowadza się następujące zmiany:

1) załącznik II otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II

Plakaty, o których mowa w art. 8 ust. 1

Plakaty są dostępne na stronie internetowej:

https://ec.europa.eu/food/animals/animalproducts/personal_imports_en.”

Komisja Europejska

CHROŹMY UNIĘ EUROPEJSKĄ PRZED CHOROBYMI ZWIERZĄT!

PODRÓŻNI MUSZĄ ZGŁOSIĆ TE PRODUKTY DO URZĘDOWEJ KONTROLI

Produkty pochodzenia zwierzęcego mogą zawierać patogeny wywołujące choroby zakaźne u zwierząt.

Wwożenie do Unii Europejskiej produktów pochodzenia zwierzęcego podlega ścisłym procedurom i kontrolom weterynaryjnym*.

*Podróżujący między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Andorą, Islandią, Liechtensteinem, Zjednoczonym Królestwem (Irlandia Północna), Norwegią, San Marino lub Szwajcarią mogą wwozić produkty pochodzenia zwierzęcego w swoim bagażu. Podróżujący z Wysp Owczych lub Grenlandii: nie więcej niż 10 kg w bagażu. Podróżujący z innych części Zjednoczonego Królestwa niż Irlandia Północna (tzn. z Anglii, Walii lub Szkocji) podlegają zwykłym procedurom i kontrolom weterynaryjnym. Dalsze informacje: załącznik III do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2122

PDFVolume_01_EW-09-21-207-PL-N ISBN 978-92-76-38417-5 DOI: 10.2875/860917
PRINTEDVolume_01_EW-09-21-207-PL-C ISBN 978-92-76-38457-1 DOI: 10.2875/948233

Rozp.
2019/
2122

CHROŃMY UNIĘ EUROPEJSKĄ PRZED CHOROBYMI ZWIERZĄT!

**PODRÓŻNI MUSZĄ ZGŁOSIĆ TE PRODUKTY DO
URZĘDOWEJ KONTROLI**

PDFVolume_01_EW-05-21-200-PL-N ISBN 978-92-76-99772-9 DOI 10.2875/735527
PRINTEDVolume_01_EW-05-21-200-PL-C ISBN 978-92-76-59298-9 DOI 10.2875/973315

Produkty pochodzenia zwierzęcego mogą zawierać
patogeny wywołujące choroby zakaźne u zwierząt.

Wwożenie do Unii Europejskiej produktów pochodzenia zwierzęcego
podlega ścisłym procedurom i kontrolom weterynaryjnym*.

*Podróżujący między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Andorą, Islandią,
Liechtensteinem, Zjednoczonym Królestwem (Irlandia Północna), Norwegią, San Marino
lub Szwajcarią mogą wwozić produkty pochodzenia zwierzęcego w swoim bagażu.

Podróżujący z Wysp Owczych lub Grenlandii: nie więcej niż 10 kg w bagażu.
Podróżujący z innych części Zjednoczonego Królestwa niż Irlandia Północna (tzn. z Anglii,
Walii lub Szkocji) podlegają zwykłym procedurom i kontrolom weterynaryjnym.

Dalsze informacje: załącznik III do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE)
2019/2122

Rozp.
2019/
2122

Chrońmy Unię Europejską przed chorobami zwierząt!

PDFVolume_01_EW-09-21-241-PL-N ISBN 978-92-76-39140-1 DOI 10.2875/52606-4
PRINTEDVolume_01_EW-09-21-241-PL-C ISBN 978-92-76-39128-9 DOI 10.2875/621-474

**Podróżni muszą zgłosić
te produkty do urzędowej kontroli**

Produkty pochodzenia zwierzęcego
mogą zawierać patogeny wywołujące choroby zakaźne u zwierząt.

Wwożenie do Unii Europejskiej produktów pochodzenia zwierzęcego
podlega ścisłym procedurom i kontrolom weterynaryjnym*.

*Podróżujący między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Andorą, Islandią, Liechtensteinem, Zjednoczonym Królestwem (Irlandia Północna), Norwegią, San Marino lub Szwajcarią mogą wwozić produkty pochodzenia zwierzęcego w swoim bagażu. Podróżujący z Wysp Owczych lub Grenlandii: nie więcej niż 10 kg w bagażu. Podróżujący z innych części Zjednoczonego Królestwa niż Irlandia Północna (tzn. z Anglii, Walii lub Szkocji) podlegają zwykłemu procedurom i kontrolom weterynaryjnym.

Dalsze informacje: załącznik III do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2122

Rozp. 2019/2122

Zdrowie i
Konsument

Komisja
Europejska

Choroby nie znają granic

PDFVolume_01_EW-02-21-009-NE-N ISBN 978-92-76-39217-0 DOI 10.2875/76594
PRINTED/Volume_01_EW-02-21-009-NE-N ISBN 978-92-76-39217-0 DOI 10.2875/76594

Przywożenie produktów mięsnych lub mlecznych spoza UE*
grozi wprowadzeniem do Unii chorób zwierząt.

Niezgłoszenie takich produktów
może skutkować karą grzywny lub wszczęciem postępowania

Produkty te po przywiezieniu zostaną skonfiskowane i zniszczone.

*Podróżujący między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Andorą, Islandią, Liechtensteinem, Zjednoczonym Królestwem (Irlandia Północna), Norwegią, San Marino lub Szwajcarią mogą wwozić produkty pochodzenia zwierzęcego w swoim bagażu. Podróżujący z Wysp Owczych lub Grenlandii: nie więcej niż 10 kg w bagażu. Podróżujący z innych części Zjednoczonego Królestwa niż Irlandia Północna (tzn. z Anglii, Walii lub Szkocji) podlegają zwykłemu procedurom i kontrolom weterynaryjnym.

Dalsze informacje: załącznik III do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2122

Rozp. 2019/2122

Zdrowie i
Konsumenci

2) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Ze względu na ryzyko wprowadzenia chorób do Unii Europejskiej (UE) (*) obowiązują surowe procedury dotyczące wprowadzania niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego do UE. Procedury te nie mają zastosowania do przewozu produktów pochodzenia zwierzęcego pomiędzy państwami członkowskimi UE ani do produktów pochodzenia zwierzęcego w niewielkich ilościach przeznaczonych do indywidualnego spożycia pochodzących z Andory, Islandii, Liechtensteinu, Norwegii, San Marino i Szwajcarii.

(*) Zgodnie z Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, a w szczególności z art. 5 ust. 4 Protokołu w sprawie Irlandii/ Irlandii Północnej w związku z załącznikiem 2 do tego protokołu, odniesienia do Unii Europejskiej w niniejszym załączniku obejmują Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej.”;

b) akapity trzeci i czwarty otrzymują brzmienie:

„Do UE można wwozić następujące towary, jeżeli spełniają warunki i limity wagowe podane w pkt 1–5 poniżej:”;

c) w pkt 3 „Karma dla zwierząt domowych wymagana ze względów zdrowotnych” formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Przesyłki na własny użytek, które zawierają karmę dla zwierząt domowych wymaganą ze względów związanych ze zdrowiem zwierzęcia domowego towarzyszącego pasażerowi, można wwozić lub wysłać do UE tylko pod warunkiem że:”;

d) pkt 7 „Produkty zwolnione z ograniczeń” otrzymuje brzmienie:

„Następujące produkty są zwolnione z przepisów określonych w pkt 1–6, pod warunkiem że spełniają wymogi art. 3 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2021/630 (**):

- wyroby cukiernicze (w tym słodycze), czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao,
- makarony, makarony typu *noodle* i kuskus,
- chleb, ciasta i ciastka, herbatniki, wafle i opłatki, sucharki, tosty z chleba i podobne wyroby tostowe,
- oliwki nadziewane rybami,
- ekstrakty, esencje i koncentraty kawy, herbaty lub *maté* (herbaty paragwajskiej) oraz przetwory na bazie tych produktów lub na bazie kawy, herbaty lub *maté* (herbaty paragwajskiej),
- cykorii palona i pozostałe palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty,
- buliony i przyprawy do zup pakowane z przeznaczeniem dla konsumenta końcowego,
- suplementy diety pakowane z przeznaczeniem dla konsumenta końcowego zawierające przetworzone produkty pochodzenia zwierzęcego (w tym glukozaminę, chondroitynę lub chitozan),
- likiery i kordiały.

(**) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/630 z dnia 16 lutego 2021 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do niektórych kategorii towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej i zmieniające decyzję Komisji 2007/275/WE (Dz.U. L 132 z 19.4.2021, s. 17).”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/2090**z dnia 25 listopada 2021 r.****dotyczące odmowy udzielenia zezwolenia na stosowanie ditlenku tytanu jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania i odmowy udzielenia takich zezwoleń. W art. 10 tego rozporządzenia przewidziano ponowną ocenę dodatków dopuszczonych na mocy dyrektywy Rady 70/524/EWG ⁽²⁾.
- (2) Dyrektywą 70/524/EWG dopuszczono ditlenek tytanu bez ograniczeń czasowych jako dodatek barwiący (substancje barwiące dopuszczone przepisami wspólnotowymi do barwienia środków spożywczych) stosowany w karmie dla kotów i psów. Pod pewnymi warunkami został on również dopuszczony bez ograniczeń czasowych w odniesieniu do pasz zwierzęcych dla wszystkich gatunków zwierząt, z wyjątkiem kotów i psów. Produkt ten został następnie wpisany do rejestru dodatków paszowych jako istniejący produkt zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 w związku z jego art. 7 złożono wniosek o ponowną ocenę ditlenku tytanu jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt. Wnioskodawca wystąpił o zaklasyfikowanie tego dodatku w kategorii „dodatki sensoryczne” i do grupy funkcjonalnej „barwniki – substancje, które dodają kolorów lub przywracają kolory w paszach”. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (4) W opinii z dnia 5 maja 2021 r. ⁽³⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) zauważył, że nie może ocenić bezpieczeństwa ditlenku tytanu dla gatunków docelowych, konsumentów i środowiska ze względu na brak konkretnych danych dotyczących jego stosowania jako dodatku paszowego oraz biorąc pod uwagę, że nie można wykluczyć genotoksyczności cząstek ditlenku tytanu, co budzi potencjalne obawy co do bezpieczeństwa dodatku dla gatunków docelowych (zwłaszcza dla zwierząt długożyjących i zwierząt reprodukcyjnych), konsumentów i użytkowników. Wobec braku badań nad ditlenkiem tytanu Urząd nie mógł ocenić wpływu dodatku na oczy i skórę. Urząd zauważył ponadto, że ditlenek tytanu może być rakotwórczy dla pracowników w przypadku dostania się do dróg oddechowych oraz że skoro nie można wykluczyć genotoksyczności cząstek ditlenku tytanu, należy ją uznać za dodatkowe potencjalne zagrożenie dla użytkowników mających styczność z dodatkiem. Urząd zweryfikował także sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Z opinii Urzędu z dnia 5 maja 2021 r. wynika zatem, że nie ustalono, iż ditlenek tytanu nie ma negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt, zdrowie ludzi lub na środowisko, gdy jest stosowany jako dodatek paszowy w grupie funkcjonalnej „barwniki – substancje, które dodają kolorów lub przywracają kolory w paszach”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dyrektywa Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. dotycząca dodatków paszowych (Dz.U. L 270 z 14.12.1970, s. 1).⁽³⁾ Dziennik EFSA 2021; 19(6):6630.

- (6) Ocena ditlenku tytanu dowodzi więc, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 nie są spełnione i w związku z tym należy odmówić udzielenia zezwolenia na stosowanie ditlenku tytanu jako dodatku paszowego należącego do grupy funkcjonalnej „barwniki – substancje, które dodają kolorów lub przywracają kolory w paszach”.
- (7) W związku z tym dodatek paszowy ditlenek tytanu i zawierająca go paszę należy jak najszybciej wycofać z obrotu. Należy jednak wprowadzić krótki okres na wycofanie z obrotu istniejących zapasów tych produktów, aby umożliwić podmiotom gospodarczym właściwe przeprowadzenie obowiązkowego wycofania.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Odmowa udzielenia zezwolenia

Odmawia się udzielenia zezwolenia na stosowanie ditlenku tytanu (E 171) jako dodatku paszowego należącego do kategorii „dodatki sensoryczne” i do grupy funkcjonalnej „barwniki – substancje, które dodają kolorów lub przywracają kolory w paszach”.

Artykuł 2

Wycofanie z obrotu

1. Istniejące zapasy dodatku, o którym mowa w art. 1, oraz zawierających go premiksów wycofuje się z obrotu do dnia 20 marca 2022 r.
2. Materiały paszowe i mieszanki paszowe wyprodukowane z wykorzystaniem dodatku lub premiksów, o których mowa w ust. 1, przed dniem 20 marca 2022 r. wycofuje się z obrotu do dnia 20 czerwca 2022 r.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 listopada 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/2091**z dnia 26 listopada 2021 r.****w sprawie zwrotu środków przeniesionych z roku budżetowego 2021, zgodnie z art. 26 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 6,

po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 12 ust. 2 akapit pierwszy lit. d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽²⁾ środki, na które nie zaciągnięto zobowiązań, odnoszące się do działań finansowanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG), o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, mogą zostać przeniesione na kolejny rok budżetowy. Przeniesienie takie jest ograniczone do wysokości 2 % pierwotnych środków przyjętych w głosowaniu przez Parlament Europejski i Radę oraz nie przekracza kwoty dostosowania płatności bezpośrednich, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ⁽³⁾, zastosowanego w poprzednim roku budżetowym.
- (2) Zgodnie z art. 26 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046, państwa członkowskie zobowiązane są zwrócić przeniesione środki, o których mowa w art. 12 ust. 2 akapit pierwszy lit. d) rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046, odbiorcom końcowym, w odniesieniu do których w roku budżetowym, na który przeniesiono środki, zastosowano współczynnik korygujący. Zwrot ten stosuje się jedynie wobec beneficjentów końcowych w tych państwach członkowskich, w których w poprzednim roku budżetowym stosowano ⁽⁴⁾ dyscyplinę finansową.
- (3) Przy ustalaniu kwoty przeniesienia, która ma być zwrócona, zgodnie z art. 26 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 należy uwzględnić kwoty rezerwy na wypadek kryzysów w sektorze rolnym, o której mowa w art. 25 tego rozporządzenia, nieudostępnione na środki kryzysowe do końca roku budżetowego.
- (4) Zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1801 ⁽⁵⁾ dyscyplina finansowa jest stosowana do płatności bezpośrednich w odniesieniu do roku kalendarzowego 2020, aby stworzyć rezerwę na wypadek kryzysów i przestrzegać rocznych pułapów, o których mowa w art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. W roku budżetowym 2021 nie skorzystano z rezerwy na wypadek kryzysów. Ponadto na podstawie wykonania środków EFRG z 2021 r. w ramach zarządzania dzielonego za okres od dnia 16 października 2020 r. do dnia 15 października 2021 r. oraz szacunkowego wykonania w ramach zarządzania bezpośredniego za okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. dodatkowe środki, na które nie zaciągnięto zobowiązań, pozostaną w budżecie EFRG na 2021 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

⁽⁴⁾ Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w roku budżetowym 2021 dyscyplina finansowa nie ma zastosowania w Chorwacji.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1801 z dnia 30 listopada 2020 r. dostosowujące współczynnik korygujący do płatności bezpośrednich przewidziany w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do roku kalendarzowego 2020 (Dz.U. L 402 z 1.12.2020, s. 49).

- (5) Na podstawie deklaracji wydatków państw członkowskich za okres od dnia 16 października 2020 r. do dnia 15 października 2021 r. zmniejszenie w ramach dyscypliny finansowej faktycznie zastosowanej przez państwa członkowskie w roku budżetowym 2021 wynosi 879,8 mln EUR.
- (6) Z tej kwoty dyscypliny finansowej zastosowanej w roku budżetowym 2021 kwota niewykorzystanych środków w wysokości 686,4 mln EUR, która pozostaje w granicach 2 % pierwotnych środków związanych z działaniami, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, może zostać przeniesiona na rok budżetowy 2022 na podstawie decyzji Komisji zgodnie z art. 12 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.
- (7) W celu zapewnienia, by zwrot niewykorzystanych środków na rzecz odbiorców końcowych w wyniku zastosowania dyscypliny finansowej był proporcjonalny do kwoty dostosowania w ramach dyscypliny finansowej, Komisja powinna określić kwoty dostępne dla państw członkowskich na potrzeby zwrotu.
- (8) Aby państwa członkowskie nie musiały dokonywać dodatkowej płatności z tytułu tego zwrotu, niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od dnia 1 grudnia 2021 r. W związku z powyższym kwoty określone niniejszym rozporządzeniem są ostateczne i, bez uszczerbku dla stosowania zmniejszeń zgodnie z art. 41 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, mają zastosowanie do wszelkich innych korekt uwzględnionych w decyzji w sprawie płatności miesięcznej dotyczącej wydatków poniesionych przez agencje płatnicze państw członkowskich w październiku 2021 r., zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz do wszelkich potrąceń i płatności dodatkowych, które mają być dokonane zgodnie z art. 18 ust. 4 tego rozporządzenia, lub do wszelkich decyzji, które zostaną podjęte w ramach procedury rozliczania rachunków.
- (9) Zgodnie z art. 12 ust. 2 formuła wprowadzająca rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 środki, na które nie zaciągnięto zobowiązań, mogą zostać przeniesione jedynie na kolejny rok budżetowy. Komisja powinna zatem określić terminy kwalifikowalności wydatków państw członkowskich w związku ze zwrotem zgodnie z art. 26 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, z uwzględnieniem rolniczego roku budżetowego określonego w art. 39 tego rozporządzenia.
- (10) Ze względu na niewielki odstęp czasu między przekazaniem informacji o wykonaniu środków EFRG z 2021 r. w ramach zarządzania dzielonego za okres od dnia 16 października 2020 r. do dnia 15 października 2021 r. przez państwa członkowskie a koniecznością rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia od dnia 1 grudnia 2021 r., niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do niniejszego rozporządzenia określa się kwoty środków, które zostaną przeniesione z roku budżetowego 2021 zgodnie z art. 12 ust. 2 akapit pierwszy lit. d) i art. 12 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 i które zgodnie z art. 26 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 udostępnia się państwom członkowskim w celu dokonania zwrotu na rzecz odbiorców końcowych objętych współczynnikiem korygującym w roku budżetowym 2022.

Przenoszone kwoty podlegają decyzji Komisji o przeniesieniu środków zgodnie z art. 12 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.

Artykuł 2

Wydatki państw członkowskich w związku ze zwrotem przeniesionych środków kwalifikują się do finansowania przez Unię jedynie w przypadku wypłacenia odpowiednich kwot beneficjentom przed dniem 16 października 2022 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 grudnia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 listopada 2021 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Wolfgang BURTSCHER
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich*

ZAŁĄCZNIK

Kwoty udostępnione w celu dokonania zwrotu przeniesionych środków

(kwoty w EUR)

Belgia	10 148 502
Bułgaria	17 260 226
Czechy	18 592 308
Dania	16 896 943
Niemcy	93 879 410
Estonia	3 367 730
Irlandia	21 755 772
Grecja	27 014 459
Hiszpania	93 988 531
Francja	140 942 719
Włochy	59 291 647
Cypr	566 767
Łotwa	5 308 382
Litwa	8 354 220
Luksemburg	716 220
Węgry	24 904 327
Malta	60 357
Niderlandy	13 043 131
Austria	11 588 177
Polska	43 034 502
Portugalia	12 813 987
Rumunia	29 917 025
Słowenia	1 503 290
Słowacja	8 375 694
Finlandia	9 928 403
Szwecja	13 184 745

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/2092**z dnia 29 listopada 2021 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie dimrówczanu potasu jako dodatku paszowego dla tuczników i warchlaków****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożono wniosek o zezwolenie na stosowanie dimrówczanu potasu. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek ten dotyczy zezwolenia na stosowanie dimrówczanu potasu jako dodatku paszowego dla tuczników i warchlaków, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki technologiczne”.
- (4) W opinii z dnia 5 maja 2021 r. ⁽²⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania dimrówczanu potasu nie ma szkodliwych skutków dla zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa konsumentów ani środowiska. Urząd stwierdził również, że substancja ta nie budzi obaw co do wpływu na układ oddechowy i skórę, lecz działa drażniąco na oczy. W związku z tym Komisja uważa, że należy zastosować odpowiednie środki ochronne, aby zapobiec szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzi, w szczególności w odniesieniu do użytkowników dodatku. Urząd stwierdził również, że ta substancja może mieć skuteczne działanie jako dodatek technologiczny w paszach. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metod analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena dimrówczanu potasu dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie tej substancji, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Substancja wyszczególniona w załączniku, należąca do kategorii „dodatki technologiczne” i do grupy funkcjonalnej „regulatory kwasowości” zostaje dopuszczona jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dziennik EFSA 2021; 19(5):6617.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
					mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki technologiczne.								
Grupa funkcjonalna: regulatory kwasowości								
1j001	Dimrówczan potasu	<p><i>Skład dodatku</i> Dimrówczan potasu ≥ 98 %</p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i> Dimrówczan potasu Nr CAS: 20642-05-1 Nr EINECS 243-934-6 C₂H₃O₄K</p> <p><i>Metoda analityczna</i> ⁽¹⁾ Do oznaczenia dimrówczanu potasu (jako całkowitego kwasu mrówkowego) w dodatku paszowym, premiksie i paszach: — chromatografia jonowa z badaniem przewodności (IC-CD) - EN 17294. Do oznaczenia potasu w dodatku paszowym: — atomowa spektrometria absorpcyjna (AAS) – EN ISO 6869; lub — atomowa spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-AES) - EN15510.</p>	Tuczniaki Warchlaki	-	-	6 000	<ol style="list-style-type: none"> 1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksów należy podać warunki przechowywania. 2. Maksymalna zawartość dimrówczanu potasu wynosi 6 000 mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %, niezależnie od tego, czy jest stosowana oddzielnie jako regulator kwasowości, czy stosowana w połączeniu z innymi źródłami dimrówczanu potasu. 3. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające z ich stosowania. Jeżeli takich zagrożeń nie można wyeliminować lub ograniczyć do minimum za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej, w tym środków ochrony oczu. 	20 grudnia 2031 r.

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/2093**z dnia 29 listopada 2021 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie 5'-guanylanu disodowego jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożono wniosek o zezwolenie na stosowanie 5'-guanylanu disodowego. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek ten dotyczy zezwolenia na stosowanie 5'-guanylanu disodowego jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki sensoryczne” i w grupie funkcjonalnej „substancje aromatyzujące”.
- (4) Wnioskodawca wystąpił o zezwolenie na stosowanie 5'-guanylanu disodowego również w wodzie do pojenia. Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 nie przewiduje jednak zezwolenia na stosowanie „substancji aromatyzujących” w wodzie do pojenia. W związku z tym stosowanie 5'-guanylanu disodowego w wodzie do pojenia nie powinno być dozwolone.
- (5) W opinii z dnia 5 maja 2021 r. ⁽²⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania 5'-guanylanu disodowego nie ma szkodliwych skutków dla zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa konsumentów ani środowiska.
- (6) Urząd stwierdził ponadto, że 5'-guanylan disodowy skutecznie przyczynia się do wzmocnienia smaku paszy. Urząd zweryfikował także sprawozdanie dotyczące metod analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (7) Ocena substancji 5'-guanylanu disodowego dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie tej substancji, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (8) Należy przewidzieć pewne warunki, aby umożliwić ściślejszą kontrolę. W szczególności na etykietach dodatków należy wskazać zalecaną zawartość. W przypadku przekroczenia tej zawartości niektóre informacje powinny być podane na etykiecie premiksów.
- (9) Fakt, że nie jest dozwolone stosowanie 5'-guanylanu disodowego jako środka aromatyzującego w wodzie do pojenia, nie wyklucza jego stosowania w mieszankach paszowych podawanych z wodą.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dziennik EFSA 2021; 19(6):6619.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Substancja wyszczególniona w załączniku, należąca do kategorii „dodatki sensoryczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje aromatyzujące”, zostaje dopuszczona jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg substancji czynnej/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			

Kategoria: dodatki sensoryczne.

Grupa funkcjonalna: substancje aromatyzujące

2b627i	-	5'-guanylan disodowy	<p><i>Skład dodatku</i> 5'-guanylan disodowy (GMP)</p> <p><i>Postać sproszkowana</i></p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i> 5'-guanylan disodowy (w postaci uwodnionej) wytwarzany z <i>Corynebacterium stationis</i> KCCM 10530 i <i>Escherichia coli</i> K-12 KFCC 11067.</p> <p>Wytwarzany w drożdże fermentacji</p> <p>Czystość: min.: 97 %</p> <p>Wzór chemiczny: $C_{10}H_{12}N_5Na_2O_8P$</p> <p>Numer CAS: 5550-12-9 Numer EINECS: 226-914-1</p> <p><i>Metoda analityczna</i> ⁽¹⁾</p> <p>Do oznaczania 5'-guanylanu disodowego w dodatku paszowym: — Monografia FAO JECFA „5'-guanylan disodowy”</p>	Wszystkie gatunki zwierząt	-	-	-	<ol style="list-style-type: none"> Dodatek jest włączany do pasz w postaci premiksu. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksów należy wskazać warunki przechowywania oraz stabilność przy obróbce cieplnej. Na etykiecie dodatku podaje się następujące informacje: „Zalecana maksymalna zawartość substancji czynnej stosowanej osobno lub w połączeniu z innymi rybonukleotydami do tego samego poziomu na kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %: 50 mg”. Jeżeli stosowanie zgodnie z poziomem sugerowanym na etykiecie premiksu skutkuje przekroczeniem poziomu substancji czynnej w mieszance paszowej pełnoporcjowej, o którym mowa w pkt 3, na etykiecie premiksu podaje się grupę funkcjonalną, numer identyfikacyjny, nazwę i dodaną ilość substancji czynnej. 	20 grudnia 2031 r.
--------	---	----------------------	--	----------------------------	---	---	---	---	--------------------

			<p>Do oznaczania 5'-guanylanu disodowego (GMP) w dodatku paszowym, premiksach aromatyzujących i wodzie:</p> <p>— wysokosprawna chromatografia cieczowa z detekcją UV (HPLC-UV)</p>						
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

(⁴) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/2094**z dnia 29 listopada 2021 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie dekokwinatu (Deccox i Avi-Deccox 60G) jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych (posiadacz zezwolenia Zoetis Belgium SA) i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1289/2004****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2 i art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania takich zezwoleń. W art. 10 tego rozporządzenia przewidziano ponowną ocenę dodatków dopuszczonych na mocy dyrektywy Rady 70/524/EWG ⁽²⁾.
- (2) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1289/2004 ⁽³⁾ zezwolono na stosowanie dekokwinatu jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych przez 10 lat zgodnie z dyrektywą 70/524/EWG. Dodatek ten został następnie wpisany do rejestru dodatków paszowych jako istniejący produkt zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 w związku z jego art. 7 złożono wniosek o ponowną ocenę substancji dekokwinat jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych. Wnioskodawca wystąpił o sklasyfikowanie tego dodatku w kategorii „kokcydiostatyki i histomonostatyki”. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (4) Zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zmianę składu dodatku dekokwinat (Deccox) jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych, w szczególności zastępowania składników roślinnych minerałami. Wnioskodawca wystąpił o utrzymanie obu składów dodatku na rynku. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (5) W opiniach z dnia 29 listopada 2018 r. ⁽⁴⁾, 28 stycznia 2021 r. ⁽⁵⁾ i 30 października 2014 r. ⁽⁶⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania substancja dekokwinat nie ma szkodliwych skutków dla zdrowia zwierząt, zdrowia ludzi ani środowiska oraz jest skuteczna w zapobieganiu kokcydiozie. Stwierdzono również, że okres karencji nie jest wymagany w celu zapewnienia bezpieczeństwa konsumentów, a najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (MRL) nie są uważane za konieczne. Urząd stwierdził również, że wnioskowana zmiana nośników i fizyczna postać Avi-Deccox 60G w odniesieniu do Deccox nie ma wpływu na jego bezpieczeństwo ani na jego zdolność do zwalczania kokcydiozy. W związku z tym obie postacie dodatku uznaje się za równoważne pod względem zwalczania kokcydiozy. Urząd stwierdził, że należy wprowadzić w życie plan monitorowania po wprowadzeniu do obrotu w celu monitorowania odporności na *Eimeria* spp. Urząd zweryfikował także sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dyrektywa Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. dotycząca dodatków paszowych (Dz.U. L 270 z 14.12.1970, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1289/2004 z dnia 14 lipca 2004 r. dotyczące zezwolenia na okres dziesięciu lat dla dodatku „Deccox®” stosowanego w paszach, należącego do grupy kokcydiostatyków i innych substancji leczniczych (Dz.U. L 243 z 15.7.2004, s. 15).⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2019; 17(1):5541.⁽⁵⁾ Dziennik EFSA 2021; 19(3):6453.⁽⁶⁾ Dziennik EFSA 2014; 12(11):3905.

- (6) Ocena substancji dekokwinat dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie tej substancji, jak określono w załącznikach do niniejszego rozporządzenia.
- (7) Ze względu na pewność prawa należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 1289/2004.
- (8) Ponieważ względy bezpieczeństwa nie wymagają natychmiastowego zastosowania zmian w warunkach zezwolenia, należy przewidzieć okres przejściowy, aby umożliwić zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zezwolenia.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zezwolenie

Substancja dekokwinat wyszczególniona w załącznikach, należąca do kategorii „kokcydiostatyki i histomonostatyki”, zostaje dopuszczona jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w tych załącznikach.

Artykuł 2

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 1289/2004 traci moc.

Artykuł 3

Środki przejściowe

Substancja wyszczególniona w załączniku I oraz pasza zawierająca tę substancję, wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 20 czerwca 2022 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 20 grudnia 2021 r., mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania zapasów.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg substancji czynnej/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria dodatków: kokcydiostatyki i histomonostatyki									
51756i	Zoetis Belgium SA	Dekokwinat (Deccox)	<p><i>Skład dodatku</i></p> <p>Dekokwinat: 60,0 g/kg Olej sojowy: 28,5 g/kg Krzemionka koloidalna: 0,6 g/kg Śruta pszenna: q.s. 1 kg</p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i></p> <p>Dekokwinat $C_{24}H_{35}NO_5$ Etylo-6-decyloksy-7-etoksy-4-hydroksychinolino-3-karboksylan Numer CAS: 18507-89-6 Pokrewne zanieczyszczenia: Kwas 6-decyloksy-7-etoksy-4-hydroksychinolino-3-karboksylowy: < 0,5 % Metylo-6-decyloksy-7-etoksy-4-hydroksychinolino-3-karboksylan: < 1,0 % Dietylo-4-decyloksy-3-etoksyanilinometylenomalonian (związek anilinowy) < 0,5 %</p> <p><i>Metoda analityczna</i> ⁽¹⁾</p> <p>Do oznaczenia dekokwinatu w dodatku paszowym, premiksach i paszach:</p>	Kurczęta rzeźne		30	40	<ol style="list-style-type: none"> 1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksów należy wskazać warunki przechowywania oraz stabilność przy obróbce cieplnej. 2. Dodatek jest włączany do mieszanek paszowych w postaci premiksu. 3. Dodatku nie należy mieszać z innymi kokcydiostatykami. 4. Posiadacz zezwolenia realizuje programy monitorowania po wprowadzeniu do obrotu w odniesieniu do: odporności na bakterie i na <i>Eimeria</i> spp. 5. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia związane z ich użytkowaniem. Jeżeli zagrożeń nie można wyeliminować ani maksymalnie ograniczyć za po- 	20.12.2031

			wysokosprawna chromatografia cieczowa z odwróconymi fazami połączona z detekcją fluorescencyjną (RP-HPLC-FL) – EN 16162					mocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej.	
--	--	--	---	--	--	--	--	---	--

(¹) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ZAŁĄCZNIK II

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg substancji czynnej/kg mieszanki paszowej pełnoporcyjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria dodatków: kokcydiostatyki i histomonostatyki									
51756ii	Zoetis Belgium SA	Dekokwinat (Avi-Deccox 60G)	<p><i>Skład dodatku</i></p> <p>Dekokwinat: 60,0 g/kg Krzemionka koloidalna: 0,6 g/kg Dwutlenek krzemu: 4,0 g/kg Sól sodowa karboksymetylocelulozy 30,0 g/kg Dihydrat siarczanu wapnia q.s. ad 1 000,0 g</p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i></p> <p>Dekokwinat $C_{24}H_{35}NO_5$ Etylo-6-decyloksy-7-etoksy-4-hydroksychinolino-3-karboksylan Numer CAS: 18507-89-6 Pokrewne zanieczyszczenia: Kwas 6-decyloksy-7-etoksy-4-hydroksychinolino-3-karboksylowy: < 0,5 % Metylo-6-decyloksy-7-etoksy-4-hydroksychinolino-3-karboksylan: < 1,0 % Dietylo-4-decyloksy-3-etoksyanilinometylenomalonian (związek anilinowy) < 0,5 %</p> <p><i>Metoda analityczna</i> ⁽¹⁾</p>	Kurczęta rzeźne		30	40	<ol style="list-style-type: none"> 1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksów należy wskazać warunki przechowywania oraz stabilność przy obróbce cieplnej. 2. Dodatek jest włączany do mieszanek paszowych w postaci premiksu. 3. Dodatku nie należy mieszać z innymi kokcydiostatykami. 4. Posiadacz zezwolenia realizuje programy monitorowania po wprowadzeniu do obrotu w odniesieniu do: odporności na bakterie i na <i>Eimeria</i> spp. 5. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia związane z ich użytkowaniem. Jeżeli zagrożeń nie można wyeliminować ani maksymalnie ograniczyć za po- 	20.12.2031

			<p>Do oznaczenia dekokwinatu w dodatku paszowym, premiksach i paszach:</p> <p>— wysokosprawna chromatografia cieczowa z odwróconymi fazami połączona z detekcją fluorescencyjną (RP-HPLC-FL) – EN 16162</p>					<p>mocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej.</p>	
--	--	--	---	--	--	--	--	--	--

(¹) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/2095**z dnia 29 listopada 2021 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie roztworu podstawowego L-lizyny, monochlorowodoru L-lizyny i siarczanu L-lizyny jako dodatków paszowych dla wszystkich gatunków zwierząt****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożono wnioski o zezwolenie na stosowanie roztworu podstawowego L-lizyny, monochlorowodoru L-lizyny i siarczanu L-lizyny. Do wniosków dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 tego rozporządzenia.
- (3) Wnioski te dotyczą zezwolenia na stosowanie roztworu podstawowego L-lizyny i monochlorowodoru L-lizyny wytwarzanych przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80183, monochlorowodoru L-lizyny i siarczanu L-lizyny wytwarzanych przez *Corynebacterium glutamicum* CCTCC M 2015595 oraz siarczanu L-lizyny wytwarzanego przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80227 jako dodatków paszowych dla wszystkich gatunków zwierząt, celem klasyfikowania ich w kategorii „dodatki dietetyczne”, w grupie funkcjonalnej „aminokwasy, ich sole i podobne produkty”.
- (4) W opiniach z dnia 17 marca 2021 r. ⁽²⁾ ⁽³⁾ i dnia 23 czerwca 2021 r. ⁽⁴⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania roztworów podstawowy L-lizyny i monochlorowodorek L-lizyny wytwarzane przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80183, monochlorowodorek L-lizyny i siarczan L-lizyny wytwarzane przez *Corynebacterium glutamicum* CCTCC M 2015595 oraz siarczan L-lizyny wytwarzany przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80227 nie mają szkodliwych skutków dla zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa konsumentów ani środowiska. W odniesieniu do siarczanu L-lizyny wytwarzanego przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80227 Urząd stwierdził, że ta substancja czynna nie działa toksycznie w następstwie wdychania, nie działa drażniąco na skórę lub oczy ani nie działa uczulająco na skórę. W odniesieniu do bezpieczeństwa użytkownika monochlorowodoru L-lizyny i siarczanu L-lizyny wytwarzanych przez *Corynebacterium glutamicum* CCTCC M 2015595 Urząd nie mógł wykluczyć ryzyka związanego z wdychaniem ani drażniącego działania substancji czynnej na skórę lub oczy, ani działania uczulającego na skórę. Ponadto Urząd stwierdził, że roztwór podstawowy L-lizyny wytwarzany przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80183 stwarza zagrożenie przy wdychaniu, a monochlorowodorek L-lizyny wytwarzany przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80183 stwarza zagrożenie przy wdychaniu i ma umiarkowanie działanie drażniące na oczy. W związku z tym Komisja uważa, że w odniesieniu do postaci lizyny wytwarzanej przez *Corynebacterium glutamicum* CCTCC M 2015595 i *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80183 należy zastosować odpowiednie środki ochronne, aby zapobiec szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzi, w szczególności w odniesieniu do użytkowników dodatku. Urząd stwierdził również, że wszystkie dodatki są bogatymi źródłami aminokwasu L-lizyny dla wszystkich gatunków zwierząt oraz że dodatki te należy chronić przed degradacją w żywcu, aby były równie skuteczne u przeżuwaczy jak u gatunków innych niż przeżuwacze. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdania dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dziennik EFSA 2021;19(4):6520.⁽³⁾ Dziennik EFSA 2021;19(4):6537.⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2021;19(7):6706.

- (5) Oceny roztworu podstawowego L-lizyny i monochlorowodoru L-lizyny wytwarzanych przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80183, monochlorowodoru L-lizyny i siarczanu L-lizyny wytwarzanych przez *Corynebacterium glutamicum* CCTCC M 2015595 oraz siarczanu L-lizyny wytwarzanego przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80227 dowodzą, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie tych substancji, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Substancje i preparaty wyszczególnione w załączniku, należące do kategorii „dodatki dietetyczne” i do grupy funkcjonalnej „aminokwasy, ich sole i podobne produkty”, zostają dopuszczone jako dodatki stosowane w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg dodatku/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki dietetyczne. Grupa funkcjonalna: aminokwasy, ich sole i podobne produkty.									
3c320	-	Ciekła L-lizyna, roztwór podstawowy	<p>Skład dodatku Preparat (roztwór wodny) L-lizyny o zawartości co najmniej 50 % L-lizyny.</p> <p>Charakterystyka substancji czynnej L-lizyna wytwarzana w drodze fermentacji przez <i>Corynebacterium glutamicum</i> KCCM 80183 Wzór chemiczny: $\text{NH}_2-(\text{CH}_2)_4-\text{CH}(\text{NH}_2)-\text{COOH}$ Numer CAS: 56-87-1</p> <p>Metody analityczne (1) Do oznaczania ilościowego zawartości lizyny w dodatku paszowym i w premiksach zawierających ponad 10 % lizyny: — chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją optyczną (IEC-VIS/FLD) – EN ISO 17180. Do oznaczania ilościowego zawartości lizyny w premiksach, mieszankach paszowych i materiałach paszowych:</p>	Wszystkie gatunki	-	-	-	<ol style="list-style-type: none"> 1. W ramach etykietowania dodatku podaje się zawartość lizyny. 2. Dodatek może być również stosowany w wodzie do pojenia. 3. Informacje, jakie należy podać na etykiecie dodatku i premiksów: „Przy suplementacji L-lizyną, w szczególności podawaną w wodzie do pojenia, należy brać pod uwagę podaż w diecie wszystkich aminokwasów niezbędnych i warunkowo niezbędnych, aby zapobiegać zakłóceniom równowagi żywieniowej.” 4. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia związane z wdychaniem, kontaktem ze skórą lub oczami. Jeżeli zagrożenie nie można wyeliminować ani maksymalnie ograniczyć za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej, w tym ochrony oczu, skóry i dróg oddechowych. 	20.12.2031

			<p>— chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją optyczną (IEC-VIS): rozporządzenie Komisji (WE) nr 152/2009 (załącznik III sekcja F).</p> <p>Do oznaczania ilościowego zawartości lizyny w wodzie:</p> <p>— chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją optyczną (IEC-VIS/FLD); lub</p> <p>— chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją optyczną (IEC-VIS).</p>					
3c322ii	Monochlorowodorek L-lizyny, technicznie czysty	<p>Skład dodatku Monochlorowodorek L-lizyny w formie sproszkowanej, zawierający co najmniej 78 % L-lizyny, o maksymalnej wilgotności 1,5 %.</p> <p>Charakterystyka substancji czynnej Monochlorowodorek L-lizyny wytwarzany w drodze fermentacji przez <i>Corynebacterium glutamicum</i> KCCM 80183 lub <i>Corynebacterium glutamicum</i> CCTCC M 2015595 Wzór chemiczny: $\text{NH}_2\text{-(CH}_2\text{)}_4\text{-CH(NH}_2\text{)-COOH}$ Numer CAS: 657-27-2</p>	Wszystkie gatunki	-	-	-	<ol style="list-style-type: none"> 1. W ramach etykietowania dodatku podaje się zawartość lizyny. 2. Dodatek może być również stosowany w wodzie do pojenia. 3. Informacje, jakie należy podać na etykiecie dodatku i premiksów: „Przy suplementacji L-lizyną, w szczególności podawaną w wodzie do pojenia, należy brać pod uwagę podaż w diecie wszystkich aminokwasów niezbędnych i warunkowo niezbędnych, aby zapobiegać zakłóceniom równowagi żywieniowej.” 4. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia związane z wdychaniem, kontaktem ze skórą lub oczami. Jeżeli zagrożeń nie można wyeliminować ani maksymalnie 	20.12.2031

			<p>Metody analityczne ⁽¹⁾ Do analizy jakościowej monochlorowodoru L-lizyny w dodatku paszowym: — Food Chemical Codex „L-lysine monohydrochloride monograph” (Kodeks substancji chemicznych w żywności „Monografia dotycząca monochlorowodoru L-lizyny”).</p> <p>Do oznaczania ilościowego zawartości lizyny w dodatku paszowym i w premiksach zawierających ponad 10 % lizyny: — chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją optyczną (IEC-VIS/FLD) – EN ISO 17180.</p> <p>Do oznaczania ilościowego zawartości lizyny w premiksach, mieszankach paszowych i materiałach paszowych: — chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją optyczną (IEC-VIS): rozporządzenie Komisji (WE) nr 152/2009 (załącznik III sekcja F).</p> <p>Do oznaczania ilościowego zawartości lizyny w wodzie: — chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją optyczną (IEC-VIS/FLD); lub — chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją optyczną (IEC-VIS).</p>					<p>ograniczyć za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej, w tym ochrony oczu, skóry i dróg oddechowych.</p>
--	--	--	--	--	--	--	--	---

3c325i	-	Siarczan L-lizyny	<p>Skład dodatku Granulowany preparat siarczanu L-lizyny o minimalnej zawartości L-lizyny 52 %, maksymalnej zawartości siarczanu 24 % i maksymalnej wilgotności 4 %.</p> <p>Charakterystyka substancji czynnej Siarczan L-lizyny wytwarzany w drodze fermentacji przez <i>Corynebacterium glutamicum</i> CCTCCM 2015595 Wzór chemiczny: C₁₂ H₂₈ N₄O₄•H₂SO₄/[NH₂-(C H₂)₄-CH (NH₂)-COOH]₂SO₄ Numer CAS: 60343-69-3</p> <p>Metody analityczne ⁽¹⁾ Do oznaczania ilościowego zawartości lizyny w dodatku paszowym i w premiksach zawierających ponad 10 % lizyny: — chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją optyczną (IEC-VIS/FLD) – EN ISO 17180. Do analizy jakościowej siarczanu w dodatku paszowym: — monografia Farmakopei Europejskiej 20301. Do oznaczania ilościowego zawartości lizyny w premiksach, mieszankach paszowych i materiałach paszowych:</p>	Wszystkie gatunki	-	-	10 000	<ol style="list-style-type: none"> 1. Na etykiecie dodatku podaje się zawartość L-lizyny. 2. Dodatek może być również stosowany w wodzie do pojenia. 3. Informacje, jakie należy podać na etykiecie dodatku i premiksów: „Przy suplementacji L-lizyną, w szczególności podawaną w wodzie do pojenia, należy brać pod uwagę podaż w diecie wszystkich aminokwasów niezbędnych i warunkowo niezbędnych, aby zapobiegać zakłóceniom równowagi żywieniowej.” 4. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia związane z wdychaniem. Jeżeli zagrożeń nie można wyeliminować ani maksymalnie ograniczyć za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej, w tym środków ochrony dróg oddechowych. 	20.12.2031
--------	---	-------------------	---	-------------------	---	---	--------	--	------------

			<p>— chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją optyczną (IEC-VIS): rozporządzenie Komisji (WE) nr 152/2009 (załącznik III sekcja F).</p> <p>Do oznaczania ilościowego zawartości lizyny w wodzie:</p> <p>— chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją optyczną (IEC-VIS/FLD).</p>						
3c324i	-	Siarczan L-lizyny	<p>Skład dodatku Granulowany preparat siarczanu L-lizyny o minimalnej zawartości L-lizyny 52 %, maksymalnej zawartości siarczanu 24 % i maksymalnej wilgotności 4 %.</p> <p>Charakterystyka substancji czynnej Siarczan L-lizyny wytwarzany w drodze fermentacji przez <i>Corynebacterium glutamicum</i> KCCM 80227 Wzór chemiczny: C₁₂ H₂₈ N₄O₄•H₂SO₄/[NH₂-(C H₂)₄-CH (NH₂)-COOH]₂SO₄ Numer CAS: 60343-69-3</p> <p>Metody analityczne ⁽¹⁾ Do oznaczania ilościowego zawartości lizyny w dodatku paszowym i w premiksach zawierających ponad 10 % lizyny:</p>	Wszystkie gatunki	-	-	10 000	<p>1. Na etykiecie dodatku podaje się zawartość L-lizyny.</p> <p>2. Informacje, jakie należy podać na etykiecie dodatku i premiksów: „Przy suplementacji L-lizyną należy brać pod uwagę podaż w diecie wszystkich aminokwasów niezbędnych i warunkowo niezbędnych, aby zapobiegać zakłóceniom równowagi żywieniowej.”</p>	20.12.2031

		<p>— chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją optyczną (IEC-VIS/FLD) – EN ISO 17180. Do analizy jakościowej siarczanu w dodatku paszowym:</p> <p>— monografia Farmakopei Europejskiej 20301. Do oznaczania ilościowego zawartości lizyny w premiksach, mieszankach paszowych i materiałach paszowych:</p> <p>— chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją optyczną (IEC-VIS): rozporządzenie Komisji (WE) nr 152/2009 (załącznik III sekcja F). Do oznaczania ilościowego zawartości lizyny w wodzie:</p> <p>— chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją optyczną (IEC-VIS/FLD).</p>					
--	--	---	--	--	--	--	--

(¹) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/2096**z dnia 29 listopada 2021 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* CBS 143953 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków drobiu, tuczników, prosiąt i wszystkich podrzędnych gatunków świń (posiadacz zezwolenia: przedsiębiorstwo Danisco (UK) Ltd reprezentowane w Unii przez Genencor International B.V.)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożono wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* CBS 143953. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek ten dotyczy zezwolenia na stosowanie preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* CBS 143953 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków drobiu, tuczników, prosiąt i wszystkich podrzędnych gatunków świń, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne” i w grupie funkcjonalnej „substancje polepszające strawność”.
- (4) W opinii z dnia 17 marca 2021 r. ⁽²⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania preparat endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* CBS 143953 jako dodatek paszowy dla wszystkich gatunków drobiu, tuczników, prosiąt i wszystkich podrzędnych gatunków świń nie ma szkodliwych skutków dla zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa konsumentów ani środowiska. Urząd stwierdził, że dodatek ten należy uznać za substancję działającą uczulająco na drogi oddechowe oraz mogącą powodować podrażnienie oczu. W związku z tym Komisja uważa, że należy zastosować odpowiednie środki ochronne, aby zapobiec szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzi, w szczególności w odniesieniu do użytkowników dodatku. Urząd stwierdził, że dodatek może mieć skuteczne działanie jako dodatek zootechniczny u loch w okresie laktacji. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* CBS 143953 dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie tego preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dziennik EFSA 2021;19(5):6539.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje polepszające strawność”, zostaje dopuszczony jako dodatek paszowy stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						Jednostka aktywności/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			

Kategoria: dodatki zootechniczne. Grupa funkcjonalna: substancje polepszające strawność.

4a11	Przedsiębiorstwo Danisco (UK) Ltd reprezentowane w Unii przez Genencor International B.V.	Endo-1,4-beta-ksylanaza (EC 3.2.1.8.)	<p>Skład dodatku</p> <p>Preparat endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez <i>Trichoderma reesei</i> CBS 143953 o minimalnej aktywności 40 000 U/g ⁽¹⁾</p> <p>Charakterystyka substancji czynnej</p> <p>Endo-1,4-beta-ksylanaza (EC 3.2.1.8) wytwarzana przez <i>Trichoderma reesei</i> CBS 143953</p> <p>Metoda analityczna ⁽²⁾</p> <p>Do oznaczania ilościowego aktywności endo-1,4-beta-ksylanazy: metoda kolorymetryczna polegająca na pomiarze barwnika rozpuszczalnego w wodzie, uwolnionego przez działanie endo-1,4-beta-ksylanazy z usieciowanych azuryną substratów arabinoksyłanu pszenicy.</p>	Wszystkie gatunki drobiu	-	625 U	-	<p>1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu należy podać warunki przechowywania oraz stabilność przy obróbce cieplnej.</p> <p>2. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające z ich stosowania. Jeżeli zagrożeń nie można wyeliminować ani maksymalnie ograniczyć za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej, w tym środków ochrony oczu i dróg oddechowych.</p>	20.12.2031
				Tuczniaki, prosięta (warchlaki i prosięta ssące) Wszystkie podrzędne gatunki świń	-	2 000 U			

⁽¹⁾ 1 U to ilość enzymu, która w ciągu minuty uwalnia 0,48 μmol cukru redukującego (odpowiednika ksylozy) z arabinoksyłanu pszenicy przy pH 4,2 oraz temperaturze 50 °C.

⁽²⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/2097**z dnia 29 listopada 2021 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu kwasu benzooesowego, mrówczanu wapnia i kwasu fumarowego jako dodatku paszowego dla indyków rzeźnych i indyków odchowywanych w celach hodowlanych (posiadacz zezwolenia: Novus Europe NV)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożono wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu kwasu benzooesowego, mrówczanu wapnia i kwasu fumarowego. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek ten dotyczy zezwolenia na stosowanie preparatu kwasu benzooesowego, mrówczanu wapnia i kwasu fumarowego jako dodatku paszowego dla indyków rzeźnych i indyków odchowywanych do celów hodowlanych, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”, w grupie funkcjonalnej „inne dodatki zootechniczne”.
- (4) W opinii z dnia 17 marca 2021 r. ⁽²⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania preparat kwasu benzooesowego, mrówczanu wapnia i kwasu fumarowego nie ma szkodliwych skutków dla zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa konsumentów ani środowiska. Urząd stwierdził, że dodatek stwarza niskie zagrożenie związane z wdychaniem dla użytkowników. W związku z tym Komisja uważa, że należy zastosować odpowiednie środki ochronne, aby zapobiec szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzi, w szczególności w odniesieniu do użytkowników dodatku. Urząd stwierdził ponadto, że dodatek ten może korzystnie wpływać na użyteczność indyków rzeźnych, a wniosek ten można odnieść również do indyków utrzymywanych w celach hodowlanych. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena preparatu kwasu benzooesowego, mrówczanu wapnia i kwasu fumarowego dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie tego preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „inne dodatki zootechniczne”, zostaje dopuszczony jako dodatek paszowy stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dziennik EFSA 2021; 19(4):6528.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg dodatku/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki zootechniczne Grupa funkcjonalna: inne dodatki zootechniczne (poprawa parametrów zootechnicznych)									
4d14	Novus Europe NV	Preparat kwasu benzoesowego, mrówczanu wapnia i kwasu fumarowego	<p>Skład dodatku Preparat kwasu benzoesowego, mrówczanu wapnia i kwasu fumarowego o minimalnej zawartości: kwasu benzoesowego: 42,5–50 %, mrówczanu wapnia: 2,5–3,5 %, kwasu fumarowego: 0,8–1,2 %; Postać granulatu</p> <p>Charakterystyka substancji czynnej Kwas benzoesowy (czystość ≥ 99,0 %); numer CAS: 65-85-0; wzór chemiczny C₇H₆O₂ Mrówczan wapnia: numer CAS: 544-17-2; wzór chemiczny C₂H₂O₄ Ca; Kwas fumarowy (czystość ≥ 99,5 %): numer CAS: 110-17-8; wzór chemiczny C₄H₄O₄</p> <p>Metoda analityczna ⁽¹⁾ Do oznaczenia kwasu benzoesowego, mrówczanu wapnia i kwasu fumarowego w dodatku paszowym: — wysokosprawna chromatografia cieczowa z detekcją UV (HPLC-UV);</p>	Indyki rzeźne Indyki odchowawane w celach hodowlanych	-	500	1 000	<ol style="list-style-type: none"> 1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksów należy podać warunki przechowywania oraz stabilność przy obróbce cieplnej. 2. Dodatku nie należy stosować wraz z innymi źródłami kwasu benzoesowego lub benzoesanów, mrówczanu wapnia lub kwasu mrówkowego i kwasu fumarowego. 3. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne 	20 grudnia 2031 r.

			<p>Do oznaczenia całkowitego poziomu wapnia w dodatku paszowym:</p> <ul style="list-style-type: none"> — atomowa spektrometria absorpcyjna (AAS) – EN ISO 6869; lub — atomowa spektrometria emisyjna z indukcyjnie sprzężoną plazmą (ICP-AES) – EN 15510; <p>Do oznaczenia kwasu benzoesowego w premiksach i paszach:</p> <ul style="list-style-type: none"> — wysokosprawna chromatografia cieczowa z detekcją UV (HPLC-UV); <p>Do oznaczenia mrówczanu wapnia i kwasu fumarowego w premiksach:</p> <ul style="list-style-type: none"> — jonowykluczająca wysokosprawna chromatografia cieczowa z detekcją UV lub detekcją refraktometryczną (HPLC-UV/RI). 					<p>zagrożenia wynikające z ich stosowania. Jeżeli zagrożeń nie można wyeliminować ani maksymalnie ograniczyć za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej, w tym środków ochrony dróg oddechowych.</p>	
--	--	--	---	--	--	--	--	---	--

(¹) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2021/2098

z dnia 25 listopada 2021 r.

w sprawie ponownego przedłużenia obowiązywania tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady, wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430, w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 240 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady (UE) 2020/430 ⁽¹⁾ wprowadzono obowiązujące przez miesiąc odstępstwo od art. 12 ust. 1 akapit pierwszy regulaminu wewnętrznego Rady ⁽²⁾ w odniesieniu do decyzji o zastosowaniu zwykłej procedury pisemnej, w przypadku gdy są one podejmowane przez Komitet Stałych Przedstawicieli Rządów Państw Członkowskich (Coreper). Odstępstwo to miało obowiązywać do dnia 23 kwietnia 2020 r.
- (2) W decyzji (UE) 2020/430 przewidziano, że jeżeli jest to uzasadnione utrzymującymi się wyjątkowymi okolicznościami, Rada może przedłużyć okres obowiązywania tej decyzji. W dniu 21 kwietnia 2020 r. Rada decyzją (UE) 2020/556 ⁽³⁾ przedłużyła obowiązywanie odstępstwa przewidzianego w art. 1 decyzji (UE) 2020/430 o kolejny miesiąc od dnia 23 kwietnia 2020 r. To przedłużenie obowiązywania odstępstwa miało trwać do dnia 23 maja 2020 r. W dniu 20 maja 2020 r. Rada decyzją (UE) 2020/702 ⁽⁴⁾ przedłużyła obowiązywanie odstępstwa przewidzianego w art. 1 decyzji (UE) 2020/430 do dnia 10 lipca 2020 r. W dniu 3 lipca 2020 r. Rada decyzją (UE) 2020/970 ⁽⁵⁾ przedłużyła obowiązywanie tego odstępstwa do dnia 10 września 2020 r. W dniu 4 września 2020 r. Rada decyzją (UE) 2020/1253 ⁽⁶⁾ przedłużyła obowiązywanie tego odstępstwa do dnia 10 listopada 2020 r. W dniu 6 listopada 2020 r. Rada decyzją (UE) 2020/1659 ⁽⁷⁾ przedłużyła obowiązywanie tego odstępstwa do dnia 15 stycznia 2021 r. W dniu 12 stycznia 2021 r. Rada decyzją (UE) 2021/26 ⁽⁸⁾ przedłużyła obowiązywanie

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/430 z dnia 23 marca 2020 r. w sprawie tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii (Dz.U. L 88 I z 24.3.2020, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2009/937/UE z dnia 1 grudnia 2009 r. dotycząca przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady (Dz.U. L 325 z 11.12.2009, s. 35).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/556 z dnia 21 kwietnia 2020 r. przedłużająca obowiązywanie tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430 w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii (Dz.U. L 128 I z 23.4.2020, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/702 z dnia 20 maja 2020 r. ponownie przedłużająca obowiązywanie tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady, wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430 i przedłużonego decyzją (UE) 2020/556, w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii (Dz.U. L 165 z 27.5.2020, s. 38).

⁽⁵⁾ Decyzji Rady (UE) 2020/970 z dnia 3 lipca 2020 r. ponownie przedłużająca obowiązywanie tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady, wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430, i przedłużonego decyzjami (UE) 2020/556 i (UE) 2020/702, w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii (Dz.U. L 216 z 7.7.2020, s. 1).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/1253 z dnia 4 września 2020 r. ponownie przedłużająca obowiązywanie tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady, wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430 i przedłużonego decyzjami (UE) 2020/556, (UE) 2020/702 i (UE) 2020/970, w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii (Dz.U. L 294 z 8.9.2020, s. 1).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/1659 z dnia 6 listopada 2020 r. ponownie przedłużająca obowiązywanie tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady, wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430 i przedłużonego decyzjami (UE) 2020/556, (UE) 2020/702, (UE) 2020/970 i (UE) 2020/1253, w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii (Dz.U. L 376 z 10.11.2020, s. 3).

⁽⁸⁾ Decyzja Rady (UE) 2021/26 z dnia 12 stycznia 2021 r. ponownie przedłużająca obowiązywanie tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady, wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430 i przedłużonego decyzjami (UE) 2020/556, (UE) 2020/702, (UE) 2020/970, (UE) 2020/1253 i (UE) 2020/1659, w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii (Dz.U. L 11 z 14.1.2021, s. 19).

tego odstępstwa do dnia 19 marca 2021 r. W dniu 12 marca 2021 r. Rada decyzją (UE) 2021/454 ⁽⁹⁾ przedłużyła obowiązywanie tego odstępstwa do dnia 21 maja 2021 r. W dniu 20 maja 2021 r. Rada decyzją (UE) 2021/825 ⁽¹⁰⁾ przedłużyła obowiązywanie tego odstępstwa do dnia 16 lipca 2021 r. W dniu 12 lipca 2021 r. Rada decyzją (UE) 2021/1142 ⁽¹¹⁾ przedłużyła obowiązywanie tego odstępstwa do dnia 30 września 2021 r. W dniu 24 września 2021 r. Rada decyzją (UE) 2021/1725 ⁽¹²⁾ przedłużyła obowiązywanie tego odstępstwa do dnia 30 listopada 2021 r.

- (3) Ze względu na to, że wyjątkowe okoliczności spowodowane pandemią COVID-19 utrzymują się, a pewne nadzwyczajne środki profilaktyczne i środki powstrzymujące rozprzestrzenianie się wirusa podjęte przez państwa członkowskie są nadal stosowane, konieczne jest przedłużenie obowiązywania odstępstwa przewidzianego w art. 1 decyzji (UE) 2020/430, którego obowiązywanie przedłużono decyzjami (UE) 2020/556, (UE) 2020/702, (UE) 2020/970, (UE) 2020/1253, (UE) 2020/1659, (UE) 2021/26, (UE) 2021/454, (UE) 2021/825, (UE) 2021/1142 oraz (UE) 2021/1725, o kolejny okres do dnia 28 lutego 2022 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Obowiązywanie odstępstwa przewidzianego w art. 1 decyzji (UE) 2020/430 zostaje ponownie przedłużone do dnia 28 lutego 2022 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 listopada 2021 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
Z. POČIVALŠEK

⁽⁹⁾ Decyzja Rady (UE) 2021/454 z dnia 12 marca 2021 r. ponownie przedłużająca obowiązywanie tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady, wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430, w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii (Dz.U. L 89 z 16.3.2021, s. 15).

⁽¹⁰⁾ Decyzja Rady (UE) 2021/825 z dnia 20 maja 2021 r. w sprawie ponownego przedłużenia obowiązywania tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady, wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430, w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii (Dz.U. L 183 z 25.5.2021, s. 40).

⁽¹¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2021/1142 z dnia 12 lipca 2021 r. ponownie przedłużająca obowiązywanie tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady, wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430, w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii (Dz.U. L 247 z 13.7.2021, s. 91).

⁽¹²⁾ Decyzja Rady (UE) 2021/1725 z dnia 24 września 2021 r. w sprawie ponownego przedłużenia obowiązywania tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady, wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430, w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii (Dz.U. L 344 z 29.9.2021, s. 5).

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/2082 z dnia 26 listopada 2021 r. ustanawiającego zasady wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 376/2014 w odniesieniu do wspólnego europejskiego systemu klasyfikacji ryzyka

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 426 z dnia 29 listopada 2021 r.)

Strona 37, pkt 1.2, lit e., indent pierwsze:

- zamiast:* „— Zgłoszenia zdarzeń, które zawierają określoną przy zastosowaniu metodyki RAT klasyfikację stopnia dotkliwości »ATM (ogółem)«, mogą zostać bezpośrednio przyporządkowane do kolumn prawdopodobieństwa ERCS, jak wyjaśniono w kroku (g) na rys. 2.”,
- powinno być:* „— Zgłoszenia zdarzeń, które zawierają określoną przy zastosowaniu metodyki RAT klasyfikację stopnia dotkliwości »ATM (ogółem)«, mogą zostać bezpośrednio przyporządkowane do kolumn prawdopodobieństwa ERCS, jak wyjaśniono w kroku (g) na rys. 1.”.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)